

31

ארה"ב

יחסים עם
ישראל

כרך ב'

נפתח: 1.6.76

נסגר: 31.12.76

מדינת ישראל
משרד המדע

שם: ארה"ב - יחסים עם ישראל

חצ - 3 / 8479

מזהה פיזי: 458609
מזהה לוגי: 130.23/13 - 18
כתובת: 02-120-01-03-01

10/11/2009

3

אלקטרוניקה
יחסים עם ישראל
102.1
1976

ארכיון המדינה

משרד ראש הממשלה

טופס מראה מקום להוצאת תעודות יחידות*

חטיבה מס: 130.23
מיכל מס': 8479/3ח
תאריך התעודה: _____
שם מחבר התעודה: _____
שם הנמען: _____
תיק מס': 3

סוג התעודה (סמן ✓ במקום המתאים)

3/6/76
15/6/76
22/6/76
23/6/76
29/6/76
30/6/76
14/7/76
20/7/76
10/8/76
14/9/76

מכתב

מורק

תזכיר או מיזכר

דין וחשבון או זכרון דברים משיחה או דיון

פרוטוקול של שיחה, דיון או ישיבה

הטופס ימולא בשני עותקים. העותק הירוק יוכנס לתיק במקום התעודה שהוצאה;
העותק הלבן יצורף לתעודה שהוצאה.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לבד - עובר על החוק לתיקון
דיני העונשין (בטחון המדינה
תסייחון וסודות רשמיים)
תשי"ז - 1957.

דף מספר מתוך דפים

עותק מספר מתוך עותקים

סודי ביותר

מס 470

כטלה : 301800 דצמ 76

אל: המשרד

מאת: רוסינגטון

אל מצפא מאף.

יחסי ארעב עם אתיופיה.

1. שמעתי ממקור טוב במחמד כי אתיופיה טרבה לקבל מועצדות: של גודלי לשגריר ארעב באדיס. נימוקי האתיופים התייחסו לפעולותיו בעבר כאשר כיהן כשגריר ארעב בקונגו(זאיר) כן רמזו האתיופים לגבי תפקידו בלאוס.
2. תפקידו האחרון של גודלי היה שגריר ארעב בלבנון ובגלל מחלת סרטן בגרונו התסיק שותו. לאחר סיפול ממוסן חזר אליו כושר דיבורו.

תורגמן

שתח רחמ מנכל ממנכל ענוג י רביב מצפא מאף דס

לב/רד

סוד / 102

re

משרד החוץ המרכז למחקר ולתכנון מדיני

סיקור נושא

מס' 205/76

ירושלים, ח' בטבת תשל"ז

29 דצמבר 1976

אסף/לנח

ש מ ר

2

בריה"מ ממשיכה לרצות בש"פ עם ארה"ב בהשגת הסדר במזה"ת

מידע

1. כלי התקשורת של בריה"מ הבהירו לאחרונה את חשיבות שתוף הפעולה עם ארה"ב בהשגת פתרון מדיני למשבר במזה"ת. להלן שתיים מההחלטות הבולטות בנדון:

א. הפרשן יורי מיונקוב כותב ב-New Times (מס' 50) שאמנם בריה"מ "מתנגדת למדיניות החוגים האימפריאליסטיים האמריקניים במזה"ת", אולם בסוגיה כה מורכבת כמו ההסדר באזור פעילות סובייטית-אמריקנית מתואמת תועיל מאוד. שתוף-פעולה בין שתי מעצמות-העל במזה"ת תעלה בקנה אחד עם רוח הדטנטי והאינטרסים של כל הצדדים המעורבים בסכסוך.

ב. גם פרשן שולחן עגול (26.12) מציין שהצעותיה של בריה"מ לכינוסה של ועידת ג'נבה זכו ל"תמיכת חוגים נרחבים בארה"ב". הפרשן מצביע על התבטאותו של הנשיא הנבחר קארטר אשר הודיע "שאחת מפעולותיו הראשונות תהיה מכוונת לזיאת פתרון מדיני למשבר המזה"ת". עוד מציין הפרשן "את החלטת פורד לצמצם את הסיוע האמריקני לישראל, דבר אשר עורר זעם רב בקרב החוגים השליטים בישראל".

הערכה

2. רעיון שתוף-הפעולה בין שתי מעצמות-העל בהשגת הסדר במזה"ת הועלה לא פעם ע"י הסובייטים. בריה"מ הגיעה להכרה שזו הדרך האפשרית הטובה ביותר לעצירת הסחף בעמדותיה וקבלת לגיטימציה לנוכחותה באזור. דרך זו עדיפה הן על פני המשך התחרות המדינית עם ארה"ב (בשל נחיתותה של בריה"מ בתחרות זו) והן על עימות הטומן בחובו סכנה התדרדרות למימדי משבר בינגושי עליון.

3. ש"פ עם ארה"ב הוצג בוויכוחיה של בריה"מ כפועל יוצא של העקרונות המוסתיים את יחסי שתי מעצמות-העל (עקרונות שנוסחו בהסכמי בריה"מ-ארה"ב 3-1972). עם החרפת התחרות הבינמעצמתית באזור ניסחה בריה"מ להציג את ענין ש"פ במזה"ת כמבחן לכוונותיה של ארה"ב בסוגיית הדטנטי. הסובייטים גרסו שנכוונות כנה של ארה"ב לטפח את אורח הדטנטי חייבת להתבטא בהתייעצויות ותאום הדוק יותר עם בריה"מ במאמצי ההסדר.

4. חלופי הממשל בארה"ב עוררו זיק של תקווה בקרב המנהיגות הסובייטית, שמא הנשיא החדש ישאר נאמן, ולו בחלקו, להצהרות שהושמעו במערכת הבחירות. הצהרות אלו צידדו במאמצים משותפים אמריקניים-סובייטים להשגת הסדר במזה"ת. אין להניח שהמנהיגות הסובייטית משלה את עצמה שיתכן מפנה חד במדיניות במזה"ת של ארה"ב, אולם היא מנסה לכבול את הממשל החדש להצהרותיו תוך נפנוף בהכרזותיהם של קארטר ואנשי ברוקינגס בזכות ש"פ עם בריה"מ.

5. לצורך זה מצירים כלי התקשורת הסובייטים את יחסי ישראל-ארה"ב כנתונים במשבר מסויים. הפרשנים הסובייטים מצביעים ורומזים על הדלי האינטרסים בין ארה"ב לבין ישראל. המגמה הינה הצגת ישראל כגורם היחיד המתנגד בתוקף לכל המאמצים למצוא הסדר במזה"ת. הצעותיה של בריה"מ לכינוס מחדש של ועידת ג'נבה מוצגות כזכות לתהודה רבה לא רק במדינות ערב אלא גם בקרב חוגים נרחבים (כולל מהמחשמה קארטר) בארה"ב.

6. התמורות שחלו בעולם הערבי בעת האחרונה הגדילו אצל הסובייטים את התמריצים לנסות שוב לכונן "יחסי עבודה" שוטפים עם ארה"ב בסוגיית ההסדר במזה"ת. התקרבותה של סוריה למצרים, התקרבות עליה ניצחה סעודיה האנטי-סובייטית, המשקע המר שנותר בעקבות משבר לבנון ביחסי בריה"מ-סוריה וכן שוליותן של עיראק ולוב בסוגיית ההסדר אינם מותירים בידי בריה"מ ופציות רבות. יוצא אפוא, שפעילות משותפת עם ארה"ב (או יצירת רושם של פעילות משותפת) הינה הדרך המדינית היחידה לשלובה של בריה"מ בהסדר המזה"תי.

שגרירות ישראל

ביירס, ז' טבת תשל"ז
28 דצמבר 1976

סודי

אל : י. לבנה, וושינגטון

מאת : השגריר, ביירס

הנדון: ארה"ב - ארגנטינה

מכתב מ-18.11.76

שיחתך עם מר רונדון, ראש שולחן ארגנטינה במחמ"ד, מעניינת. להלן מספר הערות:

ה"הערכה מחדש" אותה הנך מזכיר, תסתיים כנראה רק לאחר שמימשל קארטר יקבע לעצמו סדר עדיפויות וקווי מדיניות כלפי אמריקה הלטינית בכלל וארגנטינה בפרט.

אנו שומעים משגרירות ארה"ב כאן שלאחרונה ביקר בבואנוס איירס עוזר למזכיר המדינה בשם BRAY, אשר במשך כ-10 ימים אסף נתונים על המצב, נפגש עם אנשים רבים ולפי הבנת השגרירות כאן, יכין את הערכה המוזכרת במכתבך.

כאן לא מורגשת כעין מיתקפה של ארה"ב נגד מדיניות ארגנטינה או משטרה. איני יודע גם מהו המקור להערכה שקיימת אפשרות של הזוזה לטובת הימין הפשיסטי. היאורטית קיימת אומנם אפשרות כזאת, אך אין לכך סימנים עתה. להיפך, לאחרונה התבצרה הקבוצה אשר בראשה הרמטכ"ל Viola והידועה בנטיה ליברליות ואף מופוליטיות. עד כמה שאפשר להעריך, אינני מצפה מקבוצה זו צרות ליהודים. יתכן שמחמ"ד בכוונה מבזים על מנת להרחיק את סינטיור ג'קסון מפעילות אגרסיבית מדי. יתכן ונאמר לו שלחימה תוקפנית מדי למען זכויות אדם יכולה לגרום לעליית כוחה של הקבוצה הפשיסטית ולמעשה מחמ"ד אינו מעוניין כלל וכלל להפסיק את הסיוע לארגנטינה. מעניין אם סנטיור ג'קסון, אשר ללא ספק יתאם את צעדיו עם הנשיא החדש, יפתח בפעילות להגנת זכויות אדם בארגנטינה במימדים רציניים. אני מטכים בהחלט לדעה שהחמרת יחסים בין ארגנטינה לארה"ב תשפיע לרעה על יחס השלטון לקהילה היהודית, במידה ותחול תזוזה ימינה לטובת היסודות הפשיסטים.

לאחרונה לא מורגשת הגברת פעילות אנטישמית. לא ידועה לי האינפורמציה בה ניזון כעת מחמ"ד בארגונים יהודים בארה"ב, אך במידה ואלה יתאמו את פעולתם עם ארגוני יהודים כאן, לא יביעו למטקנה שהמצב החריף ומצדיק סנקציות או פעולות עונשין אחרות.

בעיית זכויות האדם כאן היא ללא ספק בעייה חמורה ובידינו חומר רב על הפרת זכויות אלה ואין ספק שבידי מחמ"ד יש חומר רב יותר. אך כאמור ההחלטה איך להלחם נגד הפרת זכויות אדם היא החלטה מדינית אשר תתקבל בארה"ב ולפי קריטריונים אשר ייקבעו ע"י המימשל החדש.

1968 JAN 28
1968 JAN 28

TO :

FROM :

SUBJECT :

RE :

DATE :

1. The following information was received from the Ministry of Defense on 28 January 1968:

2. On 27 January 1968, a group of approximately 100 persons, including several women and children, were seen in the area of the Gaza Strip.

3. The group was seen in the area of the Gaza Strip, near the border with Egypt. The group was seen in the area of the Gaza Strip, near the border with Egypt.

4. The group was seen in the area of the Gaza Strip, near the border with Egypt. The group was seen in the area of the Gaza Strip, near the border with Egypt. The group was seen in the area of the Gaza Strip, near the border with Egypt.

5. The group was seen in the area of the Gaza Strip, near the border with Egypt. The group was seen in the area of the Gaza Strip, near the border with Egypt. The group was seen in the area of the Gaza Strip, near the border with Egypt.

6. The group was seen in the area of the Gaza Strip, near the border with Egypt. The group was seen in the area of the Gaza Strip, near the border with Egypt. The group was seen in the area of the Gaza Strip, near the border with Egypt.

- 2 -

אינני יודע מי יזם את רעיון השיחה של הרב מיטרמן במחמ"ד. האיש סיים מה תפקידו כרב הקהילה בביירס. הוא לא נמצא מתאים להמשיך בתפקיד זה ואינו מבורך בחוכמה יתרה. לא ידוע גם שקיבל איומים כלשהם. מתקבל הרושם שהוא רצה להקנות לעצמו מעמד של איש חשוב ונרדף, דבר אשר אינו תואם המציאות כלל.

באשר לפרשת גולדפרב המוזכרת במברקך נר 315 מ-18.12. המקרה אינו ידוע לנו. ביקשנו מ-DAIA לבדוק במנדוטה מה ידוע שם על הפרשה, טרם קיבלנו תשובה. ישראל גולדפרב טרם הופיע בשגרירות, אם יבוא נשחזר לייעץ לו, אך כמובן אפשרויותיו להתערבות לטובת אזרחים ארגוניים מוגבלות עד מאד. מה שנוכל לעשות למענו הוא לציידו במטמון לפיו אנו מוכנים לתת אשרת כניסה לישראל לעצורים, במידה ויהיו מעוניינים בכך וכשרים למענק אשרה בהתאם לחוקי ישראל. מסמך כזה יוכל לעזור לגולדפרב במגעיו עם השלטון, כי יוכל להצביע שיש לעצורים לאן לנסוע במידה ויבחרו לממש את האופציה להגר מהמדינה.

- בברכה,

חיים ניר

העוזר למד"ר

י. מ. סגל

ז' בסבת השל"ז

28 דצמבר 1976

שגרירות ישראל
טוקיו

103.1/1947

102.1 סל"ז

אל : מאסר"ק

מאת: היועץ, טוקיו

הנדון: שיחה עם מר WATANABE

קיימתי שיחה עם מר KOJI WATANABE מנהל המחלקה לארה"ב וקנדה. לגבי היחסים בין יפן לארה"ב הבחין הלה בין שתי תקופות. האחת היא השנתיים האחרונות, כאן השתמש בהגדרתו של שגריר ארה"ב בטוקיו שאמר שזו הייתה תקופה בלי כל בעיות. אפילו עניין פרשת השוחד של לוקהיד שמטבע הדברים היה צריך לעורר בעיות, לא העיב לדבריו כלל על היחסים ונשאר בטפול הסגורות הממשטיות בלבד, עד כדי כך שמשרד החוץ אף אינו מעורה בנושא. מאידך, לגבי העתיד הקרוב הוא צופה בעיות בין שתי המדינות בעיקר כתוצאה מבעיות כלכליות בארה"ב אשר אם לא יימצא להן פתרון, עלולות ליצור דעת קהל שלילית לגבי יפן. הזכיר במיוחד את הפער ההולך וגדל במאזן המסחרי וכן בעיית גבול הסים הסריטוריאליים. את פתרון בעיית המאזן המסחרי הוא רואה בצמצום הייצוא היפני לארה"ב מחד ועידוד הייבוא משם מאידך. באותו הקשר ציין שהיחסים הכלכליים של יפן בכלל עם מדינות העולם ופתרון הבעיות הנובעות מכך, יקבלו חשי חשיבות ממשלגה ראשונה עם מינויו של שר החוץ החדש, מאחר שבהכרח הם מעדיפים גם על היחסים המדיניים.

בשטח המדיני אמר שיפן מודאגת מההדרתו של מר קארטר על כוונתו לצמצם כוחות ארה"ב בדרום קוריאה. יפן רואה בכך תחילתו של תהליך הפרת האיזון בין המעצמות במזרח הרחוק שיעדיר בסכנה את בטחונה היא. כן הם חוששים שצפון קוריאה תראה בכך עידוד לגסיונות להשתלט על דרום קוריאה.

לשאלתי כיצד הוא רואה את הפתרון בקוריאה אמר שאין יפן יכולה להתנגד לאחוד שני החלקים אך אין הוא סבור שאפשרות זו מעשית בעתיד הקרוב ועד אז הם מעוניינים לשמור על המצב הקיים ועל הדו-קיום כפי שהוא מחבטא כיום.

- 2 -

לבבי יחסי ארה"ב-סין אמר שימן מעוניינת בקיום יחסים טובים ובשפור
האווירה ביניהן. כל עוד שלא התקיימו יחסים בין ארה"ב לסין, לא ראתה
ארה"ב בעין יפה את ההתקרבות בין יפן לסין.

שאלתי אותו אם יש בזה שינוי של מדיניות יפן והזכרתי לו את הערותיו
של שר החוץ לטעבר מיאזאווה שאין זה מאינטרס של יפן לעודד התקרבות
בין ארה"ב לסין. על כך הגיב שדבריו של מיאזאווה לא הובנו כהלכה. כוונתו
היתה שהתקרבות מואצת אינה לטובת העניין אלא היא צריכה להיעשות בשלבים
צעד אחר צעד. זו גם העמדה היום ועל כן אין הוא רואה כל שינוי.

בהקשר זה ברצוני להזכיר את אשר אמר לי המזכיר הראשון בסגרירות
ארה"ב בטוקיו באחת השיחות. הלה אמר, שימן חוששת ששיפור יתר של היחסים
בין ארה"ב לסין ולויטנאם עשויה להביא להשקעות אמריקאיות גדולות במדינות
אלו ולצמצם את האפשרויות הכלכליות של היפנים. יש להניח על כן שדברי מר
ואטאנבה על הצורך בהתקרבות בשלבים נובעת אמנם משיקול זה.

לבבי יתר מדינות דרום מזרח אסיה מתכוונת יפן בשיחות עם האמריקאים לעודדם
להגביר השפעתם הנמצאת בירידה באזור זה.

ב ב ר כ ה

ע.גל-און

העמק: מס"ח
מספ"א ✓

עב/רש

הקנות האמריקאים היא שהא"סדר הכלכלי והעדר מוסמים יכריעו בסופרים ובמאות את השלטון
הנזכר לפנייה אליהם ולמערב. צעד כזה עשוי להביא עמו למענה פוליטי מסויים. קרוב מחייבם
במקצות לגב' ג'יטה זו וסבור כי דרושה המענה רבה בקשר לכך.

4. המדת פורמטוגל לסדרה ועידה בלגדו השוריר הסובייטי בליטבון מפעיל לאחרונה לחץ על פורמטוגל
בבקשה הופעה פומבית ואפטיבית בוערת בלגדו לסכן ח"ו "אורח הלסינקי". קרוב כאילו אמר
לשוריר הסובייטי כי פורמטוגל אינה רואה מצד בריה"מ מעשים שיובילו כנות ג'יטתם ב"רוח הלסינקי".
כוח"ה הצביע הוא על התחזקות הצ' הסובייטי בזמן האחרון, על התערבותם באונולת ולכן אמר
לשוריר הסובייטי כי הידרש עוד תקופה ארוכה למדי עד שיתבדר הם אסום הדגו מסרות ועידת
הלסינקי מאתחלק, ובמיוחד מצד המעצמות.

ב ב ר כ ה,

11. 11/11

א. אלהר.

העמוד: אחד

מצבה

מזאד

מאף

כ"ט בכסלו תשל"ז
21 בדצמ' 1976

סודי ביותר

א ל : שר החוץ

מנכ"ל

משנה למנכ"ל

העתק : לשכת רוה"מ

מאת: השגריר, ושינגטון

ארתור גולדברג סיפר לי על צהרים שסעד בניו יורק עם קוזניצ'וב בהשתתפות סקרנטון וישראלסון חבר המשלחת הסובייטית. כידוע משמש קוזניצ'וב כסגן ראשון לשה"ח גרוסיקו וכחבר ותיק בוועדה המרכזית Central Committee. קוזניצ'וב וגולדברג הם מכרים ותיקים מחקופת שרוהם יחדיו באום.

גולדברג שאל אותו מדוע חמכה בריה"מ בהצעה הספרית בעצרת הכורכת את ועידת ג'נבה בתאריך הראשון במרץ. גולדברג שאל אם לא נהיר להם שלממשל החדש עדיפויות אחרות כגון ענייני פנים ובעיית salt לפני בעיית מז"ח וכינוס ג'נבה.

קוזניצ'וב השיב שהוא מסכים עם גולדברג בדבר עדיפות סאלט והוסיף שיש צורך לכנס את ג'נבה אך עניין התאריך לא מחייב ולא רציני.

גולדברג אמר לו שאם הם חוששים מהתפרצות סכסוך מזויין הרי שהם יכולים למתן ולרסן את משלוחי הנשק והחלמים למדינות ערב ואין להם להאיץ בג'נבה.

ישראלסון אמר גם הוא שאין דחיפות עליונה אך יש מקום אולי לכנס ישיבה פורמלית אחת ואחר כך להתמזר לקבוצות עבודה.

סודי ביותר

- 2 -

ארתור גולדברג שאל מה בקשר לאש"ף וקוזניצ'וב השיב שאפשר אולי לפתור זאת על ידי כינוס משלחת ערבית מאוחדת. כאשר ארתור גולדברג אמר שישראל לא הוכל לשבת עם ערפאת, השיב קוזניצ'וב שהבעיה ממילא לא תתעורר מפני שלמי תקנות הועידה יושבים בג'נבה דיפלומטים ולא ראשי מדינות או ממשלות.

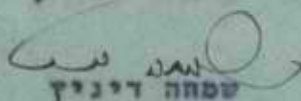
קוזניצ'וב אמר לארתור גולדברג שבעצם הם היו צריכים לקבל את פרס נובל לשלום ולא קיסנינגר שהרי הם הביאו להחלטת 242 אם כי ארתור הערים עליו על ידי שהכניס נסיגה "משטחים" ולא מ"כל השטחים" או מ"השטחים". (אני מניח שארתור הסכים).

קוזניצ'וב אמר שיחסי בריה"מ - סין הם עכשיו יותר גרועים מחמיד, המתיחות גדולה והם עומדים על המשמר.

עד כאן השיחה.

ארתור מוסיף שקוזניצ'וב יותר מתון בדיבוריו על מצ"ת מאחרים. קוזניצ'וב חזר למוסקבה.

ב ב ר כ ה ,

שמחה דיניץ

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו
או מקצתו, לאדם שאינו מוסמך
לכך - עובר על חוק לתיקון
דיני העונשין (בטחון המדינה
יחסי חוץ וסודות רשמיים).
תשי"ז - 1957.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס-מסווג

ס ו ד י

נר: 336

נשלח: 201400 דצמ 76

אל: המשרד

מאת: רושין גטון

מכאן 102/

אל: שק.מ.רביב

משיחה עם שינ/ סגן מנהל מחלקת נאטו/מחמד.

1. כנאומו בכנס שר החוץ של נאטו אמר המזכיר כי התעצמותה הצבאית של בריהם היא מקור לדאגה רצינית למערב. המזכיר טען עם זאת כי שני אלמנטים יש בהם כדי להקלות מחומרתה של התפתחות זו. האחד שבריהם טרם גיבשה עמדתה כיצד ובאילו אפיקים יש בדעתה למצות ולנצל את כוחה הצבאי הגדל. מכאן שבידי המערב קיימת אולי היכולת על ידי שיג ושיח מתמיד וחתירה להסכמים עמה להשפיע על מגמת פניה של בריהם. אלמנט אחר היא ההתעצמות הצבאית במערב שגם אם איננה מקבילה לזו של בריהם יש בה כדי להוות גורם מאזן ומרסן.
2. המזכיר נגע בדבריו בנושא המזתי רק במשפטים ספורים בצינו כי נוצרו תנאים טובים למום בין ישראל למדינות ערב במשך 1977.
3. שינ אמר כי בעקבות נאום המזכיר דיברו שר החוץ של מדינות נאטו. נעימת דבריהם היתה פסימית ביותר והדגש הושם על התעצמותה הגוברת של בריהם, בעיקר בתחום הנשק הקונבנציונלי. מקרב שר החוץ היו שהצביעו על העובדה שהתעצמותה של בריהם בתחום הקונבנציונלי משאירה בידי המערב במקרה של עימות צבאי את האופציה הגרעינית בלבד.
4. בדיון סגור זה בלטה דאגתה של גרמניה נוכח ההתפתחויות בשטח. שהח גרמניה אמר כי מדינתו מאויימת על ידי מערכת הטילים הטובייטים החדשה, והדגיש כי פער העוצמה הצבאית בין בריהם לנאטו הוא חמור ביותר. כדי לשכך דאגת גרמניה הבעלה ארהב דעתה כי יש לבחון את יחסי הכוחות בין המזרח למערב בהתייחסות כוללת, כשהנכ לוקח בחשבון את סכ הכל העוצמה המערבית- כולל זו שמחוצ לאירופה- הינכ מגיע לראייה מאוזנת והתמונה איננה כה עגומה. כדי לחזק קביעה זו חזרה ארהב והבטיחה כי היא נכונה להפעיל את נשקה האסטרטגי

0 1 7 7

ISC 2 FICUS™

LF:868

DATE: 10/11/2011

LUCH:004108 RXD 8V

49. 100

Исход: 0,75

[illegible][illegible]

כל המוסר הובן מסמך זה, כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך - עובר על החוק לחיסון
דיני העונשין (בספר המדינה
יחסי חוק וסודות רשמיים).
תשי"ז - 1957.

-2-

במקרה של התקפה סובייטית על אירופה- על כג. הטיכון הכרוך בכך
לשטח ולאוכלוסייתה של אירופה.

5. ש"נ צ"נ כי הקיצוצ בתקציב הצבאי של בריטניה יאלצה בסופו של
דבר לפנות כ-10 אלפים חייל מאדמת גרמניה. ש"נ אמר כי הקיצוצ
בתקציב הצבאי של בריטניה הוא רע הכרחי וא"נ שום גודם היכול להעמיד
לרשות בריטניה הסכומים הנדרשים כדי למנוע צמצום התקציב הצבאי.
במצור-

שתח רחם מנכל שהבט י רביב ארגוב רוזן אבידור סק מצטא איר אב מזאר חקר רם אמן
צג/רד

עס איז פארמאגן אין דעם - דערמיט איז דא א סארט פון א
פארשטייט זיך. דאס איז דאס פארשטייט זיך.
א. דאס איז דאס פארשטייט זיך. דאס איז דאס פארשטייט זיך.
דאס איז דאס פארשטייט זיך. דאס איז דאס פארשטייט זיך.
דאס איז דאס פארשטייט זיך. דאס איז דאס פארשטייט זיך.
דאס איז דאס פארשטייט זיך. דאס איז דאס פארשטייט זיך.
דאס איז דאס פארשטייט זיך. דאס איז דאס פארשטייט זיך.

דאס איז דאס פארשטייט זיך. דאס איז דאס פארשטייט זיך.
דאס איז דאס פארשטייט זיך. דאס איז דאס פארשטייט זיך.

כל המוסד חובן מסמך זה כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך - עובר על חוק לתקון
דיני העונשין (בסיון המדינה
יחסי חוק וסודות רשמיים).
חשי"ז - 1957.

ס ו ד י

12/1/57

נר: 336

נשלח: 201400 דצמ 76

אל: המשרד

מאת: וושינגטון

אל: ש. מ. רביב

משיחה עם גודבי/ סגן מנהל המשרד הצבאי פוליטי/ מחמד.

1. סיפר כי בכנס שרי ההגנה של נאטו הקדיש רמספלד דבריו לתאור
מימדי ההתעצמות הסובייטית לבעיות הסטנדרטיזציה של מערכות הנשק
בנאטו ומערכות הנשק העתידיות של הארגון.

2. רמספלד נאלץ בדבריו להתמודד עם מימצאיו של גנרל הולינגהורת
אשר טען כי בדיהם נערכת להתקפת פתע על בדיה נאטו. רמספלד לא שלל
קביעה זו אך טען כי נאטו חייב להעריך בפני מכלול אפשרויות
של מתקפות צבאיות עליו ולא רק אחת כדאית הולדינגהורת.

3. גודבי מציין כי המזכיר הזהיר במועצת נאטו את חברות הארגון מדיבורים
יחידים על מידת ההתעצמות הצבאית הסובייטית והפער המרחיב בין זו

להתעצמות המערב. המזכיר טען כי דיבורים כאלה עלולים לגרום
לנכאות רוח לפטליזם ולרפיון שעה שהמערב חייב לשנע מותניו ולשקוד
על הגבית עוצמתו הוא ולא לתת לפער להלכ עליו אימים.

4. גודבי סיפר כי בפנטגון שמים לב שבבדיהם יש סימנים של דהוריהם
שניים לגבי התועלת שביצור המוני של טנקים. הספקות הבאים

מכלל בטוי במסד הצבאי הסובייטי נובעים מלקחי מלחמת יום הכיפורים
ומעובדת יעילותו של הטיל האנטי טנקי מטיפוס טאו.

בנצור-

שהח רחם מנכל שתבט ממנכל י רביב שק ארגוב אבידר רוזן מצפא מזאר איר אב חקר רס אמן

צג/גד

E

ד"ר אה"ר

י"ב בטבת תשל"ו
16 בדצמבר 1975

6099

2016
1021

אל: לשכת שה"ח

מאת: מא"פ

הנדון: עמדת ארה"ב לגבי אנגולה

עם יציאת המדריכים הסינים והתמקת הסיוע ל.נ.ל.א (הולדן רוברטו) נוצר באנגולה קיטוב ברור בין שהי מעצמות העל. מעורבותה של ברה"מ מתבצעת בעיקר באמצעות קובה ששיגרה כ- 5000 מתנדבים, וז"י שיגור ציוד צבאי רב (כולל קטיושות ומטוסי מיג שעדיין אינם מופעלים). הציוד משוגר ישירות לבירה לואנדה. מעורבותה של ארה"ב מתבטאת במשלוחי נשק דרך זאיר והשתתפותם הפעילה של גדודי צבא זאיר במלחמה לצידה של פ.נ.ל.א (רוברטו) ויוניטה (סבימבי), כן מעורבת בלוחמה גם דרום אפריקה המסייעת ישירות לכוחות אלה.

נ"י טיימס מ- 7.11 מצלה כי סיטקו וקולכי הודו בעדותם בישיבה סגורה של ועדת החוץ של הסנא שהממשל מספק בחשאי נשק לתנועות שחרור באנגולה כדי לבלום החזירה הסובייטית.

נ"י טיימס והושינגטון פוסט מה- 13 בדצמבר מצטטים פקידים בממשל ארה"ב ספקה למלזיא דרך זאיר נשק כדרך של 25 מליון דולר ומתכננת לשלוח משלוח נוסף בטכום דומה. סיוע זה נעשה מתקציב ה-סי.אי.א. וכל סיוע נוסף ידרוש אישור הקונגרס. במחמד מעריכים שהלך הרווחה בקונגרס ביחס לסיוע אמריקני לגליזא וליניטה משתמר וכיום סיכוי סביר שבקשה כזו תאושר. לדברי דסקאי אנגולה במחמד רואה ארה"ב כדרום אפריקה אלמנט הכרחי במלחמה נגד מפל"א. קיים ויכוח בממשלת דרום אפריקה ביחס למידת מעורבותה של דרום אפריקה במצב באנגולה. הניו-יורק טיימס מצטט פקיד ביורן אפריקנים שבאנגולה 1000 חיילים דרום אפריקנים. לפי עתונות היום הצהיר קיסנינג'ר בבריטל כי ארה"ב סבורה שהמצב באנגולה הוא בעיה אפריקנית. הוא הומך בפתרון שיושג ללא השתתפות כוחות מהחוץ.

בברכה

יוחנן ביין

1846

משרד החוץ
המרכז למחקר
ולתכנון מדיני

סיקור
נושא

194/76

עוֹתָק מִס'

ירושלים, ט"ז כסלו תשל"ז

8 דצמבר 1976

מסמך זה מכיל 2 עמודים

ס ו ד י

א.ה.ה. 102

2/1 ✓

ברית"מ מעונינת בהמשך הדטנט ביחסיה עם ארה"ב

מידע

1. מזכ"ל המפלגה הקומוניסטית הסובייטית ברז'נב הבטיח לקרטר שארצו לא תעמיד אותו למבחן בחודשים הראשונים של נשיאותו. דברים אלה נמסרו ע"י דוברו של קרטר אשר ציין שהבטחה ברוח זו הועברה באמצעות שר האוצר סיימון, אשר נועד לשיחה עם ברז'נב (30.11.76). שדר דומה הועבר קודם לכן ע"י חשגריר לשעבר הרימן שקיים שיחות עם הצמרת הסובייטית. הרימן דווח לקרטר על שיחותיו עם ברז'נב ובחום שיחתו הבלויט עמדה סובייטית זו במסיבת עיתונאים (29.11.76).
2. הנשיא הנבחר אמר ב-3.12 שמתכוון להעביר שדר בלתי-רשמי לברית"מ ובו יביע את נחישות דעתו לחתור למצב של שלום יציב ביחסי שתי מעצמות-העל ולהשגת הסכם בסוגיית צמצום הנשק האסטרטגי (SALT II).
3. הסובייטים הגבירו לאחרונה את פניותיהם הבלתי פורמליות לאישים שונים בארה"ב במטרה לגשש בסוגיית הגדלת האשראי האמריקני לברית"מ וקבלת מעמד MFN. האמריקנים ענו שקבלת אשראי ומעמד MFN מותנית במחווה רצינית בעניין ההגירה וזכויות האדם. מחוזה כזו תיצור אורה נוחה יותר בקונגרס האמריקני.
4. אישיות סובייטית בכירה טענה באזני המורשה האמריקני וואניק שברית"מ זקוקה מאוד לאשראי האמריקני בשל מיצוי האשראי שניתן בזמנו ע"י יפן ומערב אירופה. הסובייטי דחה כל נסיון להתנות מתן האשראי בכפית תנאים שיתפרשו בברית"מ כהתערבות בענייניה הפנימיים.

הערכה

5. השדרים והאיתותים הסובייטים לארה"ב מורים על כוונתה של ההנהגה הסובייטית להמשיך ולטפח את הדטנט ביחסיה הגלובליים של ברית"מ. המשך הדטנט חיוני מאוד לברית"מ כדי להבטיח שמחיר התחרות הגלובלית הן במונחים מדיניים-צבאיים והן במונחים כלכליים יישאר בגבולות סבירים.

6. ההבטחה הסובייטית להמנע מהעמדת קרטל למבחן באה להשיב על חשש אמריקני מסויים שמא ברז'נב ילך בעקבות חרושצ'וב וינסה לבדוק כיצד מתפקד תנשיא החדש בתנאי לחץ (stress). יצויין שזו מחווה ריקה מתוכן ואין להניח שבריה"מ שקלה ברצינות אפשרות של הפעלת לחץ על קרטל. נראה כי הנסיבות השונות (דימוי מאזן הכוחות) ותכונות המנהיגות הסובייטית הנוכחית (הנוהגת בצורה שקולה ובנגוד להתפרצויות של חרושצ'וב) הופכות אפשרות הפעלת הלחץ לתיאורטית בלבד.

7. הבנת המציאות שבין בריה"מ לברה"ב ע"י הנשיא החדש בארה"ב מאפשרת לו לפעול מתוך עמדה של כוח ולנהוג במכלול היחסים עם בריה"מ לגופו של ענין. מכאן שיתכן אימוץ גישות שונות בשאלות אשראי ו-MFN מכאן ו-SALT מכאן.

8. בסוגיית SALT עשוי להווצר מפגש אינטרסים בין שתי מעצמות-העל. ההבטאות שונות של קרטל מצביעות על כך ששאלה זו תזכה לעדיפות גבוהה בחודשים הראשונים של הממשל החדש. גם הסובייטים ניסו לגלגל את ההאשמה על הקפאון, שאיפיון את המגעים זה כשנה, על הממשל היוצא. בכך חותרים הסובייטים ליצירת אגירה נוחה לקראת חדוש המגעים עם אנשי הממשל של קרטל.

9. המצב שונה בסוגיית האשראי ו-MFN וכאן עשוי ממשל קרטל לנהוג ביתר תקיפות כלפי הסובייטים. להערכתנו לקרטל קלף חזק מאוד לטובתו ותוא הזדקקותה של בריה"מ לקבלת אשראי למימון רכישת הטכנולוגיה החדשה במערב בכלל ובארה"ב בפרט. בעבר דחו הסובייטים תיקון ג'קסון והציגו אותו כהתערבות בענייניה הפנימיים של ארצם וכפגיעה ב"רוח הלסנקי". עם זאת, הרי אם תימצא נוסחה אשר תאפשר לבריה"מ להציל יוקרתה יתכן שהיא תשפר במקצת גישתה בשאלת זכויות הפרט וההגירה. המפתח להתפתחויות בתחום זה מצוי בידי קרטל. מיזוג התנהגות תקיפה עם פרגמטיזם מדיני, שמטרתו שינוי הגישה הסובייטית מבלי שהדבר יתפרש כלפי חוץ כהשפלת בריה"מ, עשוי להניב את הפרי המיוחל (קרי - הגברת ההגירה מבריה"מ).

ס"ו בכסלו
7 בדצמבר
חשל"ז
1976

213

ס ו ד י

אל : מר מ. רביב, מנהל מצפ"א

מאת: השגרירות, וושינגטון

הנדון: התיעצויות בין ארה"ב ליפן על המזה"ת

בשיחתי האחרונה עם ארתור דיי, סגן עוזר המזכיר במחמ"ד, סיפר לי שביקר במחצית נובמבר בטוקיו.

דיי אמר כי נסע לטוקיו לשיחות עם אנשי משה"ח היפני על המזה"ת. לדבריו, התחילה ארה"ב אשתקד, בקיום התיעצויות והחלפת דעות שנתית עם יפן דוגמת ההתיעצויות על המזה"ת אותן מקיימת ארה"ב עם מדינות ידידותיות ובנות ברית אחדות. דיי נטל עמו לטוקיו עוזר אחד מאגף מז"ת, מומחה לענייני נפט מהמחלקה לעניינים רגיונליים.

דיי החרשם לחיוב מהרמה האישית ומהידע של אנשי משה"ח היפני העוסקים במזה"ת. לדבריו, ניכרות כבר החוצאות של ההנחיה במשה"ח היפני להקצות אנשים בעלי כישורים גבוהים לאגף מז"ת שלהם ולאיוש השגרירות היפניות במזה"ת.

הבעיה העקרית המטרידה את משה"ח היפני לגבי המזה"ת היא תלותה הגבוהה של ארצם ביבוא נפט מהמזה"ת ופגיעותה לכל אמברגו נפט ערבי. היפנים אף חוששים כי במקרה של אמברגו נפט שיופעל באופן סלקטיבי, יפגעו הערבים קודם ביפן, עוד לפני שיעיזו לפגוע בארה"ב ביודעם את פגיעותה הגבוהה.

דיי לדבריו, אמר ליפנים כי מדיניותם במזה"ת מוטעית. עיקר הפעילות הכלכלית של יפן במזה"ת מתרכזת או מצטמצמת במדינות הנפט הערביות ואיראן. יפן סבורה כי ע"י פיתוח יחסי כלכלה ענפים עם מדינות הנפט

- 2 -

ס ו ד י

היא תרכוש את רצונן הטוב ותקנה תעודת חיסון מפני צעדי תגמול
ערביים, וכאשר יחליטו הערבים על אמברגו נפט כנגד המערב.

דיי אמר לאנשי שיחו היפנים כי ארצם טועה בהתרכזות זו בארצות ערב
מפיקות הנפט, משום שהחלטה על אמברגו תתיר, החלטה מדינית שתנבע
ממצב מסויים באזור. אם יתפתח מצב כזה הרי הכוח המניע מאחורי אמברגו
תהיינה מדינות ערב הבאות בחשבון לעימות צבאי עם ישראל, כלומר מצרים
וסוריה. לכן על יפן לתרום לכך שמהלך העניינים באזור המזה"ק לא יביא
לקראת התלקחות, וכי האינטרס של מצרים וסוריה להעדיף את דרך הפיתוח
הכלכלי על אופציות מלחמתיות יהיה חזק ככל האפשר. מכאן מתבקשת
המסקנה שיש לסייע לכלכלה של מדינות אלו ובראש ובראשונה למצרים.

דיי הסביר למארחיו היפנים את מצבה הכלכלי הקשה של מצרים והצורך
לסייע לה. דיי הדגיש בפניהם כי מצרים זקוקה כיום קודם כל לסייע
בכסף מזומן או בהלאות לתזמן ארוך וברבית נמוכה, שתעמודנה לרשות
מצרים עבור מאזן התשלומים שלה ועבור החזר חובות לבנקים. עד כה
עשתה יפן מעט מאוד למען הכלכלה המצרית, הסיוע אותו הבטיחה למצרים
הינו במתן אשראי הקשור לתוכניות פיתוח או למימון רכישת מוצרים
ביפן, וזו הסיבה שמצרים ניצלה רק חלק קטן מאשראי זה.

דיי אמר כי אנשי משרד החוץ היפני הסכימו אתו בכל, ואף מלכתחילה
סענו שזוהי גם השקפתם אך יש להם קשיים עם משרד האוצר היפני. על
כן ביקשוהו לספק להם רקע כללי והנמקות מדוע על יפן להגיש למצרים
סיוע כלכלי בכסף מזומן, כדי שיוכלו להשתמש בטיעונים אלה כלפי
משרד האוצר היפני תוך הבהרה לתוספת משקל שזוהי השקפת ארה"ב. דיי
אמר כי עשה כמיטב יכולתו כדי לחזק את מערכת הטיעונים של משרד
החוץ היפני כלפי משרד האוצר היפני בסוגיה זו.

בנושא המגעים עם אש"פ, הבהיר דיי לאנשי שיחו היפנים את עמדת ארה"ב.
לדבריו נהג משה"ח היפני בתבונה רבה עם אש"פ, כאשר נתן אישור רשמי

- 3 -
ס ו ד י

לפתיחת משרד אש"פ בטוקיו, אך הציב הגבלות כה רבות על פעילות
נציגי אש"פ ביפן, עד אשר אש"פ איבד בשלב זה עניין בפתיחת המשרד,
ועד כה המשרד לא הוקם.

בנוגע לאופי ההחלטות עם היפנים על המזה"ת, הדגיש דיי שאין כל
כוונה לערב את יפן במהלכים המדיניים בצורה כלשהי ולא שיפן תצא
באיזו שהן הצהרות, אלא רק לתרומה קונסטרוקטיבית שלה באמצעות
סיוע כלכלי למצרים.

ב ב ר כ ה,

דוד תורגמן

דוד תורגמן

העחק: השגריר, כאן

הציר, כאן

מר א. עברון, משנה למנכ"ל

מר י. ענוג, סמנכ"ל

מאסוק

מרכז

מזה"ם

לשכה המנכ"ל

THE REPRESENTATIVE
OF THE
UNITED STATES OF AMERICA
TO THE
UNITED NATIONS

10/12/76
December 6, 1976

Dr. William Korey
Director
B'nai B'rith
International Council
315 Lexington Avenue
New York, New York 10016

Dear Bill:

Many thanks for your very nice note, which I appreciate immensely. As you probably know I feel extremely strongly about human rights; in fact, in my judgement, it is the main and most important difference between the free and the totalitarian world.

Incidentally, it might interest you to know, that I had a luncheon with Kuznetsov and Issraelyn alone last Friday, and it is very clear that they are "up-tight" on this subject - and always will be. It is our main attribute of the democratic system and it is one which we should push always because it is so superior to the totalitarian attitude.

With all best wishes to you, Bill, always and many thanks for all your support.

Most sincerely,

TSW

William W. Scranton

טורונטו, יד' כסלו תשל"ז

6 דצמבר 1976

מס. 1981

מקבל

אל: מצפא

מאת: הקונסוליה הכללית, טורונטו.

הנדון: הפרוטקול בין ארה"ב וספרד.

רצ"ב מאמר מערכה שהופיע בעחון הקנדי היהודי על
הפרוטקול הסודי בין שתי המדינות בדבר שימוש בבסיסים
בספרד.

בברכה,

לוי

מרים זיו

סגן קונסול.

העתק: אוטבה

לשכ' סמנכ"ל ענוג.

UNITED STATES OF AMERICA
DISTRICT COURT

UNITED STATES DISTRICT COURT
FOR THE DISTRICT OF COLUMBIA
CLERK OF COURT
WASHINGTON, D.C.

IN RE: [Name], Defendant.

RETURN OF WARRANT

DO, 1901

TO: [Name]

FROM: [Name], Officer.

RETURN OF WARRANT AT [Name] COURT.

IT IS ORDERED THAT THE [Name] COURT SHALL
RETURN THE WARRANT TO THE [Name] COURT
DOING.

DOING.

DOING.

DOING.

DOING.

DOING.

An important protocol

Israel's security concerns are such that developments throughout much of the world ultimately affect its well being. A change in government here, the downfall of a premier there or the discovery of oil in the North Sea, are all events which eventually impinge on the strength of the vulnerable Jewish state.

A secret protocol between Spain and the United States on the continued use of American air bases in that part of the strategic Iberian Peninsula is one of those occurrences which is of the utmost importance to Israel.

The clause in question may have profound implications for Israel, as it permits American aircraft to ferry military supplies to countries outside of Spain. During the Franco years, U.S. planes were not allowed to overfly Spanish air space in the delivery of supplies from elsewhere. And Jerusalem was affected by this policy. In 1967, and again in 1973, Madrid forbade Washington to fly badly needed supplies to Israel.

Until the overthrow of the reactionary Portuguese government, Israel was not really dependent on Spanish air bases, for U.S. aircraft could always use the Azores in an emergency. Such a contingency situation arose during the early stages of the Yom Kippur War, when a hard-pressed Israel requested tons of ammunition and military equipment from the Americans.

The Israeli armed forces got what it wanted because the Americans were able to fly the supplies via the Azores. Today, however, that is no longer the case. Portugal's socialist government has announced a policy that would prohibit overflights. In the future, Israel will have to depend on Spain should its armed forces run short of supplies. In the last Middle

East war, supplies ran low, and one wonders what the result would have been had Lisbon not acceded to American wishes. The probability is that the balance of power between the Arabs and Israelis would have been upset.

In light of Portugal's decision to ban U.S. flights over the Azores, Spain's policy is something of a surprise to observers of Middle Eastern affairs. In the past, Spain was exceedingly careful not to ruffle the feathers of the sensitive Arabs. Madrid, which never recognized Israel, did not give the Arabs any cause for discomfort. How, then, does one explain Spain's position on the air bases, a position which surely offends the Arab world?

After the death of Franco, political cracks began to appear in the iron-clad facade the nationalists built over three decades. The monarchy was re-established, censorship was relaxed and controlled parliamentary opposition was permitted. All this was done in the name of modernity and out of a desire to be accepted by western Europe.

At this stage of its reawakening, Spain seeks to gain admission into NATO, an exclusive club from which it has been denied membership because of its fascist form of government. In order to get into NATO, Madrid will have to show it appreciates U.S. interests in the Mediterranean. It has begun showing its 'appreciation' by signing the secret protocol.

Neither Washington nor Madrid wants to publicize the protocol, and the United States has gone as far as denying its existence. As for Spain, it has shown no signs of recognizing Israel as a nation-state. Although both countries are doing their best to downplay the protocol, Israel obviously benefits from it, even if Spain itself insists that it still regards Jerusalem as a political liability.

Canadian Jewish News 3.12.76

...the Sephardic.
...low en...
...ion of all
...he efforts of
...ons directed
...Sephardim;

ead

...nt. for 10
...nt John, N.B.
...He was born

...is s...
...arah, daugh-
...son, Judith
...Saint John,
...Loren and a
...Babb. Ser-
...eld at Beth
...ogue in Tor-

l

...are charged
...conspiracy to
...bombs into
...m when the
...pic soccer
...ere in July,
...n of explo-

...community
...lieve they
...n res...
...es of anti-
...gs on syna-
...nt months.

Communauté Sephardic
du Quebec plans to admin-
ister a community news-
paper, offer a program of
leadership for its constitu-
ent agencies, maintain a
reference and data centre,

ardim's "last child."
They attribute its birth
to a long history of trying
to find their own identity
while at the same time
remaining Jews. Allied
Jewish Community Ser-

and enter into a stronger
partnership with the rest
of the Jewish community.
By strengthening our-
selves, we strengthen the
whole community," Ben-
arrosh said.

Sol Raibmon

Harry Goldstone

Murray Handelman

DEAN MYERS CHEV-OLDS LTD.

on Dufferin St.

**OUR PRICE
IS RIGHT! !**

BECAUSE

**WE WANT YOUR
BUSINESS! !**

**SO FOR A GOOD DEAL
GIVE US A CHANCE
TO PROVE IT.**

Phone us at **789-3481**

THE ELU

102/102

א ל: מר חנן בראון, הציר, וושינגטון

מאת: מנהל מצט"א

הנדון: ברה"ס - קרט - סון

בפגשתי עם Prof. John PALFREY שהתעכב ליומיים בארץ בדרכו
ממוסקבה לארה"ב.

פלפרי שהה כמוסקבה במסגרת ממינר אמריקני סובייטי בו השתתפה קבוצה
של ששה אישים מארה"ב בראשות יו"ר הוועדה האמריקנית למען האו"ם, השגריר
ליאונרד. הם נפגשו בין היתר עם מוג'ס, אנשי הטכניון של ארכטוב ואחרים.

ליאונרד נחה הדיונים באומרו כי יש נושא אחד שהוא מבקש להעביר לדרכים
הפוליטיים הכי גבוהים. אל לה לברה"ס להעמיד את קרט במבחן בקשר למנוי
סון בשגריר. לדברי פלפרי נהקבלה האסכמה 4 ימים אחרי כן וליאונרד זוקף
הדבר לזכותו.

בנושא המז"ח חזרו הדושים שוב ושוב על השאלה למה ארה"ב מטרכת להעניק
להם הפקיד במו"ם.

פלפרי הוא פרופסור בקולמביה, היה מראשי הוועדה לאנרגיה אטומית בארה"ב
כימי ג'ונסון. הסנה הוא בוושינגטון בעמית ב"וורדו וילסון אינסטיטוט
ויועץ לקרט בנושא האי טרוליפריציה של נשק גרעיני. עוזי עילם, שהיה
יחד אתי במגיסה כביהו של מרס" גיסן אורן, יכתוב ליועץ המדעי על
האיש שכדאי לקיים אחר קרט.

בברכה,

משה רביב

העתיק:
שה"ח
המנכ"ל

מנחם מנדל

סודי

3.12.76

אל : מר צ. רפיה - וושינגטון
מאת: מנהל מזה"ים

הנדון: משלחת ריביקוף השאה וישראל
מכתבך 451 מ-30.11.76

מענין גילוי לבו של השאה לגבי יחסי איראן ישראל. עד כמה שזכור
לי זה הפעם הראשונה שהוא מוסר דברים חסויים כאלה למשלחת גדולה.
אני מניחה שהדבר נובע מהרגשתו כי מצב זה של היחסים אכן יסייע
לאיראן בקרב המשלחת.

אכן חשוב היה כי הדברים שאמר השאה על ה"סוואכ" לא יצאו לעהונות
ואנו מקווים שהסנטורים ועוזריהם ימנעו מעשות זאת.

לשיקולכם אם כדאי לשוחח על כך עם ריביקוף או חברים אחרים במשלחתו.

בברכה,

1.

יעל ורד

הערה: מנהל מצפ"א
השגריר - טהראן

102/1016 788

100

[Handwritten signature]
100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

סודי

3.12.76

785

ספר 102/1

אל : מר ח. בראון, הציר - וושינגטון
מאת: מ/מנהל מזה"מ

הנדון: ביקור הסנטור קנדי ביוון

1. בדאר זה אני מעביר אליך העתק דיווחי לשגריר באחונה על שיחתנו כאן עם הנציג הדיפלומטי היווני מכנו משחמק מפנה, אשר וצנוע שעוד יצטרך גם לעמוד במבחנים המעשיים - ביחסי ישראל-יוון.

2. אנו מייחסים מפנה זה לעבודה נציגנו באחונה מחד וללחצים שהופעלו על קרמנליס על ידי גורמים אירופיים מאידך. הטקטיקה שהחוינו לעצמנו ביחס ליוון מוכחה בינתיים כיעילה והיא מתבססת על קו המחשבה שהצטרפותה של יוון לקהילה האירופית עשויה לקרב אותה אל החשק גם במדיניותה המזרחית. מעורבות אפשרית אמריקאית מוגברת בסכסוך הקפריסאי והים האיגאי עשויה אף היא להגביר את קשריה של יוון עם ארה"ב ואם נכוונתה לגלוח אוזן קשבת לדעות אמריקניות גם בנושאים שלנו.

3. בהקשר לאמור לעיל יחסנו חשיבות מרובה לכך שקנדי יעלה את יחסי ישראל-יוון בשיחותיו עם קרמנליס וחבל שמסיבות מעשיות לא נסתייע הדבר. קנדי החקבל ביוון בכבוד בלתי רגיל כשקרמנליס שימש כמארחו. עם זאת אין אצא המדובר בהזדמנות חד פעמית שכן לקנדי קשרים מסורתיים ומתמשכים עם קרמנליס אשר כודאי לא יוגבלו לביקור חד פעמי. בקשחנו אם כן שהשגריר או אחת המצאו הזדמנות לבקש את קנדי להעלות את הנושא במגעיו עם קרמנליס. מן המותר לציין שאנו משאירים את הדרך בידיו בין בשיחה אם תזדמן, פגישה נוספת ביניהם ובין בשדר שירצה להעביר אליו. לאור חסימתו המסורתית של קנדי בצד היווני ולאור חסימה דומה מצד קרטר, אנו צופים בעתיד הקרוב למגעים אינטנסיביים בין האמריקנים והיוונים. אני כותב שורות אלה לאחר ההיעצות שקיימתי עם נ. יעיש בעה ביקורי הקצר באחונה ועם י. ורד.

4. אני מניח שאין צורך שאעביר אליכם מקירה על יחסי ישראל-יוון שכן הנכם מעודכנים בנושא.

בברכה,
י. ברנע

העתק: השגריר - אחונה
מר ז. ש"ק, סמנכ"ל
מר מ. יביב, מנהל מזה"מ

111

111

467/152

111

111

111

111

111

111

111

111

111

111

3 בדצמבר 1976

אל : מר משה רביב, מנהל מצפ"א

מאת : יוחנן בייך, נאו"ם

הנדון : ארה"ב - בריה"מ בעצרת

בהמשך לדיווחנו היומי מ - 2 דנא לוטים דברי איש
מחמ"ד סידני סובר במליאה ב"זכות תשובה" בהם התקיף את
בריה"מ בנושא זכויות האדם - כיבוש ואימפריליזם.

בודאי חמצאו ענין בדברים תקיפים אלה.

ב ב ר כ ה

יוחנן בייך

העחק : מר יוסף גוברין מנהל מזא"ר (אירופה ד')

ASSEMBLY PLENARY -- TAKE 6

The Assembly then heard rights of reply.

SIDNEY SOBER (United States) said the statement made on Tuesday, 30 November, by the Soviet representative was "as inaccurate as it was offensive".

The Soviet Union, he continued should be as well informed as any one on the establishment under the United Nations Charter of Micronesia as a strategic Trust Territory -- the only one of its kind. Article 5 of the Trusteeship Agreement, which the Soviet Union joined in approving, specifically entitled the stationing of troops in Micronesia to ensure that the strategic Trust Territory played its part in the maintenance of international peace and security under the Charter, Mr. SOBER said.

He believed that the Soviet statement reflected Soviet embarrassment over the recent debate in the Third Committee (Social, Humanitarian and Cultural) about human rights matters. The Soviet Union had every reason to be embarrassed about its record on human rights.

The United States was not a colonial nation, and it did not intend to become one, he stated. How did the Soviet Union fare in this regard? he asked. No Power in history had shown a "more ravenous appetite" for foreign territory than the Soviet Union, he declared. The United States had withdrawn from various Pacific islands which it had occupied as a result of World War II operations. But in 1940, the Soviet Union took by military force the Baltic States -- its neighbouring states of Latvia, Lithuania and Estonia.

The Soviet Union, he went on, still held those nations "in its grip" and denied them basic human rights, including the right to religious freedom. Did the Soviet Union intend to hold those formerly independent countries forevermore? he asked. Or, would "the long finger of history" call the Soviet Union to account one of these days?

(END OF TAKE 6)

800 SECOND AVENUE
NEW YORK, N. Y. 10017

OXFORD 7-5500

המשלחת הקבועה
של ישראל לאומות המאוחדות
PERMANENT MISSION OF ISRAEL
TO THE UNITED NATIONS

3 בדצמבר 1976

102' / יו"ר

אל : מר משה רביב, מנהל מצפ"א

מאת : יוחנן ביין, נאו"ם

הנדון : ארה"ב - בריה"מ בעצרת

בהמשך לדיווחנו היומי מ - 2 דנא לוטים דברי איש
מחמ"ד סידני סובר במליאה ב"זכות תשובה" בהם החקיף את
בריה"מ בנושא זכויות האדם - כיבוש ואימפריליזם.

בודאי תמצאו ענין בדברים תקיפים אלה.

ב ב ר כ ה

יוחנן ביין

העתק : מר יוסף גוברין מנהל מזא"ר (אירופה ד')

10-10-1961

10-10-1961

10-10-1961

10-10-1961

10-10-1961

10-10-1961

10-10-1961

10-10-1961

10-10-1961

10-10-1961

10-10-1961

ASSEMBLY PLENARY -- TAKE 6

The Assembly then heard rights of reply.

SIDNEY SOBER (United States) said the statement made on Tuesday, 30 November, by the Soviet representative was "as inaccurate as it was offensive".

The Soviet Union, he continued should be as well informed as any one on the establishment under the United Nations Charter of Micronesia as a strategic Trust Territory -- the only one of its kind. Article 5 of the Trusteeship Agreement, which the Soviet Union joined in approving, specifically entitled the stationing of troops in Micronesia to ensure that the strategic Trust Territory played its part in the maintenance of international peace and security under the Charter, Mr. SOBER said.

He believed that the Soviet statement reflected Soviet embarrassment over the recent debate in the Third Committee (Social, Humanitarian and Cultural) about human rights matters. The Soviet Union had every reason to be embarrassed about its record on human rights.

The United States was not a colonial nation, and it did not intend to become one, he stated. How did the Soviet Union fare in this regard? he asked. No Power in history had shown a "more ravenous appetite" for foreign territory than the Soviet Union, he declared. The United States had withdrawn from various Pacific islands which it had occupied as a result of World War II operations. But in 1940, the Soviet Union took by military force the Baltic States -- its neighbouring states of Latvia, Lithuania and Estonia.

The Soviet Union, he went on, still held those nations "in its grip" and denied them basic human rights, including the right to religious freedom. Did the Soviet Union intend to hold those formerly independent countries forevermore? he asked. Or, would "the long finger of history" call the Soviet Union to account one of these days?

(END OF TAKE 6)

ASSEMBLY PLENARY — TAKE 5

Concerning the existence of the colonial and racist bastion in southern Africa, the representative of Byelorussia said the ruling circles of those regimes, supported by some Western States, were continuing their oppression and exploitation of the people.

Mr. NIKULIN asked why South Africa, despite all the decisions of the United Nations on the matter, continued to occupy and loot Namibia. His delegation took a determined stand for the immediate accession of Namibia to independence and the right of the people to decide their own destiny.

As for South Africa, he went on, the whole world was outraged by the events in Soweto, which were the direct outcome of the racist and imperialist policies of the minority regime. That regime was attempting to maintain control by the method of "divide and conquer", by foisting on the world the "sham independence" of the Bantustans and by suppressing the will of the people for independence.

The economic, moral, military and even nuclear assistance given by certain Western Powers enabled that regime to stay in power, he declared. Condemning the criminal policy of apartheid, he said his country supported all effective measures which would eliminate that racist oppression. It also supported the immediate implementation of the Declaration on decolonization in southern Africa.

Events in southern Rhodesia were also alarming, he continued. Although the position of Ian Smith had deteriorated, that regime was taking emergency and desperate measures to consolidate its control. The Special Committee in September had condemned the military campaign against the national liberation movement in southern Rhodesia. It had also condemned the support that regime continued to receive from foreign, economic and other interests.

The problem of the liquidation of the remnants of colonialism in the so-called small territories, he said, was becoming more acute. He supported the right of those peoples to self-determination and independence, and condemned any attempt to impede decolonization.

The predatory activities of foreign imperialist monopolies in the Territories, constituted one of the main obstacles to decolonization, he stated, and were supported by the main Western Powers, he said. The United Nations must activate its efforts to prevent the transnational corporations from impeding decolonization.

(END OF TAKE 5)

המשלחת הקבועה
של ישראל לאומות המאוחדות
PERMANENT MISSION OF ISRAEL
TO THE UNITED NATIONS

800 SECOND AVENUE
NEW YORK, N.Y. 10017

OXFORD 7-5500

ש מ ר

3 בדצמבר 1976

102.1 ק"מ

אל : מר משה ארד, מנהל לשכת המנכ"ל

מאת : יוחנן בייך, נאו"ם ניו-יורק

הנדון : ההצבעה על גואס בעצרת

כפי שדווח במברק היומי (מיום 1 בדצמבר 1976) תוצאות ההצבעה : 61 נגד, 22 נגד, 42 נמנעים.

לוטה רישום ההצבעות וחלוקתן לפי גושים ואיזורים. מן הניתוח מסתברות כמה נקודות הראויות לתשומת לב ולהדגשה :

א. הדגשה מדינית :

(1) שום מדינה ערבית, חברת הליגה, מוסלמית או מזרחית, לא תמכה באמריקנים (מלבד ישראל, השייכת ברישומינו למערב).

(2) כשאר"ב מפעילה לחציה והשפעתה בנושא החשוב לה, היא מסוגלת לגייס רוב שלא יצביע נגדה. במקרה שלפנינו הצביעו נגד, נמנעו או נעדרו 85 מדינות, לעומת 61 שהצביעו בעד - פירושו שהצעת ההחלטה אושרה ע"י מיעוט בלבד.

ב. להדגשה לצרכי הסברה :

(1) כמונו - שלגבינו פסולות מראש 70-75 מדינות - גם לארה"ב גוש "אבוד" של כ-40 מדינות.

(2) גם ארה"ב, ואפילו בעניינים החשובים לה מדינית, אינה מסוגלת לגייס יותר מ-21 מדינות התומכות בה.

ב ב ר כ ה

יוחנן בייך

העתיקים : מר אליהו חסין - מנהל לשכת שר החוץ
מר אפרים עכרון - המשנה למנכ"ל
מר שלמה ארגוב - סמנכ"ל
מר יואל בר-רומי - מנהל מאו"ם ב'
מר משה רביב - מנהל מצפ"א ✓

☐ ROLL-CALL
☐ RECORDED
☐ NON-RECORDED

GENERAL ASSEMBLY

THIRTY-FIRST
REGULAR SESSION

YES - ABSTAIN - NO

Afghanistan
 Albania
 Algeria
 Angola
 Argentina
 Australia
 Austria
 Bahamas
 Bahrain
 Bangladesh
 Barbados
 Belgium
 Benin
 Bhutan
 Bolivia
 Botswana
 Brazil
 Bulgaria
 Burma
 Burundi
 Byelorussian SSR
 Canada
 Cape Verde
 Central African Rep.
 Chad
 Chile
 China
 Colombia
 Comoros
 Congo
 Costa Rica
 Cuba
 Cyprus
 Czechoslovakia
 Democratic Kampuchea
 Democratic Yemen
 Denmark

YES - ABSTAIN - NO

Dominican Republic
 Ecuador
 Egypt
 El Salvador
 Equatorial Guinea
 Ethiopia
 Fiji
 Finland
 France
 Gabon
 Gambia
 German Dem. Rep.
 Germany, Fed. Rep.
 Ghana
 Greece
 Grenada
 Guatemala
 Guinea
 Guinea-Bissau
 Guyana
 Haiti
 Honduras
 Hungary
 Iceland
 India
 Indonesia
 Iran
 Iraq
 Ireland
 Israel
 Italy
 Ivory Coast
 Jamaica
 Japan
 Jordan
 Kenya

YES - ABSTAIN - NO

Kuwait
 Lao Peoples Dem. Rep.
 Lebanon
 Lesotho
 Liberia
 Libyan Arab Republic
 Luxembourg
 Madagascar
 Malawi
 Malaysia
 Maldives
 Mali
 Malta
 Mauritania
 Mauritius
 Mexico
 Mongolia
 Morocco
 Mozambique
 Nepal
 Netherlands
 New Zealand
 Nicaragua
 Niger
 Nigeria
 Norway
 Oman
 Pakistan
 Panama
 Papua New Guinea
 Paraguay
 Peru
 Philippines
 Poland
 Portugal
 Qatar

YES - ABSTAIN - NO

Romania
 Rwanda
 Sao Tome and Principe
 Saudi Arabia
 Senegal
 Seychelles
 Sierra Leone
 Singapore
 Somalia
 South Africa
 Spain
 Sri Lanka
 Sudan
 Surinam
 Swaziland
 Sweden
 Syrian Arab Republic
 Thailand
 Togo
 Trinidad and Tobago
 Tunisia
 Turkey
 Uganda
 Ukrainian SSR
 USSR
 United Arab Emirates
 United Kingdom
 Un. Rep. of Cameroon
 Un. Rep. of Tanzania
 United States
 Upper Volta
 Uruguay
 Venezuela
 Yemen
 Yugoslavia
 Zaire
 Zambia

Subject of vote: A/31/362 - Draft resolution XIV
 85th plenary meeting (Question of Guam)

61 YES 100	42 ABSTAIN 100	22 NO 100
0	0	0
1	1	1
2	2	2
3	3	3
4	4	4
5	5	5
6	6	6
7	7	7
8	8	8
9	9	9

Adopted Resolution 31/58

AGENDA ITEM	VOTE NUMBER	DATE
100	100	1
0	0	Jan. 2
1	1	Feb. 3
2	2	Mar. 1
3	3	Apr. 2
4	4	May 3
5	5	June 4
6	6	July 5
7	7	Aug. 6
8	8	Sept. 7
9	9	Oct. 8
		Nov. 9
		Dec. 10

31/58 (101)

ה'תשנ"ו 1.12.76 מועדון הכלכלה

GENERAL ASSEMBLY VOTING LIST

QUESTION:

MEETING:

DATE:

VOTE:

TOTAL OF VOTING ACCORDING TO GROUPS

	YES	NO	ABSTAIN	ABSENT
WESTERN (21)	-	14	7	-
LATIN AMERICAN (26)	9	7	10	-
AFRICAN ⁴¹ (29)	22	-	8	11
EASTERN EUROPEAN (10)	9	-	-	1
OTHER COMMUNISTS (6)	6	-	-	-
ARAB LEAGUE (20)	8	-	5	7
MOSLEMS (5)	3	-	2	-
MIDDLE EASTERN (5)	1	-	3	1
ASIANS (12)	3	1	7	1
TOTAL	61	22	42	21

GENERAL ASSEMBLY VOTING LIST

QUESTION:

MEETING:

DATE:

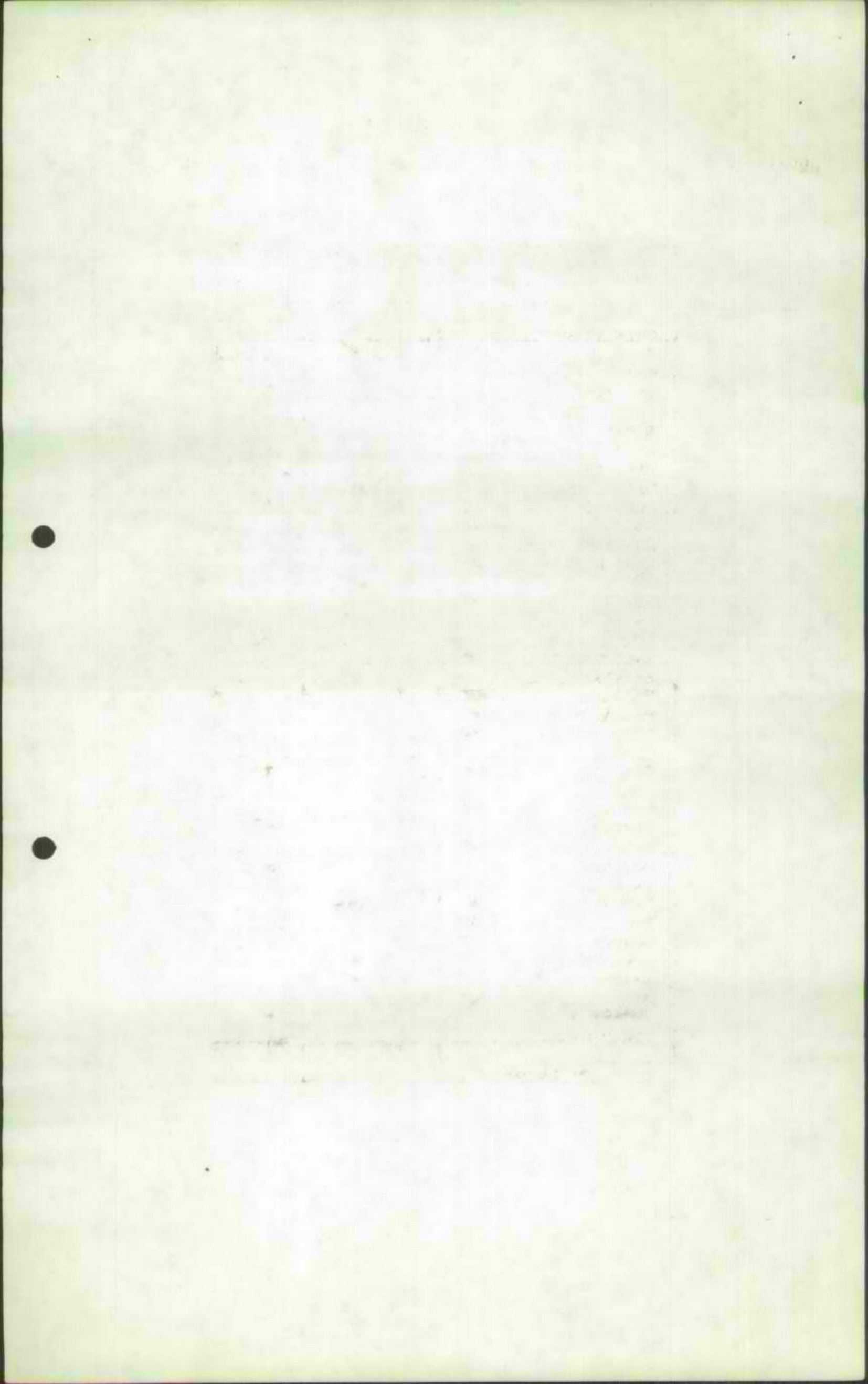
VOTE:

WESTERN	YES	NO	ABSTAIN	ABSENT
Australia		✓		
Austria			✓	
Belgium		✓		
Canada		✓		
Denmark		✓		
Finland			✓	
France		✓		
German Fed. R.		✓		
Iceland			✓	
Ireland		✓		
Italy		✓		
Israel		✓		
Luxembourg		✓		
Netherlands		✓		
New Zealand		✓		
Norway			✓	
Portugal			✓	
Spain			✓	
Sweden			✓	
United Kingdom		✓		
United States		✓		

TOTAL 21

LATIN AMERICA	YES	NO	ABSTAIN	ABSENT
Argentina			✓	
Bahamas			✓	
Barbados	✓			
Bolivia			✓	
Brazil			✓	
Chile		✓		
Colombia			✓	
Costa Rica			✓	
Cuba				
Dominican Rep.		✓		
Ecuador	✓			
El Salvador			✓	
Grenada		✓		
Guatemala			✓	
Guyana	✓			
Haiti		✓		
Honduras			✓	
Jamaica	✓			
Mexico	✓			
Nicaragua		✓		
Panama	✓			
Paraguay		✓		
Peru	✓			
Surinam			✓	
Trinidad & Tob.	✓			
Uruguay		✓		
Venezuela	✓			

TOTAL 26

GENERAL ASSEMBLY VOTING LIST

QUESTION:

MEETING:

DATE:

VOTE:

AFRICANS	YES	NO	ABSTAIN	ABSENT
Botswana	✓			
Burundi	✓			
Cameroon	✓			
Cape Verde				✓
Chad			✓	
Central Afr. R.			✓	
Comoro Is.				✓
Congo	✓			
Benin	✓			
Equaltoria G.	✓			
Ethiopia	✓			
Gabon			✓	
Gambia				✓
Ghana	✓			
Guinea	✓			
Guinea-Bissau	✓			
Ivory Coast			✓	
Kenya	✓			
Liberia			✓	
Lesotho				✓
Madagascar	✓			
Malawi			✓	
Mali	✓			
Mauritus	✓			
Mozambique	✓			
Niger				✓
Nigeria				✓
Rwanda	✓			
Sao Tome	✓			
Sierra Leone				✓
Senegal	✓			
Seychelles				✓
Swaziland				✓
Tanzania	✓		✓	
Togo	✓			
Uganda	✓			
Upper Volta			✓	
Zaire			✓	
Zambia	✓			
ANGOLA				✓
South Africa				✓
TOTAL 55 MD 41				

GENERAL ASSEMBLY VOTING LIST

QUESTION:

MEETING:

DATE:

VOTE:

<u>EASTERN EUROPEAN</u>	<u>YES</u>	<u>NO</u>	<u>ABSTAIN</u>	<u>ABSENT</u>
Bulgaria	✓			
Byelorussia	✓			
Czechoslovakia	✓			
East Germany	✓			
Hungary	✓			
Mongolia	✓			
Poland	✓			
Romania				✓
Ukraine	✓			
USSR	✓			
TOTAL 10				
<u>OTHER COMMUNISTS</u>				
Albania	✓			
China	✓			
Kampuchea	✓			
Laos	✓			
Yugoslavia	✓			
CUBA	✓			
TOTAL 6				
<u>MOSLEMS</u>				
Afghanistan	✓			
Bangladesh	✓			
Indonesia			✓	
Malasia			✓	
Pakistan	✓			
TOTAL 5				

GENERAL ASSEMBLY VOTING LIST

QUESTION:

MEETING

DATE:

VOTE:

ARAB LEAGUE	YES	NO	ABSTAIN	ABSENT
Algeria	✓			
Bahrein				✓
Egypt	✓			
Iraq	✓			
Jordan			✓	
Kuwait				✓
Lebanon				✓
Libya	✓			
Mauritania				✓
Morocco				✓
Oman			✓	
Qatar			✓	
Saudi Arabia			✓	
Somalia	✓			
Sudan	✓			
Syria	✓			
Tunisia			✓	
United Arab Emir.				✓
Yemen				✓
Popular Yemen	✓			
TOTAL 20				
MIDDLE EASTERN				
Greece			✓	
Cyprus				✓
Turkey			✓	
Iran			✓	
Malta	✓			
TOTAL 5				
ASIANS				
Bhutan			✓	
Burma				✓
Fiji			✓	
Japan		✓		
Maldives			✓	
Nepal			✓	
Paupua	✓			
Philippines			✓	
Singapore			✓	✓
Thailand			✓	
India	✓			
Sri Lanka	✓			

~~CHINESE~~

TOTAL 12

1.12.76 14/12/76 14/12/76 14/12/76

GENERAL ASSEMBLY VOTING LIST

QUESTION:

MEETING:

DATE:

VOTE:

TOTAL OF VOTING ACCORDING TO GROUPS

	YES	NO	ABSTAIN	ABSENT
WESTERN (21)	-	14	7	-
LATIN AMERICAN (26)	9	7	10	-
AFRICAN ⁴¹ (29)	22	-	8	11
EASTERN EUROPEAN (10)	9	-	-	1
OTHER COMMUNISTS (6)	6	-	-	-
ARAB LEAGUE (20)	8	-	5	7
MOSLEMS (5)	3	-	2	-
MIDDLE EASTERN (5)	1	-	3	1
ASIANS (12)	3	1	7	1
TOTAL	61	22	42	21

GENERAL ASSEMBLY VOTING LIST

QUESTION:

MEETING:

DATE:

VOTE:

WESTERN	YES	NO	ABSTAIN	ABSENT
Australia		✓		
Austria			✓	
Belgium		✓		
Canada		✓		
Denmark		✓		
Finland			✓	
France		✓		
German Fed. R.		✓		
Iceland			✓	
Ireland		✓		
Italy		✓		
Israel		✓		
Luxembourg		✓		
Netherlands		✓		
New Zealand		✓		
Norway			✓	
Portugal			✓	
Spain			✓	
Sweden			✓	
United Kingdom		✓		
United States		✓		

TOTAL 21

LATIN AMERICA	YES	NO	ABSTAIN	ABSENT
Argentina			✓	
Bahamas			✓	
Barbados	✓			
Bolivia			✓	
Brazil			✓	
Chile		✓		
Colombia			✓	
Costa Rica			✓	
Cuba				
Dominican Rep.		✓		
Ecuador	✓			
El Salvador			✓	
Grenada		✓		
Guatemala			✓	
Guyana	✓			
Haiti		✓		
Honduras			✓	
Jamaica	✓			
Mexico	✓			
Nicaragua		✓		
Panama	✓			
Paraguay		✓		
Peru	✓			
Surinam			✓	
Trinidad & Tob.	✓			
Uruguay		✓		
Venezuela	✓			

TOTAL 26

GENERAL ASSEMBLY VOTING LIST

QUESTION:

MEETING:

DATE:

VOTE:

AFRICANS	YES	NO	ABSTAIN	ABSENT
Botswana	✓			
Burundi	✓			
Cameroon	✓			
Cape Verde				✓
Chad			✓	
Central Afr. R.			✓	
Comoro Is.				✓
Congo	✓			
Benin	✓			
Equaltoria G.	✓			
Ethiopia	✓			
Gabon			✓	
Gambia				✓
Ghana	✓			
Guinea	✓			
Guinea-Bissau	✓			
Ivory Coast			✓	
Kenya	✓			
Liberia			✓	
Lesotho				✓
Madagascar	✓			
Malawi			✓	
Mali	✓			
Mauritus	✓			
Mozambique	✓			
Niger				✓
Nigeria				✓
Rwanda	✓			
Sao Tome	✓			
Sierra Leone				✓
Senegal	✓			
Seychelles				✓
Swaziland				✓
Tanzania	✓		✓	
Togo	✓			
Uganda	✓			
Upper Volta			✓	
Zaire			✓	
Zambia	✓			
ANGOLA				✓
South Africa				✓
TOTAL 39 40 41				

GENERAL ASSEMBLY VOTING LIST

QUESTION:

MEETING:

DATE:

VOTE:

<u>EASTERN EUROPEAN</u>	<u>YES</u>	<u>NO</u>	<u>ABSTAIN</u>	<u>ABSENT</u>
Bulgaria	✓			
Byelorussia	✓			
Czechoslovakia	✓			
East Germany	✓			
Hungary	✓			
Mongolia	✓			
Poland	✓			
Romania				✓
Ukraine	✓			
USSR	✓			
TOTAL 10				
<u>OTHER COMMUNISTS</u>				
Albania	✓			
China	✓			
Kampuchea	✓			
Laos	✓			
Yugoslavia	✓			
CUBA	✓			
TOTAL 6				
<u>MOSLEMS</u>				
Afghanistan	✓			
Bangladesh	✓			
Indonesia			✓	
Malasia			✓	
Pakistan	✓			
TOTAL 5				

GENERAL ASSEMBLY VOTING LIST

QUESTION:

MEETING

DATE:

VOTE:

ARAB LEAGUE	YES	NO	ABSTAIN	ABSENT
Algeria	✓			
Bahrain				✓
Egypt	✓			
Iraq	✓			
Jordan			✓	
Kuwait				✓
Lebanon				✓
Libya	✓			
Mauritania				✓
Morocco				✓
Oman			✓	
Qatar			✓	
Saudi Arabia			✓	
Somalia	✓			
Sudan	✓			
Syria	✓			
Tunisia			✓	
United Arab Emir.				✓
Yemen				✓
Popular Yemen	✓			
TOTAL 20				
MIDDLE EASTERN				
Greece			✓	
Cyprus				✓
Turkey			✓	
Iran			✓	
Malta	✓			
TOTAL 5				
ASIANS				
Bhutan			✓	
Burma				✓
Fiji			✓	
Japan		✓		
Maldives			✓	
Nepal			✓	
Paupua	✓			
Philippines			✓	
Singapore			✓	✓
Thailand			✓	
India	✓			
Sri Lanka	✓			
Cameroon	✓			
TOTAL 12				

2.12.1976

אלוטר ס. רביב, מנהל סמ"א

מאוז מנהל סמ"א

10/2/77

הנדון: מרופ"ז. בז'וינסקי - בפי מרשן רדיו
פראג, ב-24.11.76

... מנ"ב מרענות א"פ"ח המומה כדאגה ובחשט אל האטערות
טן יעלה בידי בז'וינסקי לחשטיע על הנשיא הנבחר קארטר
בנקיטת קו מדיני תקיף כלטי כרה"ם ובנסיון לחקוע סריז
בין ארצות הגוש הסובייטי ובין כרה"ם.

בברכה

יוסף גוברין

העמק: סגרירות ישראל, ושניגטון

לשכת השר

לשכת המנכ"ל

10-2-50

ALL INFORMATION CONTAINED HEREIN IS UNCLASSIFIED

DATE 10-2-50 BY 1043

ALL INFORMATION CONTAINED HEREIN IS UNCLASSIFIED
DATE 10-2-50 BY 1043
EXCEPT WHERE SHOWN OTHERWISE
ALL INFORMATION CONTAINED HEREIN IS UNCLASSIFIED

10-2-50

10-2-50

ALL INFORMATION CONTAINED HEREIN IS UNCLASSIFIED

DATE 10-2-50 BY 1043

A. INTERNATIONAL AFFAIRS

1. GENERAL AND WESTERN AFFAIRS

Prague Radio on Reshuffle in British Shadow Cabinet

Prague home service 2030 gmt 23 Nov 76

Text of dispatch from London by Karel Kvapil:

To start the season with a new coat is, perhaps, what every woman wants. The leader of the British Tories, Margaret Thatcher, is no ordinary woman, however. That is why the only coat which finds favour in her eyes is of a distinctly Right-wing cut. The fashion show put on by the Conservative shadow Cabinet was held on the eve of the opening of the new parliamentary season, which starts tomorrow, Wednesday, and a number of changes in favour of the Right wing are to be seen. The most important is the removal of the Shadow Foreign Minister, Reginald Maudling and his replacement by John Davies. Maudling was criticized by young agitators at the last Conservative Party Conference for making too few anti-Soviet attacks, unlike Thatcher; in this respect, they said, he should be more active in this respect or resign. Thatcher has now eased this worry for him by simply throwing him out.

Another clear change in favour of the Right wing is the appointment of Winston Churchill, grandson of the former Prime Minister and leader of the Conservative Party, as spokesman on defence. Churchill can be summed up as the small grandson of a great grandfather. The fact is that from his famous ancestor he has inherited only a marked anti-communist hatred, which he displays at every opportunity. Likewise, the other changes, 12 in all, mean a strengthening of the Right-wing character of the Conservative Shadow Cabinet and indicate the direction a future Conservative Government would take.

Prague Radio on Brzezinski as a Possible US Secretary of State

Prague home service 1730 gmt 23 Nov 76

Excerpts from commentary by Miroslav Stjazkin:

Shortly after the new US President was elected, the Brussels paper 'Nouvelles Atlantiques' wrote: It is not too important whether Ford or Carter is US President; what is more important is who the new President appoints as Secretary of State. Some members of Carter's election staff are considered possible successors to Kissinger, such as Cyrus Vance, George Ball, Averell Harriman, and [name indistinct], but most of the Western press thinks Zbigniew Brzezinski, a Pole naturalized in America, has the greatest chance, and that if he does not become Secretary of State, then he will be the eminence grise of Carter's team, a figure in the background. . .

Brzezinski is an advocate of the so-called "position of strength" policy, but at the same time he proceeds from the reality of the current world. He wants to achieve the objectives of his programme by, among other things, modernizing the well-known doctrine of building bridges, of which he is the spiritual father. The fact is that Brzezinski is well aware that the new stage in international relations inaugurated in Helsinki by the European conference on peaceful coexistence and mutual co-operation created conditions different from those in which, particularly before 1968, the original form of the policy of building bridges was pursued. By this modernization, of course, he merely means a certain

change of tactics in waging the ideological struggle against the socialist countries, without changing the basic aim of the doctrine: altering the balance of forces in the world by gradually breaking up the socialist community and weakening its unity and cohesion. For this purpose he will not hesitate to misuse the realistic efforts of European countries to co-operate in the spirit of Helsinki in order to revert to a differentiated policy on trade and cultural exchange as an instrument for dividing the socialist community. At the same time Brzezinski proposes the activation of the anti-Soviet and anti-socialist attitudes of certain West European political circles above all in the FRG.

To verify the influence of Brzezinski's ideas (?on the future President) it is sufficient to quote from Carter's recent interview in the US weekly 'Time': I shall, Jimmy Carter says, deal with countries individually, not with blocs, and this will apply not only to African countries but also to the countries of Eastern Europe. . .

US Secretary of Commerce in Romania (EE/5372/A1/8)

Abstract of reports:

George Macovescu, the Romanian Foreign Minister had a meeting with Elliot Richardson on 23rd November. The two Ministers expressed their satisfaction at the improved co-operation between Romania and the USA in recent years and highlighted the important role of the Romanian-US summit talks in the development of these relations. The strengthening of Romanian-US co-operation in the international arena was discussed. (Agerpres in English 1918 gmt 23 Nov 76)

The third session of the Romanian-US joint mixed economic commission ended in Bucharest on 23rd November. A protocol on the session was signed by Deputy Premier Ion Patan and Minister of Foreign Trade and International Economic Co-operation, and by Elliot Richardson. It provides for joint action to promote commercial exchanges between the two countries so that they will reach 1,000 million dollars by the end of 1980. The protocol also provides for practical measures to promote the development of collaboration in the iron and steel industry, machine building, electronics and electrical engineering. (Agerpres in English 1934 gmt 23 Nov 76 and Bucharest in English 0130 gmt 24 Nov 76)

At the same ceremony Traian Dudas, the Romanian Minister of Transport and Telecommunications, and Harry Barnes Jnr, the US Ambassador, signed an agreement on off-shore fishing around the USA. (Agerpres in English 1934 gmt 23 Nov 76)

Elliot Richardson left Bucharest on 24th November (Agerpres in English 0921 gmt 24 Nov 76) and, at the invitation of the Hungarian Deputy Premier, Gyula Szeker, arrived in Budapest on the same day (MTI 0840 gmt 24 Nov 76). He was later received by the Hungarian Premier, Gyorgy Lazar; Dr Jozsef Biro, Minister of Foreign Trade was also present (MTI in English 1055 gmt 24 Nov 76).

Western Reports on Socialist States Criticized

CTK in English 0944 gmt 23 Nov 76

Precis of report:

Western journalists have sufficient access to information in Czechoslovakia, Dr Milan Kadnar, head of the press department of the Czechoslovak Foreign Ministry, says in an interview published by the Czech youth daily 'Mlada Fronta' on 23rd November. They admit that this country is one of the most advanced in medical and social care and some even write that Czechoslovakia is an inflation-free European economic miracle. Other journalists, however, report only marginally negative phenomena because of their class outlook or on the orders of their papers.

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך - עובר על חוק לתיקון
דיני העונשין (בטחון המדינה
יחסי-חוקן וסודות רשמיים).
תשי"ז - 1957.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

נכנס-מסווג

מס' 63
נל נשלח: 021700 דצמ 76

סודי

102/102

אל: המשרד
מאת: וושינגטון

מצפא, אירופה ג'.
ולנטינ AKSILEKO מזכיר ראשון בשגרירות בדהם כאנ, ביקר
לאחרונה אצל עורכ דינ מקומי המייצג חברות אמריקניות הסותרות בין השאר,
עם ארצות מזרח אירופה ומקיים לצורכ זה קשרים הדוקים בגבעה בנושא
הסוד ומתמצא היטב בנושא ה-. AFN
הדי פלומט התעניין לדעת מה תהא עמדת הקונגרס החדש לגבי הענקת AFN
לסובייטים ויחד מככ לגבי הענקת אשראי לדהם עי הבנק ליבוא ויצוא
האמריקני. הדי פלומט יצר הרושם שהסובייטים מעונינים בראש ובראשונה
באשראי.
בנ שיחו אמר לסובייטי כי על הסובייטים לעשות תחילה מחווה רצינית בעניין
ההגירה מדהם כדי ליצור אוירה נוחה להם בקונגרס.
עורכ הדינ, המקיים קשרים הדוקים עם שגרומניה כאנ, יודע כי הסובייטים
מפעילים לחצ רב על מדרומניה בנושא ההגירה.
רפ"ח.==

סהח רוחם סנכל ממנכל ארגוב רוזן י. רביב תפוצות מצפא בזאר חקר רמ
רע/מה

כל המוסר חובן מסמך זה כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכן - עובר על החוק לתיקון
דיני העונשין (בטחון המדינה
יחסי חוץ וסודות רשמיים).
תשי"ז - 1957.

משרד החוץ

מחלקת השגר

מברק נכנס-מסווג

אנליזה

מס' 60

סודי

אל: המשרד

נשלח: 021700 דצמ 76

מאת: וושינגטון

שק, מזאר, מצפא.

משיחה עם קורנבלום/מזרח גרמניה/מחמד.

1. אמר כי הידיעה שנתפרסמה בניו יורק טיימס על הודעה מזרח גרמנית על נכונות לשלם פיצויים לקרבנות הנאציים היא נכונה בעיקרה.
ב-22 לובמבר הזמין הארגון האנטי פשיסטי המזרח גרמני לשיחות את דר פרנצ שהוא נציג משרד התביעות היהודי שבדאשות דר נ. גודלמן.
הארגון הגרמני-שהוא מוסד ממשלתי לכל דבר-הציע פיצויים סמליים בסכ מליון דולר ומיד פרסם הודעה לעיתונות שפרשת הפיצויים ממזרח גרמניה באה על פתרונה וסיומה. דר גודלמן שנשאל עי עיתונאים הודיע מיד כי הסכום הוא מיזערי ושאינ הצעת הפיצויים קבילה. פרנצ עומד לשוב בשבוע הבא לארהב ומחמד מקווה כי יתקשר וידווח על שיחותיו.
2. קורנבלום מציין כי ארהב לא שמעה ישירות ממשלת מזרח גרמניה על החלטתה לשלם פיצויים. שאלת הפיצויים היא חלק מתזכיר ההכנה האמריקני-מזרח גרמני שקדם לכינון היחסים הדיפלומטיים בין שתי המדינות. מאז כינון היחסים נהגו השלטונות המזרח גרמניים לטעון בעיקבות כי הנושא יטופל בצינורות הבלתי ממשלתיים. קורנבלום ציין כי מחמד רואה בהודעת מזרח גרמניה באמצעות הארגון האנטי פשיסטי לשלם פיצויים משום פריצת דרך ופסיחה על מחסום פסיכולוגי כיון שבעבר מזרח גרמניה שללה בתוקף כל אחריות שבזיקה לרייכ השלישי. אולם לאור הודעת הארגון האנטי פשיסטי מחד וההודעה שכנגד של דר גודלמן אינ מחמד רואה כיצד יתפתחו הדברים.
3. שאלתי קורנבלום להערכתו לסיבת עיתוי ההודעה. קורנבלום סבור כי הודעת מזרח גרמניה נובעת משיקולי יחסייה עם ארהב. על הפרק שורת הסכמים עליהם מתנהל מומ בין שתי המדינות (דייג, חיטה ועוד) ומזרח גרמניה תשה כי דרוש מחווה בתחום זה כדי לקדם העניינים האחרים. כנ שמה לב ממשלת מזרח גרמניה לדיון שנערך לפני זמן מה בקונגרס ושבמילכו נתקבלה החלטה הקוראת לממשלת מזרח גרמניה לשלם פיצויים לקרבנות הנאצים.
בנצור. ---

שיחת לוח לאורן אלקין וצו יחידות לוחם לוחם חזק

ח' בכסלו תשל"ז

30.11.76

אמ"כ - 2-א

10/11/76
102/102

א ל: מר משה רביב, מנהל מצפ"א

מאת: אבי חדר

הנדון: בעיית גואם

א. כ ל ל י:

טריטוריה גואם מנוהל ע"פ Organic act-1950 תחת הפיקוח הכללי של משרד הפנים של ארה"ב.

עומדים בראשה מושל וסגן מושל ויש לה ביחמחוקקים אחד הכולל 21 נציגים. כל אנשי הממשל נבחרים בבחירות כלליות (זכות בחירה לכל בוגר מגיל 18 ומעלה).

אין לתושבי גואם, על אף שהנם אזרחי ארה"ב, זכות לבחור בבחירות הלאומיות (לנשיאות, לסנט ולבית הנבחרים).

ב. הבעיה הפוליטית בגואם:

1. זכות ההגדרה העצמית של תושבי גואם על אדמתם.

2. הנוכחות הצבאית הניכרת של ארה"ב באד, כמכשול בפני ההליך הזה - קולוניזציה באי.

ג. צרכי הפעולה שננקטו הן ע"י האו"ם והן ע"י הממשל והקונגרס בארה"ב:

ועדה מיוחדת מטעם האו"ם שחקרה את בעיית גואם קראה:

1. למתן זכות הגדרה עצמית לתושבי גואם על אדמתם.

2. להחיש את ההליך הזה - קולוניזציה שכשמעו יישום מלא של הצהרת האו"ם בדבר הבטחת העצמאות של המדינות הנמצאות תחת שלטון קולוניאלי.

הועדה העמידה בפני תושבי גואם 4 אופציות באשר לעתידם הפוליטי:

1. השארת כטריטוריה בלתי נפרדת של ארה"ב.

2. טריטוריה של ארה"ב עם חוקה נפרדת.

3. To vote for a statehood

4. הצהרה על עצמאות.

5. לבחור במסגרת יחסים עם ארה"ב השונה מזו הקיימת.

641310

THE ...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

במרץ 1972 אישר הקונגרס האמריקאי חוק המעניק לגואם נציג בכית הנבחרים האמריקאי ללא בחירות. באוקטובר 1975 אשרה ועוד הפנים של בית הנבחרים האמריקאי חוק המעניק סמכות לגוף המחוקק של טריטוריה גואם לתקן בעצמם את החוקה שעל פיה ינהגו הממשל והאזרחים בגואם וזאת בלי להשפיע ולערער את מערכת היחסים שבין טריטוריה גואם והממשל הפדרלי בארה"ב.
ב-15 בינואר 1976 העבירה מזכירות הגוף המחוקק בגואם סכתב למזכיר האו"ם ובו הצהרה שבשלב זה רצון הושבי גואם להמשיך ולשמור על מערכת קשריהם הנוכחיים עם ארה"ב.

ד. חוצאות ההצבעה בוועדה ה-4 במסגרת מעצרת הל"א

השגה של האמריקאים מתבטא בכך שהם הצליחו השנה לצמצם באופן מרשים את התומכים בהחלטה המגנה את ארה"ב מ-89 בשנה שקברה ל-60 השנה, ולהגדיל את המצביעים נגד מ-6 ל-21 (כולל ישראל וה-9) ואת הנמנעים מ-32 ל-42.
על ישראל לנסות ולנצל מכהינה הסברה (כפי שהצביע על כך השגריר הרצוג) את העובדה שבהצבעה חיונית לאינטרסים הבטחוניים של ארה"ב מצרים וטוריה הצביעו נגד ארה"ב ואילו ישראל הצביעה גם אשחקד למען האינטרסים הבטחוניים של ארה"ב.

בברכה,

אבי חדר

ירושלים, ו' בכסלו תשל"ז
28 בנובמבר 76

102-1016

אל : מר ד. חורגמן, וושינגטון

מאת : המחלקה לאיסוף וקש"ח

הנדון: עמדת איראן לאספקת נשק אמריקני לסעודיה
למכתבך מס' 169 מה- 13.10.76

1. נודה באם תוכל להבהיר לנו הכוונות אסאד הומאיון, היועץ בשגרירות איראן בווינגטון, כאשר לעמדת ארצו ביחס לאספקת נשק אמריקני לסעודיה (צטט מעמ' 3 "שוחחנו גם על אספקת נשק לסעודיה כאשר הומאיון מחזות דעה חיובית על כך"). האם האיראנים מחייבים אספקת נשק לסעודיה או מחייבים עמדה (שאוילי הוצגה על ידך), השוללת אספקת נשק לסעודיה.
2. במידה ואיראן שוללת אספקת נשק לסעודיה, מה הסיבות המוצהרות לכך ומה הפעולות שנוקטת טהראן להבהיר לאמריקנים עמדתה.

ב ב ר כ ה,

אילן ברזר

העמק: מצפ"א

[Handwritten signatures and initials]

ירושלים, ו' בכסלו תשל"ז
28 בנובמבר 76

שם ו ר
641

אל"מ 102/1

אל : מר ד. חורגמן, הסגירור, וושינגטון

מאת : המחלקה לאיסוף וקש"ח

הנדון : ראיון השאח' הפרסי למייק וולאס
למכתבר מס' 180 מה- 27.10.76

1. להלן הערכתו של גורם מחקרי (מחוץ למרכז) למכתבר:

"לפי התרשמותנו, רבים מאנשי הקונגרס ובעלי העתונות המתנגדים למכירת נשק אמריקאי בקנה מידה גדול לאיראן, הינם מתומכי ישראל הנאמנים. אמנם שני הנושאים - חמיכה בישראל, והתנגדות להתעצמותה של איראן (או למשטרו של השאה, או למעורבות יועצים אמריקאיים במלחמה עתידה באזור המפרץ) - אינם נקשרים זה לזה בעיניהם, הרי שבעיני השאה אין הדבר כך. לזאת התכוון השאה, לדעתנו, כאשר טען כי פעילי הלובי היהודי *The Overseas The Interests of Israel* דחינו הם מחלישים את איראן ואת קשריה לארה"ב".

2. נודה באם תוכל להעביר אלינו רשימה מפורטת של המתנגדים למכירת נשק לאיראן ושל הנחשבים לחברי "הלובי הישראלי", לשם בדיקת הערכה זו.

ב ב ר כ ה,

[Handwritten signature]
אילן כדור

העקב: מסמ"א ✓

כל המוסר חובו מסמך זה. כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך - עובר על החוק לתיקון
דיני העונשין (בטחון המדינה
יחסיחין וסודות רשמיים),
חשי"ז - 1957.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

ממור

מס. 507

נשלח 261830 ביום 76

אל: המשרד

ממ: ווישנגטון

102/102

מנהל ממשל

בימים השעיונים המפורסמות כן ידיעות ופרשנויות נגד מירוצ החימוש במדינות האנדים
(אקוודור פרו צילה). לפ ני יומיים התפרסם מאמר ראשי בניו יורק טיימס ותיוס
כתבה ארוכה ב- CBS כתבות ופרשנויות אלה בולטת דאגה על קצב התבטיידות
בחילות האויר וקריאה לממשל חבא לנסות ולשים קץ לתופעה מסוכנת זו ואזהרה לשרח
לא להגרר לתעביות לבקשות שיופנו וחופנו אליה.
לידיעכם ותשומת לבכם.

בר און

ענוג מנחה מלס חקר מנהל דמ

שחח רחמ מנכל שחכט ממנכל ארגוב ירביב

לב/רא

MC: **NOT**

DATE: 11/02/2011

50 102

સાઈટ 028/05 એ/સ 05

[illegible]

ՀԱՅԿԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ԿՐԹԱԳՐԱԴԱՐԱՆԻ ՀԱՄԱՐ 100-ՆԵՐՍԻՍԻԱՆ ԿՐԹԱԳՐԱԴԱՐԱՆԻ ՀԱՄԱՐ 100-ՆԵՐՍԻՍԻԱՆ

[illegible]

סמל היחידה - 2019

শ্রীমতী সত্যজিৎ দেবী

En d'après d'autres données, nous avons obtenu :

செய்யுள் மூலம் சொல்

23 MAY

www.rna-biochem.org

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

429

כל הסוסר חוכן מסמך זה, כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך - עובר על החוק לתיקון
דיני העונשין (כטחון המדינה
יחסיחוק וסודות רשמיים),
תשי"ז - 1957.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

מס' 460

סודי

אל: המשרד

נשלח: 241530 ג'רב 76

מאת: וושינגטון

מ.רביב, גוברין.

משיחה עם טיימור/יוגוסלביה, מחמד.

1. ביקור שהח מצרים פהמי ביוגוסלביה לרגל נסיעתו לכולגריה למפגש עם גרומיקו היה לפי הגודת שגרירות ארהב בבלגרד בגדר לא אירוע. היוגוסלבים בדרו עם פהמי אמ מצרים מעוניינת בפעולת תיווך יוגוסלבית-לקראת ביקור בדזנייב ביוגוסלביה- בין מצרים לברהם. פהמי השיב כי אין למצרים עניין בתיווך מעין זה.

2. ביקור בדזנייב בבלגרד התנהל כמצופה. אמנם הגיעות דיווחים על 2 אירועים בו הרוסים והיוגוסלבים דיברו אל ה עם אלה בשונים גבוהים אך היו אלו כנראה תקריות יוצאות דופן. האינטרס הסובייטי בביקור היה בעיקר לבסס הקשרים עם יוגוסלביה בעיקר אחרי ועידת המפלגות הקומוניסטיות בבדלין שהבליטה בדידותה של המפלגה הקומוניסטית הסובייטית. בהם רצוה להפגין בביקור זה שאכן יוגוסלביה לא סטחה עד כדי אי יכולת הידברות סובייטית-יוגוסלבית. כנ רצה בדזנייב ליצור אורה הולמת ולבסס קשרים שיהיו לברהם לתועלת אחרי מותו של טיטו.

3. לארהב אין מידע מה סוכם בשיחות בדזנייב טיטו בעניין מתג שרותי נמל. לצאי הסובייטי בנמלי יוגוסלביה. ידוע כי הנושא נידון ובאחרונה מבחינה שגרירותם בפעילות מוגברת בעניין זה אך אין בידם אינדיקציה לאן פני הדברים.

4. היוגוסלבים גילו אי שביעות רצון מופגנת משירבובם במערכת הבחירות לנשיאות בארהב. במיוחד חרה להם שקרטר התבטא כנשיא ימנע מעורבות צבאית אמריקנית ביוגוסלביה נוכח סכנת פלישה סובייטית. אולם משנבחר תיקנ קרטר התבטאות אומללה זו והיוגוסלבים ראו את התיקון כמספק.

5. יוגוסלביה טרם הודיעה לארהב אמ ברצונה לרכוש טילי הייטאוויי. האנטי טנקים ואין לדעת אם היוגוסלבים עודם מעוניינים בעיסקה. בנצור.

שוח רהם מחבט מנכל ממנכל מרגוב ריוון י רביב שק מזאר ממפא מזחית חקר רט אמר
רע/המ

סינגפור, ג' כסלו תשל"ז
25 נובמבר 1976

תיק: 102.1

20/11

ס 901/

אלו מאסו"ק

מאת: הסגירות סינגפור

הנדון: מעבר ארצות הברית בדרום מזרח אסיה

1. במסגרת הארועים להגלות מאתיים שנה לארה"ב, אירגנה סגירות ארה"ב בסינגפור בסתוף עם אוג'בטיס ס'נגפור, סימפוז'ון בנושא מ-17 עד 20 נובמבר 1976.
2. בין הנושאים העיקריים שגורנו בסימפוז'ון היו: -
- תפקיד ארה"ב בדרום מזרח אסיה.
- ההתארגנות האזורית ויחסי מסחר עם ארצות הברית.
- מדיניות הפנים בארה"ב והסלכותיה על מדיניות החוץ.
3. כמרצים הופיעו: -
- מרצים בכירים ועתונאים סינגפוריים.
- אנשי סגירות אמריקאים.
- מרצים בכירים שהובאו במיוחד מארצות הברית.
4. קשה לסכם במספר שורות כל מערך הדיונים, אך ניתן לומר שהוסקו מספר מסקנות: -
- רוטיה הינה עדיין המעצמה בעלת ההשפעה החלטה ביותר מ-3 המעצמות ויפן בדרום מזרח אסיה.
- דרום מזרח אסיה לא תוסס ולא יתנוסס עדיפות ראשונה במדיניות החוץ האמריקאית.
- לאחר יגואר תחתור ארה"ב לגורמל'ציה עם מקי'ן ויחסייה עם טיוואן יהיו בנוסחה הדומה ליחסיים טיוואן-יפן כיום.
- מדיניות המנים האמריקאית תתנס עדיפות ראשונה בארצות הברית לאחר הבחירות.
5. רצ"ב מאמר על הסמינר המיווח על הרצאותו של מרופ' דואק ברוט, הנחשב לאחר הסינולוגים המפורסמים ביותר, המאמר מכסה הרצאותו על המעצמות באזור ולא ראינו טעם במסלוח תמציתו בגלל חסיבותו.
6. קבורכם מעבירים אנו תיק עם כל ההרצאות שהושמעו בסימפוז'ון.

ב ב ר כ ה ,

דניאל גל

העתיקים

המרכז למחקר ותכנון מדיני

מצפה

מ.רשומות

Russia the 'least influential of big powers in S-E Asia'

Straits Times
18/11/76

AN American research fellow yesterday claimed that the Soviet Union remained the least influential of the four major powers in the Asian region despite its increasing activities in this part of the world.

Dr. A. Doak Barnett, senior fellow at Brookings Institution, Washington, said that except perhaps in its relations with the Indochinese communist states, Moscow's ability to translate its military power into political influence in East and South-east Asia had so far been limited.

He made the point when he spoke on the US Role in East and South-east Asia at a symposium, The US at 200, at the National Stadium conference centre.

He observed: "My own personal judgment is that despite the Soviet Union's enormous military strength globally, the real threat that it poses to China plus the disturbing increase of Russian naval activity in the region and the immediate dangers in most of Asia should not be exaggerated."

Dr. Barnett said Sino-Soviet competition was now a primary preoccupation in Moscow, as it was in Peking.

US role

"They clearly have also hoped that in the wake of the Vietnam war, a weakening of the US position would create situations which they could exploit to expand Soviet influence," he said.

"But they have had relatively little success so far, in my opinion, and in reality their non-military means to exert effective influence are still limited."

He added that the USSR's only real successes recently had been in the Indochina area where countries such as Vietnam and Laos saw advantages in strengthening their Soviet ties in part to avoid excessive Chinese influence.

On the US role in the region, he said the future of South-east Asia would depend more on what nations here did than what the United States, or other external powers did.

He said: "Personally, I believe that some form of neutralisation of South-east Asia is a desirable long-term goal. For it to become a realistic possibility, several prerequisites will probably be required."

"The growth of Asean into a more vital and dynamic regional organisation, the development of broader relationships between the South-east Asian nation and all the major powers, understanding among the major powers themselves that will deter intervention by any of them, and some sort of links between the Asean nations and the Indochina states that, at a minimum, can prevent polarisation into hostile blocks."

Assumptions

The US would also be prepared to maintain an air and naval presence in the area, mainly to deter increased intervention by other major powers "so long as nations in the region desire it, or until regional developments or understandings among major powers make it unnecessary," he said.

In his talk on the same topic, DR. LAU TEIK SOON, acting head of Singapore University's Political Science Department, said the US may be embarking on a new defence line in the Asian Pacific Region which he termed as "an insular defence perimeter."

"Encompassed within the new defence line are Japan, the Philippines, Australia and Diego Garcia," he said.

He added: "Here, two assumptions are made: 'Firstly, that US security ties with Taiwan would have to be severed in the event of diplomatic relations with the People's Republic of China and secondly, that the continuance of the US-Philippines security treaty as well as Seato (South-east Asia Treaty Organisation), implies that the US will have Asean within its sphere of influence.'"

He said that this meant that in the second half of the Seventies, the US would play a direct role in the event that Japan and Korea were directly threatened by aggression.

ירושלים, ג' בכסלו תשל"ז
25 בנובמבר 76

סודי ביותר
למשען בלבד
633

אל : מר ש. דיכונ, השגריר, אנקרה
מר ח. כראון, האיר, וושינגטון

מאת : מנהל המחלקה לאיסוף וקש"ח

הנדון: תורכיה - גאט"ו - שרת"ב

ממקור כמות רבגים, במסגרת הערכת חובגים תורכיים ואמריקניים ליריפתך (מקודכן
לנובמבר 76)

1. העיר נכונות הקונגרס האמריקני לשלם הסכמי ההגנה וחירות אספקת הנשק עם
תורכיה, נובע מהעיר לרובי תורכי ונמשך למרות מאמצי צה"ל, גאט"ו, בהמיכה
מיטשל שורד, להבטיח לקונגרס סכנת פריחת תורכיה מן הארגון בטל כן. בגאט"ו
מקווים כי הרוב הדמוקרטי ימנע מלהכשיל קדטר כראשית דרכו כנשיא ויאשר את
ההסכמים (בהנחה שקדטר יחייב זאת).

2. כתורכיה בוגרים הלחצים למרוס בגאט"ו ואף להחליט, כאלטרנטיבה, בעולם הערבי.
מטעלה תורכיה תחלה לגלות במיטות כלפי בריה"מ, כדוגמה מתן מעבר לנושאת
המטוסים הסובייטית "קייב" בניגוד לבקשת גאט"ו, כדי להשאיר אותה פתוחה
לחידוק היחסים עמה, וכאזהרה לבריה"מ.

אנא הערוחיכם.

ב ב ר כ ה,

(-) דוד אפרתי
דוד אפרתי

העמק: מר ז. ש"ק, סגן סגן
גב' י. ורד, מנהלת מחז"ס
מר מ. רביב, מנהל מחז"א

עין להשתמש בחומר ללא מאוס
עם מחלקת איסוף וקשרי חוץ

47

10/27/50

(1) 11/11/50

ירושלים, כ"ט בחשוון תשל"ז
22 בנובמבר 1976

819

מכתב

ל

א ל : מנהל לשכת המנכ"ל

מאת : אירופה ב'

הנדון: פורטוגל - אה"ב

1. רצ"ם כתבה שפורסמה ב"סיום" הלונדוני ב-18 בנובמבר ש.ז. על סיוע כספי סובסטיביבי אמריקני לפורטוגל. עפ"י הכתבה תימסר בעוד ימים ספורים הודעה רשמית אמריקנית בגדון.
2. בימים אלה מבקרת באה"ב משלחה האסיפה הלאומית הפורטוגלית בראשות נשיאה, וסקו דה-גמה פרננדס. (בקשנו שגבירותנו בווינגטון להקמיד, במידה שניתן, את המארחים על האינטרס שלנו בשאלת הנורמליזציה, לעקוב אחר הבקור ולדווח).
3. בטקוס אחר קראנו שחלה ירידה נכרת בחנועת התירות לפורטוגל, (בעיקר טאה"ב), וכי ההסדרים לכלכלת פורטוגל משמעותיים.
4. יתכן שחזוק היזקה בין פורטוגל לאה"ב טומן בחובו אפשרויות - מעולה טובה עבודה ויש לתת את הדעת על כך.
5. אי לכך סבורים כי יש מקום לשקול אם לחטיל על שגבירותנו בווינגטון להרחם למעולה בכורן של שכנוע ממפורטוגל באמצעות גורמים אמריקנים לרבות יהודים, להחיש תהליך הנורמליזציה עם ישראל. קרוב לודאי שקצב ביקורי אישים פורטוגלים לארה"ב יגדל כעמיד וחשוב לנצל התופעה במחשבה תחילה.
6. אם נראה לכם מציעים לשגר לשגווינגטון הנחיות ברורות זו בחתימת המנכ"ל.

בברכה

דוד אפק

העתיק: מר ז. ש"ק, ממנכ"ל
מספ"א

119/20

כ"ג בחשוון תשל"ו
16 בנובמבר 1976

אברהם אריה

אל: הסגרירות וושינגטון

מאת: מא"ף

הגדרון: יחסי גאנה - ארה"ב

מנציגותנו באקרה מדווחים לנו כי העתונות
הגנאית קבלה באהדה את בחירת קארטר בתקוה שיפתח
עידן חדש ביחסי שתי המדינות.

לאנשינו נודע כי ממשלת גאנה פנתה לקנדה
ובקשה התערבותה לקבלת סיוע בתבואות מארה"ב, זאת
לאחר פנייה למספר מדינות לקבלת הירס והכסף
בעסק.

מזכור הורקו היחסים בין שתי המדינות מאז דהיה
בקר קיסנינג'ר באקרה.

בברכה,
א. ס. ט. י.
לאה סודות

העסק: מצמ"א

1957

1957
1958

1959
1960

1961
1962

1963
1964

1965
1966

1967
1968

1969
1970

1971
1972

1973
1974

U.S. AGAIN VETOES U.N. MEMBERSHIP FOR VIETNAM (900)

UNITED NATIONS, NOV. 16 -- THE UNITED STATES HAS AGAIN VOTED AGAINST THE ADMISSION OF VIETNAM TO THE UNITED NATIONS CITING HANOI'S FAILURE TO ACCOUNT FOR AMERICAN SERVICEMEN STILL LISTED AS MISSING IN ACTION IN THE VIETNAM WAR.

AMBASSADOR WILLIAM W. SCRANTON CAST THE U.S. VOTE IN THE SECURITY COUNCIL NOVEMBER 15 PREVENTING THAT NATION'S ADMISSION. ALL THE 14 OTHER SECURITY COUNCIL MEMBERS VOTED TO ADMIT HANOI.

IN OPPOSING VIETNAM'S MEMBERSHIP FOR THE SECOND TIME, AMBASSADOR SCRANTON SAID THAT VIETNAM HAS NOT DEMONSTRATED WILLINGNESS TO SUPPORT THE U.N. CHARTER'S HUMAN RIGHTS PROVISIONS. "THE SOCIALIST REPUBLIC OF VIETNAM HAS FAILED SO FAR TO MANIFEST SATISFACTORY HUMANITARIAN OR PRACTICAL CONCERN REGARDING AMERICAN SERVICEMEN MISSING IN ACTION," AMBASSADOR SCRANTON SAID, CONCLUDING THAT IF VIETNAM WERE TO COOPERATE IN THIS REGARD, "NORMALIZATION OF RELATIONS COULD THEN FLOW SWIFTLY."

PAGE 2 -- VETO

WHILE THE UNITED STATES HAS CAST 18 VETOES, THE SOVIET UNION HAS BEEN RESPONSIBLE FOR 110, 51 OF WHICH HAVE BEEN VETOES DIRECTLY AGAINST MEMBERSHIP APPLICATIONS.

FOLLOWING IS THE TEXT OF AMBASSADOR SCRANTON'S STATEMENT REGARDING THE U.S. VETO.

(BEGIN TEXT) THE UNITED STATES VOTED AGAINST THE APPLICATION FOR MEMBERSHIP IN THE UNITED NATIONS BY THE SOCIALIST REPUBLIC OF VIETNAM, NOT BECAUSE WE DOUBT THAT THE SOCIALIST REPUBLIC OF VIETNAM IS ABLE TO CARRY OUT THE OBLIGATIONS OF THE UNITED NATIONS CHARTER. RATHER, THE UNITED STATES HAS SERIOUS DOUBTS ABOUT THE WILLINGNESS OF VIETNAM TO DO SO. IT IS THIS LACK OF DEMONSTRATED WILL WHICH LEADS THE UNITED

PAGE 2 -- VETO

WHILE THE UNITED STATES HAS CAST 18 VETOES, THE SOVIET UNION HAS BEEN RESPONSIBLE FOR 110, 51 OF WHICH HAVE BEEN VETOES DIRECTLY AGAINST MEMBERSHIP APPLICATIONS.

FOLLOWING IS THE TEXT OF AMBASSADOR SCRANTON'S STATEMENT REGARDING THE U.S. VETO.

(BEGIN TEXT) THE UNITED STATES VOTED AGAINST THE APPLICATION FOR MEMBERSHIP IN THE UNITED NATIONS BY THE SOCIALIST REPUBLIC OF VIETNAM, NOT BECAUSE WE DOUBT THAT THE SOCIALIST REPUBLIC OF VIETNAM IS ABLE TO CARRY OUT THE OBLIGATIONS OF THE UNITED NATIONS CHARTER. RATHER, THE UNITED STATES HAS SERIOUS DOUBTS ABOUT THE WILLINGNESS OF VIETNAM TO DO SO. IT IS THIS LACK OF DEMONSTRATED WILL WHICH LEADS THE UNITED STATES TO CONCLUDE THAT THE SOCIALIST REPUBLIC OF VIETNAM DOES NOT MEET THE STANDARDS ESTABLISHED BY ARTICLE 4 OF THE UNITED NATIONS CHARTER.

LET ME BE SPECIFIC. THE SOCIALIST REPUBLIC OF VIETNAM HAS FAILED SO FAR TO MANIFEST SATISFACTORY HUMANITARIAN OR PRACTICAL CONCERN REGARDING AMERICAN SERVICEMEN MISSING IN ACTION. IT HAS FAILED, DESPITE THE INFORMATION AVAILABLE TO IT, TO ACCOUNT SATISFACTORILY FOR AMERICANS MISSING IN ACTION AND TO RETURN THE REMAINS OF THOSE KILLED IN THE RECENT

PAGE 3 -- VETO

CONFLICT IN INDOCHINA, DESPITE REPEATED EFFORTS BY THE UNITED STATES TO PERSUADE THEM TO DO SO. WE CANNOT HELP BUT CONCLUDE FROM THE VIETNAMESE REFUSAL TO PROVIDE A FULLER ACCOUNTING THAT THE SOCIALIST REPUBLIC OF VIETNAM PERSISTS IN ITS ATTEMPT TO PLAY UPON THE DEEP ANGUISH AND THE UNCERTAINTY OF THE FAMILIES OF THESE MEN IN ORDER TO OBTAIN ECONOMIC AND POLITICAL ADVANTAGE.

THROUGH ITS RECORD AND POLICIES, THE SOCIALIST REPUBLIC OF VIETNAM HAS CONVINCED MY GOVERNMENT THAT IT IS NOT WILLING TO CARRY OUT OBLIGATIONS OF THE CHARTER. AS WE ALL KNOW, THESE OBLIGATIONS EMBRACE NOT ONLY THE MAINTENANCE OF INTERNATIONAL PEACE AND SECURITY BUT OBSERVANCE OF HUMAN RIGHTS.

SHOULD THE SOCIALIST REPUBLIC OF VIETNAM, BY ITS ACTIONS, DEMONSTRATE ITS WILLINGNESS TO CARRY OUT FULLY THE CHARTER'S OBLIGATIONS, THE UNITED STATES FOR ITS PART WOULD RECONSIDER ITS POSITION IN REGARD TO A RENEWED APPLICATION FOR ENTRY INTO THE UNITED NATIONS.

PAGE 4 -- VETO

NOW I WOULD LIKE TO TAKE THE OPPORTUNITY OF JUST A MOMENT MORE TO COMMENT ON SOME OF THE VIEWS THAT HAVE BEEN EXPRESSED BY A NUMBER OF REPRESENTATIVES DURING THE COURSE OF THIS DEBATE. SOME HAVE SPOKEN WITH GREAT SERIOUSNESS AND EVIDENT PREOCCUPATION. SOME HAVE REACTED ANGRILY. AND STILL OTHERS HAVE EXUDED VIRTUOUS INDIGNATION IN VERY STRONG TERMS.

MY DELEGATION ACKNOWLEDGES THE GENUINE CONCERN OF SOME AMONG US OVER THE VERY PRESENT SITUATION. WHAT WE CANNOT ACCEPT IS THE CYNICAL POSTURING REPRESENTED IN MANY OF THE STATEMENTS WE HAVE HEARD IN THIS COUNCIL'S DEBATE ON THE ISSUE.

FOR INSTANCE, IT COMES WITH SINGULAR ILL-GRACE FOR THAT POWER WHICH HAS CAST 110 VETOES IN THIS COUNCIL TO LECTURE US ON PROPER BEHAVIOR IN SELF-RIGHTEOUS TONES. 51 OF THOSE 110 VETOES -- 51 OF THEM -- WERE APPLIED TO MEMBERSHIP APPLICATIONS.

AS I LOOK AROUND THE TABLE, I SEE AMONG THE PRESENT MEMBERSHIP OF THE COUNCIL ONE WHOSE APPLICATION WAS VETOED 6 TIMES BEFORE THAT COUNTRY WAS FINALLY ACCEPTED. ANOTHER NOW AT THIS TABLE SUFFERED 4 SUCH VETOES.

PAGE 5 -- VETO

AN ASIAN PERMANENT MEMBER DID NOT HESITATE NOT SO LONG AGO TO VETO THE APPLICATION OF AN EMERGING ASIAN STATE, BECAUSE IT DID NOT LIKE THE WAY IT HAD COME TO INDEPENDENCE. LATER IT RELENTED AND ALLOWED THE APPLICATION TO BE ACCEPTED.

NUMEROUS MEMBERS OF THE NON-ALIGNED ON THE COUNCIL AND AMONG THE GENERAL MEMBERSHIP OF OUR ORGANIZATION HAVE SPOKEN WITH FERVOR ON THE RIGHTS OF THE CURRENT APPLICANT. HOWEVER, AS RECENTLY AS A YEAR AGO, THE MEMBERS OF THE NON-ALIGNED GROUP ON THE COUNCIL COULD NOT BRING THEMSELVES EVEN TO CONSIDER THE APPLICATION OF A WELL-QUALIFIED ASIAN STATE --#;AA A STATE WHOSE POPULATION IS GREATER THAN THAT OF 124 MEMBERS OF THE U.N. AND WHOSE GNP EXCEEDS THAT OF 107 OF THE CURRENT MEMBERSHIP. AND YET THE NON-ALIGNED TALKED OF AN UNFAILING COMMITMENT TO THE PRINCIPLE OF UNIVERSALITY.

MR. PRESIDENT, I DO NOT SEEK HERE TO BE CONTENTIOUS. I MERELY WISH TO RECALL SOME FACTS IN THIS COUNCIL'S RECORD. BY THOSE WHO MAKE ACCUSATIONS, WHETHER PIOUS OR ILL-TEMPERED, MIGHT WELL BE ADVISED TO EXAMINE THE REFLECTING MIRROR FOR EXAMPLES OF THEIR ACTIONS IN TIMES PAST AND RECENT.

PAGE 6 -- VETO

I SPEAK DIRECTLY TO THE POINT. I APPEAL TO THE CURRENT APPLICATION TO GIVE ATTENTION TO THE HUMAN RIGHTS PROVISIONS OF THE CHARTER, TO ABANDON TRADING ON THE SORROW OF FAMILIES TO ATTAIN ITS ENDS. NORMALIZATION OF RELATIONS COULD THEN FLOW SWIFTLY. (END TEXT) --ITEM

CRUSHING THE RULING CLASS --

POSSIBLY OPEN THE WAY FOR THE PROVINCE OF QUEBEC TO SECEDE FROM CANADA, THE SEPARATIST PARTY QUEBECOIS NOVEMBER 15 SWEEP INTO POWER IN QUEBEC. IN THE POPULAR VOTE, IT DREW 41 PERCENT, AGAINST 34 PERCENT FOR THE LIBERALS AND 18 PERCENT FOR THE UNION NATIONALE.

PAGE 3 -- NEWS

LIFE TERM FOR TWO PALESTINIAN GUERRILLAS --

A TURKISH COURT NOVEMBER 16 SENTENCED TWO PALESTINIAN GUERRILLAS TO DEATH FOR THE AUGUST 11 MURDER OF FOUR PASSENGERS -- TWO ISRAELIS, AN AMERICAN DIPLOMAT AND A JAPANESE TOUR GUIDE -- OF AN ISRAELI JETLINER AT ISTANBUL

TO LIFE IMPRISONMENT.

ט"ו בחשוון
8 בנובמבר
תשל"ז
1976

נ.ל.

186

סודי

אל : מזתי"ם

מאת: השגרירות, וושינגטון

הנדון: איראן - שיחה עם צ'רלס נאס במחמ"ד/מז"ח

להלן נקודות משיחה בצהרים עם צ'רלס נאס, מנהל מחלקת איראן
במחמ"ד/מז"ח.

א. ראיון השאח עם מייק וולאס

1. נאס סבור כי וולאס כדרכו הצליח למשוך את השאח בלשונו, ומעניין היה לראות את הקטעים של הראיון אשר לא פורסמו ולא שודרו. נאס אינו רואה חידוש או משהו משמעותי מיוחד בדברי השאח על ישראל; היות ומאז ומתמיד עמדתו המוצהרת של השאח הייתה כי על ישראל לפנות את כל השטחים. השאח רואה קשר ישיר בין המסך החזק השטחים בידי ישראל לבין עידוד חנוקות ומהליכים רדיקליים בעולם הערבי היוצרים חנאים נוחים יותר לחדירה סובייטית. אולם בסה"כ אין כל סימן כי השאח מתכוון לפגוע ביחסים המעשיים עם ישראל והם ימשיכו להיות טובים.
2. בעקבות דברי השאח על פעולות שליחי הסוואק בארה"ב, הגיעו לדובר מחמ"ד זרם של שאלות חטטניות בטלפון. הדובר חזר על תגובת קיסינג'ר, שנאמרו יומים אחרי שידור הראיון, בתשובה לשאלה עת ביקר בהרטפורד (קונטיקוט). המזכיר אמר שלא ידוע לו כי שליחי הסוואק פועלים בארה"ב בידיעת הממשל ובהסכמתו, ודבר זה אינו מחקבל על הדעת. מכל מקום הנושא נמצא בחקירה ובבדיקה וכי אם יתברר שהדברים נכונים הרי מחמ"ד תבקש להפסיק מצב זה. דבריו אלו של המזכיר, משום מה לא זכו להבלטה בעיתונות. כנראה בגלל מערכת הבחירות שהאפילה על

- 2 -

ס ו ד י

יתר הנושאים. נאם אינו יודע אם הנושא ישוב ויתעורר, והוסיף שאין לו מושג איזו חקירה מנהלים ומה יש לחקור משום שהדברים נכונים, על כן אינו יודע כיצד אפשר לצאת ממצב זה.

מדיניות אספקת הנשק לאיראן

ב.

1. נאם חהה אם קרטר יאמץ מדיניות חדשה שתביא לצמצום אספקת הנשק לאיראן, בהתאם להצהרותיו במערכת הבחירות. אין לו חשובה על כך. נאם שאל אם שינוי במדיניות אספקת הנשק מארה"ב לאיראן עלולה להביא בין היתר גם לאיזו חגובה שלילית מצד איראן כלפי ישראל. השבתי כי קשה להעריך זאת. לא נראה לי שיהיה שינוי דרסטי בגישת מימשל קרטר כלפי איראן, וכנראה כי המדובר יהיה יותר בהגבלות מסוימות ובבדיקה מעמיקה יותר של כל בקשה איראנית. מכל מקום איראן הוכל להשלים את החסר לה מקורות אירופיים. על כל פנים חגובה איראן במקרה כזה איננה חייבת להיות דוקא שלילית במישור יהסיה עם ישראל. נאם הסכים עם דברי והוסיף כי כאשר נערך בקו נגרס הדיון האחרון על אספקת הנשק לסעודיה, גילו הדיפלומטים האיראנים בווינגטון דאגה מפני האפשרות שהקונגרס יקצץ בחוכנית המכירות לסעודיה (טילי מאברוק וטילי סידווינדר).

2. נאם אמר כי בחפיסתו האסטרטגית והמדינית של השאה מחרוצים כל מיני חסריטים אפשריים של התפתחויות בעתיד. במסגרת חסריטים אלו, מביא השאה בחשבון מצבים בהם יוקם אולי במצרים משטר רדיקלי שידיח את סאדאת, או הפיכה רדיקלית בסעודיה. יש להניח כי חסריטים אלו של מצבים גרועים לאיראן, מהווים אחד היסודות החיוביים לראייתו הכוללת של השאה את ישראל באזור ויחסיו עימה.

- 3 -

ס ו ד י

ג. עניני פנים באיראן

1. אמוזגר בנוסף למינויו כמזכיר כללי של מפלגת רסתאח'יז ימשיך לכהן כחבר הקבינט בתפקיד של שר מדינה. יש להניח כי חברות זו בקבינט נועדה להקנות לו את המעמד הדרוש על מנת להמשיך ביצוג איראן באומ"ק.
2. בנוגע לארגון רסתאח'יז מתקבל הרושם כי השאה מעוניין להחזיר קצת בקורת פנימית, וחושב במושגים של שתי סיעות בתוך רסתאח'יז. יתכן בהחלט כי השאה מושפע מהדוגמה של ארגון אס"ע במצרים. נאס רואה סמיכות פרשיות בין בקורו האחרון של השאה במצרים לבין הודעה שבאה זמן קצר אח"כ על פירוק המפלגות והקמת מפלגה אחת, רסתאח'יז. כלומר, נאס רואה בעצם הקמת רסתאח'יז ובמחכונת בה רוצה השאה לארגן אותה, מעין חיקוי מסוים של הארגון הסוציאליסטי הערבי במצרים.
3. עברו מספר חודשים מאז רצח הסכנאים האמריקנים בטהרן ללא כל מעשה פיגוע מצד המחחרות. אולם הוראות השגרירות האמריקנית הן לא להרפות באמצעי הבטחון והזהירות. בתקופה זו גם לא דיווח אף אחד מהאמריקנים כי הבחין באיזה שהוא מעקב אחריו. הנסיון לימד כי לכל פיגוע באמריקני באיראן קדמה תקופת עיקוב מצד המחחרת שנמשכה כשבועיים ימים, בהם התחקו העוקבים אחרי כל תנועותיו של האובייקט לעיקוב ולמדו את סדר יומו היטב. משום מה, עד כה לא היו פיגועים ותקיפות שאולחרו בו במקום. מכאן החסיבות של שבירת כל שיגרה שהיא בהתנהגות של האמריקנים באיראן, ותשומת לב מרובה לכל עיקוב אחריהם.
4. מתוך למידת הרקע של אנשי המחחרת השונים שנעצרו או נהרגו בשנה האחרונה, מתקבל פרופיל ממוצע של איש המחחרת באיראן שהינו שונה מהמקובל במקומות אחרים. לפי פרופיל זה מתקבל כי מוצאו מהמעמד הבינוני עד המעמד הבינוני הנמוך ומשפחתו היא שמרנית, כלומר, חהליך החילוניות וההתמערקות עדיין לא עבר עליה. איש המחחרת הינו בדרך כלל סטודנט או סיים

- 4 -

ס ו ד י

את למודיו באחת הפקולטאות הטכניות או המקצועיות. החתך הזה של איפיון הלימוד התיכוני או האוניברסיטאי הינו מוזר למדי. משום שהדעה היתה נותנת כי אנשי המהתרת יבואו יותר מקרב סטודנטים הלומדים מדעי המדינה או מדעי רוח כלליים, כפי שמקובל בהרבה ארצות אחרות. המענין הוא כי השאה בשיחות עם נציגים אמריקנים, מפגין תמיד חמיהה ופליאה כנות למדי מדוע בכלל יש מהתרות, ופשוט אינו מסוגל להבין כיצד ישנם באיראן אנשים המתנגדים לו אחרי כל מה שעשה למען איראן.

ד. אימון אנשי צבא מצריים באיראן

שאלתי את נאס בנושא זה. נאס השיב כי למיטב ידיעתו מאז אימון מספר טייסים מצריים על מטוסי החבלה C-130 לא נערך באיראן אימון כלשהו של אנשי צבא מצריים. על כל פנים זה מה שידוע לאמריקנים. באופן תאורטי יכול להיות שיתבצע אימון של אנשי צבא מצריים באיזה בסיס בו אין מצויים מדויכים אמריקנים, כך שהדבר אינו מגיע לידיעתם, אולם למעשה זה כמעט בלתי אפשרי. היות ואמריקנים פזורים כמעט בכל הבסיסים של הכוחות המזוינים האיראנים.

נאס הוסיף כי הדבר היחיד הזכור לו על מציאות משתלמים זרים בבסיסים איראנים, הוא אימון הנערך לקבוצת טייסי מטוקים מפקיסטן. מכל מקום, נאס אמר כי יבדוק זאת ויכתוב אל איש השגרירות שלהם בטהרן המשמש כיועץ לעניינים צבאיים-מדיניים.

ה. בקור סגן שר המלחמה האיראני בסעודיה

נאס אינו יודע פרטים על ביקור טופאניאן בסעודיה. לדעתו גם אם טופאניאן ביקר במתקנים צבאיים סעודיים לרבות במפעלים קטנים ליצור תחמושת, עדיין אין להסיק מכאן לגבי אפשרות של שיתוף בין איראן לסעודיה בהקמת מפעלי תעשיה צבאית. מכל מקום אין כל מידע שיצביע על מגמה כזו.

ב ב ר כ ה,

3 יולי 1979

דוד הורגמן

העתק: מר ז. שק, סמנכ"ל

מצפ"א

מזחי"ם

הנציגות, טהרן

משרד החוץ
המרכז למחקר
ולתכנון מדיני

ירושלים, יב חשון תשל"ז

5 נובמבר 1976

102/1
LWC

[Handwritten signature and initials]

ס ו ד י

101

אל : דוד הורגמן

מאת: מחלקה אסטרטגית

הנדון: מכירות נשק אמריקני לחו"ל - השפעתן על עלות הרכש המחקר והפתוח עבור זרועות צבא ארה"ב
(למכתבך מספר 182 מאריך 27.10.76)

במכתבך מסרת את דברי איש שיחך כי "אילו לא מכרה ארה"ב נשק מכל סוג שהוא לחו"ל, הרי המחיר הממוצע ליחידת נשק בארה"ב היה יקר יותר בשליש". מסמך העוסק בהשפעת FMS על עלות היצור והמו"פ עבור צבא ארה"ב ואשר מורסע ע"י Congressional Budget office ב-5.5.76 מעלה כי בחלק הקטן של המקרים (מערכות נשק מתוחכמות כמו טילים ומטוסים שחלקן במסגרת FMS הגיע ב-1975 ל-29%) ערך החסכון הינו משמעותי ומגיע עד 15% מעלות הרכש (של אותה יחידת נשק עבור צבא ארה"ב) ול-8% מעלות המו"פ. עבור רוב העסקות במסגרת הנ"ל, ערך החסכון קטן או אינו קיים כלל. הקשר בין FMS ועלות הרכש והמו"פ עבור צבא ארה"ב, חופט אימא יותר כאשר מדובר במערכות נשק מתוחכמות ופחות ביחס לסך הכולל של העסקות. המחקר מעלה מסקנה נוספת מעניינת, אך ספק אם מעשית, שחסכון רב יותר גושג מצמצום צרכי ההצטיידות של ארה"ב עצמה, משום חזוק כוחן של המדינות בעלות בריתה של ארה"ב באמצעות מכירות אלה. (בעיה הקיימת עם זאת בחשוב חסכון כזה, היא ששלוש קניניות הנשק הגדולות הן מדינות רגיונליות - איראן סעודיה וישראל), במסמך נלווה שפרסם אותו משרד ב-24/6/76 (שני המסמכים הועברו אלינו ע"י אמיר אורן) נקבע כי בהרכב הנוכחי של FMS (מערכות נשק ופרויקטים של חשתית צבאית) מניבות רק מחצית העסקות חסכון לתקציב ההגנה של ארה"ב. באותן עסקות מגיע שיעור החסכון ל-14%, כן שהשיעור הכללי של החסכון מעסקות FMS הוא 7%. עם זאת ולמרות קביעותיהם של שני המחקרים הנ"ל, אין המספרים שמסר איש שיחך ואלו המובאים כאן סותרים בהכרח, משום שיש הבדל בין השפעת המכירות המתבצעות בפועל, על ההוצאה הממוצעת לרכש עצמי ולמו"פ, ובין השפעת מצב הפוטנצי, בו לא היתה ארה"ב מוכרת נשק מכל סוג שהוא לחו"ל. יקור רכש עצמי ומו"פ עקב העדר כל מכירות, ודאי היה גדול מהחסכון המושג כאשר מתבצעות מכירות בפועל (הפחתה מחיר מ-100 ל-50 הוא של 50%. העלאת מחיר מ-50 ל-100 היא של 100%).

ב ב ר כ ה
דוד דניאלי

העתק: ראש המרכז

מצמ"א

כל המוסר תוכן מסמך זה, בולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך - עובר על החוק לתיקון
דיני העונשין (בשחון חמדינה
יחסי-חוק וסודות רשמיים),
תשי"ז - 1957.

משרד החוק

מחלקת הקשר

מברק נכנס-מסווג

ש מ ו ר

המשרד
102/109

אל : המשרד

נסת : וושינגטון

מס 469

נשלח 281800 מדק 76

מצפא.

המורשת היהודי מבין יורק לסטר וולף העומד (נוסף לחברותו בוועדת החוק) בראש ועדת
ביה"ב המיוחדת לענייני פיקוח על סמים נוסע ב-4 לנובמבר בראש משלחת של כעשרה חברי
ועדה זו לסיור בענייני סמים בצרפת גרמניה מצרים ואפגניסטן. המשלחת כוללת גם את המורשת
היהודי ממיאמי-ביך לחמן, שאיננו חבר בוועדת הסמים.
לדברי וולף הסיבה לביקורם במצרים היא השתתפותם בוועידה בינ"ל בקהיר על לוחמה בסמים.
וולף אמר לי כי נקבעה לו פגישה אישית עם סאדאת. המשלחת חוזרת לווינגטון ב-21 נוב'.

רפיה

שחח רחמ מנכלל מנכלל י רביב מצפא חקר רם

מב/אח

ג' בחשוון תשל"ז
27 באוק' 1976

152/93/ט

9/

178

אל : המה' האסטרטגית, המרכז
מאה: השגרירות, וושינגטון

הנדון: הסכם הבטיסים עם ספרד

רצ"ב כתבה שפורסמה ב"וושינגטון פוסט" ב-14/10 על הסכם הבטיסים
עם ספרד.

ב ב ר כ ה ,

3. של

דוד תורגמן

העתק : אירופה ב'

מצפ"א

מז"תים

U.S.-Spanish Agreement on Bases' Use

By Miguel Acoca

Special to The Washington Post

MADRID, Oct. 13—A Spanish Foreign Ministry spokesman denied as "false and without foundation" a dispatch in The Washington Post's editions of Oct. 11 that said there is a secret agreement allowing the United States to use its Spanish bases to supply weapons to third countries, including Israel.

All agreements pertaining to the treaty, which upgraded the 23-year-old military relationship between the two countries, have been made public, he said.

In fact, a careful reading of the treaty and the exchange of notes and supplementary agreements shows that the agreement relating to the bases was made a matter of public record, albeit in an obscure fashion.

There is a great deal of latent opposition here to the treaty, and some highly placed Spaniards believe that in negotiating with Secretary of State

19/10/76
Henry A. Kissinger the Spanish government of the time gave away too much.

U.S. sources, indicating that they were aware that the treaty would be unpopular with those Spaniards who would object to Spanish soil being used to supply Israel in the event of another Middle East war, say that Washington did not want to put the Spanish government in the position of having to underline the existence of this provision—even though the Spanish government would retain the right to veto such use of the bases, as Madrid did in the 1973 Middle East war.

U.S. spokesmen have testified before Congress that the subject of U.S. use of the bases in case of a Middle East conflict did not arise in the negotiations. Since the bases were opened in 1953, the United States has used them to transship supplies to a large number of countries, mainly in the Atlantic Alliance.

The Spanish-American bases agree-

ment—which was in effect nothing more than putting into treaty form agreements that had existed under an executive agreement reached in 1970—does not contain the provision about third countries in any single place.

To understand what was agreed to, the reader must read a note, No. 68, which refers to Article II of a supplementary agreement No. 6. The Spanish press published all the texts at the time, and they were also made public to the U.S. Senate.

American diplomatic sources, when questioned by The Washington Post both in Madrid and in Washington about the alleged secret agreement, denied its existence but failed to point out before publication of the Oct. 11 article that the substance of the agreement was, in fact, on the public record in the documents accompanying the treaty.

Spain's nonrepresentative Parliament ratified the treaty in July after Foreign Minister Marcelino Oreja assured it that any "movement" of U.S.

forces from the joint bases could be made only in accordance with the terms of the treaty, precluding use of the facilities in localized conflicts, particularly the Middle East. The treaty went into effect last month.

ג' בחשוון תשל"ז
27 באוק' 1976

178

אל : המח' האסטרטגית, המרכז
מאת: השגרירות, וושינגטון

הנדון: הסכם הבסיסים עם ספרד

רצ"ב כתבה שפורסמה ב"וושינגטון פוסט" ב-14/10 על הסכם הבסיסים
עם ספרד.

ב ב ר כ ה ,
3
דוד תורגמן

העתק : אירופה ב'
מצפ"א
מז"חים

U.S.-Spanish Agreement on Bases' Use

By Miguel Acoca

Special to The Washington Post

MADRID, Oct. 13—A Spanish Foreign Ministry spokesman denied as "false and without foundation" a dispatch in The Washington Post's editions of Oct. 11 that said there is a secret agreement allowing the United States to use its Spanish bases to supply weapons to third countries, including Israel.

All agreements pertaining to the treaty, which upgraded the 23-year-old military relationship between the two countries, have been made public, he said.

In fact, a careful reading of the treaty and the exchange of notes and supplementary agreements shows that the agreement relating to the bases was made a matter of public record, albeit in an obscure fashion.

There is a great deal of latent opposition here to the treaty, and some highly placed Spaniards believe that in negotiating with Secretary of State

14/10/76
Henry A. Kissinger the Spanish government of the time gave away too much.

U.S. sources, indicating that they were aware that the treaty would be unpopular with those Spaniards who would object to Spanish soil being used to supply Israel in the event of another Middle East war, say that Washington did not want to put the Spanish government in the position of having to underline the existence of this provision—even though the Spanish government would retain the right to veto such use of the bases, as Madrid did in the 1973 Middle East war.

U.S. spokesmen have testified before Congress that the subject of U.S. use of the bases in case of a Middle East conflict did not arise in the negotiations. Since the bases were opened in 1953, the United States has used them to transship supplies to a large number of countries, mainly in the Atlantic Alliance.

The Spanish-American bases agree-

ment—which was in effect nothing more than putting into treaty form agreements that had existed under an executive agreement reached in 1970—does not contain the provision about third countries in any single place.

To understand what was agreed to, the reader must read a note, No. 63, which refers to Article II of a supplementary agreement No. 8. The Spanish press published all the texts at the time, and they were also made public to the U.S. Senate.

American diplomatic sources, when questioned by The Washington Post both in Madrid and in Washington about the alleged secret agreement, denied its existence but failed to point out before publication of the Oct. 11 article that the substance of the agreement was, in fact, on the public record in the documents accompanying the treaty.

Spain's nonrepresentative Parliament ratified the treaty in July after Foreign Minister Marcelino Oreja assured it that any "movement" of U.S.

forces from the joint bases could be made only in accordance with the terms of the treaty, precluding use of the facilities in localized conflicts, particularly the Middle East. The treaty went into effect last month.

EMBASSY OF ISRAEL

OFFICE OF THE ECONOMIC MINISTER

641 LEXINGTON AVENUE NEW YORK 10022 (212) 486-8506

כה' בתשרי תשל"ז
19 באוקטובר 1976

Handwritten signature/initials

אל: דר' י' כהן, סמנכ"ל לסחר חוץ, מסו"ת, ירושלים

מאת: הציר הכלכלי, ניו-יורק

הנדון: ארה"ב - ספרד
מכתבן מיום ו' באב תשל"ו (2 באוגוסט 1976)

הוברר לנו כי בשלב זה עדיין לא נסתיים המו"מ בין ארה"ב לספרד בקשר ל GSP. אדרבא, הוא נתון בקשיים ויתכן שהספרדים לא יקבלו מעמד זה.

עם זאת מעיינים הספרדים מחדש בקשריהם עם השוק, ואף עיון זה יתכן ויביא לשינוי עמדתם.

ב ב ר כ ה,

זאב ש

הערה: מר א. גפני, מנכ"ל האוצר, ירושלים
דר' מ. מנדלבאום, המנהל הכללי, מסו"ת, ירושלים
מר מ. אלון, הממונה על המערך הכלכלי, משרד החוץ, ירושלים
מר מ. רביב, מנהל מצפ"א

כל המוסד תוכן מסמך זה, כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך - עובר על החוק להיקון
דיני העונשין (בטחון המדינה
יחסינות וסודות רשמיים).
תשי"ז - 1957.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

ש מ ר

מברק נכנס-מסווג

אל: המשרד

מאת: ניו יורק

מס: 836

נשלח: 222200 אוקט 76

המשרד

1. ארה"ב-אפריקה.

מאירסון אמר לאליאב שהערכת משלחת ארה"ב שדיון מועביט,
כולל הטלות הווטו על נמיביה לא חדיף העמות האפריקני-מערבי שכן יש
נכונות לחכות לתוצאות מוט רודסיה ויימגעים אחדים.
ציינ במיוחד שיש לארה"ב עתה דיאלוגי טוב עם מספר נייט
של מדינות אפריקה.

2. דיון גזענות במליאה:

א. אליאב בדק עם גזאריין שציינ שחזארייכ טנטאטיבי והבטיח שיחד עם באפמ
ישתדל לעכב הדיון לזמן נוסף אך ציינ שלכל היותר זה יוכל להתבטא בשבועות.
ב. הציע כפי שנאמר לאליאב גם עי קיאו שיינשתדל שהעניינ יסחבי
בוועדה החמישית שצריכה לטפל ב- FINANCIAL IMPLICATIONS לפני
שהחלטה תוכל להתאשר במליאה.

עדכאנ. ישתדל לעשות זאת אך יש לזכור שיור החמישית הוא לובי.
ג. גם מאירסון הבטיח לאליאב תמיכתם בייסחובי כנושא בוועדה החמישית.

נאום

איה ריה מנהל שירותי אינפנ מנהל מנהל מנהל מנהל
מנהל מנהל מנהל מנהל מנהל מנהל מנהל מנהל מנהל מנהל

תאריך: 1954
מס': 1000

מס': 1000
תאריך: 1954

הערה:

המסמך נמצא ב...

המסמך נמצא ב...
המסמך נמצא ב...
המסמך נמצא ב...
המסמך נמצא ב...

המסמך נמצא ב...
המסמך נמצא ב...
המסמך נמצא ב...
המסמך נמצא ב...
המסמך נמצא ב...
המסמך נמצא ב...
המסמך נמצא ב...
המסמך נמצא ב...
המסמך נמצא ב...
המסמך נמצא ב...

המסמך נמצא ב...
המסמך נמצא ב...
המסמך נמצא ב...
המסמך נמצא ב...

אל:	מנהל רכ"ב (מ3פ"א)	התאריך	14/10/16
מאת:	מילן, גולן (מנהל-מינהל)	תיק מס'	102/102
הנדון:			

מחקר SRI בולט "עמל" מלקח"

מ3פ"א מ3פ"א מחקר SRI בולט מלקח

יוליא עמל מלקח ע"י גרמ"

גרמ"ל

יוליא עמל
מלקח
מ3פ"א
10/10/16

STRATEGIC
STUDIES
CENTER

STANFORD
RESEARCH
INSTITUTE

Volume I

**STUDY OF POSSIBLE SOVIET STRATEGY
OF CONTROLLED CONFLICT**

**By: Richard B. Foster
John C. Scharfen**

Contributing Authors:

JON L. LELLENBERG
RICHARD S. SOLL
PAUL P. STASSI
LEON GOURE (Consultant)
FRANK TRINKL (Consultant)

Prepared for:

GENERAL SERVICES ADMINISTRATION
OFFICE OF PREPAREDNESS
18th & F STREETS, N.W.
WASHINGTON, D.C. 20405

CONTRACT AP-74-3

Executive Summary

Controlled conflict is an element of strategy which:

- Has political objectives as its principal rationale, with utility for:
 - Extending deterrence,
 - Encouraging negotiation,
 - Coercing potential adversaries.
- Given the failure of political efforts, could involve limited strategic nuclear strikes on the homeland of either the United States or the USSR, limited intent being carefully communicated, against targets:
 - Carefully selected to produce a calculated effect,
 - The destruction of which would not:
 - jeopardize the adversary's national integrity,
 - inflict large-scale destruction on cities,
 - create very large numbers of civilian casualties.
 - With priority of planning to other than military targets.
- Is to be executed under positive control of central authorities;
- Does not destroy/significantly deplete nuclear weapon resources of either adversary.

This study looks ahead for a ten-year timespan to determine:

- Whether, under what conditions, and in what time frame the USSR is likely to adopt a strategy of controlled conflict for selective use of strategic nuclear weapons on U.S. territories.
- The nature of Soviet response to a U.S. limited strategic attack within the context of a declared controlled conflict strategy.

The strategic view throughout the report distinguishes between declaratory policy for peacetime and operational plans or strategies for wartime (the difference between a nation's pronouncements and its actual intentions or "contingency" plans for wartime). Emphasized are the differences between strategic capabilities and strategic planning, preferred and contingent options, first use and response use of nuclear weapons, the predispositions to execute certain options and the actual execution of an option in times of confrontation or war. Stress is upon perceptions, intentions, and images as well as realities.

The most significant considerations emerging from the analyses are:

- *The impact of strategic parity*, and concomitant capabilities for mutual assured destruction, have reduced credibility of massive use of strategic nuclear forces, Soviets undoubtedly will seek means for maximizing utility of their strategic forces.

- Marxist-Leninist ideology commits the USSR to an uncompromising struggle for world dominance, characterized by prudence and caution ("pragmatic opportunism").
- "Socialist Motherland" commits the Soviets to deterring attack and retaining integrity of East European hegemony.
- Inevitability of escalation in certain cases is a precept of Soviet declaratory policy; such a viewpoint tends to:
 - Militate against automatic "tit-for-tat" (Soviet "mirror image" response) to a U.S. limited strategic strike and
 - Encourage views that they would cooperate in programs to achieve a lessening of potential for general war.
- Rationality. Soviets do not credit the United States nor United States credit the USSR with complete rationality/consistency in strategic behavior.
- Soviet disposition to avoid general war. Ideology, history, institutional predispositions indicate Soviet overt aversion to nuclear war.
- Soviet preference for the strategic initiative makes it seem unlikely they would announce controlled conflict option in declaratory strategy, since it would put them in the position of responding to U.S. proposal and playing the game by U.S. "rules." However, preference for the offensive also implies that should they adopt such an option, it could be used aggressively against the United States for both political and military advantage.
- Prudence of the Soviet strategic planners, regardless of what is pronounced in their declaratory policy, can be expected to include those steps necessary to engage in limited strategic nuclear operations, to insure they are prepared to engage in combat at each likely level of war. It is unlikely that they would sacrifice this part of the spectrum of war to their adversaries. The prudent Soviet planner is unlikely to declare a controlled conflict option over the short run since it tends to degrade his current declaratory policy, which includes the inevitability of escalation in nuclear war under certain conditions, and Soviet aversion to waging war in conformance with "rules."
- Soviet concept of integrated conventional-nuclear operations, a consistent pattern in Soviet writings, leads to judgment that controlled conflict options, if executed by the Soviets, would be conducted in consonance with other operations--tactical, conventional, or otherwise limited military initiatives.
- The trends in technology. Over the long term, a disparity between U.S. and USSR capabilities, or a technological breakthrough, could be a determining factor upon the Soviet decision to adopt or implement controlled conflict option, the nature and extent of that option.

The principal study conclusions are:

NEAR TERM

- Capabilities. The USSR is capable of implementing a rudimentary controlled conflict option.

- Concept adoption. There are few indications that the Soviets have adopted or intend to adopt a controlled conflict concept within their overall strategy and doctrine. Soviet predispositions, precedent and the prudence of the Soviet strategic-military planner suggest that the Soviet planners will include controlled conflict options in their strategic military planning.
 - First use in either preferred or contingency options
 - Given conditions in which the Soviets could perceive substantial political utility in controlled conflict, it is possible that they would use the threat of a limited strategic initiative to intimidate or coerce, as an element of either preferred strategy or contingency planning.
 - In any event, being prudent planners, the Soviets would not ignore the value of a potential first use as a contingency option.
 - Use in response. Given that the Soviets are prudent planners, and given the possibility of an adversary's recourse to a limited strategic attack against the Soviet Union, they will probably plan for the response use of a limited strategic strike, under the terms of controlled conflict as a contingency option.
 - Declaratory policy. The Soviets are unlikely to declare adoption of controlled conflict as an element of military doctrine and strategy, until such declaration provides a political advantage.
- In deep crisis or confrontation.
 - It is possible that the Soviets would be disposed to initiate a limited strategic strike against the United States, under the concept of controlled conflict.
 - In the event of a limited strategic strike, under the concept of controlled conflict, by the United States against the Soviet Union, the Soviet response would be conditioned by a correct assessment of U.S. intentions and of the other various alternatives available to them. On balance, it seems likely that the Soviets would select a limited strategic response.

LONG TERM

- Capabilities. The Soviets will acquire an increased capability to exercise a controlled conflict option without increasing the constraints on other alternative options.
- Concept adoption
 - Given circumstances where the Soviet Union controls "the rules of the game" and perceives significant benefits from controlled conflict,¹ the Soviets would plan for the first use of a limited strategic strike under a controlled conflict concept as an element of their preferred strategy. Lacking such circumstances, being prudent planners, the Soviets would not ignore the value of a potential first use as a contingency option.

¹ Such circumstances are spelled out in Chapter VII, "Conclusions," of the main report.

- Should the United States continue to promote controlled conflict as a strategic option, it is likely that the Soviet Union will plan for the response use of limited strategic strikes under the concept.
 - The Soviets are likely to declare the adoption of controlled conflict only under such circumstances as would obtain significant political/military benefits for them.
- In crisis or confrontation. It appears likely that the Soviets would exercise controlled conflict options in circumstances of deep crisis or confrontation.

The study analyzes institutions, political decisionmaking and national characteristics, and other considerations influencing the formulation of Soviet military doctrine and strategy; the doctrine and strategy which have evolved; and Soviet capabilities for adopting a controlled conflict option in their strategy. Moreover, the SRI/SSC methodology included a historical approach; analysis of the prudent Soviet planner, with a matrix; and a limited scenario. In conducting research in the foregoing areas the Center drew upon a wide body of Western published analysis of the Soviet system, upon Soviet writings, and upon material prepared for the SSC in connection with the study of Soviet global strategy. Among the Russian-Soviet specialists whose contributions were drawn upon are Richard Pipes, Leon Goure, John Erickson, Walter Laqueur, Thomas W. Wolfe, Michel Tatu, Lothar Ruehl, and Harriet Fast Scott. Recent pronouncements (1973-1974) of the U.S. Secretary of Defense are reviewed and interpreted. Soviet perceptions of U.S. strategy, particularly the "flexible and selective options," are treated in detail--with full recognition of the difficulties involved in bridging the gap between the two cultures. The study consists of the main, unclassified, report plus separate volumes containing classified and unclassified appendices; input studies are available in a separate volume. Chapter VI of the main report provides a synthesis of the analyses through an appraisal of the utility of the option to the Soviets in the context of a Middle East scenario. Chapter VII presents study conclusions.

אתונה, יח' בתשרי תשל"ז
12 באוקטובר 1976

ש.מ.ר

תא. 102.1 (1013)

אל : מנהלת מדת"מ

מאת : השגריר, אתונה

הגדרון: ההסכם על הבסיסים האמריקניים ביוון

האופטימיות של השגריר האמריקני כפי שהתבטאה בשיחתו עמי ב-17.9.76 (מברקי מס' 97 מיום 17.9.76) לא היתה לגמרי מוצדקת וגראה כי משהו קרה בדרך לחתימת ההסכם או ההסכמים.

הודעה מפורטת יוונית-אמריקנית שפורסמה ב-8/10 מציינת כי השלב הרביעי של השיחות בין שתי הממשלות התנהל בין ה-2 בספטמבר ל-7 באוקטובר "ברוח של ש"פ לבבי וקונסטרוקטיבי". עם זאת מציינת ההודעה שעדיין נותרו מספר נקודות לדיון, כולל הניסוח של ההסכמים. על כן - רב לשון ההודעה: "נוכח האופי המסובך של המשימה" - הוחלט להפסיק השיחות לשם התייעצות.

לא צוין כל תאריך לחידוש השיחות. בפרשנות בלתי רשמית, אך ממקורות ממשלתיים, נאמר כי יש להבדיל בין השיחות הב"ל, המיועדות לקבוע מסגרת לש"פ בין שתי המדינות בשטח ההגנה, לבין נושא המצב היורדי של הבסיסים האמריקניים ביוון. נאמר כי נושא אחרון זה יבוא לכלל סיכום וחתימת הסכמים רק לאחר הבחירות בארה"ב.

בינתיים האופוזיציה מקיפה רעש ומתקיפה את הממשלה. הן פאפאנדריאו והן מאברוס מאשימים את קאראמאגליס בויתורים בלי להבטיח את הגנת יוון נגד תוקפנות, קרי תורכיה. האופוזיציה דורשת כמו כן שיתקיים דיון בפרלמנט לפני חתימה על הסכם כלשהו. מאברוס הריץ לקאראמאג-ליס מכתב ובו דרישה רשמית כב"ל. תוכן המכתב מדם פורסם. מאברוס הסביר שהוא מחכה לראות מה תהיה תגובת קאראמאגליס.

השגריר הפורטוגזי סיפר לי כי אמנם קיים כבר הסכם בין היוונים לבין האמריקנים בדבר הנקודות אך עדיין יש מחלוקת בנקודה חשובה אחת: קאראמאגליס עומד על כך שכל מטוס אמריקני הנחת בבסיסים יבקש אישור לכך משלטונות יוון ואילו האמריקנים מסרבים להסכים לתנאי זה. בן-שיחי הוסיף עוד שהכוונה שהבסיסים יהיו תחת ריבונות יוונית כשמפקד הבסיס יהיה יווני ואילו סגנו אמריקני.

בברכת מועדים לשמחה,

ג. יעיש

העתק:

מר ד. ש"ק, סגן המנהל הכללי

מנהל מצפ"א

הציר, וושינגטון

מר ד. תורגמן, היועץ, וושינגטון

1. 1. 1.

2. 2. 2.

3. 3. 3.

4. 4. 4.

5. 5. 5.

6. 6. 6.

7. 7. 7.

8. 8. 8.

9. 9. 9.

10. 10. 10.

11. 11. 11.

12. 12. 12.

13. 13. 13.

14. 14. 14.

15. 15. 15.

16. 16. 16.

17. 17. 17.

(להתכתבות פנימית במשרדי הממשלה)

מזכר

אל:

התאריך

איימאלא / שנת 5708

במאת:

תיק מס'

יורד מנהל ממוסד

הנדון:

סוף

סוף קבאי אמיוקני לאוראן

בחסק אמורתי לשה"ק קובון

קצב מאמך של לורד צ'אפנס

המנהל ממוסד העשר סוף קבאי

אמיוקני לאוראן (הוקט צ'אפנס)

כפאי ששה יראה

קבויקה

יורד

When will we recognize the true importance of Iran?

Not surprisingly, the arrival of the President of France in Tehran last week received only passing mention in the British press. Other countries' state visits tend to have the same remote and irrelevant quality as other peoples' dreams; and in any case, the citizens of Britain had weightier things to occupy their minds, such as the problem of reconciling the Prime Minister's solemn warning that we could not go on spending more than we earn with the Chancellor of the Exchequer's announcement that he was about to borrow further large sums of money abroad on our behalf.

It would, however, be a pity if M. Giscard's visit to Iran were to be totally obscured by the smoke from Britain's economic conflagration or forgotten in the public admiration for Mr. Healey's virtuoso performance on the fiddle, because it had a number of interesting implications for Britain and the West.

In the first place, when he landed at Mehrabad airport in the French Concorde, M. Giscard's welcome was, even by the standards of royal protocol, noticeably magnificent. Apart from the prescribed 21-gun salute, the guard of honour and the march past by units of the Imperial armed forces, there were some unusual touches, not provided for other visitors, however eminent or distinguished.

The route from the airport, for example, was decorated with banners, in French and Farsi, proclaiming a warm welcome to the President and his wife (referred to by the

Iranian newspapers, with peremptory disregard of Gallic minutiae, as M and Mme d'Estang). These hospitable emblems were not, as mischievously suggested by one upstaged western diplomat, provided by the French Embassy; they were a clear sign that in the eyes of the Iranians, the visit of the French President had some especially significant aspects.

These were, of course, partly of an economic and cultural kind. The two countries have completed, or are engaged in, a number of important trade negotiations, involving cooperation in the nuclear energy field, steel construction, colour television and plans for an underground railway system in Tehran. French educational experts have been responsible for much of the planning and development of a new university, due to open in September.

Yet none of this is enough to explain the evident decision to invest President Giscard's visit with the unmistakable accolade of a "special relationship"; after all, other countries such as Germany and Japan have more substantial commercial links with Iran. The key almost certainly lies in a brief passage in the Shah's speech at the state banquet in the Sandabad Palace on the first day of the visit, an event which, however hard I try, I cannot resist describing as "glittering".

Referring to the affinities between the foreign policies of the two countries he said that France enjoyed an outstanding degree of prestige in the world. "We both realize fully

well that military weakness is an unforgivable sin."

This pointed reference to the understanding which France has expressed for the Shah's Indian Ocean strategy reflects a growing and barely concealed resentment against those western countries which insist upon regarding Iran's "military build-up" as a sinister development carrying with it overtones of megalomania and territorial aggrandisement.

There was especial anger when the United States Senate Foreign Relations Committee commented that arms sales to Iran had been "out of control" for the past three years and again when a British weekly magazine described the Iranian defence budget as "extraordinarily extravagant".

Some of this criticism undoubtedly springs from a basic hostility to the internal policies of Iran—more especially to the activities of the secret police and the suppression of political opposition. Yet it exemplifies once again the persistent addiction to double standards of many of those who profess a passionate concern with human rights.

The iniquities of political oppression in Chile, Iran and Singapore (and more recently in India) receive saturation coverage in much of the western press; the same manifestations in communist dictatorships are either less lavishly documented or more readily tolerated. Similarly, expressions of concern about Soviet military expansion tend to be dismissed as alarmist and exaggerated. The Shah, on the other hand, only has to buy a

few more tanks to stimulate earnest agonising about his "massive military build up" and pregnant speculation about the possible motives for it.

It might be as well, before examining these motives a little more objectively, to place the "massive military build-up" in a proper perspective. It is true that the Iranian armed forces have grown rapidly since 1972 and that the proportion of the gross national product spent on defence has risen in the same period from about 7 per cent to about 17 per cent; it is true also that future orders, notably for British tanks and American aircraft, are substantial; but the present total strength of the Iranian armed forces is still well under 350,000—similar in size to those of Britain now, and very much smaller than the British armed forces in 1970 before the first in our series of "final defence reviews" and considerably smaller than those of Iran's neighbours Turkey (460,000) or Pakistan (428,000).

The largest service is the army (about 200,000), deployed in three armoured and four infantry divisions with about 1,500 British and American tanks. Iraq, by comparison, has nine divisions with about the same number of Russian tanks. Regarded purely in the narrow context of national security the Iranian Army does not seem to be a disproportionately large force for the defence of a country of vital strategic importance, roughly the size of Western Europe, and having common land frontiers not only with the Soviet Union, but with

four other countries whose military strength totals over a million men, and two of whose armed forces are largely equipped with Russian tanks and aircraft.

The Iranian navy (about 20,000) has three destroyers, four frigates, four corvettes and eight hovercraft—scarcely a menacing maritime armada, and not, one might have thought, inappropriate to the task of defending the sea route through the Straits of Hormuz which carries the bulk of Iran's vital exports of oil. Nor does the Iranian air force of about 100,000 men with about 400 combat aircraft, mainly fighter-bombers, fighter-ground attack squadrons and interceptors, look like a force designed for anything but national defence.

The importance of Iran's military establishment, however, lies not only in the defence of Iran's own national territory or interests.

The most cursory glance at a map of the area is enough to underline the country's crucial geopolitical importance to the West. It lies across the southern frontier of the Soviet Union, and links the southern flank of Nato with the Indian sub-continent; and whether you call the gulf that separates Iran from the Arabian peninsula Persian or Arabian, its strategic significance has never been in doubt.

In the context of Soviet foreign policy in India, Africa, and the Arab world, it is difficult to overestimate the dangers which a weak, vulnerable and disaffected Iran would imply for the strategic

balance between the countries of the West and their potential enemies.

Finally, to return almost full circle from the national interests of Iran through the broader considerations of strategy and international security to the narrow consideration of Britain's self-interest, it seems perverse that critics in this country, however passionately they may reject the political system of Iran and the authoritarian methods of the Shah, should complain when he seeks to defend his country and its resources against external attack.

Apart from any wider and more profound considerations, Iran is now one of Britain's major potential markets (although, with a few notable exceptions, British industrialists are showing a notable reluctance to exploit it), and we have a direct interest in its future prosperity and security. It is difficult to believe that there is anyone who does not realize that in the long run, damage done to our nexus of international trade is further damage done to our own precarious and deteriorating economy.

Yet, on reflection, it is not difficult to believe that there are those who, in the long run, would not much care; which brings us back to those familiar double standards. One radically inclined western observer once described the Shah, in a not very penetrating article, as "military-mad". Well, if he is, I wish he would start biting a few of our alleged leaders.

© Times Newspapers Ltd, 1976

11/10/76

7.10.76

560

אל : מר צ. רפח - השגרירות, וושינגטון
מאת: מזח"ים

הנדון: חקירת תח ועת החוץ בסינס בענין עיסקות הנשק לאיראן
מכתבך למנהל מצפ"א 417 מ-14.9.76

- א. "התסריט" שהציג לפניך לבינסון לפיו תהגד סעודיה להעלאה מחירי הנפט תוך הפעלה לחצים מדיניים על ארה"ב בקשר לישראל, עלול אמנם להתמש בטווח הקרוב, אך, לדעתנו, ללא כל קשר לתכניות הרכש של איראן.
 - ב. נוח לסעודיה לנקוט בלשון מאיימת בהפעלת חרם נפט או בלחצים פוליטיים כדי לחבל בתכניות הרכש של איראן, ברם ביסודו של דבר קובע לגבי סעודיה האינטרס המובהק שלה למתן את קצב התפוקה לאור ההצטרפות התלולה של דולרים בלתי מנוצלים. משמע, שכל הנימוקים הנילוויים לכך אינם אלא קישוט פוליטי.
 - ג. כבעבר חמשיך סעודיה ללחוץ ולהיאבק במסגרת אופ"ק כדי למנוע העלאה מחירים, אך טוב, ללא כל קשר לתכניות הרכש האיראניות. ככלות הכול, המפתח באופ"ק בחוץ בידי סעודיה ואי הצטרפותה הביא לפירוקו של הארגון.
 - ד. העיתוי שמזכיר לבינסון להעלאה מחירי הנפט ע"י איראן נראה סביר, אך ידוע כבר שהלחץ על המערב יפחת ב-1978 כתוצאה מהגעת הנפט בכמויות סאלטקה והים הצפוני, ספק אם יהיה השאה מוכן להעלאה מחיר הנפט אם מיד לאחר מכן ירד הביקוש לנפט שלו.
- הנ"ל על דעת מנהל מזח"ים.

בברכה,

ג. כח עמי

העתק: מנהל מצפ"א

השגריר - טהראן (מצ"ב תצלום מכתב 417 של צ. רפח)

שכור

6.10.76

551

אל : השגריר - סהראן
מאת: מנהלח מזח"ים

הנדון: אישור עסקת הנשק לאיראן

להלן מרפיח: הפעם עברה עסקת הנשק לאיראן ב"חבילה"
אחד עם סעודיה כוויח וישראל, אך על האיראנים להבין
שלהבא זה לא יהיה קל אם לא יתגייסו לפעולה רצינית
זמן רב מראש.

בברכה,
י. י.
יעל ורד

העחק: מנהל מצפ"א

1/2

יא' בחשוון תשל"ז
5 באוקטובר 1976

8

1521 934

א לז מר יהושע לבנה, חשבירות, וושינגטון

מאת: מנהל מצט"א

הנדון: בעית רודזיה - תווך ארמ"ב

לפליאה בעניינו שטרם קיבלנו ניחוח מקיף על מבצע החוץ של
ד"ר קיסנינג'ר בדדומה של יבשה אמריקה.

אודה לך על השומה לבך לנושא בשיחות ודיווח למשרד.

בברכה במר חמישה שוכה,

משה רביב

העתק:

הציר בווינגטון

מר י. ענוב, טמנכ"ל

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

כל המוסר תוכן מסמך זה,
כולו או מקצתו לאדם שאינו
מוסמך לכך - עובר על החוק
לתיקון דיני העונשין (בטחון
המדינה יחסי-חוץ וסודות
רשמיים). תש"ז - 1957.

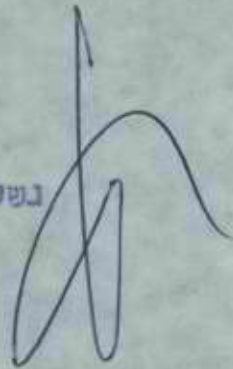
דף מספר 1
דף מספר 9
מספר 25
דפים
עדות מספר
עדות

סודי ביותר

א.נ.א.א.

מס' 29

נשלח: 051200 אוק 76

אל: המשרד

מאת: ו.ש.

מ. רביב

עיתון - עברון נ"ו יורק.

מישחה עם פיטר רודמן.

1. לנדרות ודרושם המזקבל מן העתונות עולה המו"מ על עתיד רודזיה על דרכי המלכ. נציגי ארזי"ב ובריסטניה שיצאו למקום פועלי"מ להסדרת התנאים וקביעת העיתוי. המו"מ המעשי אמור להתחיל אולי עוד השבוע או בשבוע הבא. בכל מקרה מועד ההחלטה המומי לא יאחר מעבר לשבועי"מ שלוח.
 2. רודמן מסביר כי דרשם שנוצר בעיתונות כאילו המו"מ עלה על שרטון תשלוחות קיטינגר נכשלה נובע מהתייחסות העיתונות להודעות ולאמירות האפריקניות הפומביות. מה שמחדש למעשה הוא שהסיעות האפריקניות הולו מתמודדות זו עם זו על הזכות והמקום ליד שולח המומ שפירש למעשה מאבק על נחלתם בשלטון בעתיד. ההתמודדות החדה הזו מוצאת ביטוייה בהתבטאויות קיצוניות שהגיונה הוא שככל שיתכ קיצוני יותר כך תהא ראוי יותר לייצג ה"רוב" והיחוד במו"מ.
 3. רודמן הוסיף כי ארזי"ב מקיימת קשר יומיומי עם מדינות אפריקה והצודים לנו"מ והמגע מתנהל בסימני של הערכות ממשית לקראת פתיחת המומ על העברת השלטון ברידזיה לידיו הרוב.
- ב.צ.ד.

שהח רחמ מנכל ממנכל ענוג רזון ירביב אבידור ארגוב רביב/מצפא דיקן/מאף רס
אבלרא

כ"ז באלול תשל"ו
22 בספטמבר 1976

156

אל : מזח"ם

מאת: השגרירות, וושינגטון

הנדון : מאמר ג' ק אנדרסון על הצורך במדיניות
תקיפה נגד איראן

רצ"ב מאמרו של ג' ק אנדרסון שפורסם ב"וושינגטון פוסט"
ב-19.9.76.

אנדרסון מצטט מחוך מזכר סודי של שר האוצר סיימון אל הנשיא,
כי ממליץ סיימון על יד תקיפה נגד מדינות אופ"ק וקודם כל
נגד איראן בגלל העלאות מחירי הנפט.

ב ב ר כ ה,

דוד חורגמן

הערה: מצפ"א

אאאא

המרכז

מר ש. יערי, מנהל מח' אנרגיה
הנציגות, טהרן

American 'Agripower'

To Counter OPEC?

Washington Post

In a confidential memo intended for President Ford's eyes only, Treasury Secretary William Simon has called for the use of American "agripower" to counter the oil cartel.

The oil-producing countries should not be approached "as a block," he wrote. Instead, the United States should "focus attention" on Iran and Saudi Arabia. "Pressure on Iran is central," he emphasized.

Simon told the President bluntly: "I believe that we have been pursuing the wrong policy toward the Organization of Petroleum Exporting Countries (OPEC). We should adopt a more selective policy aimed at Iran and Saudi Arabia."

In Simon's view, Saudi Arabia has been the defender of "the moderate view" among the OPEC partners and should be offered "a little incentive to reduce prices and increase supplies." The United States should import more from the Saudis, Simon argued, in exchange for a "good oil deal" that would insure "their future market."

He charged that Iran, on the other hand, "is the dominant force in OPEC for higher oil prices." Their "bogus economic arguments . . .," he urged, "should not go unchallenged." He wanted the United States "to take a tough private line with Iran, threatening overt U.S. counteractions if their stance is not altered."

The Treasury Secretary cited, as a pressure point, Iran's growing dependence on American products. "The Shah's megalomania has placed Iran in a position where U.S. restrictions on arms transactions, exports and U.S. business activity could be painful and costly to him," argued Simon.

Even the Saudis, he said, had been urging the United States to do something about the Shah's constant clamoring for higher prices. "Saudi Arabia has repeatedly asked us to put pressure on the Shah," Simon confided in his six-page memo to the President. The Saudi royal family had told him personally, wrote Simon, that "Saudi Arabia would press OPEC for lower prices" but that they "need the U.S. to help turn the Shah around."

Saudi oil minister Ahmen Zaki Yamani "has written me several times along the same lines," the Treasury Secretary added. "Yamani and others have said they wonder whether, in fact, we want lower oil prices since we never even raise the subject with the Shah."

This brings up one of Washington's most enduring mysteries. How has the Shah managed to get just about what he wants from the United States? In his greed for more billions, he led the drive for higher oil prices. This was an economic Pearl Harbor for the United States. Yet Washington courted the Shah and rebuffed the Saudis, who wanted to hold prices down.

As Simon said, the Shah is a megalomaniac, driven by visions of glory and dreams of dominating the Persian Gulf. He sees himself as another Cyrus the Great, who reigned over the Mideast 500 years before the birth of Christ. The Shah is a tyrant with a brutal secret police force, which keeps his jails crammed with political prisoners.

Still, he manages to work his way in Washington. He has been most successful since Richard Nixon came to power. Nixon and the Shah hit it off like fraternity brothers. Again and again, the

former President praised the Shah as a "good and old friend," a "courageous leader" and a "world statesman of the first rank." After one such obsequious soliloquy, the Shah stood up and complimented Nixon for his "natural eloquence."

There have been persistent but unproved rumors that the Shah has paid off top American officials. We spent six months checking into reports, from separate sources, that the Shah had funneled money into the Nixon administration by way of Mexico. We confirmed that the Shah had transferred more than \$1 million from his personal, numbered accounts in Swiss banks to the Banco de Londres y Mexico in Mexico City. But we were unable to confirm that the money reached anyone connected with Nixon.

It is curious, nonetheless, that Nixon personally made the secret decision to sell the Shah virtually anything he wanted from the U.S. military arsenal. This secret order, which came out of a 1972 Nixon stopover in Teheran, enabled the Shah to become the military power he is today. Indeed, he has received more military hardware from the United States than his armed forces have been able to assimilate.

Secretary of State Henry Kissinger has sought to make Iran the linchpin of American policy in the Middle East. The United States is also using Iran as a base for monitoring the Soviet Union.

But in William Simon's view, this relationship must change. We must "put the case" to Iran, he wrote, "or we have to be willing to live with increasingly higher oil prices and the consequences, both economic and political."

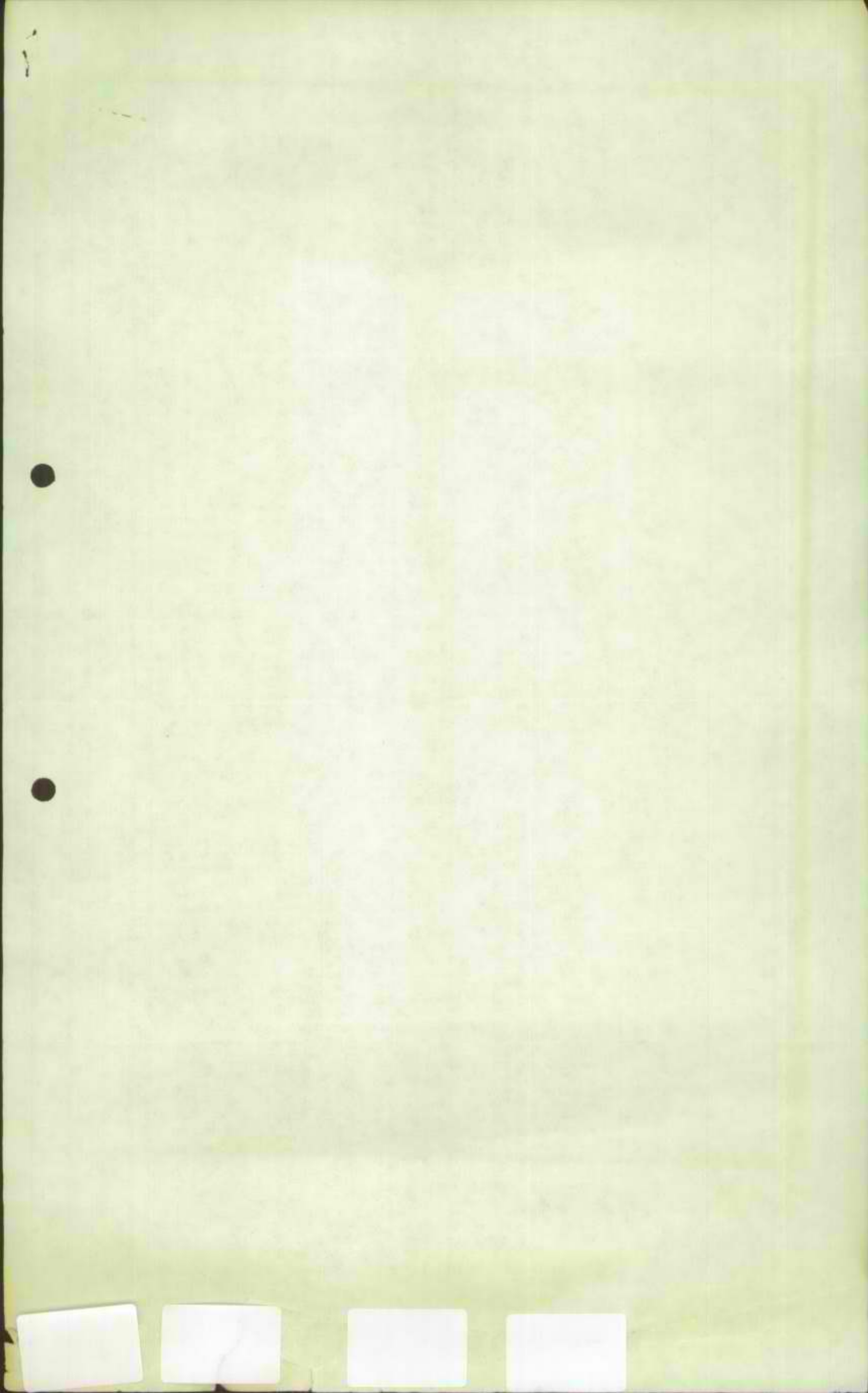
His recommendations have been resisted, Simon told the President, "both within and outside the Administration." Simon had heard arguments, he wrote, "that foreign policy requires us to maintain 'good relations' with Iran; that we must maintain high levels of arms sales to Iran and Saudi Arabia; and that the intelligence community needs the technical assets in Iran. In addition, some argue that any anti-OPEC moves by the U.S. would be useless and could result in adverse consequences in the form of a new embargo or other disruption to U.S. economy."

Simon has rejected all these arguments. Instead, he recommended to the President that the United States take the following actions against Iran and any other OPEC country that doesn't "act responsibly":

- "Refuse to license exports of military equipment."
- "Invoke the Trading with the Enemy Act. Under its terms, investments by U.S. firms in these countries can be declared 'prejudicial to the U.S. interest'."
- "Require all U.S. exports to OPEC countries to be licensed—and perhaps subject to a license fee."
- "Deny access to credit at favorable terms" from U.S. public and private financial institutions.

Yet the Shah continues his pressure for higher oil prices, causing severe damage to the U.S. economy, with strange impunity.

Footnote: The Treasury Secretary was alarmed over our access to his confidential memo to the President. But he confirmed that his views were accurately set forth in the memo.

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסי-חוץ וסודות רשמיים), תשי"ז - 1957.

דף מספר מתוך דפים
עוֹתָק מספר 8 מתוך 24 עוֹתָקִים

סודי ביותר

1002-102

מסי 369
נשלח: 211800 ספט 76

אל: המשור
מאת: וושינגטון
סודי ביותר

אל: גובדין. מ. רביב. העתק עדין.

משיחה עם סימור/ יוגוסלביה/ מחמד.

1. שגרירות ארהב בבלגרד מדווחת כי אנשי משחח היוגוסלבי טוענים כי הנושא הישראלי כלל לא היה נושא מרכזי בוועידת קולומבו. היוגוסלבים מציינים כי כל הנסיונות לגרומ להשעית או לגרוש ישראל מאומ נדחו ולא הגיעו לכלל דיון רציני. היוגוסלבים מסבירים התנפעה בשני טעמים: (א) הפילוג השורר במחנה הערבי מנע ממנו מלהסכים ולהצטרף מאחורי החלטה ברורה זו.

(ב) ההכרה המשתרשת בקרב הבלמזיות וכמה ממדינות ערב שצעד קצוני נגד ישראל דוגמת השעייה או גרוש יהיה בעוכרי סכויי ההסדר במזרח.

היוגוסלבים גם טוענים באזני השגרירות האמריקנית בבלגרד כי ליוגוסלביה היה חלק לא מבוטל בריסון המגמות הקצוניות בקולומבו. עם זה ציינו היוגוסלבים כי התצעה לזהות ציונות עם גזענות זכחה בקולומבו בתמיכה בלחי מסוייגת ומכאן שצפוי שהלבמזיות יצביעו בעד הצעות החלטה בנושא היונות הצבעה גושית.

2. הנ במחמד והנ בקהילית המודיעין עדיין לא הגיעו להערכה מוסכמת את התנהגות יוגוסלביה בקולומבו. מכל מקום מקובלת ההערכה כי בענין קוריא ופנמה סייעה יוגוסלביה לאהב ולמערב במסגרת הבלמזיות.
3. בעקבות מידע שנתקבל ממערב גרמניה שקרלוס נמצא ביוגוסלביה פנחה אהב ליוגוסלביה בתביעה לעוצרו. למערב גרמניה נודע כי קרלוס נמצא ביוגוסלביה עם קבוצה של כ-4-5 אנשים שמתוכם זוהה טרוריסט אחד בלבד.

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסירחוף וסודות רשמיים). תשי"ז - 1957.

סודי ביותר

=2=

מערב גרמני בשם קליין. היוגוסלבים טענו כי אין באפשרותם לזהות קרלוס בודאוו. בשלב מסויים טענו היוגוסלבים (ואפ העבירו המידע לאינטר פול) שהקבוצה אליה מתייחסת מערב גרמניה אינה לא צוות סלביזיה מאלגיר. אהוב ראחה בסיפור זה תרוצ והתחמקות. קרלוס עזב כנראה יוגוסלביה לכיוון בגדד. מחמד מעריכים גי יוגוסלביה אנגם נקטה באמצעי זהירות עם כניסת קרלוס ליוגוסלביה אך נמנעה לעוצרו מחשש לסיבוכי יחסיה עם אלגיר וגם בגלל החשש שמעצרו של קרלוס יגרור לתגובה של אנשי טרור ומחתרת קרואטים שגם עמם ככל הנראה קשור קרלוס.

4. על יחסי אהוב יוגוסלביה העיבו לאחרונה מספר אירועים כשהאחרון שבהם היא פרשת חטיפת המטוס האמריקני לפריס על ידי קבוצת טרוריסטם לאומנים קרואטים. פרסום תביעות הטרוריסטים בעתוננים החשובים באהוב עוררה חמת היוגוסלבים שאינם חדלים לתקוף אהוב עד כדי הצגתה כשוחץ לדבר עבירת חטיפת המטוס. אפילו פרשת קרלוס מנוצלת על ידי העתונות היוגוסלבית לנגח אהוב. תוכ שימוש בטענה שאהוב תובעת מעצרו של קרלוס כדי לחפות על חלקה בחטיפת המטוס האמריקני לפריס על ידי הקרואטים. אהוב מייחזה נימרוצות בפני ממשלת יוגוסלביה והבהירה כי אין דעתה נוחה מהתקפות היוגוסלביות שלוחות הרס. עם זאת מסייפים היחסים במישור הכלכלי והתרבותי להתנהל בסידרם.

בנצור.

שהח רחמ מנכל שחבט ממנכל י רביב/ביב/מצפא גוברין / מזאר רס ר/אמן
מב/חמ

EMBASSY OF ISRAEL
WASHINGTON, D. C.

שגרירות ישראל
ושינגטון

כ"ה אלול תשל"ו

424

20 ספטמבר 76

152/4342

אל: מצפ"א

אמד"ר

מאת: צבי רפיה, וושינגטון

הנדון: אורגואי-המורשה קוצ'

מצ"ב קטע מהוושנגטון פוסט מה-20 דנא המדבר בעד עצמו.

העחק: השגרירות, מונטבידיאו

ב ב כ ה
צ.רפיה

10/1/54

EMBASSY OF ISRAEL
WASHINGTON, D.C.

454

10/1/54
TO: JERUSALEM

FROM: WASHINGTON
SUBJECT: ISRAELI

RE: ISRAELI

ISRAELI

ISRAELI

ISRAELI

ISRAELI

Monday, Sept. 20, 1976

Congress Cuts Uruguay Aid; Rights Violations Are Cited

By Lewis H. Dluguid

Washington Post Staff Writer

Congressional conferees, citing human rights violations by the military-dominated government of Uruguay, have for the first time voted to cut off U.S. military aid to the small South American nation.

In the last three years, Congress has passed several amendments limiting aid to countries consistently violating human rights but the only other country specifically barred from military assistance was Chile.

House and Senate conferees agreed last Wednesday to retain the cutoff sponsored by Rep. Edward I. Koch (D-N.Y.) in the foreign military aid authorization bill despite State Department efforts to maintain the program.

During hearings of a House International Relations subcommittee, Deputy Assistant Secretary of State Hewson Ryan acknowledged that torture of prisoners has occurred in Uruguay.

But Ryan said Uruguay's government had given assurances that steps were being taken to prevent the practice and he went on to cite a U.S. "treaty-like obligation" to provide military aid.

Subcommittee Chairman Donald M. Fraser (D-Minn.), a leader of congressional human-rights advocates, persisted in questioning the point until Ryan acknowledged there was no such obligation.

Ryan also contended that the State Department has found no means of defining "a consistent pattern of gross violations of internationally recognized human rights"—the language used by Congress to limit aid to violators.

Shortly after Ryan's testimony he was transferred from the State Department's second-ranking post in Latin Affairs to become its senior inspector of the U.S.-Mexican border. He has denied that the transfer was related to the testimony on Uruguay.

For the fiscal year to start Oct. 1, the administration had proposed military aid to Uruguay totaling \$2.5 million in arms credits and \$500,000 for training. It argued that a cutoff "would probably result in strengthening the hands of hardliners among the Uruguayan military and preventing liberalization."

Koch said that "since the military actually is responsible for the systematic repression, our provision of military assistance . . . for 'internal security' purposes make us accomplices in the repression."

Uruguay, like Chile, was known for its broad freedoms under democratic rule until the military intervened in 1973.

Koch cited reports by Amnesty International and other rights groups that Uruguay has the world's highest proportion of political prisoners and said he hopes the U.S. aid cutoff

REP. EDWARD I. KOCH

... no aid for "military despotism."

would halt the violations. "But even if that does not result, I do not believe that the American people want to continue to support military despotism where the United States has no national security interests at stake."

Final action on the military aid bill is expected this week.

כל המוסר תובן מסמך זה, כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך - עובר על החוק לתיקון
דיני העונשין (בטחון המדינה
יחסי חוק וסודות דשמיים).
תשי"ז - 1957.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס-מסווג

102/100/100

ס ו ד י

מס 107

נשלח: 151500 ספט 76

אל: המשרד

מאת: טהרן

אל רפיח בראון ושינגטון (העבר במס 320)

דע מדתים

1. מודח מאוד על מברקיכם לגבי המתרחש סביב הדיונים ברכש האיראני המסייעים מאוד .
2. אין כמובן כל כוונה לעורר אצל האיראנים תקוות כלשהן שאנו מסוגלים לפעול למענם ובמקומם (ביחוד במצב הנהון כשתאיראנים אינם עושים כלום) עם זאת חשוב לי שנפגין בקיאות מעורבות במתרחש .

לוברני

טח מנכל ממנכל טק ורד /מזחים מ רביב/מצפא

אב/רד

אתונה, כ' אלול תשל"ו
15 בספטמבר 1976

ש מ ר

גן 102.1 ארה"ג (918)

אל: מזתי"ם
מצפ"א

מאת: היועץ, אתונה

הברון: מושל מסצ'וסטס - בקור ביון

פורסם רשמית שמושל מסצ'וסטס, **M. DUKAKIS**,
יבקר ביון יחד עם רעייתו, מ-15 עד 19
לספטמבר. במשך שהייתו כאן יפגש עם: רה"מ,
שה"ח, והשר במשרד רה"מ, ראליס.

באם איבנו טועים - הרי שמושל מסצ'וסטס
וביחוד רעייתו בחשבים לאוהדים. חבל, שלא
למדנו מוקדם יותר על בקורם; אולי ניתן
היה להעזר בהם.

נ ב ר כ ה,

זהר רז

העתק: מר א. עברון, משרה למבכ"ל
מר ז. ש"ק, סמבכ"ל
השגרירות, וואשינגטון ✓

THE STATE OF NEW YORK
IN SENATE

(1913) March 10, 1913.

REPORT
OF THE

COMMISSIONER OF THE LAND OFFICE

FOR THE YEAR 1912.

ALBANY: J.B. LIPPINCOTT & CO.,
PRINTERS, 1913.

ALBANY: J.B. LIPPINCOTT & CO.,
PRINTERS, 1913.

47

✓
THE STATE OF NEW YORK
IN SENATE
JANUARY 1, 1913.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

בלתי מסווג

מברק נכנס

מס 282

נשלח: 161515 ספט 76

אל: המשרד
מאת: וושינגטון

102.1

מ י ד י

אל מצפא מזחים

דע לזכרני / סחרן (תעבר במס 132)

בספה צחל כאן

צחנובר ניו יורק (תעבר)

במחלף הדיון הפומבי שקיימת תיום ות וניחא חחוץ של חסינט במכירת האפ-16 לאיראן שאל

סנטור קיים את תח תחגנה אלסוורת כיצד השפיע מכירה זו של מכירת אפ-16 לישראל .

אלסוורת השיב כי אין בידי משרדו בקשות למכתבי מכר לאפ-16 מלבד איראן ואחיות

מחברות נאטו החתומות על הסכם שיתוף פעולה עם ארצות לייצור המסוס , יש מי שגילה

עניין במסוס , חוסף אלסוורת אך יחיה עליו למצוא את מקומו בתור , סורר אטפקת המסוסים

יחיה כלהלן : חיל תאוויר האמריקאי , המדינות האירופאיות הקשורות בהסכם לייצור המסוסים

איראן "ואז מדינות כפי שתופענה ."

רפיוח

שחח רוחם שהבט מנכל מנכל סמנכל מצפא מזחים הקר רם אמך

רע/רי

2

מברק נכנס-משווג

משרד החוץ

מחלקת הקשר

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך - עובר על חוק לתזקון
דיני העונשין (בטחון המדינה
יחסי חוץ וסודות רשמיים).
תשי"ז - 1957.

מ י י ד י מסי 258

נשלח: 151900 ספט 76

א"נ 1521

אל: המשרד

מאת: רושינגטון

מצפא

מזתימ

דע דיבונ/אנקרה (העבר במספר 27).

תורכיה.

לשלי 190

ועדת החוץ של הסינט קיימה היום דיון פומבי בהסכם המסיסים עם תורכיה.
העידו סגן מזכיר המדינה חביב, עוזר המזכיר לענייני אירופה הרטמן
הגרייר מקומבר וחת שר ההגנה אלסוורת.
העדים חזרו על טיעוניו המסורתיים של הממשל בזכות ההסכם. לבקשת
קייס אישר אלסוורת כי גם גנרל הייג תמימ דעים עם העדים בדבר היוניות
תורכיה למערכ נאטו וחשיבות ההסכם להידוק יחסי אהב-תורכיה.
קייס שנקט עמדה פרו תורכית ברורה הדגיש כי כוחות פנימיים בתורכיה;
כיוון ינצלו את אי אישורו של ההסכם וירופפו את קשרי תורכיה
עם המערב. בהביעו חשש ליציבות ממיתורכיה אמר קייס כי תורכיה מנותקת
מהמערב תהיה גרועה יותר לא רק לאירופה למזחה ולמפרצ הפרסי אלא גם
ליוון. יעבצ אם כי אינ לכבול את שני ההסכמים (עם תורכיה ועם יוון)
זה לזה אך גם אינ להתעלם ממקור הבעיה הפלישה התורכית לקפריסין.
אני נוטה להסכים עם מדיניות ממארהב אמר יעבצ אך על הקורד להיות
ברור במידה זהה לגבי שתי המדינות. בתגובה אמר קייס כי פעולת הקולונלים
ד מקריוס היתה מביאה תגובה תורכית גם לולא היתה תורכיה מצויינת
בנשק אמריקאי

סנטור פל הודיע על התנגדותו להסכם המסיסים. בין השאר אמר פל כי נודע
לו שטילי פרשינג שסופקו לתורכיה על ידי אהב למטרות הגנת נאטו
הועברו על ידי מתורכיה מגבול תורכיה - בריהם לחופ התורכי שמנגד לאיים
היווניים שבים האקאי ומוקמו שם בתילים דמויי משולש מאחורי גבעות.
לקראת תום הדיון אמר אלסוורת בתגובה על דברי פלן שכבר לא נכח
באולם) אינ לתורכיה טילי פרשינג, אלא הונסט גונ. אינ לממארהב
ראיות שהטילים הועברו. אם תהיה העברה שלהם נדווח לוועדה.
ההודעות והוכחות מראש של אלסוורת חביב קייס ופל שולח בדיף הבא.
רפ"ח

שהח רחם מנכל שהבט ממנכל שק רונזן י רבי ב ארגוב אכידר מצפא מזתימ חקר רם אמר
מב/חם

91571.50

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

המחיר הנמוך ביותר של המוצר הוא 1.50 ש"ח, והמחיר הגבוה ביותר הוא 2.50 ש"ח.

1997-1998

כל המוסד חוכן מסמך זה כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך - עובר על חוק לתיקון
דיני העונשין (בטחון המדינה
יהסי חוק וסודות רשמיים)
חש"ל - 1957.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס-מסווג

מס' 252
נשלח: 151600 ספט 76

ס ו ד י

אס/152

אל: המשרד

מאת: רושינגטון

אמז

דע שג. ביירס (העבר במספר 216).

להלן מפגישה עם רונדון ראש ענף ארגנטינה

ארהב מגבירה לחצה על ממארגנטינה בנושא זכויות אדם בכלל ואנטישמיות
בפרט. התקיימו מספר פגישות עם שגריר ארגנטינה ברושינגטון בשבוע שעבר
לפני יציאתו להתיעצויות בביירס בהן העמידו על רגישות הנושא
והדאגה בה מתייחסים אליו במחמד ובארגונים היהודים בארהב. הראיה שמיד
לאחר הוצאת הצו הממשלתי נגד פרסומים ותעמולה אנטישמית הוזקש ווסטקס
ולפונית מביירס לרוזנטל מבני ברית ואישר לו הוצאת הצו.

במחמד מתייחסים בדאגה לתקרית משלשום של חטיפת סטודנטית אמריקנית מבית
הוריה, כנראה עי המשטרה לצורך חקירות והכחשת השלטונות כל קשר לתקרית

זו

לכנת.---

שוח דהמ מנכל ממנכל ענוג ארגוב י רביב מלס תפוצות מעלא חקר רם צביה/מוסד 7/8
מב/המ

בלתי משווג

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס

מס. 253

נשלח: 141715 ספט 76

א.ה.מ.ש.ד.
נאח: ווישינגטון
102-1906

אל: המשרד

נאח: ווישינגטון

מצטא אירופה ג.

תת ועדת הסחר של ועדת ה - WAYS AND MEANS קיימה היום דיון פומבי בשאלת

הסחר עם רומניה ותחגירה ממנה ,

בין העדים עוזר מזכיר המדינה הרטמן ואלכסנדר שינדלר , שמסרו עדויות זרות לעדויותיהם

בועדת הכספים של הסנס בשבוע שעבר ,

לא נקבע מועד להתחדשות הדיון ,

רפיח

שהח וזמ מנכל ממנכל סמנכל תפוצות מצטא מזאר חקר רם

רע/תמ

102/102

מ. רביב.

ושיחה עם בתולומיאו/סגן מנהל האגף לתיכנון מדיני/מחמייד.

דיהיים-ארהיים.

לאחרונה ניכרת תגובה סובייטית חריפה ונמרצת יותר לביקורת על הדטנט ויחסי ארהיים-בריהיים בחזק ארהיים. עד לפני זמן קצר בלטה הנטייה הסובייטית להקל מחומרת והתבטאויות והמעשים ולזקפם על חשבון מלחמת הבחירות בארהיים. לאחרונה מבזירה בריהיים לארהיים בעיקר באמצעות מאמרים בעיתונות הסובייטית והתבטאויות פומביות של מנהיגי בריהיים את קוצר רוחה מהביקורת על הדטנט ומטעימה כי בריהיים היא גורם שיש להתחשב בו לגבי פתרון כל בעיה בינלאומית.

- בתולומיאו מציינ כי לוא היה פקיד סובייטי המתבקש להגיש נייר לאצרת השלטון על מדיניות ארהיים בהחלט יכול היה להצביע - בעיניים סובייטיות - על הקשיה במדיניות החוץ האמריקנית, אי קיצוצ תקציב אשרד ההגנה האמריקני לראשונה זה שנים מספר, פעילות ארהיים בקרב העולם השלישי לחיקת השפעת בריהיים וגילויים אחרים מעידים שאכן ארהיים משנסת מתניה ומגלמת מדיניות חוץ יותר תקיפה כלפי בריהיים.
- ניתן להערכתו לאציין יחסי בריהיים-ארהיים בתקופה זו כי יזריכות זהירה. כל צד עוקב בדריכות אחרי מעשיו של השני לקראת הבאות. בתולומיאו מוסיף כי להוציא אפשרות וחוקה בפותר של הידרדרות פתאום ביחסים ישובו יחסי ארהיים-בריהיים אחרי הבחירות לקדמותם בלא שיימצאו נפגעים מהותית כתוצאה מלהט מלחמת הבחירות בארהיים.
- בתולומיאו סבור כי משקלה של בריהיים בעולם השלישי הולך ופוחת. אינ מדינות העולם השלישי נושאות עיניהם לעבר בריהיים ומשתדה כנושא נחיקוי ומאידך העולם השלישי נזקק יותר ויותר לסיוע טכני וכלכלי שידי בריהיים קצרות מלהושיטו. מכאן שמשקלה של ארהיים במסוגלת לספק צרי מדינות הבלם זו בחומר ובסיוע עולה בהתאם.

בנצור

שהח רהם שהבט מנכל ממנכל אבידר ריוזן י רביב מזאר מצפא חקר רט אמן

רע/המ

כל המוסד חובן מסמך זה. בולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך - עובר על החוק לחיקון
דיני העונשין (בטחון המדינה
יחסי חוץ וסודות רשמיים).
תשי"ז - 1957
227

נשלח: 141600 שש

EMBASSY OF ISRAEL
WASHINGTON, D. C.

שגרירות ישראל
ושינגטון

יט' אלול תשל"ו
14 ספטמבר 1976

419

לפני 1021
2

אל: מצפ"א ✓

מאה: צ. רפיח, וושינגטון

מצ"ב מכתב סנטור דרקין לסנטור ספרקמן בו מביע דרקין התנגדות
למכירות נשק לאיראן וסעודיה.

ב ב ר כ ה
צ. רפיח

העחק: מרכז, משה"ח
מזחים

PT

1977-1978

1977-1978

1977-1978

1977-1978

1977-1978

1977-1978

1977-1978

1977-1978

1977-1978

(1)

August 30, 1976

The Honorable John Sparkman
Chairman, Committee on Foreign Relations
4229 Dirksen Senate Office Building
Washington, DC

Dear Mr. Chairman:

I have read with dismay of the intentions of the Ford Administration to sell additional and massive amounts of highly sophisticated offensive military weapons and supports systems to Iran and Saudi Arabia under the Foreign Military Sales Program. The volume of these and previous sales is so great as to be incomprehensible.

Neither the President nor the Secretary of State has provided any reasonable justification for this policy of trying to buy friends among the Arab and Persian Gulf states. If this current policy is allowed to continue, we will only heighten world tension and do violence to the humane ideals for which this country has always stood.

In the Middle East in particular, any continued arms sales to Arab nations is like bringing the match to the powderkeg. Since fiscal year 1973, arms sales to Iran have totalled more than \$9 billion, and Saudi Arabia, just under \$8 billion. Arms sales to other Middle East countries, such as Egypt, Jordan, Kuwait and Yemen, are drastically increasing. Yemen, for example, spent more than 50 times as much in fiscal year 1976 for U. S. arms than in any previous year. Iran, in 1974, bought as many weapons from the United States as all the world's nations had ever bought in any previous year.

Some arms sales to the Middle East are justified. Certainly, Israel has legitimate defense needs which this Congress has always considered very seriously. Arab nations have defensive needs as well, which should be met, if possible, by American suppliers.

But these latest announcements convince me that the Nixon-Ford-Kissinger Administration is running willy-nilly toward a potentially explosive international situation in which the United States becomes the merchant of death and destruction worldwide. What is missing is a policy

The Honorable John Sparkman
Page Two
August 30, 1976

based on a consensus between the Administration and the Congress on why we make arms sales, under what conditions, and at what level over the next five to ten years.

The kind of explanations we get instead indicate that the United States is using arms sales to buy and bribe the friendship of foreign governments. We are told the United States must make ridiculous sales of highly sophisticated weapons to developing nations just to squash any trace of Soviet influence. Regardless of past abuses of these weapons by foreign governments, we are told, arms sales are needed to offset a drain on our balance of trade.

What Secretary Kissinger cannot explain is why both the Christians and Moslem terrorists are now going door to door in Beirut with American howitzers in tow. He cannot explain what possible defense use the Saudi Arabians might have for 2,000, 1,000, or even 500 Sidewinder missiles. He cannot explain the "blank check" to Iran.

Because of these concerns, an immediate moratorium on arms sales to the Middle East should be imposed until the Administration presents for Congressional scrutiny a comprehensive and reasoned statement of U. S. policy and intentions in this area. In the absence of such a policy, I intend to give serious consideration to opposing individual sales.

President Ford vetoed S. 2662, good legislation which would have given Congress the role of partner in decisions affecting world arms sales. During this last month of the current session, I think Congress should send a message to the President, the Secretary of State, and the American people that it will not abdicate its responsibility to world peace. Rejection of the proposed arms sales to Iran and Saudi Arabia would make the message loud and clear.

Sincerely,

John A. Durkin

JAD/spj

EMBASSY OF ISRAEL
WASHINGTON, D. C.

שגרירות ישראל
ושינגטון

יט' אלול תשל"ו
14 ספטמבר 1976

422

אל : מצפ"א

מאת : צ. רפיח, וושינגטון

סיפר לי ג'רי לבינסון, עוזרו של סנטור צ'רצ', כי היום ביקרה
אצלו נציגה של חברת ינקלוביץ ושוחחה עמו בענין סקר שהחברה הנ"ל
מכינה עבור האיראנים על דעת הקהל בארה"ב כלפי איראן.

ב בר כה
צ. רפיח

העחק: ש. ארגוב, סמנכ"ל
י. ורד, מנהלת מזחים
ב. נבון, כאן
השגריר, טהרן

100-100000-100000

100-100000-100000

100

100-100000-100000
100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000, 100-100000-100000, 100-100000-100000
100-100000-100000, 100-100000-100000, 100-100000-100000
100-100000-100000, 100-100000-100000, 100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

י"ח באלול תשל"ז
13 בספטמבר 1976

147

ש מ ר

אל : מצפ"א

מאת: השגרירות, וושינגטון

12/1/76

9

הנדון: המו"מ על בסיסי ארה"ב בפיליפינים
למברקי מס' 114 מה-8.9.76

POLITICO MILITARY להלן מהשיחה עם ג'ורג' צ'רצ'יל במחמ"ד
מנהל המחלקה המטפלת בבסיסי ארה"ב מעבר לים.

1. המו"מ עם הפיליפינים על שני הבסיסים האמריקנים העקריים
נמשך בהפסקות שנים רבות. מדובר על חידוש שני חוזים
בילטרליים. האחד הינו חוזה להגנה צבאית והשני חוזה על
הבסיסים, הקשור לחוזה ההגנה.

2. הבסיס האוירי CLARK והבסיס הימי CUBIC הינם חשובים
ביותר לארה"ב. הבסיס קלארק הינו אחד הבסיסים האויריים הגדולים
ביותר של ארה"ב מעבר לים. הבסיס הימי CUBIC חיוני בגלל מחקני
השרותים והחקונים לספינות הצי השביעי. היתרון של הבסיס
בפיליפינים אינו רק בגלל מיקומו הגיאוגרפי אלא גם בגלל הצירוף
של מיומנות מקצועית וכוח עבודה זול בפיליפינים. כל תחליף
בהונולולו או יפן יהיה הרבה יותר יקר.

3. שתי אבני הנגף העקריות כעת במו"מ, שהופסק בימים האחרונים,
הם שאלת הרבונות ובובה דמי החכירה או הסיוע הצבאי. תביעותיה
או ציפיותיה הכספיות של הפיליפינים בדומה לאלו של פורטוגל,
קיבלו תנופה ומימד חדש בעקבות חתימת הסכמי ההגנה (הסכמי
הבסיסים) עם ספרד ותורכיה והסכם המסגרת עם יוון.

Handwritten text, possibly a name or title, in the upper left margin.

Handwritten text, possibly a date or reference number, in the upper left margin.

Handwritten text, possibly a title or subject line, in the upper left margin.

Handwritten text, possibly a paragraph or section header, in the upper left margin.

Handwritten text, possibly a paragraph, in the upper left margin.

Handwritten text, possibly a paragraph, in the upper left margin.

Handwritten text, possibly a paragraph, in the upper left margin.

EMBASSY OF ISRAEL
WASHINGTON, D. C.

שגרירות ישראל
ושינגטון

- 2 -
ש מ ר

נראה כי הפיליפינים, דוגמת פורטוגל, איננה מעוניינת בהמשך
המו"מ הסובסטנטיבי עם ארה"ב, ערב הבחירות, היות ומעריכה
כי הממשל אינו מסוגל להתחייבויות הכספיות הגדולות במושגים
עליהם חושבת הפיליפינים.

ב ב ר כ ה,

נ. גל. ג.

דוד תורגמן

העתק: מר א. עברון, המשנה למנכ"ל
מר י. ענוג, סמנכ"ל
מאסו"ק
המרכז

מברק נכנס-מסווג

משרד החוץ

מחלקת הקשר

כל המוסד חוכך מסמך זה, כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לבד - יעובר על החוק לחיסון
ריגני העונשין (בטחון המדינה
יחסי חוץ וסודות רשמיים).
תש"ז - 1957.

ש מ ר

102-1944

אל : המשרד

מאת : וושינגטון

מס 211

גשלה 131730 פפט 76

מ י ל ד

מצפא, מזתים, לוברני/טהראן (תועבר כ-117).

נשק לאיראן.

המורשה מיוקל הרינגטון הגיש כ-10 דנא -

לעיסקת הנשק המוצעת עם איראן.

RESOLUTION OF DISAPPROVAL

הרינגטון, דמוקרט ממסצ'וסטס, הוא מתממשכנים שביריבי ה- CIA ולוברלי

קיצוני. בנימוקיו להצעת הסירוב מאזכר הרינגטון את אמנת שיתוף הפעולה ארה"ב-איראן

ממרים 1959, שבסעיף 1 שלה מבטיחה ממארת'ב לנקוט בפעולה מתאימה, כולל הפעלת צבא, במקרה

של תוקפנות נגד איראן. הרינגטון מבקש לעמוד על סיב המחויבות האמריקאית לאיראן,

בהקשר הנזכר של עיסקת הנשק המוצעת.

נר כאן.

לא ידוע לנו על מורשים אחרים שהצטרפו אליו.

רפיה,

שהח רחמ שחבט מנכל ממנכלסטמנכל מצפא מזתים חקר רמאמן

רע/אח

EMBAJADA DE ISRAEL

- ש מ ר -

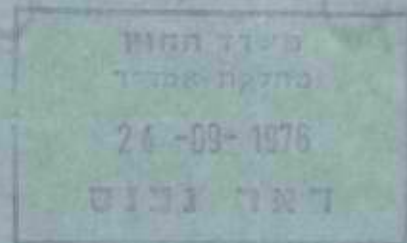
שגרירות ישראל

לימה, יח' באלול, תשל"ו

13 בספטמבר, 1976

102.1

כח

578

אל : אמד"ר

מאת : היועץ, לימה

הנדון: ביקור משלחת מטעם ה"ועד למען השלום" הסובייטי

המשלחת, בראשותו של שר החינוך של הרפובליקה של לסביה (ובה חברים משאר ארצות הבלטיות) מבקרת זה כמה ימים בלימה ובערים אחרות.

יו"ר המשלחת אמר שמטרתם היא חיזוק השלום בעולם, והתנגדותם למרוץ החימוש. כן ציין את היחסים הטובים השוררים בין עמי ברה"מ ופרו.

לא מן הנמנע שעחוי הביקור בא דוקא לחזק הקשרים עם משטרו של הנשיא ברמודס, לאחר סילוקו של רה"מ מלדונאדו ושרים שמאלניים אחרים מאחד והחרופפות-מה באידיאולוגיה המהפכנית של המשטר, מאידך.

בכרכה,

א.א.מ

א. אמיר

העתק: מזא"ר

ממ"ת - בינ"ל

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY

ASTOR LENOX TILDEN FOUNDATION

100 N. 5th St., New York, N.Y.
10017
1.501

100 N. 5th St.
New York, N.Y.

100 N. 5th St., New York, N.Y.

100 N. 5th St., New York, N.Y.
10017

100 N. 5th St., New York, N.Y.
10017

100 N. 5th St., New York, N.Y.
10017

100 N. 5th St.

100 N. 5th St.

100 N. 5th St.

100 N. 5th St.

100 N. 5th St.

Comercio 9.9.76

Delegación del Comité Soviético de Defensa de la paz arribó ayer

COMERCIO 9.9.76

Ayer arribó a Lima una delegación del Comité Soviético de Defensa de la Paz, buscando que, en tales misiones, transmitirán el saludo fraterno de los miembros del Comité Soviético de Defensa de la Paz.

La delegación es presidida por el Profesor H. Zaboula, Ministro de Educación Superior de Secundaria Especializada de la República Socialista de Lituania, quien manifestó a los periodistas su satisfacción de estar en Lima, subrayando tener conocimiento de la profunda vocación pacifista del Gobierno y pueblo peruano.

Explicó que la delegación buscará contactos con altas personalidades, del Gobierno peruano e instituciones que

Señaló que pronunciamientos en favor de la paz y en contra del armamentismo se han efectuado en los Estados Unidos, Francia, Alemania Occidental, Inglaterra, Suecia, Finlandia y otros, así como en América Latina (Costa Rica, México y Venezuela) donde se han firmado importantes documentos, comprometiendo a asegurar la paz del mundo.

Hacen campaña en pro de la Paz

Comité Soviético aboga por el cese del armamentismo

COMERCIO 13.9.76

Cusco, 13 (Corresponsal).— Los miembros del Comité Soviético de Defensa de la Paz dijeron que ellos al visitar al Perú lo hacían para estrechar las manos a los amigos peruanos y decir una vez más que son muy buenas las relaciones entre los pueblos de la Unión Soviética y el Perú.

En reunión con las autoridades universitarias y luego con miembros del Instituto Cultural del Perú — Soviético oficial del Cusco, el Director del Departamento Internacional

del referido Comité Lev Mikilov dijo que ellos estaban haciendo campaña en pro de la paz y en pro del desarme, abogando por el cese de la carrera armamentista. Puntualizaron que en todo el mundo se está suscribiendo un llamado nacido en Stokholm para asegurar la paz en el mundo, a fin de que los pueblos de la tierra puedan vivir en paz, como verdaderos hermanos.

Solicitó el apoyo del pueblo cusqueño para este propósito pacifista de la delegación integrada por el Ministro Alexander Tichomirov de Letonia y del Rector de la Universidad de Medicina de ese mismo país.

Insinuaron la posibilidad de que previo convenio, profesores

de Letonia puedan trabajar en el Cusco.

Con referencia al diálogo con las autoridades de la Universidad del Cusco, dijeron los visitantes que entendían que la Universidad del Cusco tenía fama de preparar a muy buenos profesionales.

"Aquí en Cusco, sabemos que se preparan muy buenos ingenieros y muy buenos agrónomos, aparte de otros profesionales", acotaron.

De la ciudad imperial y de los restos antiguos, expresaron su admiración por la gran técnica arquitectónica que es comparable a la ingeniería moderna. "El Cusco y los cusqueños nos han impresionado mucho", dijeron los visitantes rusos.

Comercio 13.9.76

י"ח באלול תשל"ו
13 בספטמבר 1976

147

ש מ ר

אל : מצפ"א

מאת: השגרירות, וושינגטון

הנדון: המו"מ על בסיסי ארה"ב בפיליפינים
למברקי מס' 114 מה-8.9.76

להלן מהשיחה עם ג'ורג' צ'רצ'יל במחמ"ד
POLITICO MILITARY מנהל המחלקה המטפלת בבסיסי ארה"ב מעבר לים.

1. המו"מ עם הפיליפינים על שני הבסיסים האמריקנים העקריים נמשך בהפסקות שנים רבות. מדובר על חידוש שני חוזים בילטרליים. האחד הינו חוזה להגנה צבאית והשני חוזה על הבסיסים, הקשור לחוזה ההגנה.

2. הבסיס האוירי CLARK והבסיס הימי CUBIC הינם חשובים ביותר לארה"ב. הבסיס קלארק הינו אחד הבסיסים האויריים הגדולים ביותר של ארה"ב מעבר לים. הבסיס הימי CUBIC חיוני בגלל מחקני השרותים והחקונים לספינות הצי השביעי. היתרון של הבסיס בפיליפינים אינו רק בגלל מיקומו הגיאוגרפי אלא גם בגלל הצירוף של מיומנות מקצועית וכוח עבודה זול בפיליפינים. כל תחליף בחוולולו או ימן יהיה הרבה יותר יקר.

3. שתי אבני הנגף העקריות כעת במו"מ, שהופסק בימים האחרונים, הם שאלת הרבונות ובובה דמי החכירה או הסיוע הצבאי. תביעותיה או ציפיותיה הכספיות של הפיליפינים בדומה לאלו של פורטוגל, קיבלו תנופה ומימד חדש בעקבות חתימת הסכמי ההגנה (הסכמי הבסיסים) עם ספרד ותורכיה והסכם המסגרת עם יוון.

- 2 -

ש מ ר

נראה כי הפיליפינים, דוגמת פורטוגל, איננה מעוניינת בהמשך
המו"מ הסובסטנטיבי עם ארה"ב, ערב הבחירות, היות ומעריכה
כי הממשל אינו מסוגל להתחייבויות הכספיות הגדולות במושגים
עליהם חושבת הפיליפינים.

ב ב ר כ ה,

3
דוד חורגמן

העק: מר א. עברון, המשנה למנכ"ל
מר י. ענוג, סמנכ"ל
מאסו"ק
המרכז

משרד החוץ

מחלקת חקשר

מברק נכנס - מסווג

כל המוסר תוכן מסופד זה,
כולו או מקצתו לאדם שאינו
מוסמך לכך - עובר על החוק
לתיקון דיני העונשין (בטחון
המדינה יחסי-חוץ וסודות
רשמיים). תשי"ז - 1957.

דף מספר מתוך דפים

עודף מספר 5 מתוך עותקים

סודי ביותר

מס. 196

נשלח 121800 ספט 76

מלידי

אל: המשרד

מסות: רושילנגטון

לוברני (חוצבר באס. 106 למחראן).

בחמשך לשלי 195.

PROBLEMS AHEAD

THE IMMEDIATE PROBLEM IS HOW THE PENDING F-16 SALE WILL BE HANDLED. UNDER THE NELSON BINGHAM AMENDMENT CONGRES HAS THRITY CALINDER DAYS TO ACT TO REJECT A SALE. CONGRES CANNOT TAKE AN OTHER LEGISLATIVE ACTION ALTHOUGH IT IS POSSILE THAT SOME KIND OF ACCOMODATION ON THE DISAPOSITION OF A SALE CAN BE WORKED OUT BY CONGRES AND THE EXECUTIVE BRANCH. SUCH HAS BEEN DONE IN A LIMITED NUMBER OF CAES FOR EXAMPLE JORDAN WAS PERMI- TTED TO GET FOURTEEN BATTERIES OF HAWK MISSILES BUT ONLY WITH SPECIFIC UNDERSTANDINGS BETWEEN THE PRESIDENT AND THE CONGRESSM IN OTHER CASES REDUCTIONS IN NUMBERS OF WEAPONS HAVE BEEN MADE FROM THE ORIGINAL NUMBER SPECIFIED IN THE PROPOSED LETTER OF OFFER.

THERE ARE THREE OR MORE OPTIONS THAT CAN E CONSIDERD. ONE OBVOUS OPTION IS TO TAKE A CHANCE THAT SUFFICIENT CONGRESSIONAL OPPOSITION WILL NOT MATERIALIZE AND THAT THE SALE TO IR IRAN CANNOT BE BLOCKED. IT IS NOT LIKELY THAT THE FOREIGN RELATIONS COMMITTEE WILL TRY TO SHOOT THE SALE DOWN DIRECTLY BUT WILL INSTEAD WILL MAKE ALTERNATIVE PROPSALS TO THE EXECUTIVE BRANCH. THIS LEAVES THE OPTION ON THE PART OF THE EXECUTIVE BRANCH ON WHETHER OR NOT TO BE RESPONSIVE. A LIKELY REQUEST BY THE FR COMMITTEE WILL BE TO EXAMINE THE SALE IN GREATER DETAIL AND EVALUATE THE DFENSIVE NEEDSOF IRAN MORE CLOSELY. EITHER THE FR COMMITTEE WILL ASK FOR A DELAY OR IN THE ALTERNATIVE WILL TRY TO REDUCE THE SCOPE OF THE COMMITMENT ON THE F-16.

IF THE FR COMMITTEE FEFINES ITS OWN POSITION QUICKLY AND CLREARLY IT IS LIKELY THE COMMITTEE MAY BE ABLE TO FORCE SOME AGREEMENT PARICULARLY IF AN EFFORT GETS UNERWAY ON THE HOUSE SIDE. RIGHT NOW IT IS FAR FROM CLEAR THE HOUSE IS INDLUNED TO DO VERY MUCH.

ONE ALTERNATIVE IS TO ACNTICIPATE CARPING BY THE FR COMMITTEED AND TO TAKE ACTION TO MAKE THE MATTER EASIER ON ALL CONCERNED TO TRY TO PREVENT A P VICTORY// BY EITHER SIDE. IN SHORT THE OBJECTIVE OUGHT TO BE TO TRY TO KEEP THE

כל המוסר תוכן מסמך זה,
כולו או מקצתו לאדם שאינו
מוסמך לכך - עובר על החוק
לתיקון דיני העונשין (בטחון
המדינה יחסי-חוץ וסודות
רשמיים). תשי"ז - 1957.

דף מספר _____ מתוך _____ דפים
עותק מספר _____ מתוך _____ עותקים

סודי ביותר

-2-

SKEPTICS FROM BECOMING REVISIONISTS. FOR EXAMPLE IF THE SALE IS PUT THROUGHT ROUGHSHOD AND WITHOUT ATTENTION TO THE CONCERNS RAISED THE NEXT TIME AROUND THE FR COMMITTEE MAY BE DISPOSED TO BLOCK SUPPORTING WEAPONS CONTRACTS FOR THE F-16 SYSTEM. OR IT MAY GO HARD ON OTHER POSSIBLE PURCHASES. MOREOVER IF THERE IS ANY "ERROR" FOUND IN THIS SALE IT COULD BE EXPLOITED FAR MORE THAN THE EXAMPLE SET BY THE F-14.

A GOOD RESOLUTION IF TO VOLUNTARILY REDUCE THE INITIAL F-16 BUY WITH THE REASONING THAT THE ADDITIONAL AIRCRAFT CAN BE CONTRACTED FOR LATER SINCE THERE IS NO POSSIBILITY OF DELIVERY IN THE SHORT TERM ANYWAY.

THIS KIND OF PROPOSAL PARTICULARLY IF IT COMES FROM IRAN WILL BE VIEWED FAVORABLY AND WILL SHOW THAT THERE IS AN EFFORT TO MEET SOME OF THE CONCERNS EXPRESSED IN THE CONGRESS. MOREOVER IT WILL INSURE AGAINST ANY CHANCE THE SALE CAN BE BLOCKED.

ANOTHER ALTERNATIVE IS TO ALLOW THE WHOLE SALE TO GO THROUGHT "IN PRINCIPLE" BUT TO PERMIT A CONGRESSIONAL REVIEW BY SOME PART OF THE SALE AT A LATER TIME IN EFFECT- A KIND OF VETO. THE PROBLEM WITH THIS APPROACH IS THERE IS NO READY LEGISLATIVE MECHANISM TO COMPASS IT.

THE DANGER IN PUSHING TOO HARD AT THIS TIME IS THAT EVEN MODERATE FRIENDS OF IRAN MAY FEEL IT IS DIFFICULT FOR THEM TO PRESS HARD FOR APPROVING THIS SALE AND MAY DIVINE THAT IRAN IS GOING TOO FAR BY ASKING FOR TOO MUCH NOW.

ADDITIONAL RECOMMENDATIONS-

UNLESS THERE IS A RAPID CHANGE IN POLITICAL PERCEPTION IN THE CONGRESS IT APPEARS UNLIKELY THAT PROGRAMS AND RELATIONSHIP CAN BE MAINTAINED WITH IRAN ON THE CURRENT BASIS MUCH LONGER. MORE AND MORE IRAN MAY FIND ITSELF TARGETED PROBABLY UNFAIRLY (BY THE CRITICS) AND THIS IS BOUND TO HAVE SERIOUS REPERCUSSIONS. IRAN CAN ACT TO FORESTALL SUCH DEVELOPMENTS. THE B-1 BOMBER PROGRAM HAS BEEN REDUCED BY THE CONGRESS ALONG SIMILAR LINES.

THESE TENDENCIES IN THE CONGRESS (POTENTIALLY) CAN BE MAGNIFIED IF THERE IS ANOTHER ADMINISTRATION IN THE UNITED STATES. FOR WHILE US FOREIGN POLICY WILL NOT CHANGE MUCH IN SUBSTANCE. IT WILL CHANGE IN EMPHASIS. RHETORIC AND PRACTICE WILL BE ON L RPT-

IT WILL CHANGE IN EMPHASIS, RHETORIC AND PRACTICE WILL BE ON LIMITING

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

דף מספר מתוך דפים

עודף מספר 5 מתוך עותקים

כל המוסר תוכן מסמך זה,
כולו או מקצתו לאדם שאינו
מוסמך לכך - עובר על החוק
לתיקון דיני העונשין (בטחון
המדינה יחסי-חוץ וסודות
רשמיים). תשי"ז - 1957.

סודי ביותר

-3-

ARMS SALES, GOING SLOW AND CRITICALLY VIEWING RELATIONSHIPS WITH STATES THAT ARE NON DEMOCRATIC. THIS WILL GO HARD ON IRAN BUT NOT HARD ON SAUDI ARABIA AND ON THE OTHER ARAB STATES. IRAN CAN COMPENSATE TRYING TO CLARIFY ITS POLITICAL ROLE IN THE MIDDLE EAST AND IN THE PERSIAN GULF AND MOST OF ALL BY SEEING WHAT IT CAN DO TO HEAD OFF CRITICISM OF ITS INTERNATIONAL PLITICS. IN BRIEF IRAN NEEDS TO BUILD ITS "WESTERN" CHARACTER UP AND EMPHASIZE A TREND TOWARD DEVELOPMENT OF DEMOCRATIC TYPE INSTITUTIONS. ESPECIALLY AT THE LOCAL LEVEL. DEVELOPMENT OF THIS KIND CARRIES POLITICAL RISKS AND NOT ALL THE COMM FORMULAS FOR MAKING INSTITUTIONAL CHANGES WORK. BUT AS A CALCULATED RISK GRAFTED ONTO THE SHAH'S OWN WHITE REVOLUTION THIS EFFORT COULD HAVE PROFOUND POLITICAL CONSEQUENCES AND PAY LARGE DIVIDENDS IN THE LIBERAL POLITICAL COMMUNITY IN THE U. AS A SHORT TERM INSURANCE POLICY IRAN SHOULD CONSIDER RE - EMPHASIZING ITS RELATIONS WITH ISRAEL AND WORKING ON COOPERATIVE PR3CTS THAT CAN PAY DIVIDENDS TO BOTH STATES AND WHICH CAN BE HELPFUL IN CONGRESS AND IN THE AMERICAN PUBLIC PERCEPTION OF IRAN.

AD KAN.
RAFIACH-

שח מנבל ממנכל סק ורד/מזתים רביב/מנמא
אב/אס

EMBASSY OF ISRAEL
P.O. BOX 2171,
WELLINGTON

י"ז באלול תשל"ו
12 בספטמבר 1976

סגרירות ישראל

אלו מסמכים
מאת: השגריר, ולינגסטון

הנדון: ברית אגוז"ס חובת יובלה ח-25

ברית אגוז"ס, שהתקיימה בין ארה"ב, אוסטרליה וניו-זילנד חובת בתדש זה את יובל ח-25. חברת הלבח נמחזקה מאז נוסדה ולאחרונה נוסדה לה גם "טיגס אפריקה" עם כקור אגוז"ס בדפנות אפריקה בסיסי האיזור ובגמלי ניו זילנד ואוסטרליה על כקור האגוז"ס האגוז"ס וסערת הרוחות שלווחה אותה דווחתי במסדר.

מאידך, למרות הצלחה, לא הורחבה חברת ע"מ שהיכלול גם שיחון פעולה וסיוע כלכלי וכני למדינות האיזור ולא נראה שכליון זה יחול שינוי בעתיד הקרוב. מאז נמחזקה חברת ח-1/9/51 מריח מכונה בלעדית לנושא בשחון הדדי כאשר היחסים הכלכליים בין המדינות והמסדות שהקיימים באיזורם אחרים.

ניו זילנד נחלקה בקשיים ככיוצ בריח "נשוא" הכלכלית עם אוסטרליה והמסדר המסחרי בין שתי המדינות שלילי. כן סובלה ניו זילנד מהגבלות ייבוא הבשר שלה לארה"ב, וגם עם מדינה זו מאונה המסחרי שלילי. מסיבות אלה הייתה ניו זילנד רוצה שברית אגוז"ס תהיה גם ברית כלכלית, שתבטיח הנאה כלכלית לכלכלתה. נראה שבמסגרת אגוז"ס האחרון בקנברה ניסר ניו זילנד ואוסטרליה להרחיב את אופקיה של חברת ע"מ שהכלול מתן סיוע למדינות האיזור הדרום פסיפי, אך נחלקה בחגובה קריח כצד ארה"ב. ההודעה המשותפת שפורסמה לאחר הפגישה מזכירה את כוונת אוסטרליה וניו זילנד להעניק זכות במורה לפסיפיק הדרומי בהגיוח הסיוע הכלכלי והסכני שלהן אך אינה מזכירה את ארה"ב. מניחים שהמדינות אינן נוטים לחיות מעורבים בהגיוח סיוע כאלה, ולדעתם על האוסטרלים והניו זילנדים לפעול בשטח זה. גישה אמריקנית זו מונעת כנראה, בין היתר, גם ע"י הלוכי נגד חברת כנסת ארה"ב.

האמריקנים, שהכירו בשחון מוחת דוחס ממדיניות מסעלה הלייבור בעניין הכרזה האזור הפסיפי כאזור חסוי סכלי נשק גרעיני ואף לא חרשו ביקור אגוז"ס גרעיניות כגמלי ניו זילנד, קבלו במסגרת המדיניות החדשה בנושאים אלה של המסעלה השמרנית.

מאפיינים שגם לארה"ב וגם לברית"ס צוללות גרעיניות המסיירות בחלקים של האוקיינוס הפסיפי ואשר כחחוס פגיעתן דרמי היס של אגוז"ס מסחר והטריטוריות של היבשות. צוללות אלה יכולות להפעיל לדעת ניו זילנד סכה אסופית שניה כחגובה לסכה ראשונה.

מכל מקום מסעלה המסגרים רואה בהסכם אגוז"ס בסיס חשוב להגנתה של ניו זילנד אשר מבטיח "בשחון קולקטיבי לה ולמדינות אחרות בעלות בשטר דומה" כדברי שר הבשחון מקרידי, כאשר הגיש את דו"ח מסדרו לפני הפרלמנט השנה. מקרידי גם אמר שניו זילנד הצטרף לעשות מאמצים במרצים יותר כדי להזק את בשחונה. כדוגמא נציין שניו זילנד הקדישה 4.1% מהקצינה לבשחון ב-1975, כחשואה ל-10.5% של מדינה נוסטרליה בשבדיה ו-19.5% של מדינה נוסטרליה אחרת כשוויצרית, מדינה שאין לה התחייבויות יסיות כלשתן.

EMBASSY OF ISRAEL
P.O. BOX 1157
WASHINGTON

17th Street
1000-1000-1000

17th Street
1000-1000-1000

17th Street
1000-1000-1000

17th Street
1000-1000-1000

17th Street
1000-1000-1000

17th Street
1000-1000-1000

17th Street
1000-1000-1000

17th Street
1000-1000-1000

17th Street
1000-1000-1000

EMBASSY OF ISRAEL

P.O. BOX 2171,
WELLINGTON

סגרירות ישראל

MILLERS FALLS

- 2 -

ברית אנז'ס המכח גם להיות, בעיני מסלול מלדון, מעין בטחון
נגד קומניזם. בני טדיווחתי כבר בופים הנור זילנדים בחורה ניכרת
אחר בסיונות הסוביסים להקים בטווי ים באיים טונבה המסואה המערבית.
טעניין לציין טברית אנז'ס, אנוסדה בשעתו אחרי מלחמת העולם השנייה
כדי לקדם טכנה טחודשת טצר ימן, חומכת להיות טכוונח נגר קומניזם טעה
טהיפנים טחקבלים בטסלי האיוור בידידות כדויבים טוחרי טלום.

בברכה

[Signature]
חיים רמאל

העתק המעלה למחבר ולחייכנו
מס"א

EMBASSY OF ISRAEL
P.O. BOX 1171
WASHINGTON

PRINTED MATTER

MILLERS FALLS

OPTIONAL FORM NO. 10

THIS OFFICE HAS BEEN ADVISED THAT THE
FOLLOWING INFORMATION IS BEING
FURNISHED TO THE PUBLIC BY THE
BUREAU OF LAND MANAGEMENT
U.S. DEPARTMENT OF THE INTERIOR
WASHINGTON, D.C. 20246

DATE

BY

OFFICE

FOR INFORMATION OF THE PUBLIC
THIS INFORMATION IS BEING
FURNISHED TO THE PUBLIC BY THE
BUREAU OF LAND MANAGEMENT
U.S. DEPARTMENT OF THE INTERIOR
WASHINGTON, D.C. 20246

מברק נכנס-מסווג

משרד החוץ

מחלקת הקשר

סורי

מייד

אל: המשרד

מאת: וישינגטון

כל המוסר חוכן מסמך זה, כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך - עובר על החוק לתיקון
דיני העונשין (בטחון המדינה
יחסי חוץ וסודות רשמיים).
תש"ל 1950

נשלח 102000 ב-76

102/102

אל: וורד. רביב. דע דיכונ אנקרה
תורכיה.

א. ועדת החוץ של הסינט החליטה (בישיבה סגורה) הבוקר לקיים ב-15 דנא
HEARINGS פומביים על אישור ההסכם עם תורכיה. ההחלטה נתקבלה
ביוזמת סנטור קייס לפי בקשת הממשל.

מטרת התרגיל היא להראות לתורכים התקדמות בתהליך אישור ההסכם, אם כי
אין להניח שההסכם יאושר לפני צאת הקונגרס לפגרת הבחירות ב- לאוקטובר.
ב. HEARINGS יופיעו נציגי הממשל מזכיר ההגנה רמספלד,
גנרל הייג מפקד נאטו פיליפ חביב סגן מזכיר המדינה ומקומבר השגריר
באנקרה.

ג. גורם נוסף שהניע חברי הועדה לקיים היירינגס הייתה ההחלפה ברושפוסט
מ-7 דנא (מברקנו 83) על דוח ריצרדסון ודוח סטיב בדאיינ על טיורם
קתורכיה. שני הדוחות סווגו כסודיים ולא פורסמו. ריצרדסון בדוחו
מונגד לאישור ההסכם עם תורכיה ולעומתו סטיב בדאיינ מביא למסקנה
שצריך לאשר את ההסכם. דוח סטיב מכיל פרטים סודיים רבים ואין
להניח שיעשו בו דקלסיפיקציה בעתיד ואילו דוח ריצרדסון הינו כלל
יותר ואין בו פרטים סודיים כמו אצל סטיב. ואולם אין להניח כי הועדה
תוותר פרסום דוח אחד אם לא ניתח לפרסם גם את השני. גם כדי למנוע
רושם מוטעה בגלל ההחלפה החליטה הועדה לפתוח בהירינגס.

ד. הרשמ אמר אתמול לציר בדאון כי הממשל לתצ על קיום הירינגס
על מנת להוכיח לתורכים התקדמות כל שהיא למרות שבדור שאין כל סיכוי
לאישור ההסכם עד לפגרה. וכי הוא היה מודע לדוח החיובי של סטיב
כנ. אמר כי סולארז הסכים להעיד לטובת ההסכם ומאד שיבח את סולארז.
רפ"ח=

י רביב ארגוב אבידור מצפא מזחיים

שחח יתמ מכלל שהכט ממכלל שק ריוזן

חקר רם אמר

צו/אס

בלתי מסווג

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס

מס' 187

נשלח: 101700 ספט 76

אל: המשרד

מאת: וושינגטון

מצפא, מחס, דע לובורני סחרו (העבר במס' 88)

בשק לאיראן

לחלן ידיעת וושינגטון סטאר מהיום -

PENTAGON PROBING IRAN JET SALE FEES.
A NEW PENTAGON INVESTIGATION HAS BEEN QUIETLY LAUNCHED INTO THE
PAYMENT OF AGENTS' FEES FOR THE SALE OF WARPLANES TO IRAN.
WHILE THIS ISSUE HAS LONG BEEN A MATTER OF KONTROVERSY, PUBLIC AND
OTHERWISE THE PENTAGON EXAMINATION ADDS AN ELEMENT. IT IS UNDERSTOOD
THAT THE PROBE IS BEING HANDLED AT A LEVEL INVOLVING BOTH THE
PENTAGON'S CHIEF AUDITOR AND ITS GENERAL KOUNSEL.
THEIR INVOLVEMENT IS TAKEN AS AN INDICATION THAT SENIOR OFFICIALS
ATTACH A GOOD DEAL OF IMPORTANCE TO THE FEE QUESTION AND ALSO AS
AN INDICATION THAT THESE OFFICIALS FEEL MORE IS TO BE LEARNED
DESPITE THE ALREADY CONSIDERABLE EXPOSURE THE ISSUE HAS HAD.

AD KAN

RAFIACH

שחח רהמ ממכלל שחכס ממכלל סמנבל מצפא מעה הסכרה תעוד אילסר מזחית חקר רס אמר

צ/צק

2

כל המוסד תוכן מסמך זה, כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכן - עובר על החוק לתיקון
דיני העונשין (בטחון המדינה
יחסי חוק וסודות רשמיים)
חשי"ז - 1957.

משרד החוק

מחלקת הקשר

מברק נכנס-משווג

102/1006

שמור

אל; המשרד

מאת; ורשינגטון

מס. 159

נשלח 091900 ספט 76

מיודי

מצפא, דע ממכל האוצר, שר בי, רף כאן.

מליאת המינט החלה היום לדון בחוק סיוע החוצ 77 (נוצבות) בראה שהושגה פשרה

בענין הסיוע לאפריקה ומחר בצהריים אמורה להתקיים המעבדה.

אם יאושר החוק מחר יהיה אמנם צורך בקונפרנס (סג לגב) הסיוע לישראל) אך מסתמנת

אפשרות שתחוק יאושר סופית עד סוף חודש זה.

דפיה

שחח רחמ ממכל שהבט ממכל סמנכל מצפא כלכלית חקר רח אנן אוצר,

מב/רא

2

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו
או משצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך - עובר על החוק לתיקון
דיני העונשין (בטחון המדינה
יחסי-חוקן וסודות השמיים),
תשי"ז - 1957.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מזכיר נכנס - מסווג

דף מספר _____ מחוד _____ דפים _____
עותק מספר 8 מחוד 16 עותקים

סודי ביותר

מס. 151

תשלח 091600 ספט 76

אל; המשרד

מאת; ורשינגטון

102/10

עברון - אישי

הרמטק ספר היום בזמן ארוחת צהריים שתם והגרמנים קלטו ידיעות כאילו קרלוס גמנא בבלגור.
הגרמנים פנו ליוגוסלבים שאמנם הכחישו את העניין אך נעבו מיד לתביעה הגרמנית לחגביר
את השמירה על שגרפ'ג.
אמריקאים ג'כ פועלים בבלגור.
להרמטק אין אננם ידיעה ישירה אך שמע באמצעות הגרמנים שגם לצרפתים הגיעו ידיעות
באותה חרוח.

בר און

שהח רחמ מנכל ממנכל גור אריה קבט נחלה(בנפרד)

מב/רא

כל המוסר תובן מסמך זה כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך - עובר על החוק לתיקון
היג' העונשין (בטחון המדינה
יחסי חוץ וסודות רשמיים).
תשי"ז - 1957.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס-מסווג

מס 114

נשלח 081600 פה 76

אל : המשרד

מאת : רוסינגטון

אל : מצפא, מרכז, מזתים

POLITICO MILITARY

מש"ה עם גורג ציציל במחמד/

INTERNATIONAL SECURITY OPERATIONS

מנהל מחלקת

(הג'סי ארהב מעבר לים)

א. יורג-

- 1) המומ על הבסיסים חודש ב-1 בספטמבר. המשלחת האמריקנית הופתעה למצוא שהיוונים חזרו בהם בחלק מהנקודות שקודם לכן גילו בהן מישות מסוימת. בטכ הכל לא היו רחוקים מחשגת הסכמ כאשר הופסקו השיחות במחצית אוגוסט.
- 2) היוונים הפסיקו השיחות באוגוסט לא רק כתגובה או אמצעי לחץ על ארהב ביקש לסכסוך עם תורכיה בים האגיא. אלא גם מסיבה טכנית היות ואותם אנשים המנהלים המומ הם גם הממלאים תפקידי מפתח בכוחות המזוינים של יורג והם נאלצו לחזור לתפקידיהם בתקופת החורף.
- 3) לאחר המצב במום עם יורג גוברת ההערכה שאי אפשר יהיה להביא בפנט מליאז הקונגרס את שני הסכמי החגנה עם תורכיה ויורג עד אחרי הבחירות.

ב. מטוסי התצפית הימיים

1. מטוסי P-3-מוצבים בים התיכון בשני בסיסים האחד באיים האזוריים והשני בסיציליה.

2. במרחב המפרץ הפרסי - אוקינזס הודי פועלים מטוסי P-3

מארה שדות תעופה: בנדר עבאס, האי מצירה, גיבוטי ודייגו גרסייה. בטיסי הקבע הנוכחיים הם בנדר עבאס ודייגו גרסייה.

- 3) באי מצירה פעלו מטוסי התצפית מבסיס האויר הבריטי. עתה לאחר החלטת בריטניה לפנות הבסיס ולמוסרו לידי העומאנים מקווה ארהב שתוכל להמשיך ולשתמש במצירה וחת פיקוחה הישיר של עומאן. גיבוטי משמשת לנחיתות והמראות של מטוסי P-3 באונ בלתי סדיר.

ארהב מניחה כי אם צפת תשמור על נוכחות צבאית בגיבוטי הרי מטוסי התצפית הימיים של ארהב יוכלו להמשיך בטיסותיהם מגיבוטי.

2/...

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך - עובר על החוק לתיקון
דיני העונשין (בטחון המדינה
יחסי חוק וסודות רשמיים).
תשי"ז - 1957.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

רוביק נכנס-מסווג

ג. האוקיאנוס ההודי-

- 1) הצי השביעי האמריקני ממשיך לשגר ארבע פעמים בשנה שייטת קטנה מהצי השביעי אל האוקיאנוס ההודי.
- 2) בסיס דייגו גרסיה מסוגל ללוש כבר משוסי תובלה גדולים ומשוסי תצפית ימיים. אולם אינו מותאם למשוסי B-52 משום שרוחב המסלולים שמאינו מספיק עבור משוסי אלו העוזרים בגלגלים נוספים בכניסם. מחמד עומדת לערוך סיור עתונאים בדייגו גרסיה הנמשך שחבטיה זה בעבר והנ משום רצונה להזימ האענות כאילו המסלולים מותאמים למשוסי B-52 במקביל נמשכות העבודות להעמקת המעגן הימי.
- 3) השיטת הטוביטית באוקיאנוס ההודי שומרת על אותו מספר כלי השייט שלה. השיטת הטוביטית נוהגת לעגון לחופו ארוכות בימ הפתוח במפרץ הטבעי של קבות האיים (ארכיפלגו) בהמשך לדייגו גרסיה.

ד. הצי השישי-

- 1) אחת הבעיות העקריות לתפעול הצי השישי כיום היא המחסור בנמלי ביקור call ports עבור ספינות הצי דבר המקשה על הצוותים. תדכיה ויוני למעשה סגורות בפני הצי השישי למעט ביקורים לעתים רחוקות בפיראוס. משום כך תגבד כנראה המגמה לערוך בקורים בישראל מצרים תוניס ומרוקו.

תורגמן-

שתח רחמ מנכל ממנכל שחבט(בגפרד) י. רכיב שק ארגוב אבידיר רוצן מנפא מזחיתם
(חקר רס אמן - בגפרד)
צג/אח

מס. 83

נשלח: 071200 טפט 76

אל: המשרד

מאת: רושנינגטון

מ י י י

מצפא

להלן כתבה שהופיעה היום ברושנינגטון פוסט:

SENATE STAFF REPORT URGES US DELAY ON TURKISH AID PACKAGE.
 BY LAURENCE STERN
 A CONFIDENTIAL STAFF REPORT TO THE SENATE FOREIGN RELATIONS COMMITTEE RECOMMENDS THAT CONGRESS DEFER ACTION ON A \$1 BILLION MILITARY AID PACKAGE TO TURKEY FOR WHICH THE ADMINISTRATION IS SEEKING SPEEDY PASSAGE. THE REPORT KNOWN TO REFLECT THE JUDGMENT OF INFLUENTIAL DEMOCRATIC MEMBERS OF THE COMMITTEE CALLS FOR A GO SLOW POLICY ON THE FOUR YEAR TURKISH AID DEAL UNTIL CONGRESS IS ALSO READY TO ACT ON 700 MILLION MILITARY ASSISTANCE PACT WITH GREECE. PRIOR ACTION ON THE TURKISH PACKAGE THE STAFF DOCUMENT IS UNDERSTOOD TO WARN WOULD SERIOUSLY DAMAGE RECENT PRO WESTERN INITIATIVES BY GREEK PRIME MINISTER CONSTANTIN KARAMANLIS AND WOULD FURTHER SOUR GREEK PUBLIC OPINION TOWARD THE UNITED STATES. THE REPORT DRAFTED BY WILLIAM B. RICHARDSON OF THE FOREIGN ASSISTANCE SUBCOMMITTEE DISCOUNTS ADMINISTRATION ARGUMENTS THAT A FAILURE TO MOVE AHEAD WITH THE TURKISH AGREEMENT WOULD FURTHER IMPERIL PROSPECTS FOR A SETTLEMENT OF THE ONGOING CYPRUS DISPUTE BETWEEN GREECE AND TURKEY. RECHARDSON DECLINED TO COMMENT ON THE REPORT ON GROUNDS THAT IT WAS AN INTERNAL WORKING DOCUMENT OF THE COMMITTEE. IN A RECENT CLOSED SESSION APPEARANCE BEFORE THE COMMITTEE SECRETARY OF STATE HENRY KISSINGER STRONGLY ADMONISHED THE MEMBERS TO SCHEDULE HEARINGS IMMEDIATELY ON THE TURKISH AID PROGRAM. ADMINISTRATION LOBBYISTS HAVE BEEN PRESSING KEY MEMBERS OF THE SENATE AND HOUSE TO MOVE ON THE BIG MILITARY PACKAGE FOR TURKEY WITH WARNINGS THAT THE TURKS MIGHT 1) PERMANENTLY CLOSE THREE HIGHLY SOPHISTICATED ELECTRONIC INTELLIGENCE STATIONS ON TURKISH SOIL 2) WITHDRAW FROM MILITARY PARTICIPATION IN NATO AS GREECE DID. 3) FORGE NEW TIES WITH THE SOVIET UNION THE WARSAW PACT COUNTRIES OR THE ARAB WORLD. THE STAFF REPORT CONDEDES THAT WHILE TURKISH RHETORIC MIGHT TOUGHEN WITH A DELAY IN RATIFICATION OF THE AGREEMENT IT EXPRESSES DOUBT THAT THE TURKS WOULD MAKE ANY RASH MOVE IF ACTION WERE DEFERRED UNTIL NEXT YEAR. THE REPORT BASES ITS CONCLUSION ON A 20 DAY TRIP TO TUKEY GREECE AND CYPRUS DURING WHICH RECHARDSON AND STEVE BRYEN A MINORITY STAFF MEMBER OF THE COMMITTEE INTERVIEWED PRINCIPAL OFFICIAL IN THOSE COUNTRIES. BRYEN PREPARED A SEPARATE REPORT WHICH HAS TOP SECRET CLASSIFICATION

.../2

2

AND IS AVAILABLE ONLY TO SENATORS UPON REQUEST. RICHARDSON IS A STAFF CONSULTANT TO THE FOREIGN ASSISTANCE SUBCOMMITTEE HEADED BY SEN. UHREY WHO HAS EXPRESSED RESERVATIONS ABOUT QUICK ACTION ON TURKISH AGREEMENT. BRYEN IS A CLOSE ADVISER TO SEN. CASE WHO HAS SUPPORTS THE BASIC ADMINISTRATION POSITION.

THE ARGUMENTS IN THE RICHARDSON DRAFT PROBABLY REFLECT THE ARGUMENTS WHICH WILL BE MADE IN THE IMPENDING TURKISH AID DEBATE BY THE DEMOCRATIC MAJORITY IN CONGRESS.

THE DEMOCRATS HAVE BEEN CRITICAL OF TURKEY'S REFUSAL TO MAKE SIGNIFICANT CONCESSIONS IN CYPRUS SINCE ITS MILITARY FORCES SEIZED CONTROL OF THE NORTHERN HALF OF THE ISLAND IN JULY 1974.

THE REPORT CALLS FOR A STRONG US EFFORT TO SEEK A MAJOR TURKISH INITIATIVE TOWARD PUTTING THE CYPRUS NEGOTIATIONS BACK ON THE TRACK. A BARGAINING SESSION BETWEEN THE GREEK AND TURKISH CYPRIOT FACTIONS SCHEDULED FOR LAST MONTH UNDER UNITED NATIONS AUSPICES WAS CALLED OFF BECAUSE THE DISPUTANTS SEEMED TOO FAR APART EVEN TO GO TO THE BARGAINING TABLE.

THE REPORT IS PESSIMISTIC OVER PROSPECTS FOR A CYPRUS SETTLEMENT THIS YEAR AND CONCLUDES THAT THE ONLY CHANCE FOR PROGRESS IS STRONGER AMERICAN PRESSURE ON ANKARA.

IT NOTES THAT THERE IS GREAT DANGER OF WAR BETWEEN GREECE AND TURKEY STEMMING FROM THEIR CURRENT DISPUTES OVER TURKISH OIL EXPLORATION RIGHTS ON THE AEGEAN SHELF AND A HOST OF OTHER TERRITORIAL DIFFERENCES ON THE AEGEAN SEA BORDER BETWEEN THE TWO FEUDING POWERS.

TURKISH NATIONAL SENTIMENT IS STILL SEETHING AT THE UNITED STATES BECAUSE OF THE FEB. 5 1974 CONGRESSIONAL EMBARGO ON MILITARY AID TO TURKEY WHICH WAS RELAXED LAST OCTOBER UNDER HEAVY PRESSURE FROM THE FORD ADMINISTRATION AND THE TURKS THE REPORT OBSERVES. PUBLIC OPINION IS STILL AGAINST THE UNITED STATES AS A RESULT OF THE PERCEIVED TURKISH TILT IN THE POLICIES OF PRESIDENT FORD AND KISSINGER.

IN CYPRUS AS WELL THE UNITED STATES IS REGARDED AS RESPONSIBLE FOR THE 1974 COUP AGAINST ARCHBISHOP MAKARIOS BUT PARADOXICALLY WASHINGTON IS REGARDED AS THE LAST HOPE FOR A SOLUTION OF THE COUNTRY'S PRESENT DIVISION BY THE TURKISH OCCUPATION THE REPORT CONCLUDES.

THE GOVERNMENTS OF TURKEY AND GREECE ARE NOW UNDER HEAVY DOMESTIC POLITICAL PRESSURE ON THE CYPRUS ISSUE AND BECAUSE OF THE ESCALATING TENSION IN THE AEGEAN. THIS IS WHY THE IMPENDING DEBATE OVER MILITARY AID PROGRAMS TO BOTH COUNTRIES WILL PROBABLY RANK AS ONE OF THE HOTTEST FOREIGN POLICY ISSUES BEFORE CONGRESS THIS FALL.

AD KAN.

PAZNER--

שחח רוחם שחבט מנכל ממנכל ממנכל מעת הסברה מצפא מזחים חקר רם אמר

תיעוד אילסר בבון

רע

EMBASSY OF ISRAEL
WASHINGTON, D. C.

שגרירות ישראל
ושינגטון

יב' אלול חשל"ו
7 ספטמבר 1976

399

102/93
q

אל: מצפ"א ✓

מאת: אבי רפיה, וושינגטון

הנדון: נשק לטורקיה

מברקי 37

מצ"ב מכתב הנשיא לועדת החוץ של הסנט. המביא את נימוקי הממשל
למכירת נשק לטורקיה בהיקף של 125 מיליון דולר.

המכתב פורסם ע"י המפרי ברשומות הקונגרס ב-1 דנא.

בברכה
צ. רפיה

העתק: מזחים

השגריר, אנקרה

מר ד. תורגמן כאן

נספח צהל, כאן

מר י. צ'חנובר, ניו-יורק

המרכז, משה"ח

Mr. HUMPHREY, Mr. President, in addition to the above notices, on August 30th, the Committee on Foreign Relations received the attached documents relating to proposed sales for Turkey totalling \$125 million for fiscal year 1976/77. The attachments include a Presidential determination permitting these sales to Turkey pursuant to section 620(x) of the Foreign Assistance Act as well as a letter from the President to Senator SPARKMAN, chairman of the Committee on Foreign Relations stating that these sales are also subject to section 36(b) of the Arms Export Control Act.

Mr. President, I ask unanimous consent that the material referred to may be printed in the RECORD.

There being no objection, the material was ordered to be printed in the RECORD, as follows:

THE WHITE HOUSE,
Washington, D.C.

HON. JOHN J. SPARKMAN,
Chairman, Committee on Foreign Relations,
U.S. Senate.

DEAR MR. CHAIRMAN: In accordance with section 620(x) of the Foreign Assistance Act of 1961, as amended, I wish to inform you that I have exercised my authority under that provision of law in order to permit the sale of defense articles and defense services to Turkey during the period beginning July 1, 1976, and ending September 30, 1976, and in order to permit financing for Turkish procurement of such defense articles and defense services under the Arms Export Con-

trol Act. Justification for this action and a statement concerning specifics of the proposed purchase by Turkey are enclosed. I have determined that the specified defense articles and defense services to be sold are necessary to enable Turkey to fulfill her defense responsibilities as a member of the North Atlantic Treaty Organization. This letter also serves as formal notification of proposed letters of offer for those proposed sales as are subject to the requirements of section 36(b) of the Arms Export Control Act, as amended.

Sincerely,

MEMORANDUM FOR THE SECRETARY OF STATE
THE WHITE HOUSE,
Washington, D.C.

Subject: Determination under Section 620 (x) of the Foreign Assistance Act of 1961, As Amended to Permit the Sale of Certain Specified Defense Articles and Defense Services to the Government of Turkey

Pursuant to the authority vested in me by section 620(x) of the Foreign Assistance Act of 1961, as amended, (the Act), I hereby:

(a) Determine that the defense articles and defense services specified in the attached list are necessary to enable Turkey to fulfill her defense responsibilities as a member of the North Atlantic Treaty Organization, and

(b) Suspend the provisions of section 620 (x) of the Act and of section 3(c) of the Arms Export Control Act, as amended, for the fiscal year 1976 and the period beginning July 1, 1976, and ending September 30, 1976, in order that such defense articles and defense services may be sold to Turkey and Turkish procurement of such defense articles and de-

fense services may be financed under the authority of the Arms Export Control Act, as amended, within the limitations specified in section 620(x) of the Act.

This determination and the attached list of defense articles and defense services shall be published in the Federal Register.

TRANSMITTAL FOR PROPOSED FMS FOR
TURKEY (PD TQ3)

Notice of Proposed Issuance of Letter of Offer Pursuant to Section 36(b) of the Arms Export Control Act

- a. Prospective Purchaser: Turkey
- b. Total Estimated Value: \$124.98 Million
- c. Description of Articles or Services Offered: * Ground, naval and air equipment as listed below.
- d. Military Department: Army, Navy and Air Force
- e. Date Report Delivered to Congress: August 30, 1976

Ground Forces Equipment: Spare parts for helicopters, tanks and other equipment, training and publications, TOW missiles and equipment, and electronic surveillance equipment. For \$19.75 million.

Air Force Equipment: Forty (40) F/BP-4E aircraft spare parts, navigational equipment, radar spare parts, publications and engine overhaul work. AGE spares, maverick missile spare parts, guide bomb spare parts, and test equipment. For \$88.15 million.

Naval Equipment: Ammunition, cryptographic equipment, long-lead-items for Sparrow missiles, aircraft rebuild, underwater demolition team equipment, laboratory equipment and equipment repair. For \$17.08 million.

STATEMENT OF PROPOSED SALES

Item description ground forces command	Estimated dollar value	U.S. Armed Forces	Date LOA expected to be issued	Item description ground forces command	Estimated dollar value	U.S. Armed Forces	Date LOA expected to be issued
Spare parts for:				Engine overhaul (J-57, J-79, J-85, T-33, T-56, J-69, and J-33 engines).	3,000,000	Air Force	Do.
(1) Helicopter and aircraft	\$2,000,000	Army	August 1976.	Aerospace ground equipment (AGE) spares.	450,000	do.	Do.
(2) Tank, armored personnel carrier, and self-propelled howitzer.	3,000,000	do.	Do.	Photo spares	100,000	do.	Do.
(3) Weapons and optical material and related items.	1,580,000	do.	Do.	Film requirement	100,000	do.	Do.
(4) Wheeled vehicles, including engines and assemblies.	6,000,000	do.	Do.	Maverick air-to-ground missile (AGM-65) spares.	50,000	do.	Do.
(5) Engineer equipment	100,000	do.	Do.	Electro-optical guided bomb system spares.	50,000	do.	Do.
(6) Signal equipment	100,000	do.	Do.	Guided bomb system spares	50,000	do.	Do.
Training and publications:				Cartridge activated devices/propellant activated devices items.	150,000	do.	September 1976.
(1) Training	50,000	do.	Do.	U.S. origin equipment (AGE)	3,580,000	do.	Do.
(2) Publications	20,000	do.	Do.	Weapon systems technicians contract engineer technical services.	500,000	do.	August 1976.
TOW weapons and ammunition:				Precision test equipment for precision measuring equipment laboratory.	400,000	do.	Do.
(1) 2 TOW companies with 12 launchers each and the required support equipment, spare parts and additional launchers.	3,000,000	do.	September 1976.	Training	420,000	do.	Do.
(2) TOW ammunition	3,000,000	do.	Do.	Naval Forces:			
Sound Electronic Surveillance Command:				Ordnance equipment and ammunition.	4,000,000	Navy	Do.
Electronic warfare equipment spare parts.	200,000	do.	August 1976.	On-line crypto equipment	785,000	do.	September 1976.
High performance electronic warfare equipment.	300,000	do.	September 1976.	300 Sparrow air-to-air missiles (AIM-7)—long-lead items.	9,500,000	do.	Do.
Air Forces command:				Training	1,164,000	do.	August 1976.
40 F-105 aircraft (long items)	64,400,000	Air Force	Do.	Ship/aircraft patrol aircraft build.	720,000	do.	Do.
Aircraft spares, electronics	1,500,000	do.	August 1976.	Explosive ordnance disposal/underwater demolition team equipment (for specific air services and sensor application teams).	506,000	do.	September 1976.
Aircraft spares, expendable	5,750,000	do.	Do.	Laboratory for weapons systems.	340,000	do.	August 1976.
Aircraft spares, repairable	4,800,000	do.	Do.	Equipment repair	80,000	do.	Do.
Helicopter spare parts	100,000	do.	Do.	S2E catalog and documentation	5,000	do.	Do.
Tactical air navigation, ground control approach, and ground radio spares.	1,000,000	do.	Do.				
Radar spares	800,000	do.	Do.				
Technical publications	250,000	do.	Do.				
Time change technical order includes Class IV modifications.	700,000	do.	Do.				

Note: Letter of offer to sell defense articles and/or defense services. Items qualifying as significant combat equipment on U.S. munitions. Items requiring congressional review under sec. 36(b) of Arms Export Control Act, as amended.

JUSTIFICATION OF PRESIDENTIAL DETERMINATION TO PERMIT FOREIGN MILITARY SALES AND FINANCING FOR TURKEY

Section 620(x) of the Foreign Assistance Act of 1961, as amended (the FAA) suspended, prior to its amendment by the enactment of the International Security Assistance and Arms Export Control Act of 1976 (PL 94-329), all grant military assistance (MAP) as well as foreign military sales to Turkey. However, the amended Section 620(x), effective June 30, 1976, permits the President to suspend the provisions of that section and section 3(c) of the Arms Export Control Act with respect to cash sales, credits and guarantees under the latter Act. As amended, Section 620(x) of the FAA permits, during FY 1976 and the Transition Quarter, the sale and financing under the Arms Export Control Act of such defense articles and defense services valued at not to exceed \$125 million as the President determines "are necessary to enable Turkey to fulfill her defense responsibilities as a member of the North Atlantic Treaty Organization."

This determination to permit foreign military sales and financing for Turkey is necessary to redress the continuing deterioration in the ability of Turkey's armed forces to meet their important NATO responsibilities on the southeastern flank of NATO. Turkey is a loyal and steadfast member of NATO and plays a significant role in the Alliance. Much of this stems from her strategically important geographic position. She has common borders with two Warsaw Pact countries (Bulgaria and the USSR), and she sits astride the straits between the Black and Mediterranean Seas. Turkey's military establishment (some 500,000 men) serves as a barrier to potential Soviet expansionist tendencies into the eastern Mediterranean and affords a base in the event of a conflict with the Warsaw Pact. Turkey is an important link in NATO's com-

mand and control and communications arrangements on the southeastern flank of the Alliance.

Turkey is an enthusiastic participant in the NATO military structure. Virtually all her land and air forces are officially committed to the integrated alliance military structure. Her naval forces, while not so committed, could fulfill necessary NATO-related defense functions and figure in NATO defense planning.

Article 3 of the North Atlantic Treaty calls for the parties to maintain and develop their individual and collective capacity to resist armed attack. NATO defense planning authorities who develop proposals to implement Article 3 agreed in 1974 that Turkey's program to modernize its armed forces and acquire more and better materiel be pursued vigorously over the next five years. The Turks committed themselves to this ambitious program but pointed out, with NATO concurrence, that external aid would be needed for a major part of the equipment purchases. As an illustration, this NATO-agreed program involves new tanks, armored personnel carriers, anti-tank weapons systems, F-4 or MRCA-type aircraft and helicopters. The program for 1975-76 called for procurement of much of the helicopter and all the anti-tank/armor weapons recommended by NATO for the five-year period.

As a result of the restrictions on United States aid and sales to Turkey, this program is in nearly total disarray. NATO authorities have concluded that the re-establishment of the flow of spare parts and equipment is essential to the operational effectiveness of this NATO ally. They believe that under the recent statutory restrictions Turkey's military capability to conduct sustained combat operations in support of NATO has been seriously impaired. They also believe that Turkey's ability to sustain her vital contribution to NATO depends upon the flow of equipment from the U.S., overwhelmingly her major

supplier. NATO Secretary-General Joseph Luns made these concerns clear when he visited the United States in September 1975 to argue in favor of lifting the restrictions on U.S. sales to Turkey. This problem continues to be of serious concern to NATO as evidenced by the recent creation of a special committee to review Turkey's military problems.

Section 620(x) of the FAA has precluded the Government of Turkey from obtaining MAP materiel or training since February 5, 1975. Although PL 94-104 partially lifted the restriction of Section 620(x) in order to enable Turkey to receive FMS materiel for which sales contracts had been signed before February 5, 1975, there remains a critical shortage of spare parts to maintain Turkey's U.S.-origin equipment, which accounts for the bulk of Turkey's military materiel inventory. The urgent requirement for spare parts for tanks, armored personnel carriers, howitzers, wheeled vehicles, engineer signal equipment, electronic warfare equipment, aircraft, helicopters, radar, cameras, missiles and guided bombs is reflected in the allocation for spare parts of about \$27.8 million of the \$125 million authorized for foreign military sales.

The potential tank superiority of Warsaw Pact forces in the critical open terrain of western Turkey requires the Turkish army to develop a modern anti-tank capability to fulfill its NATO defensive responsibilities. To fulfill NATO recommendations to counter this potential tank threat Turkey's ground forces need the TOW anti-tank missile system. They also require improved electronic warfare equipment for intelligence gathering and border surveillance.

A considerable part of the Turkish air Force consists of now obsolescent aircraft for which replacement is recommended by NATO planning authorities. The U.S. embargo not only interrupted this modernization program but also seriously reduced Turkey's ability to keep her existing aircraft

fully operational. Turkey's inadequate air defense requires the purchase of additional F-4E/F aircraft to replace obsolete aircraft and the procurement of modern air-to-air missile systems to meet corresponding Warsaw Pact capabilities. Furthermore, the Turkish air force needs to overhaul a variety of engines, purchase time change technical orders (TCO) for U.S.-origin aircraft and cartridge and propellant activated devices (CAD/PAD) to operate such equipment as aircraft ejection seats, procure aerospace ground support equipment (AGE) and spare parts, and obtain precision test equipment for its calibration requirements.

To overcome a serious shortage of munitions to meet NATO recommended war readiness levels, Turkish naval forces need ordnance equipment and ammunition of various calibers valued at \$4 million. Since the majority of Turkish communications equipment is of Korean War vintage or earlier and is rapidly becoming obsolete and unsupportable, the Turkish navy desires to purchase cryptographic equipment. The Turkish navy also wishes to purchase explosive ordnance disposal/underwater demolition team (EOD/UDT) equipment, enroll students in post graduate programs that were originally programmed under MAP and procure a weapon testing laboratory. These later cases are designed to increase the effectiveness of the Turkish naval forces in the defense of Turkey's extensive sea frontier.

Other purchases of contract engineer technical services for weapon systems, training and technical publications are required to upgrade the efficiency of Turkey's armed forces in meeting their NATO responsibilities.

Turkey's falling foreign exchange reserves and continued substantial balance of payments deficits have seriously reduced Turkish ability to purchase urgently required defense articles and services from domestic resources. Accordingly, in order that Turkey may acquire those articles and services necessary to meet her NATO defense responsibilities, financing for such purchases will be provided under the Arms Export Control Act through the issuance of loan guarantees. The repayment obligation on these guaranteed loans is within Turkey's financial capacity.

EMBASSY OF ISRAEL
סינגפור, ח' אלול תשל"ו

סגרירות ישראל

3 ספטמבר 1976

~~114.2~~

ה"ק

627 / ס

אלוף 102

אלו מאסו"ק

מאת: הסגיר סינגפור

הודו: סיוע אמריקני (פרטי) לויטנאם

לפי ידיעה מהאנוי 30 אוב' שהופיעה במוניטורנג-
דייבטט של סינגפור מ-1 ספטמבר נאמר: "התנועה
האמריקנית לידידות מתח במבצע לאסוף כספים כדי לקנות
בית חולים לעם הויטנאמי. זאת הצהירה גם קורה וייס
המתאמת של התנועת הידידות, בהאמרה
בעתון האמריקני בארצ'ן. ביה"ח יקרא
פ"ט הבסר בו רצחו האמריקנים 500 אזרחים ב-16 מרס 68.
מסני'ן אם היא 'הודיה', המתאמת של התנועה לידידות
אמריקני וויטנאם.

בברכה טובה טובה,

אחיק נבון

העתקים

הסברה

מארה"ב

EMBASSY OF ISRAEL
WASHINGTON, D. C.

ו' אב תשל"ו

2 אוגוסט 76

102/902

9

3/24
3/24
3/24

שגרירות ישראל
ושינגטון

341

אל: מצפ"א

מאת: אמיר אורן, וושינגטון

הנדון: חקיקה נגד מדינות המסייעות לטרור

מצ"ב נוסח תיקון לחוק הרפורמה במס (1976), שלפיו תמנע ארה"ב מלהעניק הטבות-מכס למדינות המסייעות למבצעי פעולות-טרור בינלאומיות או מעניקות להם מקלט. התיקון הוצע ע"י סנאטור בנטסן והחקבל ע"י מליאה הסינאט (ב- VOICE VOTE) ב-29 ביולי.

כן מצ"ב נוסח הצעת החלטה שהגיש המורשה היינץ (מועמד הדמוקרטים לסינאט מפנסילבניה), ברוח תיקון בנטסן. גם הצעה-ההחלטה של היינץ התפרסמה ברשומות הקונגרס ב-29 ביולי.

ב ב ר כ ה ,

אמיר אורן

העתק: הקונכ"ל יוסטון
הקונכל פילדלפיה

DEPARTMENT OF STATE
WASHINGTON, D.C.

EMBASSY OF ISRAEL
WASHINGTON, D.C.

TO: AMEMB
FROM: AMEMB

RE: [illegible]
[illegible]

RE: [illegible]

[illegible text block]

[illegible text block]

[illegible text block]

[illegible text block]

July 29, 1976

CONGRESSIONAL RECORD—*Extensions of Remarks*

EXTENSIONS OF REMARKS

MEETING THE CRISIS OF INTERNATIONAL TERRORISM

HON. H. JOHN HEINZ III

OF PENNSYLVANIA

IN THE HOUSE OF REPRESENTATIVES

Thursday, July 29, 1976

Mr. HEINZ. Mr. Speaker, today I am introducing a resolution urging the President to deny or revoke the general system of preferences—GSP—to any country which aids or abets any group or individual committing an act of international terrorism.

For those not familiar with GSP, it was established to give developing nations an advantage over industrialized countries in competing for the U.S. market by eliminating duties on certain products. The rationale behind this preferential treatment was that if countries could build up their own economies through trade they would require less foreign aid from the United States.

Under the Trade Act of 1974, the President was given the authority to grant GSP to any developing country which was not Communist, a member of OPEC, or which had not nationalized American businesses without adequate compensation. Additionally, American businesses and jobs were protected by not extending GSP to "import sensitive" items where domestic industry was already competitive and where preferential treatment would hurt our industries.

Currently, about 90 nations and 2,700 products have been granted GSP.

Mr. Speaker, yesterday I spoke of the need to stem the tide of international terrorism by invoking the necessary sanctions against nations willing to aid or abet terrorists.

We now have a law on the books—section 602A of the amended Foreign Assistance Act—that cuts off American assistance to nations that aid terrorists. My resolution would make it clear that Congress intends sanctions against those countries that may not directly receive U.S. aid but that enjoy the advantages of such special benefits as GSP.

This action would clearly demonstrate to countries like Uganda that we are seriously concerned over nations which, through their collusion with international terrorists, encourage these acts, endanger innocent lives and prevent criminals from being brought to justice.

The text of the resolution follows:

RESOLUTION

Urging the President to deny to any country granting sanctuary to international terrorists the benefits of designation as a beneficiary developing country under the General System of Preferences of the Trade Act of 1974

Resolved, That the President is urged to deny designation as a beneficiary developing country for purposes of title V of the Trade Act of 1974 (relating to the Generalized System of Preferences and providing duty-free treatment for eligible articles) (19 U.S.C. 2461-2465) to any country which the President finds aids or abets, or has aided or

abetted, by granting sanctuary from prosecution, any individual or group which has committed an act of international terrorism, and in the case of any such country which has already been so designated, the President is urged to review such designation for purposes of possible termination of such designation.

OF AMENDMENT NO. 260

Mr. BENTSEN. Mr. President, I have an amendment which I send to the desk and ask for its immediate consideration. The PRESIDING OFFICER. The amendment will be stated.

The legislative clerk read as follows:

The Senator from Texas (Mr. BENTSEN) proposes unprinted Amendment No. 260:

At the end of title 13 of the bill add the following new section:

Sec. 3. Section 503(b) of the Trade Act of 1974 (Public Law 93-618; 88 Stat. 1978) is amended as follows:

(1) At the end of paragraph (5) thereof strike out "and".

(2) At the end of paragraph (6) thereof strike out the period and insert in lieu thereof a semicolon and the word "and".

(3) Immediately below paragraph (6) thereof insert the following new paragraph:

"(7) If such country aids or abets, by granting sanctuary from prosecution to, any individual or group which has committed an act of international terrorism."

(4) In the unnumbered matter at the end thereof, immediately after "(5)," strike out "and" and immediately after "(6)" insert "and (7)".

Mr. BENTSEN. Mr. President, I ask unanimous consent that Senator CHILKS, Senator STOWS, and Senator DURKIN be added as cosponsors to the amendment.

The PRESIDING OFFICER. Without objection, it is so ordered.

Mr. BENTSEN. Mr. President, this amendment would have the effect of prohibiting preferential tariff treatment for those countries which aid and abet international terrorists. The world has witnessed a tragic state recently of international terrorist incidents. But in spite of increased efforts by certain nations to crack down on terrorist groups, terrorism has widened in scope and there is growing evidence of cooperation among international terrorist groups. Since 1968 alone, approximately 560 people have been killed and over 1,700 injured in international terrorist incidents; 114 U.S. citizens have been involved and 26 of them killed.

In spite of the fact that international terrorism is becoming increasingly frequent, no multilateral solutions are at hand. Many nations, particularly in the Third World, are unwilling to cooperate in efforts to combat terrorism, which, they say, can be justified under certain circumstances. Sources report that almost half of those terrorists captured in the last 5 years have been released. These nations unwillingness to bring the full force of the law to bear against these international outlaws threatens the peace and safety of all nations.

I believe it is time to take concrete steps to meet the problem of foreign governments harboring terrorists. Last month I introduced a bill to end economic and commercial arms sales, Export-Import Bank loans, and eligibility for the generalized system of preferences to any country which willfully aids and abets international terrorism. This bill is designed to serve as a deterrent to nations contemplating aiding terrorists.

I also think we should negotiate an international agreement with the other developed nations and the Soviet Union

to terminate aid and trade as well. And serious consideration should be given to isolating nations aiding terrorists by cutting off air, sea, and ground transportation to them.

Mr. President, those nations which are generally considered to be friends of international terrorists do not have any considerable economic relations with the United States. Consequently, there are few sanctions this nation can impose unilaterally which will have any real impact. But there is one thing we can do—we can prohibit preferential tariff treatment to any country that the President determines aids and abets terrorists. That is what my amendment of this afternoon does. We have to serve notice that we will not countenance acquiescence to terrorism and that we are willing to take steps to deal with this problem.

Mr. President, I hope very much that the Senate will support my amendment.

Mr. LONG. Mr. President, the Senator has told me he planned to offer this amendment, and I am aware of the fact that he was planning to offer it. I do think the amendment has merit. Do I understand that he wants to deny a trade preference to people who are engaged in terrorist activity?

Mr. BENTSEN. I am talking about trade preferences to nations that harbor terrorists and that do not apply the full force of their own laws. I think we have to do everything we can to stop people who plant bombs in airport lockers and who maim and kill innocent men, women, and children in the name of some so-called higher political cause. A denial of trade preferences is the kind of pressure that I think will have some results.

Mr. LONG. I see no problem with the amendment, personally. If there is something objectionable about the amendment, I am sure we will find out about it before the conference can be completed. As far as I am concerned, I shall be happy to vote for the amendment.

Mr. CURTIS. Will the Senator yield?

Mr. BENTSEN. I yield.

Mr. CURTIS. We do not have a copy of the amendment and I would like to ask a question or two about it.

What trade benefits or concessions would be affected by the Senator's amendment?

Mr. BENTSEN. This would deny preferential tariff treatment that so many of these nations have been seeking with our country.

Mr. CURTIS. The most-favored nation treatment?

Mr. BENTSEN. It would be title V of the trade bill, which is the preferential tariff treatment.

Mr. CURTIS. Does the Senator also refer to what is called GSP, the general system of preferences?

Mr. BENTSEN. Yes, that is correct. The way the amendment is written, the President could waive the provision on GSP if he determines it would be in the national economic interest of the United States and reports that determination to Congress.

Mr. CURTIS. Who determines the guilt of the nations?

Mr. BENTSEN. The President would. Mr. CURTIS. The President would?

Mr. BENTSEN. Yes.

Mr. CURTIS. Mr. President, I have no objection to this amendment.

Mr. BENTSEN. Mr. President, I urge the adoption of the amendment.

The PRESIDING OFFICER. The question is on agreeing to the amendment.

The amendment was agreed to.

Mr. CHURCH and Mr. ALLEN addressed the Chair.

The PRESIDING OFFICER. The Senator from Alabama is recognized.

Mr. ALLEN. Mr. President, a parliamentary inquiry.

The PRESIDING OFFICER. The Senator will please state the inquiry.

ג. ש"פ תרבותי - חינוכי

ד. ש"פ צבאי - בטחוני

ה. הסדר להחזקת בסיסים ופתיחת צבאיים כולל כוחות אמריקנים במפרד.

ו. סיוע צבאי ואספקת נשק וציוד לחימה למפרד.

3. להלן פרטים לגבי 2 הפרקים הראשונים הדנים על שתוף פעולה מסחרי-כלכלי ומדעי-טכנולוגי היבוליים להוות לנו בסיס להחלפת הסכם דומה עם ארה"ב.

א. שתוף פעולה כלכלי

1. סחר

1.1 עידוד להרחבת הדויות של היצוא

1.2 שאיפה לאזון בחלופי הסחר

1.3 הסרת הגבלות סחר

1.4 עדיפויות במסגרת ה-GSP

2. השקעות

2.1 עידוד לפשיכת השקעות

2.2 הקלות למסקיעים מוטנציאליים

3. "אקסים"

3.1 הכרה בחשקיו החשוב של הבנק.

3.2 מיספון להכיסות ציור ע"י מפעלים סטוריים

3.3 הבנק יעניק לפתוח כלכלת מפרד הלוואות וערבויות בסכום של 450

מליון דולר המיועדות לחברות סטוריות.

4. שוק משהף

4.1 הכרה בחשיבות האינטגרציה של מפרד בשוק המשותף

4.2 מתרון בעיות שהתעוררה כתוצאה משילובה של מפרד ב"שוק"

5. ועדה משותפת

5.1 הקמת ועדה כלכלית משותפת

5.2 הכנת תוכנית כלכלית לדיון משותף

5.3 שקידה על בצוע יחסי כלכליים ביטוריים

5.4 הגשת הצעות לש"פ כלכלי

ב. שחף פעולה מדעי-טכנולוגי

1. עקרונות

- 1.1 שמירה על אינטרס הדדי לש"פ.
- 1.2 שימת הדגש על קנפי מדע וטכנולוגיה בעלי חשיבות משקית עליונה.
- 1.3 הגשת תוכנית לש"פ בין מוסדות מדע שונים של שתי המדינות.
2. צורות פעולה
- 2.1 פעולה משותפת ותיאום סלא בהכנון, סיוע, בצוע פרויקטים ואספקה ציוד.
- 2.2 חלופי אינטורמציה בתחום המדעי - הטכנולוגי
- 2.3 הקמה והפעלה סוכנים מדעיים וטכניים וייסוס פרויקטים מוגדרים.
- 2.4 חלופי מדענים וטכנולוגים במסגרת פרויקטים

3. דרכי פעולה

- 3.1 הכנת תוכניות שנתיות שתכלולנה פרויקטים ספציפיים המיושמים ע"י סיוע אמריקני.
- 3.2 הגשת תוכנית מיוחדת שתכלול החתימות שמורשת של כל צד.
- 3.3 אמצעי מימון שנתיים

4. ועדה משותפת

- 4.1 הקמה ועדה משותפת לש"פ מדעי-טכנולוגי
- 4.2 הגשת תוכנית כללית לש"פ בשטח המדעי-הטכנולוגי
- 4.3 בדיקת התוכניות כולל שלבי ייסוס ובצוע.
- 4.4 להמליץ על שנויים, בטול או סיום של תוכניות
5. אנרגיה

- 5.1 הגברה ש"פ בשטח האנרגיה בכל הקשור במחקר ופתוח של אנרגיה גרעינית ולא גרעינית

5.2 ש"פ גרעיני למטרות שלום.

- 5.3 פתוח אנרגיה השמש ואפשרות ייסוסם במגורים, תעשייה וחקלאות

6. בעיות סביבה וכוני

- 6.1 הרחקת זהום סביבתי
- 6.2 שמירת והחזקת אדמות בעלות מקורות טבעיים
- 6.3 הכנון אזורי בעירוני לשם העלאת איכות מיי האוכלוסיה
- 6.4 פתוח אוצרות טבע

7. הקלאזה

7.1 עריכת מחקר מדעי קלאי, השתלמויות וחלופי אינפורמציה.

7.2 פתוח מוכניות לקואופרציה קלאית על פי הסכנה והצרכים של המסק.

8. מענק כספי

ארה"ב העניק סכום של 23 מיליון דולר - לתקופת 5 שנים - לשם עריכת מוכניות
שנחיות שהכלולנה מרויקסים מוגדרים.

ב ב ר כ ה

ד"ר י. אזורי

העתק: מר א. גמזי, מנכ"ל האוצר

ד"ר מ. מנדלבוים, מנכ"ל מס"ת

מנכ"א ✓

1000 12

1000 12

1000 12

1000 12

1000 12

1000 12

COMMITTEE PRINT

August 26, 1976

Amendment to H.R. 7665. Offered by Mr. Findley (for himself, Mr. Zablocki, Mr. du Pont, Mr. Lagomarsino, Mr. Winn, Mr. Fascell, Mr. Fraser, Mr. Hamilton, Mr. Bingham, Mr. Solarz, Mrs. Meyner, Mr. Derwinski, Mr. Buchanan, and Mr. Gilman)

1 Add the following new section at the end of the bill:

2 NUCLEAR EXPORTS

3 SEC. . The Export Administration Act of 1969 is
4 amended by adding at the end thereof the following new
5 section:

6 "NUCLEAR EXPORTS

7 "SEC. 15. (a) (1) The Congress finds that the export
8 by the United States of nuclear material, equipment, and
9 devices, if not properly regulated, could allow countries to
10 come unacceptably close to a nuclear weapon capability,
11 thereby adversely affecting international stability, the foreign
12 policy objectives of the United States, and undermining the
13 principle of nuclear nonproliferation agreed to by the United
14 States as a signatory to the Treaty on the Non-Proliferation
15 of Nuclear Weapons.

1 “(2) The Congress finds that nuclear export activities
2 which enable countries to possess strategically significant
3 quantities of unirradiated, readily fissionable material are
4 inherently unsafe.

5 “(3) It is, therefore, the purpose of this section to
6 implement the policies stated in paragraphs (1) and (2)
7 of section 3 of this Act by regulating the export of nuclear
8 material, equipment, and devices which could prove detri-
9 mental to United States national security and foreign policy
10 objectives.

11 “(b) (1) No agreement for cooperation providing for
12 the export of any nuclear material, equipment, or devices
13 for civil uses may be entered into with any foreign country,
14 group of countries, or international organization, and no
15 amendment to or renewal of any such agreement may be
16 agreed to, unless—

17 “(A) the provisions of the agreement concerning
18 the reprocessing of special nuclear material supplied
19 by the United States will apply equally to all special
20 nuclear material produced through the use of any nuclear
21 reactor transferred under such agreement; and

22 “(B) the recipient country, group of countries, or
23 international organization, has agreed to permit the
24 International Atomic Energy Agency to report to the
25 United States, upon a request by the United States, on

1 the status of all inventories of plutonium, uranium 233,
2 and highly enriched uranium possessed by that country,
3 group of countries, or international organization and
4 subject to International Atomic Energy Agency safe-
5 guards.

6 “(2) The Secretary of State shall undertake consulta-
7 tions with all parties to agreements for cooperation existing
8 on the date of enactment of this section in order to seek
9 inclusion in such agreements of the provisions described
10 in paragraphs (1) (A) and (1) (B) of this subsection.

11 “(3) (A) No license may be issued for the export of
12 any nuclear material, equipment, or devices pursuant to an
13 agreement for cooperation unless the recipient country, group
14 of countries, or international organization, has agreed that
15 the material, equipment, and devices subject to that agree-
16 ment will not be used for any nuclear, explosive device,
17 regardless of how the device itself is intended to be used.

18 “(B) Subparagraph (A) of this paragraph shall take
19 effect at the end of the one year period beginning on the
20 date of enactment of this section.

21 “(4) In any case in which a party to any agreement
22 for cooperation seeks to reprocess special nuclear material
23 produced through the use of any nuclear material, equipment,
24 or devices supplied by the United States, the Secretary of
25 State may only determine that safeguards can be applied

1 effectively to such reprocessing if he finds that the reliable
 2 detection of any diversion and the timely warning to the
 3 United States of such diversion will occur well in advance
 4 of the time at which that party could transform strategic
 5 quantities of diverted nuclear material into explosive nuclear
 6 devices."

7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25

מברק יוצא-מסווג

משרד החוץ

מחלקת הקשר

כל המוסר חובו מסמך זה, כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך - עובר על חוק לחיקון
דיני העונשין (בטחון המדינה
יחסי-חוץ וסודות רשמיים).
תשי"ז - 1957

סמור

א"פ 1021

אל: רוסינגטון

מאת: הנסרד

מס. 533

נשלח: 301150 אוג' 76

לציר.

היש בידיכם מידע כל שהוא על מצב העניינים במז"מ בין ארת"ב ופאורסווגל ביחס לבסיסים
באיים האזוריים ואפשרות השימוש בהם לגשר אוירי בין ארת"ב וישראל בעת הצורך.

מצפ"א

שהח ריהמ מכלל שהבט ממכלל י. רכוב ארגוב לנזן שק אבידד מצפא איר ב חקר דמ אמר

מכ/בז

27.8.76

א"פ/150

428

אל : מר צ. דפית, הסגרירות - רושינגטון
מאת: מנהלת מדח"ים

הנדון: איראן

סכתבך 372 מ-24.8.

אני מקווה שמכתבך של בריאן והסבריו של סגרירותך בטהראן,
יעשו לפילוק מידת הצדק בטהראן מדו"ח קספ רפובלי.
ידוע לי שבסוף המנה מבקשים תכלית קונגרס דכים באיראן.
אני מבקש שתוכלו לדעת מהאם מי המבקשים, שיש בכול למרות
לחסימה חירובית של איראן ע"י דו"ח בנסף של אחד, את ספת
מה?

בברכה,
יעל דוד

הנחיה: מנהל מדח"א

מר צ. חודגמן - רושינגטון

המכריד - טהראן

כל הסוסר תוכן מסמך זה, כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לבד - עובר על החוק לתיקון
דיני העונשין (בטחון המדינה
יחסייחוק וסודות רשמיים).
תשי"ז - 1957.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

שמו

אל: המשרד

מאת: רוסינגטון

מידי

מ. רביב, הורם.

א. גימס שלזינגר יוצא בשבוע הבא (2 או 3 לספטמבר) לביקור רשמי בסין.
יתלוו אליו - ריצרד פרל: אדואר לוטבק, בינג ווסט (היה עוזרו של שלזינגר בפנטגון)
ביל ויסטון (מומחה לענייני סין בספריית הקונגרס) ומחורגמן.
הביקור יארך כשלושה שבועות. הסינים מכסים הוצאות תהליה בלבד.
ב. אפגש עם פרל ביום שישי הקרוב.

רפיח

שוחח רוטם מנכל ממנכל אבידור ארגוב רוזן ירביב ענוג מאסוק מצפא חקר רמ

רפיח

כ"ז אב תשל"ו
23 אוגוסט 76

ס ו ד י

360

אל: מנהלח מזתי"ם
מאת: צבי רפיה, וושינגטון

הנידון: אג' ביט בוועדה החוץ של הסינט

סטיב בראיין, אשר נכח בעת הופעת בולנט אג'בסט, לאחרונה, בפני ועדה החוץ של הסינט בווינגטון, סיפר לי כי אג' ביט עשה רושם טוב מאוד על חברי הוועדה וכי הופעתו הייתה מוצלחת מאוד ושירתה היטב את האינטרס החורכי.

אג' ביט הופיע כמתון והסביר בכשרון רב את עמדת תורכיה. הופעתו הייתה כה משכנעת עד כי אפילו סנטור קלייבורן פל, דמוקרט מרוד איילנד, שלא נמנה על אוהדי החורכים, אמר כי יקח עתה בחשבון גם את עמדת תורכיה.

רק בנושא אחד הרחיק אג' ביט לכת יתר על המידה ועורר מורת רוח בוועדה - המחלוקת ביט האגיא. אג' ביט אמר כי אם הביעות תורכיה לא תכובדנה תורכיה תנקוט בצעדי תגמול כולל פרישה מנאטו. כאן התערב קיים - שהוא כידוע מחומכי החורכים - ואמר בכעס: אתם חברים בנאטו כמונו ואתם לא תפרשו מנאטו ואל תאיימו עלינו בזאת. אג' ביט נוכח לדעת כי העלה את רוגזם אף של ידידי תורכיה וחזר בו באומרו לבסוף כי לא יפרשו מנאטו.

סטיב מצייך את אג' ביט כדוגמא לדובר מוכשר ומוצלח המשרת היטב את העינין החורכי בקונגרס.

אגב, סטיב נהנה אישית מאוד מכך שאג' ביט הכירו מפגישתם באנקרה והסביר לו פנים באופן מיוחד. התרשמתי כי אג' ביט רכש לו ידיד חשוב בצוות וועדה החוץ.

ב. ב. ב.
צ. רפיה

השגריר, אנקרה
מר ד. חורגמן, טון

העתק: המנכ"ל
המשנה למנכ"ל
מנהל מצפ"א

1941

1941

1941

1941

1941

1941

1941

בל המוסר חובו מסמך זה. כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך - עובר על החוק לתיקון
דיני העונשין (בסחון המדינה
יחסי-חוק וסודות רשמיים).
תשי"ז - 1957.

משרד החוק

מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

מס' 30

סודי

מלידי

שלח: 211130 אוב 76

א"פ 102.1

אל: המשרד

מח: סיאול

מאסו"ק, דע בטנ"ח.

בעקבות הכרזת הוונגה גבוחה בצבא האמריקני נבקשו המשפחות האמריקניות להיות
יולכנות לפיכך מלידי מסיאול למקרה של הידרדרות צבאית במצב. ככונתנו להיות
צמודים לרמת הוונגה של המשפחות האמריקניות ולפנות משפחותינו מסיאול
דרומה וליפן אם וכאשר התמגינה המשפחות האמריקניות.

הסגיר

שהח מנכל ממנכל גור אריה עכוג מאסוק קבט בולח סגל רח

מנ/נש

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לבד - עובר על החוק לחיקון
דיני העונשין (כטחון) המדינה
יחסיחון וסודות דשמיים).
תשי"ז - 1957.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

סודי

מס. 65

בשלח 201230 אוג 76

אל; המשור

מאת; טוקיו

102-1

מאסוק, מרכז ..

צפון קוריאה, ממקור בשגארתב ;

האמריקאים שגרו סיסת פנטומים וסייסת F 111 לקוריאה ואת ה MIDWAY
לאזור.

להערכתם, המעשה נעשה ע"מ לבדוק תגובות ארתב בעת מערכת הבחירות.

השגריר

שהח רחם מנכל ממנכל ענוג י רביב מאסוק מצפא הקר רם

רע/רא

X

מברק יוצא-מסווג

משרד החוץ

מחלקת הקשר

כל המוסר חובן מסמך זה, כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך - עובר על החוק לחיסון
דיני העונשין (בטחון המדינה
יחסי חוקן וסודות רשמיים).
חשייו - 1957.

סוד

מס. 363

בשלה: 191600 ארג' 76

אל: רוסינגטון

במח: המשרד

מזכ"ל האו"ם.

קדמא אשר לי כי הקו הנסחמון במחמ"ד הוא לחמוך בולדהיים כאמ יציר את מועמדותו. לא
בטוחים אם כל חברות מועכי"ס יעשו כמותם.
לפי שעה אין להם הערכה ברור שכולי אצ' ברית.

פ. רביב

שחח רווחם מנבל שהחש מטנבל פ. קוריון וריון ארגוב אכילדד "רביב מאורם אב מצמא הקו

רש אמר

72/20

כב' באב תשל"ו
18 באוג' 1976

למנכ"ל
סודי

אל : מר י. ענוג
מאחז הציר, וושינגטון

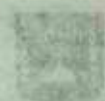
הנדון: ג'יבוטי - שיחה שאופלה ע/מזכיר המדינה
לעניני אמריקה

בשיחתי מאתמול עם שאופלה עלתה בין השאר שאלת ג'יבוטי. שאופלה אמר
להערכתו יש סיכוי מה שרוה"מ החדש, כאמיל, יתבסס במרוצת השבועות הקרובים.
ישנם גם סימנים שסומאליה מוכנה לפחות לעת עתה לתת לכאמיל "שאנס" להוביל
את הטריטוריה לעצמאות, מבלי להכביד עליו לפחות לעת עתה על ידי השמעת
תביעות וסיסמאות לאחדות כל הסומאליות. אין פרוש הדבר שהסומאליים אכן
השלימו עם עצמאותה של ג'יבוטי, אך נראה שהם בטוחים שמתי שיוכלו לרכוש
לעצמם השפעה ניכרת בטריטוריה גם אם ג'יבוטי תהיה כביכול עצמאית.

לשאופלה נראה שהסיבה העיקרית לתקווה סומאלית זו הם הסימנים ההולכנים
ובוברים שהצרפתים ויתרו למעשה על נוכחות צבאית ניכרת בג'יבוטי אחרי
העצמאות. אין פרוש הדבר שהכוחות הצרפתיים אמנם יעלמו מיד למחרת העצמאות
אך אין לשאופלה ספק שמשך 1977 יפחיתו הצרפתים את כוחותיהם בצורה משמעותית
ביותר. הוא ידע לספר שהצרפתים אמנם חושבים על הקמת כוחות מקומיים אך
כוחות אלה יתבססו מטבע הדברים בראש וראשונה על האיפה.

ארה"ב מצדה מנסה לשוחח עם ממצרפת בנושא אך לא נראה שיצליחו לשכנע
את הצרפתים.

RECEIVED
JAN 10 1950

EMBASSY OF ISRAEL
WASHINGTON, D.C.

TELETYPE UNIT
JAN 10 1950

URGENT

100-100000
100-100000

TO : DIRECTOR, FBI
FROM : AMEMB, TEL AVIV

RE: [illegible] - [illegible] - [illegible]
[illegible]

[illegible text block]

[illegible text block]

[illegible text block]

100-100000

- 2 -

שאופלה אמר גם כן שעמדת מצרים וסעודיה לא מספיק ברורה. למעשה היו גם הסעודים וגם המצרים מעדיפים המשך הסטטוס קוו אך מאחר והשלימו עם החלטה הצרפתית יש סימנים של נסיונות חמרון מצד שניהם על מנת להבטיח את האינטרסים שלהם בג'יבוטי. מכל מקום די ברור שלפחות לעת עתה לא סעודיה ולא מצרים מעונינות בהרחבת החשפעה הסומאלית לעבר ג'יבוטי וזה מחוץ חשש ברור שפרוש הדבר הרחבתו צפונה של המאחז הסובייטי בסומאליה.

שוחחנו גם על העניין האתיופני בג'יבוטי. חוץ נהוג של המצב שעשוי להיווצר הסבתי גם תשומת לבו לשטחי חכוח אפשריים נוספים בין אתיופיה לבין ג'יבוטי עצמאית כגון בהלת הרכבת הצרפתית - אתיופית, שבה כזכור שתי הארצות שותפות שוות.

שאופלה הסכים עם הנתוח אמר שהוא ינסה לברוק נקודות אלה גם בפריס וגם באדיס.

ה ע ר ה : למרות ששאופלה היה ללא ספק בקיא בנושא וער לחשיבות שאנו מייחסים לעניין לא התרשמתי שהוא מצדו מוכן לפעולה נמרצת יותר. ברור שננסה גם בצנורות אחרים לדרבן את מחמ"ד לפעולה נמרצת יותר.

ב ב ר כ ה ,

חנן בר-און

העתיקים מר א. עברון
מר מ. רביב

כל המוסר תוכן מסמך זה. כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכן - עובר על החוק לתיקון
דיני העונשין (בטחון המדינה
יחסי חוץ וסודות רשמיים).
תש"ז-1957.

76 171300 בשלה

משרד החוץ

מחלקת השגר

סמ"ר

מברק נכנס-מסווג

אלו השגר

מאת: רוטצינגסון

102/101

אלומצפא-מאסוק. מדיכז.

בקור קיס'נגר באפג'יסטן.

שיחה עם אוקלי' במו'נצה לבטחון לאומי.

1. בקורו הקצר של המזכיר בכאבול שארכ 8 שעות היה מוצלח ביותר.

קיס'נגר נפגש עם הנשיא מוחמד דאוד ועם אחיו מוחמד נעים.

2. דאוד ונעים הדגישו בשיחות את שאיפת אפג'יסטן לשמור על איזון

ביחסיה עם שתי מעצמות העל וביקשו הגדלת הסיוע האמריקני לדבות

הגדלה בנוכחות המומחים האמריקנים. כל זאת על מנת לאזן הנוכחות

הסובייטית בצבא האפגאני. כבר עתה נחשבת משלחת הסיוע האמריקני

בכאבול המונה מאד איש לאחת הגדולות מסוגה בעולם.

3. דאוד הזכיר כי באתרו'נה ערכ חילופים בממשלתו וסילק את השרים

הידועים כבעלי נטיות קומוניסטיות. דאוד ציין כי הינו מוכן בהחלט

להמשיך בהליכי הידוק הקשרים הכלכליים עם איראן ואפ' לשפר

היחסים עם פקיסטן. דאוד חזר והדגיש כי המחלוקת בינ ארצו לפקיסטן

בנוגע לחבל פושטון יסטן היא מקומית בהחלט וכי בדיהם אינה ממלאה

כל תפקיד בהסתת אפג'יסטן כנגד פקיסטן.

4. בשיחותיו עם בדולטו בלאהור המליצ קיס'נגר בצור תקיפה לנהוג

באיפוק כלפי אפג'יסטן, בצי'נו כי מדיניותה של פקיסטן בעבר אודאית

במידה לא מעטה לדחיקת אפג'נסטן לזרועות הודו ובדיהם. בהוטו

השיב כי מוכן לנסות וכי אפ' יערוך בקרוב ביקור גומלין אצל דאוד

בכאבול.

תורגמן-

זהו רוחם פתחם מכלל סמכלל ספא מאסוק חקר רם אמז

זא/יל

כ" באב תשל"ו
16 באוג 1976

למנהל
מס' 102/102

אל : הסגרירות בבנקוק, סינבור ומנילה

מאחז מנהל מאסו"ק

הנדון: ענין אמריקני בקידום חיובי של הנושא הקוריאני

היועץ המדיני בסגרירות ארה"ב פנה לח"מ בבקשה כי ישראל
"תפעיל את השפעתה" במדינות אסיאן בהן היא מיוצגת, כחרוטה
לקידום הנושא הנדון.

...רא"ב תמצא נוסח הקטע הרלבנטי בצאטו של קיסטוב"ר מ-22.6.76.

ב ב ר כ ה,

י. הורם

העתק: מר י. ענוב, סמנכ"ל
מר מ. רביב, מנהל מצט"א
הסגריר, מילדול

On the Korean Peninsula, too, we are prepared to make serious efforts to ease tensions.

In recent years, North Korea and its friends have mounted a major diplomatic campaign -- especially in the so-called non-aligned forums and the United Nations -- to alter the institutional arrangements of the Armistice Agreement which ended hostilities in Korea 23 years ago and helps to keep the peace today. They insist upon unconditional dissolution of the United Nations Command, which, together with North Korea and China, is a signatory to the Armistice Agreement. They have gone so far as to claim that if the Command is dissolved, the Armistice Agreement itself would cease to exist. At the same time, North Korea demands the unilateral withdrawal of American forces from Korea. They propose that the issues of peace and security on the Peninsula be discussed in bilateral talks with the United States alone, excluding the Republic of Korea which represents two-thirds of the Korean population.

North Korea's proposals are designed not to promote peace but to isolate our ally, to precipitate unilateral American withdrawal and to dissolve the existing legal arrangements into amorphous general negotiations.

The United States will never accept such proposals. No nation that truly believes in peace should support them; no country interested in genuine non-alignment should lend itself to so one-sided an approach.

We do not maintain that present arrangement in the Korean Peninsula must remain forever frozen. On the contrary, the United States favors new negotiations to promote security and to ease tensions there. We are prepared to discuss a new legal basis for the existing armistice. We are also ready to replace the armistice with more permanent arrangements. But this Administration cannot, and will not, negotiate behind the back of our South Korean ally over issues which affect its very existence. Nor will the United States agree to terminate the U.N. Command without new arrangements which preserve the integrity of the Armistice Agreement -- the only existing legal arrangement which commits the parties concerned to keep the peace -- or which establish a new permanent legal basis. And the United States will not undermine stability and hopes for negotiation by withdrawing its forces unilaterally. The United States' position, with respect to Korea, is clear:

-- First, we urge a resumption of serious discussions between North and South Korea.

-- Second, if North Korea's allies are prepared to improve their relations with South Korea, then and only then, will we be prepared to take similar steps toward North Korea.

-- Third, we continue to support proposals that the United Nations open its doors to full membership for South and North Korea without prejudice to their eventual re-unification.

-- Finally, we are prepared to negotiate a new basis for the armistice or to replace it with more permanent arrangements in any form acceptable to all the parties.

-- ~~Kissinger~~

In this spirit, we proposed last September a Conference including North and South Korea, the United States and the People's Republic of China -- the parties most immediately concerned -- to discuss ways of preserving the Armistice Agreement and of reducing tensions in Korea. We noted that in such a meeting we would be ready to explore possibilities for a larger conference to negotiate more fundamental and durable arrangements.

Today, President Ford has asked me to call again for such a Conference.

Specifically, the United States Government is prepared to meet with South Korea, North Korea and the Peoples' Republic of China during the coming session of the United Nations General Assembly. We propose New York, but we are ready to consider some other mutually agreeable place. We are willing to begin immediate discussions on issues of procedure and site. Such a Conference could provide a new legal structure for the armistice if the parties agree. It could replace it with more permanent arrangements. It could ease tensions throughout Asia.

We urge other parties to respond affirmatively. Any nation genuinely interested in peace on the Peninsula should be prepared to sit down and talk with the other parties on ways to improve the existing situation.

מדינת ישראל

משרד החוץ

ירושלים

תאריך: כ" באב, תשל"ו
16.8.1976

מספר:

אל: ד"ר עזורי, ט/מנהל כלכלית
מאת: י. גוברין, מנהל מזא"ר

הנדון: רומניה-ארה"ב

בכוונתנו לבדוק מי הם המפעלים האמריקנים הגדולים
הסוחרים עם רומניה. (יתכן, כי ברבות הימים נאלץ להעזר
בהשפעתם על הרומנים ולכן היה טוב שנדע בעוד מועד מי הם
אותם המפעלים ומי הם בעליהם?) אם הוכל לברר זאת באמצעות
נציגנו הכלכלי בארה"ב, היה הדבר מועיל לנו.

בברכה

יוסף גוברין

העתק: מר מ. רביב, מנהל מצמ"א

DECLASSIFICATION

DATE 10/10/00
BY SP-6/BJD

SECRET

DATE 10/10/00
BY SP-6/BJD

NOTE

ALL INFORMATION CONTAINED
HEREIN IS UNCLASSIFIED

DATE 10/10/00 BY SP-6/BJD

ALL INFORMATION CONTAINED
HEREIN IS UNCLASSIFIED
DATE 10/10/00 BY SP-6/BJD
EXCEPT WHERE SHOWN
OTHERWISE, THIS DOCUMENT
IS THE PROPERTY OF THE
U.S. GOVERNMENT AND IS
TO BE REPRODUCED
WITHOUT LIMITATION
AND WITHOUT CHARGE.

NOTE

DATE 10/10/00
BY SP-6/BJD

SECRET

ט"ו באב תשל"ו
11 באוגוסט 1976

9

126

מודי ביותר

אל : מר ס. רביב, מנהל מצט"א

מאת: השגרירות, וושינגטון

102/1020

הנדון: מינוי היועצים האמריקנים מאיי קמוי ומסטו

בשיחה בצהריים עם קולונל גרינג'ר מהמועצה לבטחון לאומי
(ראו מברק מס' 177 מה-10.8.76), המחיש לי באופן בו לעתים
טועל המימשל חוך חוסר תיאום מוחלט, ע"י הדוגמה של הוצאת
היועצים הצבאיים האמריקנים לפני שבועות אחדים מאיי קמוי
ומסטו.

גרינג'ר סיפר כי למד על המעשה מחוך כתבה ב"וושינגטון
פוסט". חוך דקות אחדות הזעיק אותו בגרל סקורופט ושאל
אוחו כיצד זה אישר על דעת עצמו החלטה כזו. גרינג'ר השיב
כי זה עתה למד על כך מקריאה בעיתון וכי הנושא לא הובא
מעולם לאישור המועצה לבטחון לאומי.

הבדיקה העלתה כי ודומה באה מדרגים בינונים בפנטגון שפנו
למחמ"ד לקבלת האישור המדיני. ראש הדסק לענייני טייואן החליט
על דעת עצמו לאשר את הפנייה, מבלי להעביר אותה לחוות דעת
הממונים עליו.

אמנם בסה"כ מדובר היה על ארבעה יועצים צבאיים, אך לצער מזה,
ובמיוחד בשנה בהירות יש משמעות מדינית רבה ביותר. עתה אין
אפשרות לחקן את הנעשה.

- 2 -

טודי ביוחד

גריינג'ר סיחר כי אום קודם לכן מעד צהרים עם הח אדמירל
וואנג, יועץ מיוחד לשגריר של טיוואן, וגריינג'ר הודה
בתניו כי הוצאה היועצים הצבאיים מאיי קמוי ומטסו היה
מעשה טעות.

ב ב ר כ ה,

דוד חורגמן

הערה: מר א. עברון, משנה למנכ"ל
מר י. ענוב, סמנכ"ל
לשכת המנכ"ל
מנהל מאסו"ק
מרכז

11.8

1. NAC = Non Aligned Conference
2. UNGA = United Nations General Assembly

1. NAC = Non Aligned Conference
2. UNGA = United Nations General Assembly

5. (c) A
6. (c) A

11.8

* UNGA = United Nations General Assembly

LjH .1

2 ALK .2

plcy . x

ind .3

1/21.2.4 - 1/21

11.8.7

Extract from cable from Colombo reporting pre-conference atmosphere.

1. IRAQI DEPUTY PERM REP TO UN ZAHAWIE (PROTECT),
LATER JOINED BY ISMET KITTANI, BREAKFASTED WITH USUN
KISOFF, AUGUST 9. ZAHAWIE CLAIMED THAT PLO WOULD
NOT PUSH ISRAELI EXPULSION BID IN
EARNEST, BUT THAT "ADDITIONAL MEASURE" THEY WILL
CALL FOR, BEYOND ALGERIANS NACC LANGUAGE, WILL BE
RUPTURE BY ALL NON-ALIGNED MEMBERS OF DIPLOMATIC
TIES WITH ISRAEL. ZAHAWIE THEN SAID HE WELCOMED
CHANCE TO "ESCAPE" FROM NORTH KOREANS, WHOM HE
CLAIMED TO HAVE BEEN HOUNDING HIM. HE ACKNOWLEDGED
THAT DISCUSSION

OF PUERTO RICAN MATTER BY NON-
ALIGNED WAS AT CUBA'S INSISTENCE ONLY AND PROPERLY
SHOULD NOT BE DEALT WITH BY UN. ZAHAWIE FORESEES
IRAQ AND PALESTINE REPLACING KUWAIT AND SYRIA ON NACC.
HE CONFIRMED THAT NACC MEETINGS BEGINNING MORNING
AUGUST 9 ALSO WOULD BE OPEN TO OTHER NON-ALIGNED
DELEGATES WISHING TO ATTEND AND SPEAK AS OBSERVERS,
AS WAS FORMULA AT ALGIERS.

* NACC - Non Aligned Coordinating Committee

סגרירות ישראל
וויסינגטון

9 8.1976

102.11 / אפי

אל: מצפ"א - - - -

מאה: צבי רפיה
q

מצ"ב לעיונכם דו"ח הגשניא פורד לקונגרס - -
על (אי) ההתקדמות במאמצים ליישוב מכור - -
קפריסין, כפי שפורסמו ברשומות הקונגרס מ-6 דנא.

ב ב ר כ ה ,

צ. רפיה

העחק:

מזתי"ס - - - -

המרכז - - - - -

REPORT ON PROGRESS OF CYPRUS
NEGOTIATIONS—MESSAGE FROM
THE PRESIDENT

The PRESIDING OFFICER laid before the Senate the following message from the President of the United States, which was referred to the Committee on Foreign Relations:

To the Congress of the United States:

Pursuant to Public Law 94-104, I am submitting my fifth periodic report on the progress of the Cyprus negotiations and the efforts this Administration is making to help find a lasting solution to the problems of the island. In previous reports I have emphasized my strong desire to see a just and lasting settlement. I have reviewed in detail the efforts this Administration has made to help realize that achievement, and the progress that has been made thus far. I have indicated that while a Cyprus solution cannot be dictated by the United States, or imposed by any outside party, there are certain elements which are considered essential to an equitable settlement. These I detailed for the Congress in my report of December 8, 1975.

These essential elements have not changed. Nor has my conviction, voiced in earlier reports, that real progress can be achieved provided mutual distrust and suspicions are set aside and both parties forego rhetoric which needlessly hinders the search for a just settlement.

We have lost no opportunity to contribute to our common goal of achieving a Cyprus solution. I have discussed the Cyprus problem at length with the Foreign Ministers of Greece and Turkey. At the Summit Conference in Puerto Rico in June 1976, I spoke about Cyprus with

leaders of the major industrial nations. Secretary Kissinger has also devoted considerable effort to achieving a favorable atmosphere for discussions, continuing personally to press our views at the highest levels in Athens and Ankara. Our Ambassadors in Greece, Turkey and Cyprus have worked unstintingly to help bring the two sides together in an atmosphere of true negotiation; and we have strongly and continuously supported the efforts of United Nations Secretary General Waldheim to achieve this same end. In spite of all these efforts, we have been unsuccessful thus far in getting the parties to set aside procedural problems and to move on to discussions of the key substantive issues, such as territory.

The process of finding a solution to the Cyprus problem has been carried forward through intercommunal talks between the two Cypriot sides, under the aegis of Secretary General Waldheim. These talks have been in recess since February. Lower-level "humanitarian" talks, now also in recess, have produced limited progress on subsidiary issues, but have left the central points of contention unresolved. Meanwhile new frictions continue to arise on the island as each side seeks to maintain or improve its position, either locally on the island or on the wider international stage.

We continue to seek solutions for the ongoing humanitarian problems of those who were displaced from their homes on Cyprus by the conflict of 1974. The United States, through the UN High Commissioner for Refugees, has contributed some \$25 million in each of the past two years to help to alleviate these problems. On Cyprus, new programs to provide housing for those displaced are underway. With these programs, we would hope that most of those Cypriots still living in temporary dwellings—now down to about 10 percent of the original number of refugees—could be in new homes by early next year. In support of this effort our program of humanitarian assistance will continue in the coming year.

Secretary General Waldheim's Special Representative on Cyprus, Ambassador Perez de Cuellar, has recently engaged in discussions in Ankara, Athens and Nicosia with a view to developing a basis for an early resumption of the intercommunal talks. The United States has strongly supported these efforts and will remain in close contact with the Secretary General in the days immediately ahead.

On July 29 of this year I met with Bulent Ecevit, the Turkish opposition leader, and stressed the compelling need for a more conciliatory approach by both sides. Moreover, we have again been active with our European allies to insure that all avenues are explored in the search for a settlement.

Though there are many proposals for a settlement of the situation on Cyprus, the only solution which will restore domestic tranquility for all the citizens of that island is one which they work out among themselves. We are dedicating our efforts to assisting in the resumption of negotiations which will achieve the goal we share—an equitable and just peace on Cyprus. This Administration,

with the support of the Congress, will continue actively to encourage that process in every way possible.

GERALD R. FORD.

THE WHITE HOUSE, August 6, 1976.

EMBASSY OF ISRAEL
P.O. BOX 2171,
WELLINGTON

שגרירות ישראל

י"ב באב תשל"ו
5 באוגוסט 1976

אלו מאס"ק
מאת: השגריר, ולינגטון

הנדון: ועידת אנזוס בקנברה
(בהמשך למכתב 151 כז"מ זה)

הועידה, שנמשכה יומיים, נסתיימה ב- 4/8 ואני מניח שדו"ח ספורט, כולל החזרה שנחשבה כמחלף הדיונים, תקבלו מהשגרירות שלנו בקנברה. אעפ"כ אני רואה עצמי פטור מלדווח על הועידה נוכח הענין המרובה שדעת הציבור ואספעי ההקשר גילו בה, עם הדגשה המספקת המיוחדת לגבי ניו זילנד, אתה מטלש שותפות הברית.

כמי שפורסם כאן, הוסכם בוועידה על מחן המיכה כלכלית גדולה יותר, סיוע מיותר בפיתוח העשירות דיג ומרוקטים העשיתיים אחרים, טיחוף מעולה בהקמה קו אצות אזורי ושיפור הפיקוח על דרכי היס באזור.

מניחים כאן שניו זילנד עשויה להפיק תועלת מרובה מההחייבות של ארה"ב בנושא הפיקוח, מאחר שמטלת מלדון מהחבטה עתה כבעיה האורך לשטר את היכלה הימית והאווירית לשקט בצורה ראויה על אזור כלכלי מורחב של 200 מייל שניו זילנד מקווה להשיגו כדועה לחוק ימי הקרובה. קיים צורך בסטיגות פיטרול עבור הצי ובמסדסים בעלי שוה רחוק יותר, ומסחר שאכן קבלו הבטחה מהאמריקנים לסיוע בנושאים אלה.

ההודעה המשותפת שפורסמה בעקבות הועידה אינה מפרטת כל הבטחה של סיוע אמריקני אבל ממקורות מוסמכים שומעים שסגן מזכיר המדינה, צ'רלט רובינסון הודיע לוועידה שווינגטון תגביר את סיועה לכל האזור.

מסתבר ש-15 מן ההודעה מוקדשים לבעיות הנוגעות במסיפיק הדרומי, בניגוד לשנים קודמות בהן הוקדש מעט מאד מקום לנושאים אלה.

שה"ח הניו זילנדי, טולכוויס, שעמד בראש משלחתו ציין שהועידה היתה בעלת קרן מרובה. מטלת ניו זילנד החליטה כבר אף היא להגדיל את הסיוע למדינות המסיפיק הדרומי ולאחר שהתגבר על בעיות כלכליות העומדות בפני המדינה (דיווח בנפרד) אף תרחיב סיוע זה.

שה"ח הניו זילנדי הדגיש שההודעה טאכיתה על תודעה טובה של חשיבות האזור הדרום פסיפי.

לפני כן תאר הנציג האמריקני רובינסון את האיום הסובייטי באזור כרציני ביותר ואמר שהתבססה סובייטית מתבצעת צעד אחרי צעד, כאשר היא מתחילה בהקמה בסיסי דיג במדינות צעירות.

אוסטרליה וניו זילנד קבלו בברכה הקמה בסיס אמריקני באי דיאבו גרסייה, שהוא עשוי לחסך בעתידות הצי האמריקני באוקיינוס ההודי.

לניו זילנד מודותים שאף כי החזירה הסובייטית לאוקיינוס ההודי היוותה הבעיה האינטרנטית החשובה ביותר שעמדה בפני מדינות אנזוס, הרי החיזורים הסובייטים לאחרונה אחרי מדינות הדרום מסיפיק מתמנים אף הם כסכנה מוטנציאלית, ומסיפיקים את התצורות לטונגה לשלול בה שדה העומה, לפסק שדותי נמל ולהקים מפעל שמורי דיג. כהדגישו את סכנת החזירה הסובייטית לשוה ארוך הכטיה הנציג האמריקני את החלטתה הנמושה של מדינתו לקיים בה מרחיע נוכח הנוכחות הסובייטית, וציין שקיימת תמעררות היציבות באזור כחוצאה מקבלת עצמאות של מדינות איים רבות, אשר יצרה אלמנט חדש ביחסי החוץ של ארה"ב.

EMBASSY OF ISRAEL
P.O. BOX 2171,
WELLINGTON

סגרירות ישראל

- 2 -

רובן של קבוצות מדינות חדשות אלה עדיין לא הגיעו לעצמאות כלכלית, דבר המציב
אדגר בפני העולם החמישי, אשר.

ראוי לציין שההודעה המשותפת מבישה את חשיבותה בין באזורי אסיה והים
הטקט ואת האסמיה להקים יחסים של הועלת הדויה עם מדינות דרום-מזרח אסיה
חברות אסיה, כגון אינדונזיה, פיליפינים, מלזיה, האילנד וסינגפור.
באחד מדינות הקורמים הבאתי את דעתי של מלדון על סין בשיחה עם העתונאי
האוסטרלי-יהודי סט לימסקי, בה ספר על רשמיו מביקורו בסין. לדעה רוח"ס ניו זילנד
עשויה סין של היום לשמש גורם סממן בדרום-מזרח אסיה ואילו הסכנה היום היא
מהנכחות הסובייטית הגוברת והולכת באזור.

נוכת השטח אלה הביאו אמצעי החקירה בניו זילנד כניסת סיפוק את דברי
שח"ה הניו זילנדי, בריאן טולבוים שהוא בהחלט שבע רצון מהחלטת הנחיתה של
ארה"ב לקיים החתיבות במסגרת הסכם אנזוס, לרבות מרישת מטריה החבנה שלה
לשני האוקיינוסים והידוק המיקוח הימי במרחביהם. הוא אף הרחיק לכת באסרו:
"בלעדי אנזוס הרי אנו בבחינה ערומים וחשופים".

בניו זילנד נתן אף פרסום להתקפה הרוסית בעתון "הכוכב האדום" על
המדיניות המרו-אמריקנית של אוסטרליה, וכאן רואים בה התקפה על המשטרות החדשים
של שתי המפלגות המרכזיות בניו זילנד ובאוסטרליה.

בסיכום, בניו זילנד רואים חשיבות לכך שברית אנזוס תחליטה לסמל
בסיוע נרחב למדינות האזור וזאת כאמצעי היעיל ביותר למניעת חדירה גורמים
בלתי רצויים.

החבשנה גם מסקנות בשינוי הגישה של ניו זילנד עצמה במדיניות החגירה,
העסקת מיעוטים והיחס למיעוטים בכלל. בנושא זה קיימת חשיבות דעים בין
המפלגה הלאומית ומפלגת הלייבור.

מאידך נחלקה שתי המפלגות בדעותיהן בענין שיחוף הפעולה בין הצי
הניו זילנדי ומדינות אוסטרליה אמריקניות. שר הבטחון מקרידי הודיע ב-6/8
בפרלמנט שמריבטות ומסוסים ניו זילנדיים יקיימו חמרון משותף עם ספינות
אוסטרליות אמריקניות. השר לא מרש וגמנע מלציין האריכים והקף הפעולות, אך
מניחים שגם צוללות אוסטרליות תתקנה חלק במסרונים המשותפים. יש להניח שנושא
זה יהיה נתון למחלקת הן בציבור והן בין המפלגות בניו זילנד, וכבר סציינים
כאן בעתונות את תגובת סוכנות הידיעות הסובייטית "טאס", המגדירה את חוצאות
ועידה אנזוס כשיבה לתקופת המלחמה הקרה.

בברכה,
חיים רמאל

העקו: מר י. ענוב, סמנכ"ל
המחלקה למחקר והיכנון
אירופה 3
מזמא
השגריר, קנברה

י.י. 10/10/67
למחלקת המחקר והיכנון
משרד החוץ
בתיאור: 10/10/67
למחלקת המחקר והיכנון
משרד החוץ

THE DOMINION

Incorporating the N.Z. Times

SATURDAY

AUGUST 7, 1976

As safe as Anzus

OUT OF ITS OTHERWISE indifferent performance in foreign affairs, the Government will want to claim a stunning success this week in Canberra. The American commitment to Anzus is reaffirmed. Thus the Government's overriding defence ambition, which has been to secure the American connection in the face of what it took to be dangerous vacillation by its Labour predecessor at home and worrying isolationist fancies in the United States Congress, has been achieved. Anzus, linking us with the United States and Australia in mutual defence, which means essentially ensuring this country's protection under America's nuclear umbrella, is, if it were ever weakened, reinforced.

The Government quite properly has been determined to play what part it considered necessary to preserve the American link, and in this it has had a ready ally in the Australians. Both Mr Muldoon and Mr Fraser saw ominous signs of strain in the alliance as a result of initiatives taken by former Labour Governments. Mr Kirk's vision of a nuclear-free zone in the South Pacific was not regarded as compatible with the partnership so long as it proscribed the freedom of the seas to nuclear ships — that is to say U.S. nuclear warships — and, following naturally on that, their berthage in New Zealand ports. Mr Muldoon hastened to change matters. The risk, he has argued, is less dangerous than the consequences of being unsheltered from what is accepted as an increasing Russian naval presence in the Indian Ocean and sharpening Soviet interest in the South Pacific. The Government's concern has been further increased by the debatable consequences of America's pull-back from Asia and the Ford doctrine's denial of any further military involvement on the Asian mainland.

The point needs to be made, perhaps, that the Labour Government was equally committed to the principle of Anzus, however much it might be argued that its flirtation with a nuclear-free zone and sympathy for neutralist ambitions in South-east Asia imperilled it. Of course, partnership is a two-way street. New Zealand is morally required to shoulder obligations in return for the U.S. guarantee. Yet the ultimate test of the treaty is not the paper it is written on but American self-interest. We must continue to persuade Washington that our defence interests are its own.

Having secured its foreign policy base by obtaining a restatement of the American commitment, where does New Zealand now go to exercise its diplomacy? It is significant that the Anzus communique talks of the need to lend help to Pacific communities, some of them independent states though not all economically viable ones, to fend off Soviet influence. Mr Muldoon seemed to have got this message earlier when, at the South Pacific Forum in Nauru last week, he set about mending some of his Government's fences in the region with the promise of aid. This is common sense.

Other reparations are due, however, particularly in South-east Asia where confusion suddenly exists about New Zealand attitudes. The misunderstandings flow principally from a failure, not of principle but certainly of public relations, by the Government in the matter of the All Black tour. Winning back confidence there is important in the wider Anzus context. Now that America has quit mainland Asia, New Zealand — and for that matter Australia — have a responsibility to form a bridge of understanding and operation to ensure that American help and goodwill are not lost to the region of our vital strategic concern.

כל המוסד חובן מסמך זה, כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך - עובר על החוק לתיקון
דיני העונשין (בטחון המדינה
יחסי-חוק וסודות רשמיים),
תשי"ז - 1957.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

שמור

אל: המשרד

מאת: וושינגטון

מס. 38

נשלח: 031500 ארג' 76

10/1/57

מצפא, מזתים, מאסוק.

ביקור המזכיר באפגניסטן.

- משיחה עם אבינגטון עוזרו האישי של אדיתון בו נתקלתי בפרוודור מחמד
1. ביקור המזכיר באיראן המתחיל ביום חמישי יארק לרבעה ימים מהם יומיים שיחות עם השאח בחופ הימ הכספי. אחיכ ישתתף קיס'נגר במפגש בוועדה הכלכלית המשותפת של איראן שיערך בשודן.
 2. מטודן ימריא המזכיר לפגישה עם בחוטו בלאהור. בדרכו יתעכב חמש שעות בכאבול. הביקור הקצר בכאבול נולד בעקבות בקורו של מוחמד נעים, חזיו של דאוד חיאן, בושינגטון ביוני האחרון. מוחמד נעים משמש מעי'ן שהח דה: פקטו של אפגניסטן וביקר בושינגטון כאורחו של קיס'נגר. נעים, בעת בקורו כאן, הדגיש רצון אפגניסטן לפתח יחסייה עם ארהב על מנת לאזן קשריה עם רבהם, והזמין את קיס'נגר לביקור באפגניסטן.
 3. בפמליית קיס'נגר יתלוו אדיתון ממחמד ואוקלי מהמועצה לבטחון לאומי.
- תורגמן.

שחח רותם מנכל ממנכל שק ענוג י. רביב מצפא מאסוק מזתים חקר רת

רע/נז

EMBASSY OF ISRAEL

P.O. BOX 2171,
WELLINGTONד' באב תשל"ו
2 באוגוסט 1976

סגרירות ישראל

אלו מסמכים
מאת הסגריר, ולינגטון

הנדון: לקראת פגידת "אנזוס"

היום נפתחה ועידת "אנזוס" בקנברה בהשתתפות ש"ח של ניר זילנר
בריאן טולבוים, ש"ח האוסטרלי אנדרי פיקוק וסגן ש"ח האמריקאי צ'רלס
רובינסון.

סיכום מפורט על הועידה וחוצאותיה תקבלו ודאי מן הסגרירות בקנברה.
כ"כ עוד אדווח על התגובה בנייר זילנר. במכתב זה מספר הערות והערות
לקראת הפגידה.

פניהים שמסמלת ניר זילנר מצפה להתחייבויות מצידן של אוסטרליה
וארה"ב ליחיד התעניינות בגורלן ובצרכיהן של מדינות האיים של האזור. ש"ח
טולבוים ידגיש לבטח את חשיבות הסיוע הנ"ל בזמן נסיונות החזרה הסובייטית
לאזור בדרך של הקמת בסיסי דיג בסמאטה המערבית ובטונגה.

בעיה החזירה הרוסית היא ללא ספק ההתפתחות האינטרסגית החשובה ביותר
שחלה באזור בשנה האחרונה והיא מעמידה אתגר בפני שלטת חברות "אנזוס". בעבר
לא נטו ניר זילנר ואוסטרליה לבצע פרויקטים מסוג זה שהרוסים מציעים למדינות
האיים. בריה"מ מנסה לקנות דריסת רגל ע"י הצעת פיתוחים, כגון: סלילת שדות
תעופה העשויים לסייע במיוחדות החיירות) אספקת עבודה למועלי נמלן וכן קניית של
פירות וירקות טריים לצריכת מאות דייגים ואנשי צי. בנייר זילנר אין
פחלמים מן הטכניקה הרוסית של התבססות דיג מסוג זה, ההוסכה להיות התבססות
ימית בעלת פוטנציאל צבאי, ומצביעים על כך שאניות מחקר כביכול אינן אלא
אניות ריגול מצויירות בכל המיכשור האלקטרוני.

כדוחותי הקודמים הצבעתי על השפעת הפיתוחים בסמאטה המערבית ובטונגה
ואין ספק שנייר זילנר תמצא עצמה בעמיד מעורבת יותר ויותר בבעיות האיים
ותאלץ לנקט במדיניות ליברלית יותר בנושא התחייבות האיים לנייר זילנר
וסתן סיוע כספי וטכני והרחבת קשרי הסחר. כפי שדיווחתי נדונו בעיות אלה
ב"פורום העסימי" שהתקיים בסוף יולי בנאורו ואשר בו יוצגה ניר זילנר ע"י רוח"ס.

סגן ש"ח האמריקאי צ'רלס רובינסון, ששהה בולינגטון בדרך לוועידת
"אנזוס" בקנברה (למרות הצהירות לא משתתף קיסניגר עצמו), קיים מסיבה עתונאית
בה תעמיד את הנייר זילנר בצורה גלויה ובוסה על עמדת ארה"ב כשאלת חומש ביקור
אניות אוסטרליות בנמלי ניר זילנר. כפי שדיווחתי הרי זו בעיה בעלת רגישות
מיוחדת בנייר זילנר. סגן ש"ח האמריקאי הדגיש שחייב להמציא כח ימי של כנות
בריה אנזוס במסיפיק הדרומי-מערבי חזק דיו כדי לעמוד בפני כל נסיון חזירה,
התבססות והרחבת סובייטית. אין סנוס היום מנוכחות אניות אוסטרליות באזור
ובנמלי ניר זילנר. הוא גם ביטל את הסכנה שבנוכחות פטיגה כאלה. מכל מקום,
מא אחר, 30% מאניות השלחמה האמריקניות הן כיום אוסטרליות ובקרוב יגיע שיעורן ל-50%.
השתתפותן בסערך אנזוס היא חיונית ביותר שכן ע"מ למלא התחייבותן בהתאם להסכם
ולבט לעזרת מדינה חברה נחקמה, חייבת ארה"ב למעול בתאום עם גנות בריחה
ופרושו של דבר, כקוד אניות אוסטרליות, התיעבויות חרדיות, חילופי סבל ותמרונים
משותפים.

רובינסון עמד גם על נושא אחר המעסיק את ניר זילנר והוא - מערכת
קטריה עם מדינות האי העסימי. לנייר זילנר ולארה"ב, אחר, עניין משותף למנוע
הדרדרות התנאים הפוליטיים באיים העסימיים. האמצעי לכך הוא סתן סיוע, ויש
למצא דרכים סחאימות לסייע להן בביצור כלכלתן. אגירת מעוררת במדינות אלו
השטט פחה ומיחוי למדינות אחרות שיש להן אינטרסים באזור זה. כך למשל מגלה
בריה"מ עניין נחקמה בסיסים, אך זהו חרי צעד ראשון, אחר, ואנו יודעים היטב
מה מסתתר מאחורי זאת. מדיניותה של ממשלת הליבור הקודמת שאסרה על ביקורי

EMBASSY OF ISRAEL
P.O. BOX 2171,
WELLINGTON

סגרירות ישראל

- 2 -

אנחות אסומיות בגמלי ניר זילנר לא נתנה אפשרות למימוש מטרות ברית אנזוס, ועתה - נוכח נסיגת ארה"ב מויטנאס, התרחבותו והחזקתו של הצי הימי הסובייטי, ורכיב מדינות עצמאיות באזור המזרחי - הכרחי, אמר, שברית אנזוס התמתה והגביר חילים ע"מ לשמש כח מרחיע.

בהיותו בוליונסון נפגש רוכינסון עם שרי ממשלה ונערכה לכבודו ארוחת צהרים מטעם הממשלה. כ"כ קיים שיתוף עם שר החוץ ושר הכסחון, מנהיג האופוזיציה ועם מנכ"ל משרד החוץ, קורנר. במסיבת עיתונאים ספר שבשיתוף ה"ל קורנר גם בעיות מולטילטרליות ובילטליות, שכללו בין היתר בעית שיווק הבשר הניר זילנר לארה"ב. הוא גם העיר שלנר זילנר סיכויים טובים ליצא מזון ובשר לבריה"מ, נוכח המחסור החמור השורר שם.

בינתיים הודיע רוח"מ מלרדון שהממשלה לא תוויץ על מועד בקורה של אנחה אסומית ראשונה בניר זילנר, אך מצפים לבקור כזה בקרוב. ממשלת ניר זילנר חוששת כוראי להמנעות ולארגון ע"י גורמים עוינים למדיניות הממשלה.

רצ"ב פאמר מערכת בנושא בקור אנחות אסומיות שחופיע בדומיניון 4/8 המשקף במידה מסוימת הלכי רוחות כאן, אף כי אולי צר אחד בלבד.

בברכה,
חיים ושלום

העקב: מר י. ענוב, סמנכ"ל
המחלקה למחקר והיכנון
אירועה 3
מצמא
השגריר, קנברה

EMBASSY OF ISRAEL
P.O. BOX 2111
WELLINGTON

SECRET

TO: THE SECRETARY OF DEFENSE, WASHINGTON, D.C.
FROM: THE AMBASSADOR, TEL AVIV
SUBJECT: [Illegible]

1. [Illegible paragraph of text]

2. [Illegible paragraph of text]

3. [Illegible paragraph of text]

SECRET
1
2
3

1. [Illegible text]
2. [Illegible text]
3. [Illegible text]

SECRET
1
2
3

x The Dominion is more concerned with some other aspects. The main one is a change in emphasis of the New Zealand and American governments on the purpose of the visits. It is now acknowledged, as it should have been acknowledged all along, that they are for exercising, for familiarisation, for learning "to move in concert with our allies", as U.S. Deputy Secretary of the State Department Charles Robinson said in Wellington on Monday. It is no longer just a matter of rest and recreation for jaded sailors, a reason that should never have been advanced if the governments concerned had wanted to cultivate credibility.

The basic aspect for consideration is probably the question of who is taking the initiative in this naval pace-setting in the South Pacific. The Russian build-up of seapower everywhere is beyond dispute, but its motivation is not clear as between seeking to establish Russian influence for its own sake, or reacting to the long-range submarine nuclear capability of the United States. Fear is still the greatest component in international tensions, and it might well be the key ingredient here. Our foreign policy might be to try to trace to their origins the separate attitudes of the big powers, then to try to diffuse them.

Another aspect is that the Minister of Defence, Mr McCready, seemed to have dropped out of sight when the Government came to report on Mr Robinson's visit. The Minister of Foreign Affairs, Mr Talboys, was not about. Again it was the Prime Minister, whose handling of any matter must give it top-drawer importance. To an extent this is inevitable where daily press conferences concentrate on the one person, who can find himself discussing any subject the media like to put to him. But it would be refreshing to find the leader just occasionally referring questioners to a specialist minister to spell out the details.

We don't see as a comparable issue the visit of nuclear-powered ships, commercial or naval, if safety codes are complied with. The target theory is negative and emotional, as it was when applied to the tracking stations. If we want to construct a defence system with allies we use available naval forces as they are constructed and powered in the 1970s, without the weaponry — at least in peace time or in a limited war — that would knock civilisation out.

6

THE DOMINION

Incorporating the N.Z. Times

WEDNESDAY

AUGUST 4, 1976

They can't be told

DISINCLINATION of the Government to reveal the date of the first visit of an American nuclear-powered warship, since visiting became controversial, is natural. Opponents of visits are so determined to attempt a small-boat display of protest that they must pose a danger to themselves, and a responsibility to the police and any other harbour safety or rescue agencies. A public pronouncement on a port of arrival, and a time, could be just too much for some who would want to draw attention to their cause in the most dramatic way possible.

This is a sad commentary on the maturity of debate on such an issue. Every opportunity has been given for public questioning and discussion. The information supplied has been comprehensive. No one with a point of view has seemed to miss an opportunity to influence the Government on its decision. That isn't enough, and the Prime Minister feels constrained to keep time and place under wraps. No doubt a great game of guessing, or even finding out, will ensue, to rival the various voyages to Mururoa.

מטה סחר-חוץ
ירושלים
1 באב תשל"ו
2 באוגוסט 1976

102/102

2

111

אל : מר ז. שר - הציר הכלכלי - מחלקת נ/א-1/1
מאת: מנכ"ל לסחר-חוץ

הנדון: ארה"ב - ספר
סכומך למנכ"ל מיום 9 ביולי 1976

מטבעי בבריטל הוברר לי כי מוקדם או מאוחר יבקשו הספרדים להכליל בשיטת
העדיפויות הכלליות האמריקניות ואטנם כך ע"מ. מעניין להוכיח מה הנוסח
המסורגדום עליו חתמו או יחתמו הספרדים בנושא העדיפויות הנגדיות
ולחשודו עם הנוסח החתום על ידנו, אם אינני טועה חנצסח מומץ לקונגרס
כתוכחה לכך שספרד מלאה אחרי החנאים המפורטים בחוק הסחר האמריקאי.

ב ב ר כ ה,

ד"ר יעקב כהן
ד"ר יעקב כהן

העתק: מר א. גמני - מנכ"ל האוצר
ד"ר מ. מנדלבוט, המנהל הכללי, ממו"ת
מר מ. אלון, הממונה על המערך הכלכלי, משרד החוץ
מר א. ראף, היועץ הכלכלי, ווסינגטון
מר מ. רביב, מנהל מנכ"ל

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך - עובר על החוק לתיקון
דיני העונשין (בטחון המדינה
יחסי-חוק וסודות דשמיים).
תשי"ז - 1957.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

שמור

מס' 2

נשלח: 021430 ארג 76

אל : המשרד
מאת : ברזיליות

אמרי"ר.

קבוצה פקידים בכירים ממחלקת המדינת שב ראשה סמואל לואיס מיועציו של קיסנינג'ר
הגיעה לדיונים עם שול"ח הברזילאי וצמרת האינטרס לקראת עצרת האו"ם. בין הנושאים
המרכזיים מזכירים סכסוך ישראל-ערב והשלכותיו באו"ם, הנוחלתם בלכנון.
השגריר ישתדל לשמוע פרטים בנדרון מעמיתו האמריקני.

שג

שוח רחם מנכל ממנכל מאום אב מצפא חקר רם

צב/נש

1021 / 23/10

אל : המשיד

נמא : וושינגטון

מס 593

נשלח 301300 יולי 76

LETTERS OF OFFER

מצמא דע-נספח צהל כאן, צ'חנובר ניו יורק (תועבר).

הפנטגון העביר לקונגרס ב-28 דנא אח שבעת ה-

חבאים :

1. שלושה העוסקים במכירה לישראל. כל הפרטים בהם צונזרו למעט שווק שניים לזרוע חיכשה ואחד לחיל תים.

2. שלושה העוסקים בסעודיה :

קודם טיים והסמכה ל- F-5E ל-40 פרוחי טיים בתיקף הנאמד ב-26 מליון דולר.

הרחבת עיסקה למכירת ספינות (פרטי העיסקה צונזרו) בתיקף הנאמד ב-185/6 מליון דולר.

1,685 משאיות ו-1,199 טריילרים בתיקף הנאמד ב-25/3 מליון דולר.

3. 500 טילי סיידווינדר (AIM 9L) לרפג בתיקף הנאמד ב-43 מליון דולר.

המכתבים הנל פורסמו ברשומות הקונגרס מ-29 דנא.

אורך

שחח רחמ מנכל שחבט נמנכל ממנכל מצמא מזחית חקר דם אמן

צג/אח

27.7.76

363

אל : מר ד. חורבמן - רושניגטון
מר צ. רפיה - רושניגטון
סאחז / מנהל מזה"ים

הנדון: קפריסין - שבאר"ב

1. כודאי הסגור ענין בדידותו של שברירנו בניקוסיה על שזחתו עם השגריר האמריקאי, (שימו לב בטימא לבקשה קרופורד להסנע מהתיחסות אליו).
 2. בשעתו התפרסמו ידיעות בעתונות על כוונת הממשל לכוון סיוע חוץ בהתנהגות המדינות הנוגעות בדבר בזירה המדינית הבינלאומית בכלל והאו"ם בפרט. אינני יודע באיזו מידה אסנס מחבורים האמריקאים לנהוג כך אך מכל מקום יש בדברי השגריר מוט איומה לסיפור ועדות שלפחות נלגשו לבחינת הנושא.
 3. נשמח אם בהזדמנות קרובה תוכל לשתף על נושא עם מי שמרפד עליו במחפ"ד מחד ועם מנהל המסד הקפריסאי מאידך. תוכל בהזדמנות זאת להוסיף פרטים על התנהגותה של קפריסין מנקודת ראותנו.
- אני מניח שתוצאות הסקד שנערך כעת ע"י מחפ"ד מצועד לשמש חומר גלם לקבלת החלטה עוד לפני העצרת הקרובה על קביעת המדיניות האמריקאית כלפי המדינות מקבלות הסיוע.
- שוב היה אילו ידיעותיו של קרופורד היה מסתכן הנושא - לעתידות ולקונגרס, אך אני מבין שלא כידינו הדבר.

בברכה,

א.ב.

י. בוינע

העקף / ספ"א

השגריר - ניקוסיה

AMBASSADE D'ISRAËL

שגרירות ישראל

רומא, כח בחמוז תשל"ו
26 ביולי 1976

283

אל : ד"ר י. פראטו, מנהל כנסיות

מאת : השגרירות ברומא

העמק : מצפ"א
מר מ. פרגאי, קונכו"ל בניו-יורק

הנדון: היחסים בין ארה"ב והכס הקדוש

כבר ברו"חות קודמים כתבנו על מצב היחסים בין ארה"ב והכס:
ידוע לנו על העדר יחסים דיפלומטיים ועל קיום מגעים קבועים.

המגעים הקבועים הוקמו כלהלן:
ב-7 ביוני 1970 הודיע מר רולנד ציגלר, מזכיר העתונות של הנשיא
ניקסון, שהנשיא בקש ממר קאבוט לודג' לבקר בוותיקאן כדי פעם
ושמה לשמוע שמר לודג' הסכים לערוך הביקורים הנ"ל שיחאמו את
האינטרסים של ארה"ב. למר קאבוט לודג' תואר אישי של שגריר אך
אינו נחשב לשגריר ליד הוותיקאן.

ברומא קיימת לשכה קבועה העוסקת במגעים עם הוותיקאן ובראש לשכה
זו דיפלומט אמריקאי אשר תוארו
* Assistant to Mr. CABOT LODGE
בעבר שכנה לשכה זו בשגרירות ארה"ב ברומא ולפני כשנתיים הועברה
לדירה בבנין אחר. הדיפלומט הנ"ל אינו מאומן ליד ממשלת איטליה
ולא ליד הוותיקאן. הדיפלומט שכיחן לראשונה בתפקיד זה היה מר
אלינג, הנוכחי הוא מר פיטר סארוס. הוותיקאן מיוצג בארה"ב ע"י
דלגאט אפוסטולי, הנוכחי הוא מונס' Jean Jadut. בתקופת מלחמת
העולם השניה כיהן ברומא דיפלומט אמריקאי, מר טיילור, אשר היה
נציגו של נשיא ארה"ב.

לאחרונה פורסמו פרטים על ההסטוריה הרחוקה של היחסים בין ארה"ב
והוותיקאן. ב-1763, בהתאם להסכם פאריס, השתלטה בריטניה על חלק
גדול של האימפריה הצרפתית של אמריקה. בוותיקאן נטו לקיים מגעים
עם מדינה זו באמצעות ממשלת לונדון. ב-6 בנובמבר 1789 האפיפיור
פיוס ה-6 מינה את הבישוף האמריקאי הראשון, מונס' John Carroll
אשר מקום מושבו היה בבלטימור. ב-1797 הוקמו יחסים דיפלומטיים
בין ארה"ב והוותיקאן לראשונה באמצעות קונסול ומ-1848 באמצעות
ציר מוסמך שישב ברומא. הדיפלומט האמריקאי האחרון שכיחן בוותיקאן
היה הגנרל Rufus King אך ב-1868 הקונגרס סירב לאשר התקציב לתפקיד
זה, הגנרל קינג נשאר ברומא עוד שישה חודשים ללא משכורת ובסופו
של דבר נאלץ לעזוב. מאז לא קיימים יחסים רשמיים בין ארה"ב והוותיקאן.

בברכה,
מ. מנדס
יועץ

25.7.76

353

אל ז הציר - וושינגטון
מאת: מנהל מזה"מ

חנון היקר,

חודה על מכתבך 73 מ-21.7.

מגבלות פעולתכם ידועות ומוכרות לנו היטב. אולם אף במסגרת המגבלות הללו ניתן לעשות לא מעט. יתר על כן, ברור וידוע לנו שבסך כל אשר אתם פועלים, בפגשים ומשוחחים עם אמריקאים שונים, אם במחש"ר או בגבעה אין מרוש הדבר שהללו ממלאים את כל בקשותיכם או נענים לכל משאלותיכם. למרות כל זאת, ברור לי שמשקע כלשהו נשאר מפעולה כזאת ואפילו איננו משיגים כל מה שאנו רוצים הרי גם אם יתמלאו מקצת ממשאלותינו גם זו לטובה. ככל מקרה חשוב שהחורכים ידעו שעשינו כמיטב יכולתנו לסייע להם. עם זאת חשוב שתדעו שפעילותכם בנושא זה בווינגטון חשובה לא רק לגבי חוכן יחסי חורכית-ישראל. אלא שבמצב הקיים היא משפיעה לטובה על עצם קיומם.

בברכה,

י. י.
יעל ורד

העתק: מנהל מזה"מ
הגוריר - אנקרה

SEE COVER PHOTO FOR FILE

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

דף מספר מתוך דפים

עותק מספר 10 מתוך 27 עותקים

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו או מקצתו לאדם שאינו מוסמך לכך - עובר על החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה יחסיחוץ וסודות רשמיים). תשי"ז - 1957.

סודי ביותר

מס. 110

נשלח: 211600 יולי

אל: המשרד

מאת: מאג

מ.ר. קדרון, מנהל מצפא.

1021/1021

סקרנטון ביקר במספר ארצות אירופה והיה בזאג ביום בי השבוע. בפגשתי היום עם ונ גורקום המנכ"ל לענייני אוימ לשמוע מפיו על הביקור.

לחלג הדברים הנוגעים לנו:

1. סקרנטון מודאג מהעלאת נושא הציונות בעצרת הקרובה בועדות השונות ובצורות שונות. לא ידע פרטימ.

2. סקרנטון חושש שהדוסימ ינסו להכניס טריז בינ ה-9. הכוונה שצדפת ואיטליה לא יצביעו עם ה-9, ביקש שה-9 יחלכדו ושהיח ההולנדי ינסה לשמור.

על ככ. ההולנדימ בקשו מסקרנטון שיחזיקו את האירופאיים בתמונה בעוד מועד לגבי כוונותיהם יולא כפי שקרה לפני שנתיים עם ההצבעה בעניינ

ה- PLO שעד לדגע האחרון לא ידעו האירופאיים לאנ פני האמריקניי.

3. סקרנטון סיפר למארחו שלאחר נאומו במועבייט (בענינ אנטבה)

נגשו אליו 7 נציגים אמריקאיים ובדכו אותו על נאומו.

השגריר

שהח רחם שתכט מנכל ממנכל אבידר ארגוב דוקן י. רביב מ. קדרון בר רומי/מאוס ב', רכיב/

מצפא רס ר/אמן

רע/שש

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך - עובר על חוק לתיקון
דיני העונשין (בטחון המדינה
יחסי חוץ וסודות רשמיים).
חשי"ז - 1957.

מס' 371
נשלח: 191630 יולי 76

אל: המשרד

מאת: רושינגטון

פלמור, מצפה

משיחה עם דאנלופ/רמניה/מחמד

א. (1). ביקור אנדריי, מזכיר הועד המרכזי של המפלגה הקומוניסטית הרומנית ברושינגטון היה במענה להזמנת המזכיר שהוגשה לו עוד לפני כשנתיים. מועד הביקור נדחה מפעם לפעם כיוון שאנדריי היה מעורב בהכנות לוועידת המפלגות הקומוניסטיות אירופאיות.

ב. (2). בניגוד לנאמר בעיתונות לא נסב ביקור אנדריי על חידוש מעמד ה-MFN. אמנם מארחיו האמריקאים העלו ביוזמתם את שאלת חופש ההגירה רומניה ואפ' תידרכו אנשי הקונגרס עמם נפגש לשעור בהתאם אך הביקור לא נתקד סביב ה-MFN.

ג. (3). בשיחותיו עם הנשיא, מזכיר המדינה וצמרת מחמד יווח אנדריי בעיקר על רשמיו מקונגרס המפלגות הקומוניסטיות האירופיות. כנ' תבע מארחי להחליט מהתנגדותה לשיתופן בממשלה של המפלגות הקומוניסטיות במערב אירופה. זאת בתנאי שאלו לא תהיינה לוחכות פנכהסובייטיות ולא תחלשנה את נאט"ו דבר שיגרם לערעור מאזן הכוחות באירופה. המזכיר חזר שוב באזני אנדריי על התנגדותה הנמרצת של ארה"ב לשיתוף הקומוניסטים בשלטון במערב אירופה. אנדריי גם גלש בשיחותיו לתיאור העולם הקומוניסטי בעתיד והירבה להתנאות בהישגיה ותרומתה של רומניה בתוצאות קונגרס המפלגות האירופיות.

ד. (4). במאי דיווחה שגרירת ארה"ב בבוקרשט שאנדריי עומד להחליף את פקובסקו. דאנלופ סבור כי אנדריי במוקדם או במאוחר יתמנה שר החוץ של רומניה.

ה. (5). דאנלופ מציין כי לאחדונה ניסרת היחלשות במידת ההתעניינות והמעורבות הרומנית בענייני מזת. דומה כי הרומנים החלו מעכלים כי הנשיא מורכב ומסובכ מדי לטיפול חפוז, ומזורז. ההתעבות הסורית בלבנון ובייכה מאוד הרומנים כשלנגד עיניהם נעשה עקרון אי ההתערבות פלסתר. גם פעולת אהל באנטבה גרמה לרומניה מלככה רבה. המנעותם במועצת משקפת זאת.

ו. (6). שאלתי דאנלופ לפרש הידיעות שנתפרסמו בעתונות האמריקאית על גיוס כללי כביכול ברומניה על רקע סכסוכה עם ברה"מ בעניין מולדביה, דאנלופ ציין כי קהילת המודיעין קבעה כי ב-12 הוכרז ברומניה על חדגיל

כל המוסד תוכן מסמך זה, כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך - עובר על החוק לתיקון
דיני העונשין (בטחון המדינה
יחסי חוץ וסודות רשמיים).
תשי"ז - 1957.

=2=

גיוס במסגרת המליציה החדשה החולכת ומוקמת גודמת זו היגוסלביה. על אפ
שרבימ רומניה - גם בדגים בכירים למדי-סברו כי מדובר בגיוס כללי
נוכח אפשרות על פלישה סובייטית, ברור לארהב כי לא היה לדבר כל קשר עם
ברחם.

ד). במגע רומניה-ברחם סוכם לאחרינה להסכים שפשרת בסרביה איננה נושא
למחלוקת בין שתי המדינות. רומניה הצהירה כי אינן לה תביעה
טריטוריאלית כלשהי והוסכם שהנושא יחדל מלשמש עילה לניגוח הדדי.
מאידך הבהירה רומניה במגעיה עם ברחם כי לא תסכים לאינטרפרטציה ההיסטורית
הריוחת בברחם של בעית בסרביה והוסיף לדאות שורשי ההחלשות
ניה כפי שנהגה עד כה.

בנצור.

שהח רוחם מנכל שתכס ממנכל י. רכיב ארגוב אבידר רוזן מזאר מצפא הקר רם אמר

צג / אר

102/ 56

27/56

A New United States Policy Toward the United Nations

This report was prepared by an Ad Hoc Group on United States Policy Toward the United Nations, comprising scholars professionally concerned with international affairs, former U.S. delegates to the UN and nongovernmental organization leaders. The Ad Hoc Group met periodically during 1975-1976 and reached a consensus on the broad conclusions set forth in the report. While all the participants agreed on these conclusions, they did not necessarily concur in every specific recommendation.

Morris B. Abram
Thomas Buergenthal
John Carey
Norman Cousins
Seymour M. Finger
Thomas M. Franck
Richard N. Gardner
Bertram H. Gold

Rita Hauser

Philip E. Hoffman
Sidney Liskofsky
Charles William Maynes
John Norton Moore
Hans Morgenthau
Leo Nevas
Nathan Pelcovits
Jerome Shestack

A NEW UNITED STATES POLICY TOWARD THE UNITED NATIONS

The policy of the United States in the United Nations is in a state of disarray. Spurred by policy reverses at the last General Assembly session, Congressional hearings were initiated to re-evaluate U.S. participation in the UN. The appointment of a new U.S. Ambassador to the UN -- our eighth in eight years -- provides an opportunity to re-define the U.S. relationship to the world organization.

The members of the Ad Hoc Group who cooperated in preparing this report are united by a conviction that we wish to record at the outset: that a central task of U.S. foreign policy in the crucial last quarter of the twentieth century is the building of effective world institutions to help solve critical world problems of vital importance to the American people and to all peoples and nations. These problems include the danger of the spread of local conflicts, the proliferation of nuclear and conventional weapons, the increasing financial burden of the arms race, the population explosion, the deterioration of the environment, food and energy shortages, underdevelopment, unemployment and mass poverty.

Despite our country's differences with the developing nations, we believe that if the U.S. seeks sincerely to accommodate their genuine concerns, many will find it in their interest to cooperate with us in dealing constructively with these world problems through the UN system.

We are deeply concerned that international performance in these areas is inadequate when measured against need. This is not the fault primarily of the U.S. In the main, our country has played a role of constructive leadership in the history of the UN and its overall record compares favorably to that of most other countries, many of which have used the UN for political warfare while demonstrating little concern for pressing global problems. Nevertheless, we find inescapable the conclusion that U.S. participation in the UN system has followed a declining path of effectiveness under both Republican and Democratic administrations during the last decade.

This trend can and must be reversed. American prestige can be restored because our power and influence remains real. If we regain our sense of purpose and direction, we will again be in a position to use both in international affairs in a constructive manner. The survival of the U.S. as a free, secure and prosperous country demands that the vital business of managing international interdependence be somehow performed. There is no more important challenge to U.S. foreign policy than to determine which items of interdependence business can still be effectively performed by the UN and which cannot. Where the UN can be effective, the U.S. must energetically work to reform and streng-

then the UN system; where the prospects for constructive work are poor, we will have to set about building alternative structures in cooperation with like-minded nations.

This report is not intended to provide detailed answers to all the specific questions that must be addressed as part of a thoroughgoing review of U.S. participation in the UN system. However, we trust that it may offer a useful conceptual framework as well as a stimulus for the re-examination of policy which now must be undertaken by the Executive Branch, the Congress and the American people.

Rethinking the Problem

Recent disquieting events at the UN -- the extremist rhetoric about economic issues, the campaign to delegitimize Israel by branding Zionism as racism and by calling on states to desist from economic aid to Israel, the failure to deal with international terrorism, the votes against Guam bases and for Puerto Rican independence, the use of the General Assembly as a forum for villifying certain countries, including the U.S. (e.g., General Amin's speech), the tolerance by the membership of such practices, the failure to act on Lebanon and Angola -- have intensified American disenchantment with the UN and its agencies. They have produced widespread doubts about its value and have led to a Congressional call for a reassessment of our multilateral diplomacy.

Partly the problem is immediate and tactical -- how to stem the tide of accelerating political abuse and misuse of the UN's deliberative bodies. This is not solely a task of ensuring due process and procedural fairness. To be sure, it remains necessary to protest against such acts as the twisting of the rules by the Security Council to seat the PLO with all the privileges of a member state. But procedural abuse is not the crux of the problem. Rather the problems in the Assembly, and indeed throughout the UN system, have been caused by politicized behavior which has undermined the institutional capacity of the system to deal in an impartial and effective manner with questions of world concern. The question we face is whether it is possible to turn around political behavior so that the institution will become again an environment for useful dialogue and constructive action?

Beyond this, events have illuminated a basic and chronic impairment in the UN system: during the past decade, while the involvement of the UN in pressing global problems has increased, in many important respects it has become less responsive to the objective requirements of international cooperation. It has become less efficient in coping with world order problems such as: peacekeeping, economic development, promotion of human rights, protecting the environment, eradicating epidemic diseases, regulating the airways, and managing ocean resources -- problems which are too global and too complex to be solved by one nation or even by all the Western nations together.

It has become increasingly difficult for the U.S. and other nations to conduct constructive multilateral diplomacy in the UN. Accelerated political abuse of UN bodies, the assertiveness of majorities that dictate not only the agenda but one-sided solutions, and their insensitivity to legitimate national interests, including those of the U.S., have put strains on the effectiveness and credibility of multilateral institutions. Many Americans are so outraged by these developments that they have lost sight of the functional value to be found in UN agencies and UN activities. Congressional and popular support has been eroded to the point where any program that bears the UN label is suspect.

Inconsistencies in American multilateral diplomacy have complicated the problems. Sometimes the U.S. has spoken with several voices (e.g., on economic and African issues) and has been insufficiently vigilant. For example, it failed to communicate at a high level in the capitals of UN members the reason for American concern about the Zionism resolution and the damage it might do to the prospects for Middle East peace, the authentic fight against racism and American support for multilateral cooperation.

A Possible Approach

Whatever weight one attributes to the various causes of our predicament, clearly a corrective strategy is imperative. Its aim should be not punitive but remedial. The U.S. must act and be perceived as acting out of a genuine concern for the restoration of the UN as an effective institution for dealing with the world's vital interests. This means synchronizing tough diplomacy -- speaking forthrightly to set the record straight, defending our interests vigorously and delineating the limits beyond which the U.S. will not be pushed -- with a readiness to accommodate honest grievances and to bargain about the real economic and other interests of the developing world.

Some have criticized the policy of standing up to the majority as incompatible with "accommodation," but this sets up false alternatives. A viable strategy recognizes that these are two sides of the same coin. Philosophically and in terms of practical politics, Congress and the American people will not make sacrifices or agree to favorable economic arrangements in an institutional context where America's legitimate concerns are ignored or brushed aside and the negotiating atmosphere is poisoned by venomous political debates. There can be no fundamental improvement in the UN or room for accommodation save by dealing with the Third World -- and the Communists for that matter -- in a spirit of realism and candor. The developing nations must know that the U.S. cannot respond to their economic concerns if they are insensitive to vital political and economic interests about which the U.S. feels strongly.

This understood, our strategy should be to appeal to those elements in the developing world that are more interested in solving economic and political problems than in scoring ideological points. Accommodating such elements

proved successful at the Seventh Special Session on economic issues in September 1975. Our purpose should be to identify and pursue interests we share with the moderates and pragmatists, to explore opportunities for working with leaders of developing nations who are ready to engage in collective bargaining. We must take into account the possibility of bargains in which we try to satisfy the priority concerns of the less developed countries (LDCs) in their economic development and in eliminating the remnants of colonialism in exchange for their cooperation in peace-keeping, enlarging respect for the entire range of human rights and cooperating in solving world order problems. This strategy is credible only if the developing world is seen not as an ideological monolith but as an aggregation of nations with varying interests, many of which are in harmony with ours. Our approach should be positive, not only because there are limits to the power of negative thinking, but also because we can succeed in the long run only by enlisting allies and mobilizing the non-doctrinaire pro-UN constituency, including those in the Third World.

Next Steps for U.S. Policy

Given this conception of the problem, what steps can be taken to fashion a constructive diplomacy for both the short term and the long haul -- to stem the erosion of American influence and to serve long-term U.S. interests in effective international institutions?

Total withdrawal from the UN or total non-participation are not really sensible options, though it may be necessary to consider selective participation. The purpose is not to weaken the UN but to improve it. Nor is there profit in absenting ourselves totally from the Assembly, which can often serve as a useful platform and negotiating forum. Even the most skeptical see value in UN peacekeeping operations and in the UN's public service activities. (Even Israel, despite understandable frustrations, has chosen to stay in the UN which provides a certificate of legitimacy and an arena of communication in a cold diplomatic world.)

We believe that the national interest in a stronger and more responsible UN would be best served by new U.S. policies in the following areas:

1. Making Multilateral Affairs Part of Overall Diplomacy

The key to successful action in the UN is to perceive and conduct multilateral diplomacy as an organic part of total diplomacy. Issues and interests do not divide neatly into bilateral and UN boxes. In recent years, the U.S. has come to perceive that a weak position in the UN can have a negative influence on its bilateral diplomacy. Just as poorly conceived bilateral diplomacy, particularly in the Third World, undermines U.S. influence in the UN, so do setbacks to the U.S. in the UN complicate U.S. bilateral objectives. We need to pay more attention to what goes on in UN and other multi-

lateral forums, using American diplomatic leverage as needed to accomplish our purposes. Our concern about events at the 1975 General Assembly was twofold: that it impeded our foreign policy objectives, notably by making a Middle East settlement more difficult and that it impaired the integrity of the UN. Unless the threat to the integrity of the institutions of the UN is overcome or contained we may be compelled to fashion new international arrangements to cope with world order tasks.

We must, then convey the message that we take very seriously policies and votes in the UN. A clear-cut measurement of "responsible" UN behavior is hard to define; but it is possible to discern consistent patterns of constructive as against destructive conduct in utterances and votes. The overall pattern of a country's UN behavior, and whether such behavior supports or undercuts our major foreign policy aims, should be taken into account in our overall relationship with them. Its UN behavior is an aspect of the national politics and diplomacy of each country and necessarily affects the bilateral relationship. The Department of State has recently recognized this fact by appointing an official in the Bureau of International Organization Affairs to monitor patterns of multilateral behavior, discern where vital American interests are at stake and draw policy implications. The Department is expected to alert foreign nations in advance about issues and votes the U.S. considers of major importance. This can be a constructive development provided that countries are not penalized for defending legitimate national interests (e.g., supporting a resolution on commodity agreements opposed by the U.S.), but rather for pursuing a consistent course of negative behavior that serves no genuine national interest and weakens international institutional structures.

In implementing this diplomacy certain steps are indicated:

Diplomatic representations. Diplomatic approaches should be initiated with key nations (including missions by the regional Assistant Secretary of State) for a candid review of UN events and their implications. The purpose should be to define and register the American interest, and these nations should be informed that American cooperation on matters of interest to them cannot be unrelated to their behavior in UN forums and agencies on matters of interest to us. The U.S. must be concerned when countries with no active interest in such issues as the Middle East, Korea, Guam, Puerto Rico, the Panama Canal, etc. pursue certain policies and cast their votes for reasons of propaganda, bloc solidarity or log-rolling.

Such diplomatic approaches are especially imperative where nations have played an egregiously damaging role. On the diplomatic front, also, the U.S. should not leave the USSR in doubt about its displeasure over the major role played by Soviet representatives behind the scenes in launching the anti-Zionism offensive. This is a grave compromise of detente rules of the game and calls into question Soviet cooperation in fostering a peaceful settlement of the Middle East dispute.

In general, the most effective way to influence policies is for our Ambassadors and their staffs to communicate more frequently and at a higher level with host governments on U.S. policies in multilateral institutions. This is particularly important since many of the 144 UN delegates act without instructions on the vast majority of UN agenda items. To be effective, our diplomacy must be consistent. Thus, courting a country whose behavior in international matters -- e.g., early recognition of the MPLA in Angola, voting for the anti-Zionism resolution, unhelpful statements by the foreign minister -- has been damaging, is hardly effective diplomacy.

Diplomacy toward the Third World. The success of such a diplomatic approach toward the Third World hinges on a specially-designed effort to persuade moderate leaders that their true interests lie not in confrontationist demands of "have-nots" on the "haves," but in cooperating in seeking solutions to common world problems. On many real issues, such as providing help in capital formation and technology, aiding agricultural development and stabilizing export earnings, responsible leadership can be induced to seek negotiated solutions rather than confrontation. Moreover, we share with them real interests in promoting peaceful settlement of conflict, combatting terrorism, enlarging the area of respect for human rights. (Specific proposals for pursuing such shared interests are explored later). Approaches to the moderates need to be undertaken on a selective basis by analyzing the record. Many Third World countries are likely to be receptive to such an approach and would join in cooperative and constructive efforts at the UN.

Aid and Trade. As a guideline in aid-trade policy a rule should be adopted that a consistent pattern of responsible or irresponsible behavior on important multilateral issues will be taken into account in bilateral aid and trade relationships. For example, granting access to Eximbank credits and pricing arrangements on commodities involves hard choices in allocating limited resources which should take into consideration the entire spectrum of relationships, including the multilateral record. We believe Congress will properly want to consider the multilateral dimension of other nations' policies, even where the Administration does not.

In aid-giving the principle needs to be established that responsible UN behavior is an important consideration in allocating development assistance. Under a new provision in the International Development and Food Assistance Act of 1975, assistance may be withheld from any country with a "consistent pattern of gross violations of internationally recognized human rights." A comparable approach should be taken by the U.S. where there is a consistent pattern of irresponsible behavior in multilateral bodies. This would not be an absolute criterion but a factor to be given due weight and balanced against other national interest considerations. (Humanitarian considerations should continue to be overriding, so that emergency relief in famine and other types of disaster would be dispensed on humanitarian grounds irrespective of the balance sheet of "responsible" behavior in UN forums.) To be effective, such a policy

requires rebuilding our foreign aid program as a major tool of U.S. foreign policy, including a commitment to an increase in official development assistance and appropriation in full of our authorized contribution to the International Development Association (IDA). Otherwise our leverage is weak and it is unrealistic to speak of orchestrating aid policy according to a pattern of behavior in multilateral bodies.

UN context. It is more complicated to apply this approach to U.S. contributions to UN budgets without hurting institutions and programs we favor. (Chart A) Withholding money from assessed UN budgets as a sign of displeasure with certain programs presents difficulties. The financial management rules of the UN prevent the earmarking of contributions. Moreover, not paying dues to which we are committed by treaty (though the Soviets and others have occasionally followed this course), raises serious legal questions. If we delay payment it should be made clear that this is not a vindictive act but a principled move in line with the "Goldberg reservation" of 1965, which declared that we reserved the right to withhold funds from "certain" activities for "strong and compelling" reasons. Cutting off or reducing donations to voluntary programs presents no legal problems, but such programs generally support humanitarian and public service activities we favor, as the appended table makes clear. (Chart B) Besides, such broadside cuts could hurt responsible and friendly UN members as well as others.

We believe the following specific actions deserve consideration:

While continuing vigilant participation, the U.S. should continue its policy of delaying payment of dues to UNESCO and other agencies that persist in discriminatory or other improper actions.

The U.S. should disengage selectively from "tainted" programs, such as the action program in support of the decade to eliminate racism, which was re-defined last November to include Zionism. This would implement the policy declared by the U.S. representative in the Fifth (Administrative and Financial) Committee, December 1975, that the U.S. could "no longer support this program."

The principle here is that any human rights or other meritorious program that is politically distorted ceases to be desirable. Credibility and principle now demand that we deduct from the U.S. contribution our share (25%) of the cost for any such program. Though the gesture would be mainly symbolic, it would help establish the principle. To drive home the point that we oppose not the commendable purposes of the program for the decade but its perversion, we should add an equivalent amount to voluntary UN programs we favor.

2. Selective Participation in UN Agencies and Programs

The U.S. should concentrate its energies on those agencies and programs where possibilities for constructive diplomacy are most promising. For political and security issues this means the Security Council, for despite the capacity of Third World coalitions to exercise a passive veto, U.S. and allied interests can still be protected there and constructive peace-keeping action undertaken. On economic matters, action responsibility should be vested, to the largest extent possible, in the World Bank, the International Monetary Fund (IMF) and a reformed and strengthened General Agreement on Tariffs and Trade (GATT) and other agencies where American interests can be adequately safe-guarded.

The U.S. should continue to participate actively, and indeed continue to assert leadership, in such endeavors as the negotiations on the Law of the Sea, designed to produce agreement for the orderly use and management of the oceans and their resources -- a major objective of U.S. foreign policy. Contrariwise, the U.S. should disengage from conferences and activities which reflect a perversion of technical agendas by "politicization" or discriminatory practices. Walk-outs of U.S. and like-minded delegations -- as occurred at the UNESCO world-media conference over its incorporation of the Zionism-equals-racism resolution in the official declaration -- should be encouraged. Moreover, the U.S. should refuse to pay its share of the costs of such conferences and programs and, where it has reason to expect moves to politicize, announce this intention to advance.

Within the Assembly the U.S. should focus efforts where consensus is possible and practical matters, such as food, law of the sea, drug abuse control and protection of the environment, are being advanced. Though the Assembly clearly has a useful role in launching such programs, every effort should be made to ensure that it does not interfere in operational functions.

Selective involvement in Assembly proceedings means participating where constructive discussion is possible: articulating a strongly held minority view where necessary on matters such as disarmament, satellite broadcasting and rules governing expropriation of foreign property; supporting worthwhile programs such as peacekeeping, drug abuse control and law of the sea; and explaining and protecting our policies and negotiating positions. We should, of course, retain a watching brief over all Assembly-related activities, but on marginal issues or those designed strictly for propaganda, we should downgrade our participation. (France and China have often followed a policy of the empty seat and the U.S. left the anti-colonialism committee when it became a forum for vilifying America and one-sided espousal of "national liberation" movements. Our departure did not end the abuse but the committee lost its audience.) We should make it clear that our absence is not simply a symbolic "protest," but a judgment of where serious business is being conducted and

where it is not.

The U.S. should vote less to affect the outcome than to make a point: to affirm convictions and underline the diplomatic as against the "legislative" uses of the Assembly. There is nothing wrong with splendid isolation on a vote: it helps make the point. In general, the voting process as a way of making decisions should be devalued and we should work for increased use of consensus procedure in the Assembly's decision-making process, especially on economic issues.

3. Coalition of the Like-Minded

To improve its parliamentary position and enhance opportunities for positive action in UN bodies, the U.S. should concert with like-minded states. Consultation should be conducted in advance on all key issues, as well as through normal diplomatic exchanges during sessions. We should take the lead in forming an informal "world order coalition" -- maintaining rapid communication among foreign ministries on crucial multilateral issues and engaging in advance planning. The core of the coalition would be our European allies, Japan and like-minded developing nations. Diplomatic action of this nature should of course be complemented by maintaining diplomatic liaison with other sympathetic countries. We should make clear that such a coalition is not intended to split the Third World.

In addition, opinion leaders and non-governmental organizations could be mobilized to help stimulate constructive policies in UN agencies.

4. Structural Reforms

We should work much harder at reforming and strengthening the work of UN agencies, even while recognizing that the prospects may not be too promising in the short run because of the overheated atmosphere at the UN and because only limited benefits can be expected from improved mechanisms unless they are accompanied by political will. Most promising is the approach of the Group of Experts on the Structure of the UN System, which designed a new structure for economic cooperation. The Group has proposed that contentious items before the General Assembly and ECOSOC be referred to negotiating groups for consultation and conciliation. These groups would include countries "principally interested in the subject matter," who would function in private under a full-time chairman (who may travel to capitals to attempt to conciliate positions), and may take a year or two to reach agreement. Pending agreement the plenary body would normally refrain from pressing issues to a vote and give conciliation a chance to succeed.

5. Reassessing the Utility of UN Agencies

The U.S. should take a hard look at international institutions to which it belongs to determine whether they are still workable and still promote major American and world order interests. Where the machinery is no longer serving the purpose for which it was established, or is working inefficiently

because of political taint or bureaucratic petrification, the U.S. should take the lead in organizing new and more manageable groupings which reflect our interests and are better able to deal with emerging world problems. An example of such a new mechanism is the Conference on International Economic Cooperation which brings together 27 industrialized, OPEC and non-oil producing developing nations. The eventual linking of such agencies to the UN would be desirable, if and when the General Assembly and other UN bodies reform themselves and evolve into more responsible institutions.

More controversial but inescapable if the reassessment of U.S. policy toward the UN is to be comprehensive, is to take another look at our membership and extent of participation in UN specialized agencies. Some have become politicized and debased; some may no longer serve the national interest of the U.S. or even the broader world objectives of standard-setting, delivery of technical aid and transnational communication for which they were created. The purpose of such an appraisal is not to kill the agency -- others may find value in them -- but to calculate whether we still have a net interest in belonging ourselves. The presumption should be for staying in, but U.S. policy should not exclude the option of renouncing membership in certain agencies when a careful appraisal indicates that our interest in a cooperative world order would be better served by getting out.

6. Pursuing Shared Interests with the Third World

Ultimately, effective multilateral diplomacy rests on the assumption that the West shares a common interest with much of the developing world in negotiated solutions to common economic and political problems. It is tied to a shared perception about the need to cooperate through international institutions and to fashion improved international arrangements to cope with world order problems. While the attitudes of the developing nations may differ from those of the West on many of these world order issues, we believe accommodations in the mutual interest are still possible.

Colonialism. A more positive American stance on southern African and human rights problems could help defuse the colonialist issue. In the UN, particularly because of the Byrd Amendment, we are seen as lacking concern about colonialism and racism. Secretary of State Kissinger's recent African policy speech in Lusaka was a major step forward. The Administration must urgently follow through. Repeal of the Byrd Amendment (which puts us in default of Security Council sanctions), joining the Council on Namibia, a more accommodating stance on commissions of inquiry for southern Africa, paying more attention to Africa in our diplomacy - are other measures that will give the U.S. moral leverage.

Human Rights. Accommodation on colonialism should be linked to a more active posture on humanitarian and human rights considerations in foreign policy. A fitting bicentennial action would be U.S. adherence to the Conventions on Genocide, Racial Discrimination, Forced Labor and the two Covenants on Human

Rights. (Of 22 treaties drafted by UN bodies the U.S. is a party to only three: the Supplementary Convention on Slavery, the Protocol Relating to the Status of Refugees and the Convention on the Political Rights of Women.)

Even more important, we should call attention to human rights violations anywhere in the world on an objective basis and underscore our concern over the disturbing trend in the Human Rights Commission and other forums of deviation from their proper role as expert bodies examining issues on their merits. We should stress that we cannot accept the lack of balance in the human rights activities of these bodies -- the disproportionate concentration on unsustained and exaggerated charges against one country as against the lack of interest in more serious violations elsewhere, the singling out of oppression in one country while turning a blind eye to political repression, torture and mass murder in many other countries. And we should call attention to inhumane practices wherever they occur. We should intensify efforts to persuade Africans and Asians that our concern and theirs ought to extend not only to institutionalized racial/ethnic discrimination (Article 7 of the Universal Declaration to Human Rights) but also to mass murder (Article 3), torture (Article 5), arbitrary and unfair detention and trial (Articles 9,10,11) and denial of the right to emigration (Article 13).

We should seek common ground with countries which are beginning to share our perception about the importance of upgrading civil and political rights and combatting the grosser forms of oppression. Specifically, an effort should be made to get their support for unblocking the implementation procedure under ECOSOC resolution 1503 and ending the selective morality applied in the operation of this and other implementation efforts of the Human Rights Commission and Sub-Commission on Prevention of Discrimination and Protection of Minorities.

A Juster Economic Deal.

The paramount issue for the developing countries is the economic relationship. The U.S. should regain the momentum of the initiative at the special session in September 1975 convened to foster a constructive dialogue on development and economic cooperation. The final document (Resolution 3363) incorporated much of the American plan, notably these recommendations: a facility to stabilize export earnings through the International Monetary Fund, replenishment of the International Development Association, increased capitalization of the International Finance Corporation, an international energy institute, a center for the exchange of technological information, a world grain reserve and an International Fund for Agricultural Development. While the U.S. had reservations about some aspects of the final document, a satisfactory accord was achieved on specific provisions and larger objectives. Now we should move in concert with Western allies and cooperative Third World nations to implement the promises and build the institutions.

The special session showed that with good will in negotiation a very substantial measure of agreement on real concerns can be reached. The main message to the developing world is that more is to be gained from working with us than against us. A related message: since much of the program depends on Congressional action or concurrence (e.g. participation in the tin, coffee and other commodity agreements, increased capitalization of the IFC, replenishment of the International Development Association, enlargement of quotas in the International Monetary Fund), responsible behavior in the UN may become a practical prerequisite to success. America, in turn, must commit itself to the goals of the Second Development Decade, including the aid target, and pursue vigorous efforts to provide the developing world with access to our markets under conditions which protect American workers either through generous adjustment assistance or scheduled import entry. We must give clear and convincing evidence that we care about the issue of world poverty. Only then is there hope of success for the strategy of tough diplomacy and accommodation of the real concerns of the Third World.

Conclusion

The cardinal feature of American strategy, then, should not be a test of strength with the Third World but a test of whether pragmatic interests will override ideological fixations. We should make a sustained effort to reestablish American influence through the "synchronized diplomacy" described above. This will enable us to determine whether present trends can be overcome by American leadership and honest bargaining or whether the trends are irreversible. If grievances are real and aspirations concrete, there is room for collective bargaining, provided political leaders on all sides substitute statesmanship for showmanship, focusing on practical programs rather than abstract doctrines and showing a decent respect for one another's political and economic concerns. In such bargaining we can be sympathetic and friendly. If the response is nonetheless to debase the institutions, to rely on steamroller majorities, to avoid consensus, and to try to "legislate" rather than negotiate farreaching changes in the world order, our recourse is clear -- to downgrade politicized UN institutions, to participate selectively and to fashion new institutions and new groupings around real interests.

AD HOC GROUP ON UNITED STATES POLICY
TOWARD THE UNITED NATIONS

April 1976

CHART A

Assessed CONTRIBUTIONS TO INTERNATIONAL ORGANIZATIONS

[In thousands of dollars; fiscal years]

	1976	1977 request
A. United Nations and specialized agencies:		
1. United Nations.....	\$77,335	\$87,185
2. United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization.....	6,292	5,790
3. International Civil Aviation Organization.....	29,319	32,155
4. World Health Organization.....	13,570	20,798
5. Food and Agriculture Organization.....	6,729	20,260
6. International Labor Organization.....	1,308	1,470
7. International Telecommunication Union.....	1,683	2,295
8. World Meteorological Organization.....	143	259
9. Intergovernmental Maritime Consultative Organization.....	188	316
10. Universal Postal Union.....	105	136
11. World Intellectual Property Organization.....		113
12. World Tourism Organization.....	7,429	11,343
13. International Atomic Energy Agency.....		
B. Inter-American organizations:		
1. Inter-American Indian Institute.....	62	88
2. Inter-American Institute of Agricultural Sciences.....	4,405	4,758
3. Pan American Institute of Geography and History.....	195	195
4. Pan American Railway Congress Association.....	15	15
5. Pan American Health Organization.....	15,862	19,029
6. Organization of American States.....	25,001	27,005
C. Regional organizations:		
1. South Pacific Commission.....	457	713
2. North Atlantic Treaty Organization.....	11,523	13,175
3. North Atlantic Assembly.....	171	215
4. Southeast Asia Treaty Organization.....	587	467
5. Colombo Plan Council for Technical Cooperation.....	12	13
6. Organization for Economic Cooperation and Development.....	11,237	15,850
D. Other international organizations:		
1. Interparliamentary Union.....	105	128
2. International Bureau of the Permanent Court of Arbitration.....	2	3
3. International Bureau for the Publication of Customs Tariffs.....	28	28
4. International Bureau of Weights and Measures.....	165	209
5. International Hydrographic Organization.....	25	25
6. International Wheat Council.....	91	
7. International Coffee Organization.....	400	
8. International Institute for the Unification of Private Law.....	22	24
9. Hague Conference on Private International Law.....	23	27
10. Maintenance of Certain Lights in the Red Sea.....	6	6
11. International Bureau of Exhibitions.....	11	17
12. Customs Cooperation Council.....	796	896
13. International Center for the Study of the Preservation and Restoration of Cultural Property.....	175	156
14. International Organization for Legal Metrology.....	18	19
15. International Agency for Research on Cancer.....	430	625
16. General Agreement on Tariffs and Trade.....	1,959	2,186
17. International Office of Epizootics.....	19	27
Total.....	217,853	274,000

CHART B

VOLUNTARY CONTRIBUTIONS TO INTERNATIONAL ORGANIZATIONS AND PROGRAMS UNDER THE FOREIGN ASSISTANCE ACT

[In thousands of dollars]

	Fiscal year--			
	1975 actual	1976 proposed	Transition quarter proposed	1976 estimate (percent)
United Nations programs:				
U.N. Development Program.....	\$77,897	\$120,000	-----	25.9
U.N. Children's Fund.....	17,000	15,000	-----	19.4
International Atomic Energy Agency Operational Fund.....	2,500	3,500	-----	27.6
World Meteorological Organization, Voluntary Assistance Program.....	1,500	1,500	-----	24.0
U.N. Food and Agriculture Organi- zation, World Food Program.....	1,500	1,500	-----	29.7
U.N. Institute for Training and Research.....	400	400	-----	26.7
International Secretariat for Volun- tary Service.....	60	-----	-----	-----
U.N. Relief and Works Agency.....	23,200	26,700	13,400	21.0
U.N. Funds for Southern Africans.....	50	50	-----	.04
World Heritage Fund.....	143	50	-----	87.0
U.N. Disaster Relief Organization.....	* 750	-----	-----	-----
Organization of American States ¹	-----	20,800	5,800	66.0
Special multilateral fund for educa- tion, science and culture.....	-----	7,590	2,080	66.0
Special multilateral fund, special projects.....	-----	6,000	1,740	66.0
Special development assistance fund.....	-----	6,410	1,760	66.0
Inter-American Export Promotion Center.....	-----	800	220	66.0
Total, United Nations and OAS programs.....	125,000	189,500	19,200	-----
U.N. Environment Program Fund ⁴	5,000	7,500	-----	31.0
Indus Basin: ⁴				
Loans.....	200	10,000	-----	28.0
Grants.....	9,000	22,500	4,500	78.0
Total, international organizations and programs.....	139,200	229,500	23,700	-----
Other appropriations:				
Population planning and health: ⁵				
U.N. Fund for Population Activ- ities.....	20,000	21,000	4,600	28.0
Public Law 93-570 (UNRWA).....	10,000	-----	-----	-----
Middle East Special Requirements Fund (UNRWA).....	6,000	-----	-----	-----
International Narcotics Control ⁷	4,000	4,000	-----	80.0
International Disaster Assistance.....	(?)	* 200	-----	* 19.0
Security Supporting Assistance; U.N. Force in Cyprus.....	9,600	9,600	4,800	45.0
Grand total.....	184,000	264,300	33,100	-----

* Funds will not be used due to prohibitory language of Section 9 of Public Law 93-559.

¹ U.S. contribution of \$750,000 to the U.N. Disaster Relief Office for fiscal year 1975 from International Organizations account. For fiscal year 1976 \$200,000 is proposed as a grant from the International Disaster Assistance Fund.

² Fiscal year 1974 and fiscal year 1975 funding from "Selected Countries and Organizations."

³ Authorized by the U.N. Environment Program Participation Act of 1975.

⁴ Program discussed in Near East South Asia volume.

⁵ Program discussed in Interregional volume.

⁶ Funds requested and programs discussed in the Department of State presentation.

⁷ Represents average pledges from all donors for calendar years 1975-77, excludes donations from other donors to UNDRG for specific disasters.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

כל המוסר תוכן מסמך זה,
כולו או מקצתו לאדם שאינו
מוסמך לכך - עובר על החוק
לתיקון דיני העונשין (בטחון
המדינה יחס-חוץ וסודות
רשמיים). תשי"ז - 1957.

דף מספר מתוך דפים
עותק מספר 10 מתוך 20 עותקים

סודי ביותר

מס 279

בשלה 141200 יולי 76

102.1

5/6

אלי המשרד

מאת: רושינבסין

בהול

מבכל - לנמען בלבד.

בשיחתי היום עם המזכיר (בענין מועב"ט) אמר שבוודאי שמנו לב שהם הפעירו בושאת
ממשיים לאוקיאנוס ההודי כדי לחזק קניה כנגד איום אוגנדה וכן פוקדת ספינת מלחמה
שלחם את במל מונטה כל יום. המזכיר אמר שזה צעד משמעותי ביותר. אמרתי לו ששמנו לב לכך
וכי אנו מעריכים זאת.

דינצ'י

שהח רוחם מבכל ממבכל שהכנס י. רביב ענוג רביב/מצפא רס אמן
לב/יל

NOTES
RE: [illegible]

DATE: 10/10/50

[illegible]

RE: [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]
[illegible]

כל המוסר תובן מסמך זה, כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך - עובר על החוק לחיסון
דיני העונשין (בטחון המדינה
יחסייחוק וסודות רשמיים).
תשי"ז - 1957.

משרד החוק
מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

אל: המשרד
מאת: וושינגטון

מס. 219
נשלח: 121230 יולי 76

סודי
מילדי

קנוג .
הכתב הדיפלומטי של
בוושינגטון .
קיסר נגר אמר לו (לא ל פרטום לפי שעה) שבתורש תבא הוא עומד לבקר במדינות אמריקה
ובדומבליקה של דומיניקה . לביקור שתי מטרות :
א. לספל עם מדינות מזרח אמריקה כגון טנזניה וזמביה וכו' , והדומבליקה של זראמ
מאידד במחון בעיה ורדזיה .
ב. הביקור גם יכלול את קניה כיו : להגיש את החקע י בוחת ותמיכתה של ארצות במדינה זו
לאור האיומים של אוגנדה וטנזניה כלפיה . מביחים שהביקור יכלול גם את זאיר .
קיסר נגר אמר שהיות ותחוככית איננה מופית , והוא גם איננו יודע עדיין בדיוק כאלו
מדינות יבקר , אין מפרסמים לפי שעה את הביקור .

מזכר
שחח רחמ מנכל ממנכל י.ר ביב קנוג רוזן ארגוב אנדור מממא מאף חקור
צב/שש

ל.ע

1947
1948
1949
1950
1951
1952
1953
1954
1955
1956
1957
1958
1959
1960
1961
1962
1963
1964
1965
1966
1967
1968
1969
1970
1971
1972
1973
1974
1975
1976
1977
1978
1979
1980
1981
1982
1983
1984
1985
1986
1987
1988
1989
1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
2011
2012
2013
2014
2015
2016
2017
2018
2019
2020
2021
2022
2023
2024
2025

1947
1948
1949
1950
1951
1952
1953
1954
1955
1956
1957
1958
1959
1960
1961
1962
1963
1964
1965
1966
1967
1968
1969
1970
1971
1972
1973
1974
1975
1976
1977
1978
1979
1980
1981
1982
1983
1984
1985
1986
1987
1988
1989
1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
2011
2012
2013
2014
2015
2016
2017
2018
2019
2020
2021
2022
2023
2024
2025

1947
1948
1949
1950
1951
1952
1953
1954
1955
1956
1957
1958
1959
1960
1961
1962
1963
1964
1965
1966
1967
1968
1969
1970
1971
1972
1973
1974
1975
1976
1977
1978
1979
1980
1981
1982
1983
1984
1985
1986
1987
1988
1989
1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
2011
2012
2013
2014
2015
2016
2017
2018
2019
2020
2021
2022
2023
2024
2025

כל המוסר חובן מסמך זה, כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך - עובר על החוק לתיקון
דיני העונשין (בטחון המדינה
יחסינות וסודות רשמיים).
חשי"ד - 1957

הכ"ח/טו

אל: המשרד

מאת: רושין גטור

מ. רביב

ס ו ד י מס' 123

נשלח: 071430 יולי 76

משיחה עם גודבי/ סגן מנהל האגף הצבאי - מדינ/ מחמי"ד.
1. גודבי מעריך שהנשיא פורד יעשה בקרוב מאמצ לחדש שיחות סאלט עם בריהיים הנ לגופו של עניין והנ במגמה להפגין כי הוא מתפקד כדגיל פורמלית, חייבת ארה"ב להגיב על ההצעות הסובייטיות האחרונות. למעשה המפתח להסכם מצוי בידי הסובייטים. קשה לעריך השיקולים הסובייטים בעד ונגד הגעה להסכם עם ממשל פורד הנוכחי לעומת אפשרות חידוש המו"מ עם הממשל החדש שעשוי להיות דמוקרטי. אבני הנגף להסכם גודרו עדיין יי הקרואיזי יי הבקפיריזי. ארה"ב שוקלת אפשרות של הסכם לטווח קצר יותר מכפי שתוכנן בחחילת המו"מ. ארה"ב תעמוד על הכללת התחייבות של בחינות תקופתיות של ההסכם שיחתם על מנת לאמת שאין סטיות ועקיפות ההתחייבויות שהמעצמות תקבלנה על עצמן. מאוד וההסכם לא יטיל מיגבלות על מחקר ופיתוח מעריכה ארה"ב שאם בעת בחינת ההסכם יתברר כי בריהיים הפרה חמורות התחייבויותיה ותוקף ההסכם יתבטל למעשה - תהא ארה"ב בעמדת זינוק גווח יותר מהסובייטים - עקב רמת המחקר והפיתוח שלה - במרוצ פיתוח סוגי נשק חדשים ובכך תפצה עצמה על נזק שהוסב לה בשל ההפרות הסובייטיות.
2. סיפר כי בביקורו האחרון של מזכיר ההגנה בבירות נאטו המדיצ אמספלד את הדיון בנאטו בבעיית ההישרדות של כוחות נאטו במקרה של התקפה גרעינית או התקפה קונבנציונלית מוחצת. ראמספלד זרז הדיון באמצעים שיש ומומלצ לנוקטם. הוחל בבדיקת מערכ חדש של פריסת הכוחות כאשר המגמה להטיג כוחות מסויימי של נאטו עמוק יותר פנימה כדי לצמצם היקף ההיפגעות הראשונות. כנ נבדקת סוגיית המתכונתיות שביחס חיל האוויר לעומת טילי הפרשינג כאשר ההערכה היא שטילי פרשינג גיידיים פגיעים פחות ממטוסים המצויים בבסיסים הנתונים לטיווח ופיגוע מדויק ביותר. עוד העלה ראמספלד לדיון בעיות מחקר ופיתוח של סילי נשק בשימושה של הברית האטלנטית.

פ

כל המוסר חובו כסמך זה, כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך - עובר על החוק לחיקון
דיני העונשין (בטחון המדינה
יחסינות וסודות רשמיים).
חש"ו-1957.

-2-

כנ דג בבעיית מציאת מערכת מושגים מוסכמת שתאפשר לדרג המדיני על ידי
אימוצה להתוודע ולהעריך המצב העלול להיווצר בעקבות מכה גרעינית
על נאט"ו ולהגיב במהירות. המגמה ליצור קוד שיאפשר הצגת נושא
במינימום של זמן בעיתות משבר. גודבי מציין כי גם בנושא זה חלה התקדמות
מצרית.

3. מאר כי הסקר הבינזרועי בנושא הסיוע הצבאי האמריקני לאיראן.
סעודיה ומדינות המפרץ הפרסי הושל והצביע על מספרי ענק.
להערכתו הממשל החדש יאלץ נוכח מימצאים אלה לבדוק מחדש מדיניות מכירת
שק שלו למדינות אלו.

בנצור-

שהח רוח: מכלל שהבט מפגל ארגוב י. רביב אכידר שק איר אב מצפא מזאר חקר רם אמן

בב/יל

כל המוסד תוכן מסמך זה, כולו
או סקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך - עובר על החוק לתיקון
דיני העונשין (בטחון המדינה
יחסי חוק וסודות רשמיים).
תשי"ז - 1957.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס-מסווג

שמו

אל: תמסר

מאת: וושינגטון

מידי

מס. 134

בטל 071800 יולי 76

מצפא, דין בטחון צה"ל, צה"ל (הועבר).

המסגרת הגיש היום לקונגרס

מטוסי 5-F לקניה במחיר 75 מליון דולר. לפי החוק החדש יכול הקונגרס תוך 30 יום
קלנדריים (במקום 20 עד כה) להתנגד למכירה.

עד כה לא ידוע על מגמה בקונגרס להתנגד למכירה זו עם זאת עשויים להיות גורמים
בקונגרס שירצו להבטיח כי בעיות התחזוקה לא תגרורנה נוכחות אמריקנית גדולה
מדי בקניה.

רמיה

שחח רהמ מנכל שחכט ממנכל י. רביב עגוג מצפא מאף הקר דם און

מב/אס

ט' בתמוז
7 ביולי
תשל"ו
1976

102

ש מ ר

אל : מנהלת מזתי"ם

מאת: השגרירות, וושינגטון

הנדון: מאמר אנדרסון נגד אישור ההסכם עם תורכיה
מכתבך 294 מה-4.7.76

למיטב זכרוני פירסט אנדרסון בעבר מאז ראשית משבר קפריסין
(הפלישה התורכית) ולאורך כל ההתדיינות בנושא אספקת הנשק
לתורכיה, מאמרים עויינים לתורכיה.

הנני מטיל ספק רב אם מישהו מאיתנו יצליח להניע את אנדרסון
לשנות את עמדתו. יתר על כן חוששני כי אנדרסון אף עלול לכתוב
על כך שהשגרירות הישראלית ניסתה להשמיץ עליו, או נוקטת בעמדה,
למען אישור הסכם ההגנה עם תורכיה. יש גם לזכור כי אנדרסון איננו
בעל טור העובד לבדו וכי לרשותו עומד ציון שלם של אנשים העוסקים
באיסוף מידע במחקר ובכתיבה, כך שפנייה כזו מצידנו אליו עלולה
להיות נחלת ידיעתם של כל אנשי הצוות שלו.

מסקנתי, איפוא, כי מוטב להניח לעניין היות ושכרנו עלול לצאת
בהפסדנו.

הנני מציע כי תבואי בדברים על כך עם מר משה ארד ותשמעי את חוות
דעתו, היות והוא עמד בקשרים אישיים עם אנדרסון.

ב ב ר כ ה,

דוד תורגמן

הערה: מנהל מצפ"א
השגריר, אנקרה

ח' חמוז תשל"ו
06 יולי 1976

ס ו ד י

312

Handwritten notes and signatures:
- A signature at the top right of the notes.
- The word "מא"ז" (Maz) written vertically.
- The word "מא"ז" (Maz) written horizontally.
- A signature at the bottom left of the notes.

אל : מנהל מצפ"א
מאת : צ. רפיח, וושינגטון

הנדון: ריצ'רד פרל וקיסנינג'ר

ריצ'רד פרל סיפר לי כלהלן על חליפת מכתבים שהתנהלה לאחרונה
בין מזכיר המדינה, סנטור ג'קסון ופרל:

הדבר החל בכך שפרל בשיחה עם כחב "הכרישצ'יין סיינס מוניטור"
אמר כי המזכיר אינו דובר אמת והביא כהוכחה את העובדה הבאה: בעת
מלחמת יום הכיפורים העבירו מטוסים סובייטים ציוד צבאי לסוריה בעוברם
בשמי תורכיה. המזכיר הורה לשגריר האמריקני בתורכיה, מקומבר, למחות
נמרצות באזני שה"ח התורכי. בעת ובעונה אחת אמר המזכיר לשגריר תורכיה
בוושינגטון "אין דבר, אנחנו מבינים את הסיבות שתניעוכם להחיר למטוסים
הסובייטים מעבר בשמיכם". לדברי פרל, הדברים פורסמו ב"כרישצ'יין
סיינס מוניטור" והרתיחו את המזכיר. המזכיר פנה במכתב לג'קסון בקובלנה
על כך שעוזרו, פרל, מלעז עליו. המזכיר כחב כי הוא בדק עם אנשיו
ועוזריו ולא זכור להם כדבר הזה.

ג'קסון העביר המכתב לפרל אשר ענה ישירות למזכיר באמרו כי אין
חימא שאין אנשיו ועוזריו של המזכיר זוכרים זאת כי המזכיר ודאי, כדרכו,
לא סיפר להם. פרל עמד על אמיחות דבריו הוא.

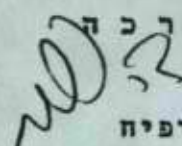

ס ו ד י

- 2 -

בחגובה המזכיר ^{מלך} וכחב לג'קסון במחאה על שעוזר סנסור מעז
להוציא לעז ולמתוח ביקורת על המזכיר.

עד כאן דברי פרל אשר חזר גם בפני על כך שהסיפור שלו לגבי תורכיה
הוא נכון.

ב ב ר כ ה

ז. רפיח

העחק: המנכ"ל
המשנה למנכ"ל
המשגריר, כאן

CONSULATE GENERAL OF ISRAEL

111 E. WACKER DRIVE
CHICAGO, ILLINOIS 60601
PHONE (312) 644-4140

ח' בתמוז תשל"ו
5 ביולי 1976
261

מכתב/ישי

קונסוליה כללית
של ישראל

א ל : מצפ"א

מאת : יגאל ענתבי - שיקגו

הנדון: הצי הששי באגן המזרחי של הים התיכון

מצ"ב מאמר שהופיע ב"שיקגו סאן-טיימס" מיום 30.6.1976, בו עומדים הכותבים על התנאים החדשים שהתהוו ברודוס, יוון, קפריסין וחורכיה, אשר כתוצאה מהם לא מוענקת אפשרות כניסה לנושאות מטוסים אמריקאיות לנמלי המדינות.

בעלי המאמר מציינים כי מטעמים דיפלומטיים התנגדה מחלקת המדינה לביקור נושאות מטוסים באלכסנדריה ובחיפה, למרות שמסמכות אשר ביקרו בנמלים אלה התקבלו שם בחום רב, ומוסיף כי חרף העובדה שחוגים רשמיים של הצי האמריקאי מיחסים את השוני במצב למלחמת האזרחים בלבנון, מודים גורמים אחרים שלא זו היא הסיבה לכך.

ב ב ר כ ה ,

יגאל ענתבי

העתק: א. פזנר - רושינגטון
לשכת סמנכ"ל - ש. ארגוב
הסברה
מע"ת

of short notice
of order 191

and I have heard of about

about the same time as the other

with some things of this kind, but I don't know, as I am not sure
of what, and I am not sure, but I am not sure, but I am not sure
of what, and I am not sure, but I am not sure, but I am not sure

and I am not sure, but I am not sure, but I am not sure, but I am not sure
of what, and I am not sure, but I am not sure, but I am not sure, but I am not sure
of what, and I am not sure, but I am not sure, but I am not sure, but I am not sure
of what, and I am not sure, but I am not sure, but I am not sure, but I am not sure

of short notice

//

of short notice

and I have heard of about
of short notice
of short notice
of short notice

Commentary

CHICAGO SUN-TIMES, Wed., June 30, 1976

Rowland Evans
Robert Novak

Eastern Mediterranean a hostile sea for 6th Fleet

WASHINGTON — As the U.S. aircraft carrier America approached the Greek harbor of Rhodes on May 24, ready for overdue shore liberty, carefully planned political rioting in the streets of the port city prevented anybody from going ashore — a humiliating incident signifying the constraints, some self-imposed, on U.S. power in the world today.

The success of the rioters on Rhodes in denying shore leave for hundreds of Yankee sailors has received no publicity. Nor are official spokesmen in either the State or Defense departments eager to talk about the ugly little affair. But it dramatizes this fact, both depressing and dangerous: Lack of liberty ports in the eastern Mediterranean is making the powerful U.S. 6th Fleet virtually homeless. This condition depresses morale, reduce reenlistments and eventually may make that sea a Soviet lake.

Here is a classic case of how blunders in Washington subtly undercut national security throughout the world. That a superpower's capital ships can find no port for rest stems from tragic misjudgments in the White House and State Department and iron-headed obstinacy in Congress.

Overdue for liberty, the crew of the America was ready to debark at Rhodes when word came of rioting in the streets. The America's officers, using binoculars, noted

that the demonstrators were exuberant youths but that older men were stage-managing the proceedings.

IN FACT, THE RIOTS were directed by Andreas Papandreou's left-wing party and one Communist faction. Government police were on hand but did nothing partly because the conservative government of Prime Minister Constantine Karamanlis does not feel strong enough to crack down on anything so popular as an anti-American disturbance.

The inability of a U.S. carrier to land in the ports of its once steadfast ally is the bitter fruit of the mistaken U.S. policy of intimate friendship with the former Greek military dictatorship. The demonstration at Rhodes was the creation of the far left, but it was clearly popular with Greek public opinion.

Nor is it politically possible today for a U.S. carrier to visit Turkish ports. In this case, the senseless congressional cutoff of military aid to Turkey, resulting from its invasion of Cyprus, has cooled previously warm relations with another ally in the Eastern Mediterranean.

Adm. Frederick Turner, commander of the 6th Fleet, has quietly proposed bringing his carriers into the Egyptian port of Alexandria. But here again diplomatic tangles intervene: The State Department says no.

Nor do the diplomats want carrier visits to the Israeli port of Haifa. Although U.S. destroyers have recently visited both Alexandria and Haifa (greeted by cheering crowds

in both places), the State Department feels the Mideast situation too fragile for anything so noisily obtrusive as a carrier visit.

THERE IS NO DOUBT about today's low morale on the 6th Fleet carriers. The Navy's official spokesmen attribute this to a protracted period "on alert" because of the Lebanese crisis the last four months. But naval officers say privately the problem preceded civil war in Lebanon and stems from the unfriendly political conditions in the eastern Mediterranean.

Accordingly, there is this blunt talk in naval circles today: If diplomatic accom-

modations cannot be made to permit normal peacetime functioning of the Navy, pull the 6th Fleet out of the eastern Mediterranean and leave that strategic area to the Soviet navy. This means that the greatest threat to U.S. naval power there is not the strength of our adversary but the hostility of our friends.

The lesson is that the relative decline of U.S. naval power is caused not just by the breakneck pace of Soviet naval construction. Even rehabilitated and expanded U.S. sea power would be hard put to function in the diplomatic morass made by the administration and Congress.

- ה. המייחסות הצדדים לאפשרות הידועה היחסים הדיפלומטיים של מדינות אפריקה עם ישראל.
- ו. בסווי הסתייבות אפריקנית מהערבים במהלך הביקור על רקע אכזבה מדינות אפריקה המזורה מחיפה הסיוע הערבי.
- ז. עמדה מדינות אפריקה כמי שבאו לידי במזי כעז הביקור בלתי נושאי טהרת המערבית דוריתראח.
- ח. תגובה אפריקנית על הביקור.
- ט. תגובה סובייטית על אסמאן הביקור.

כ ב ר כ ה,

ב/א/כ
יו"ר אפרה

התא: 10/10/74

כל המוסר חובן מסמך זה, כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכן - עובר על החוק לתיקון
דיני העונשין (בטחון המדינה
יחסי-חוק וסודות רשמיים).
חשיף - 1957.

משרד החוק

מחלקת הקשר

מברק נכנס-מסווג

מס' 58

נשלח: 031600 יולי 76

סודי

בהול

אל: המשרד

מאת: רושינגטון

לשכת מנכ"ל.

משיחה עם ריק שרמן במחמד/מאפ.

שגרירם במאוריצי'וס נפגש אמש בארוע חברתי עם וולטר'ים שבקש למסור למזכיר
שהוא עושה כל דבר אפשרי להבטחת שחרור בני הערובה אך נראה שאמין

LIKES TO TAKE THE LEAD IN THINGS LIKE THAT

גרייר שכהן בעבר כטמונה בקמפלה שוחח אפ הוא עם אמין וקרא לו לפעול
לשחרור בני הערובה ולהבטיח שלא יאונה להם כל רע אך לא זכה לכל תגובה
עניינית מאמין שהעדיף לידר בצורה סרקסטית על חוויות משותפות שעברו
שניהם בקמפלה בימים עברו.

פלג-

שהח ירחם שהבט(בנפרד) ממנכל ממנכל עכוג שק י. רביב מ. קריון איר א חקר

רמ אמן זאבל(בנפרד) שר התחבורה

צג/

ג' בתמוז תשל"ו

1 ביולי 1976

100/1005

אל : מאס"ק

מאח : היועץ, טוקיו

הנדון: יחסי ארה"ב - סין - טאיוון

בהתאם לידיעה שהופיעה ביומון "אסהי" (ב-30 ביוני) עומדות ארה"ב וסין העממית לכונן יחסים דיפלומטיים ביניהן והדבר יקרה אחרי הבחירות לנשיאות בארה"ב. לזכרי היומון פבוטסת הידיעה על מקורות במשרד החוץ היפני ובאמרה פטלגה השלטון (לד"פ) וכי הדבר נמסר לרה"מ מידי ושר החוץ טיאזאווה בשלב מוקדם של ההתפתחויות.

ה"אסהי" מציין כי הנושא נידון וסוכט בעת ביקורו של הנשיא פורד בפקין בדצמבר 1975 בשיחות ארוכות שניהל עם ראשי המדינה וכי חסינים חזרו על מגמתם שוב בשיחותיהם עם ניקסון בעת ביקורו בפקין בפברואר ש.ז. הידיעה מציינת כי ארה"ב התחייבה לנתק קשריה המדיניים והבטחוניים עם טאיוון ולהקים קשרים דיפלומטיים עם פקין, המורה התחייבות סינית שלא להשמש בכוח נגד טאיוון. כמו מציינת הידיעה שיהסי יפן עם טאיוון יהוו דוגמא לארה"ב כיצד לנהוג בעתיד.

אנשי משרד החוץ היפני שנחבקשו להגיב על הידיעה נסנקו מלעשות זאת ורק ציינו כי להערכתם יאריך הזמן עד שיוקמו יחסים דיפלומטיים בין ארה"ב וסין. לדעתם נעשה צעד זה ע"י פורד על רקע הבחירות הקרובות ובאות, אך גם אם יבחר קארטר לנשיאות הוא ימשיך במגמה זו.

העלתי את הנושא עם ניקולאס פלאט המכסה גם את נושא סין בשגרירות ארה"ב בטוקיו, ושאלתיו להערכתו בדבר שנויים צפויים ביחסי ארה"ב עם טאיוון. פלאט טוען שאכן יהיו שנויים - רשמיים בעיקרם - אך ביסודו של

- 2 -

דבר לא יחול שנוי דרסטי . הוא מסתמך בכך על בבריו של ויליאם גלייסטין
סגן עוזר מזכיר המדינה לענייני מזרח אסיה, אשר אמר זאת בכנס החברה
האסיאנית בניו-יורק. גלייסטין ציין כי ושינגטון אמנם מבקשת להקים
יחסים נורמליים עם פקין אולם האינטסרטיס האסטרטגיים של ארה"ב חשובים
יותר.

על רקע הידיעות בנושא יחסי ארה"ב - סין, בוודאי תהיה לכם לעניין
הסקירה המיוחדת, המצורפת בזה לעיונכם, והעוסקת בעתידה המדיני והכלכלי
של טאיוון. ...

בברכה,

יצחק סלף

העתק: מצב"א
מס"ח ✓

יש/אט

SPECIAL REPORT

(Supplement to
Issue No. 627)

Dear Sir:

THE QUESTION WE ARE ASKED more often than any other when the subject of Taiwan comes up is whether or not the island has a viable political and economic future.

There are, certainly, plenty of reports circulating that foresee a gloomy outlook for Taiwan as the U.S. moves inexorably towards recognition of Peking. There are those who suggest Taiwan's growing diplomatic isolation will create immense economic, political and even security problems.

We don't share those pessimistic assessments at all.

On the contrary, our reading of developments and trends in Taiwan is that the island has a very bright outlook for the short, medium and probably even long term.

There are some fundamental considerations that underscore that reading:

1. Militarily, Taiwan is in a very strong position.

Even if the U.S. switches recognition to Peking and abrogates its Defense Treaty with Taiwan, the Nationalist Chinese forces are more than capable of defending the island and are becoming increasingly independent in the production of their own arms and equipment.

China, moreover, has been showing no inclination towards trying to achieve a military solution to the Taiwan question.

2. Politically, the government of Premier CHIANG CHING-KUO is moving very effectively to resolve outstanding differences between the native Taiwanese and the mainlanders.

The key to future internal stability in Taiwan is good Taiwanese-mainlander relations. And Chiang is attempting to create such good relations by bringing more Taiwanese into the political structure and by formulating policies to protect their interests and improve their livelihood.

Concerted efforts are underway to assure the Taiwanese that the mainlanders will not sell them out by making a deal with Peking.

3. Economically, Taiwan is at a real takeoff point.

Its loss of diplomatic recognition has not isolated it from the rest of the world. Far from it.

Today Taiwan has more extensive cultural, trade and economic contacts with other countries than ever before...and those are likely to continue.

The new Six-Year Economic Plan that began this year promises to put Taiwan into the status of a developed nation by the early 1980s.

A solid foundation for steady economic growth---a planned 7.5% a year over the next six years---already has been laid.

Taiwan does, of course, face some problems.

Training its work force fast enough to meet the mounting demand for skilled labor is one. Developing secure sources of raw materials is another.

Expanding educational facilities and opportunities to meet the demands of the island's young people is a big challenge.

Taiwan also is having to prepare for the psychological impact of a switch in U.S. diplomatic recognition to China.

The heavy-handed treatment of critics, censorship of the press and other restrictions on civil liberties continue to be a source of discontent and friction.

But all things considered, there are more positive than negative factors at work in determining the future political and economic viability of Taiwan.

We see the island as being a stable, profitable area for foreign business interests for some time to come.

Let's take a look at some of the facts and figures that support these conclusions in our EXECUTIVE REPORT ON TAIWAN.

GENERAL:

Area: 13,840 square miles. Taiwan, 14 associated islands, account for 13,840 square miles or 99.6%. 63 islands in Penghu group have 49 square miles of land.

Population: 16.2 million in mid-1976, growing at 1.9% a year. Taiwanese make up 85% of total. Birth control program underway to reduce growth rate to 1.72% by 1979. Taipei, capital, has 2 million population.

Language: Mandarin Chinese official language. Southern Fukien dialect spoken by most people. Hakka spoken by 15%. Japanese, English widely used.

Climate: Oceanic, subtropical monsoon climate. Short winters, long, hot, humid summers. Average rainfall varies from 70 to 283 inches. Typhoons in summer, autumn.

Geography: Main island 245 miles long, 87 miles at greatest width. More than 60% of land mountainous, peaks rising to 14,000 feet. Coastline of 605 miles. Earth tremors frequent but not serious.

ECONOMIC:

Gross National Product (GNP): US\$14.4 billion end 1975. Growth of 7.5% yearly expected over next six years.

Per Capita Income: US\$702 at end 1975. Expected reach US\$1,300 by 1981.

Budget: Balanced at US\$2.917 billion for FY 1976/77, up 23.9% over FY 1975/76. Defense, foreign affairs account for US\$1.266 billion or 43.3% of total. Economic development, construction gets 22.3%, social welfare 12%, education, science & culture 6.3%, general administration 4.3%.

Balance of Payments: Good shape. Normally favorable trade, current account balances. Foreign reserves more than US\$2.2 billion.

Currency: New Taiwan Dollar (NT\$). Official exchange rate NT\$37.50 to US\$1. Stable. Money supply NT\$109.3 billion (US\$2.91 billion) end 1975, up 23.1% over end 1974.

Banking: Well developed. 29 banks with more than 460 branches. Banks include 4 central government, 4 local government, 7 commercial, 12 foreign (8 American, 1 Japanese, 1 Thai, 1 Filipino, 1 Canadian). Central Bank of China supervises financial institutions. Bank of Taiwan largest. All domestic banks either wholly, majority-owned by government. Total bank deposits US\$9.27 billion end 1975, loans US\$8.41 billion.

Foreign Aid: No longer receives bilateral country aid, though borrows from international institutions. Has small assistance program for other countries.

Foreign Investment: One of Asia's more attractive investment areas. Foreign investment since 1952 totals US\$1.405 billion. U.S. largest investor (US\$470.04 million) followed by Overseas Chinese (US\$411.33 million), Japan (US\$215.9 million), Europe (US\$161.6 million). Numerous tax, other incentives offered. Biggest encouragement for investors in capital-intensive, high-technology, heavy industries. Foreign investors permitted 100% ownership, able to remit profits, interest earnings. Prospects good for steady investment flow in years ahead.

Industry: Solid industrial foundation, providing basis for move into more capital-intensive, high-technology and heavy industries. Significant producer of textiles, plastics, television sets, radios, other electrical appliances, processed foods, cement. Stress now on petrochemical, steel, chemical, machinery, shipbuilding, other heavy industries. Will be self-sufficient in petrochemical materials by 1978. New steel complex now under construction will add 1.5 million tons to existing 2 million tons capacity. Major effort underway to discover petroleum (both on and off-shore), other natural resources within Taiwan territory. Manufacturing growth expected average 9.5% annually over next six years. Government still monopolizes some industries (fertilizer, petroleum, tobacco, sugar), has extensive involvement in others.

Agriculture: One of Taiwan's big success stories. Except for feedgrains, basically self-sufficient in and major exporter of agricultural products. 880,000 farming households totalling 5.8 million people. Each household has average 2.5 acres of farmland. 80% of farmers own their farms, 11% part owners. Rice production 2,519,687 tons in 1975, 180,000 tons short of target. 1976 crop estimated at 2.55 million tons. Government pushing further mechanization, modernization of agricultural sector, improvement of food handling, processing. Major crops other than rice include sugar, fruits, vegetables, peanuts, corn, sweet potatoes. Fishery production in 1975 totalled 779,825 tons, up 11.8% over 1974. Government increasing investment in fishing sector.

Trade: Two-way total of US\$11.253 billion in 1975, down 10.7% from 1974. Exports dropped 6% to US\$5.321 billion, imports by 15% to US\$5.932 billion. Target for 1976 set at US\$14 billion. Six-year plan anticipates export growth of 12.2% annually, import growth of 10.6%. Trade surplus likely again in near future. Taiwan has more than 100 trading partners. Major partners are U.S., Japan, West Germany, Hong Kong. Chief exports are textiles (30.5% of total), electrical products (13.6%), plastic goods (7%). Other exports include general machinery and metal products, plywood, wood products and furniture, sugar, transportation equipment, foodstuffs. Main imports from Japan (30.4% of total), U.S. (27.8%), West Germany (6.3%). Principal imports are machine tools (17.8% of total), petroleum (10.4%), chemicals (10.3%).

Trade Policy: Strict controls remain, although eased somewhat over past few years. Government attempting to reduce heavy dependence on U.S., Japan and develop more diversified markets, sources of supply.

Tourism: Major foreign exchange earner, bringing in US\$359.36 million in 1975. Visitors in 1975 totalled 853,140, up 4.1% from previous year. Existing 11,354 hotel rooms now barely able to meet demand. Another 2,000 rooms under construction. Main visitors from Japan (49.14%), U.S. (14.48%), Southeast Asia (10.29%).

Transportation: More than adequate with major expansion of systems underway. Some 1,407 miles of railway, with electrification of West Coast trunk line underway, scheduled for completion in 1978. Carrying capacity of railways being increased by one-third, running time and energy consumption reduced by one-half. Total road length of 6,223 miles. Paved roads total 3,207 miles, gravel 1,977 miles. 235-mile North-South superhighway (4-8 lanes) under construction. Marine transport includes 175 ships of total 2.078 million dwt. Three international harbors (Keelung, Kaohsiung, Hualien). Kaohsiung one of 10 biggest ports in world. New harbors being built at Suao, Taichung. Two domestic, 11 foreign airlines serving Taiwan. Two international airports, in Taipei, Kaohsiung. New Taipei international airport under construction 18 miles southwest of city, with first phase completion in 1978.

Communications: Very good. Government spending US\$1.815 billion on telecommunications during next six years to stay ahead of expected demand. Presently 1.1 million telephones or 69.2 telephones per 1,000 people. Still 856 villages out of 7,239 without telephone service. By 1981, all rural villages will be covered. Radio, television networks reach most areas. 152 radio and 177 television sets per 1,000 people. 31 daily newspapers (29 Chinese, 2 English) with daily circulation of 1.5-2 million. Postal service good.

Power: Capacity staying well ahead of demand. Current capacity 3.38 million kilowatts, with 4.31 million kw under construction, another 1.95 million kw in planning stage. Big boost will come from nuclear plants, with two already under construction, one in planning stage. First nuclear plant begins operations in 1976.

SOCIAL:

Literacy: Very high, estimated 85%-90%.

Education: Free and compulsory up to 9th grade. About 99.3% of elementary age children in school. Some 2,350 primary schools with 2.4 million students, 968 secondary schools with 1.5 million students, 257 institutes of higher learning. Very competitive education system with only small proportion of secondary graduates qualifying for higher education. Competitive situation, limited opportunities for higher education creating many youth problems.

Religion: Freedom of worship. Buddhism remains dominant religion.

Labor: Work force totals 5.7 million. 34.5% of work force in industry, 31.3% in agriculture. Facing severe shortage of factory, skilled workers. Labor shortage likely to be big problem in years just ahead.

MILITARY:

Defense Budget: Estimated US\$1.27 billion in fiscal 1976/77.

Armed Forces Strength: About 491,000, with 340,000 in Army, 36,000 in Navy, 35,000 in Marines, 80,000 in Air Force. About 2.16 million in reserves.

Order of Battle: Army made up of armored, infantry, airborne divisions, special forces groups, missile battalions. Navy consists of anti-submarine, torpedo boat and coastal patrol units. Air Force made up of fighter-bomber, fighter-interceptor, reconnaissance, transport and search and rescue squadrons.

Equipment: Virtually all U.S. designed. Army has medium, light tanks, armored personnel carriers, 105mm, 155mm artillery, surface-to-surface missiles, surface-to-air missiles, helicopters. Navy has destroyers, destroyer escorts, torpedo boats, patrol vessels, minelayers, coastal minesweepers, tank landing ships. Air Force equipped with F-5A, F-104A, RF-101, C-46, C-47, trainer planes and helicopters.

Procurement: Most equipment from U.S. Some military sales credits still provided by U.S. Trend towards local manufacture, assembly of light arms, ammunition, missiles, jet fighters, helicopters.

Defense Agreements: U.S.-Taiwan Mutual Defense Treaty of 1954 still in force. But Treaty likely to be terminated by U.S. when diplomatic recognition switched to Peking. Presently only 2,100 U.S. troops remain on Taiwan.

POLITICAL:

Government: Constitutional democracy, with five branches of government--- executive, legislative, judicial, examination and control yuans (councils). Also National Assembly and National Security Council. National Assembly responsible for electing President, Vice President every 6 years. With death of CHIANG KAI-SHEK on April 5, 1975, Vice President YEN CHIA-KAN became President. He will serve until 1978. Only two small-scale elections been held since Nationalists came to Taiwan, aimed mainly at filling vacancies created by death. Several political parties but Kuomintang (Nationalist) Party only one that counts, controlling 378 of 425 seats in Legislative Yuan. Chiang Ching-kuo is Chairman of Kuomintang Central Committee.

Power Structure: In final analysis, all power rests with Kuomintang and Premier Chiang Ching-kuo. Chiang now moving own people into key positions of power to consolidate his hold on government.

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך - עובר על החוק לתיקון
דיני העונשין (בטחון) המדינה
יחסי חוק וסודות רשמיים).
תשי"ז - 1957.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

טמור

מברק נכנס-משווג

א"פ (107)

אלו המשרד

מאת: אבירג"אן

מס. 22

בשלח 011330 יולי '56

אכב, מאף, מאוס ב. הפתק היצוג. באום ביו יורק (הוצבר במס. 56).
בנאום שהכין סקרנסון שהוקרא בשמו על ידי מאורסון הקדיש חלק בכבוד מהנאום
ל"מחויבותה של ארה"ב לשחרור אפריקה ממיכתה במעבר לשלטון הריב ותיסול כל הפליה
המותרת על פי החוק". הנאום היה שזור ביסודי ידידות ומחווים לאפריקנים. גם
בנאום של האימלקי והבריסוי בכללו קטעים בזכות שחרור רודזיה, ותמיכה באפריקה.
לעומת זאת הצטמצמו באום שר האוצר הזאירי לבשואים הכלכליים ולא נגע בנושאים
פוליטיים.

סופר.

הח דוחם מנכל ממנכל אמנכל כלכלית מאף מאום אב אירוסה א ב סצפא חקר רם

א. מ. ר.

Mr. / ע"א

אל : מר מ. ר. קידרון, יועץ שר החוץ
מאת: א. יאסו, הנציג הארצי לייד אונסקו, מאריס

תרומת ארה"ב לאונסקו.

רב"י היקר,

הזרת בימים אלה בשלום מואן-קובר ובקוד ימים אחדים יחזור גם זה
וחשבתי לשלוח לכם את מיטב איחוליי.

בחקופת העדרכת מהבית היו כידוע לכם האירועים כמושב הועד המועל
של אונסקו. מאז היו לנו המגעים ברמה גבוהה, בשיחות עם מר בייטן,
שנבעו בשני בושאים חשובים שלנו האחד במה שנוגע להאטרסוהנו לאשור
אירוסה והשני במה שנוגע להמשך הטיפול בשאלת החינוך בטוחים. במקביל
הייתה התפתחות של ה"22" שהושגה לא נהנה אצלכם תשומת לב טסטיקה
אליה. זאת אני אומר מכיון שהיום ה-1 ביולי עוד אין לנו תשובה על
התגובות בכירות השונות להודעה שלנו שמסרנו בקשה בכתב למנכ"ל אונסקו
להצטרף לאירוסה. בנושא זה בכלל הייתי מטה תשומה לבכם לטברקי 275
מה-20 כיוני האחרון בו הצעתי קו מחשבה נוסף ושונה בנדון לשיקולכם.
נדע יותר על חוצאות מעמד זה בשעות הקרובות.

היום ברצוני להציע קו מחשבה נוסף ושונה, במדה שאני מבין את
עמדתכם, בנושא תרומת ארה"ב לאונסקו. ההכוונתי לעשות זאת מכבר, ועושה
זאת רק היום ובמקרה מביע אלי כעה טומט הצהרתו של עוזר מזכיר המדינה
של ארה"ב סמואל לואיס בוואטינגטון ב-14 ליוני 1976 במני ועדת המטבח
של הועדה ליחסים בינלאומיים של ביה הנבחרים.

כמובן שיש הבדל בריא בקו שנקטנו בו מאז סוף 1974 שלטם שינוי
דרכה ורוחה של אונסקו חשוב ביותר שממשלת ארה"ב לא תשלם את תרומתה

copy

לארגון כדי להוות לחץ מתמיד בכוון זה. לאור התפתחויות מאז, אין ספק שפעולה זו הייתה מכשיר ראשי כאזהרה לאונסקו ולרוב האוטומאטי שהשתלט עליה לחשוב על הוצאות העמדה שנקטו בה כלטנו. בזאת אין כל ספק, ^{א"ר. רותם} הביא למשבר כספי באונסקו שאת הוצאותיו ירגיש הארגון יותר ויותר. בו בזמן הייתה חשיבות רבה גם כן, וזה ידוע לכם שארה"ב המשיכה להיות חברת אונסקו ואקטיבית באורגנים שלו. מי שקרוב לפעילות באונסקו יודע כמה חשובה נכחותה של ארה"ב באונסקו בדיוק בקידום העניין שלנו. לכן דרושה מחשבה נוספת אצלנו כדי לדאוג מצד אחד לאי השלום הרוממה המלאה של ארה"ב לארגון כל זמן שבעיותנו לא מצאו פתרון בו. מצד שני כיצד לאפשר המשך פעילות ארה"ב בארגון בלחץ מתמיד לקראת פתרון. אשר לוועידה הכללית בנאירובי, אינני רואה כיצד נוכל להשתתף בה באופן סביר כשאינן משלחת של ארה"ב בזכות הצבעה משתתפת בוועידה.

קרה וארה"ב חייבת לארגון סכום של $3\frac{1}{2}$ מיליונים דולארים כ"זנב" שנשאר במקרה כחוב לאונסקו מלפני 1974. אם ארה"ב תשלם סכום פעוט זה תשבור על עמדתה בארגון בשנתיים הבאות. אם לא תשלם סכום זה, הרי כבר איבדה את זכות ההצבעה וזאת צריך טר לואיס בהצהרתו לפני הקונגרס. אני רוצה כאן אישים לטעון למען המיכה שלנו, כמובן דיסקרטית ביותר במידה והדבר חלוי בנו, לאפשר לארה"ב לשלם את $3\frac{1}{2}$ מיליוני הדולארים האלה ולהשאר בזכות הצבעה מלאה בארגון. נדמה לי שזה הינוי זה "זנב" של $3\frac{1}{2}$ המיליונים מאפשר לנו ולארה"ב ליצור מצב שבו ארצות הברית המסכנה להיות חברות מלאות בשנתיים הבאות הוך אי המשך השלום הרוממה המלאה שלהם. כמה נציגים כאן עשו את החשבון שאף אם ארה"ב תשלמה את $3\frac{1}{2}$ המיליונים הם עוד ישארו חייבים לאונסקו קרוב ל 50 מליון לשנים 75, 76 ואם עוד שנתיים לא ישלמו יגיע החוב שלהם לאונסקו קרוב ל-100 מיליוני דולארים, סכום שהוא כמעט הקציב שנתי של אונסקו לשנה מלאה. הארו לכם איזה לחץ מתמיד זה יהווה לאונסקו שלא תוכל להרשות לעצמה דפיציט של 100 מיליונים לאורך ימים.

מסקנתי ממצב זה היא שאנו לא נפסיד ע"י השלום פעוט זה של ארה"ב אלא נרוויח ממנו הרבה ע"י נכחות ארה"ב באונסקו. היא הראתה עצמה

כמשלחת אשר באופן עקבי הבינה את עמדתנו ונקטה עמדה גלויה נגד
החלטות הרוב האוטומאטי. לכן הייתי אני נוטה להמליץ לנקיטת עמדה
הפוכה מזו של פעולה נגד כל משלוח שהוא של ארה"ב לאונסקו.

הרושם שלי מהריבה דיפלומאטים אמריקאיים שנבטחי כאן לאחרונה הוא
שהם בטוחים שברגע האחרון הקונגרס יסכים לחלום $3\frac{1}{2}$ המליונים האלה.
אם רושם זה נכון או לא ידעו יותר טוב הברנו בוואשינגטון. לי נדמה
שבמקום לשבת ולחכות להחלטה שהיפול ביום מן הימים מוטב במידה והדבר
חלוי בנו לייצק עמדה לפי הקווים דלהלן:
א. ישלמו את $3\frac{1}{2}$ מיליוני הדולארים לאונסקו.
ב. להדגיש בהחלטה שהדבר נעשה ללא חקדים וכמעולה חד פעמית.
ג. שהדבר נעשה במטרה לאמטר לממשלה ארה"ב לפעול נגד הפוליטיזציה
באונסקו ונגד ההחלטות הבלתי מובדקות נגד ישראל.
ד. ששום חשלוס אחר לאונסקו לא יעשה ללא אישורו של הקונגרס.

אני יודע שיכולים ללגלג ולאמר "כל זה לא נוגע לנו, וזה ענין
של המדלמנט של ארץ זרה". ברור אבל הדבר שנמצא אודן קטבת לטיזציה מסוג
זה את נחליט להגן עליה. הזכירו שמות של מספר נציגים בוועדה הקונגרס
אחת הסטייט פארטמנט במגע. אם באמת הם עומדים להחליט על חשלוס ה"זנב"
המגיע מוטב שהדבר ייעשה בהזכרה ברורה של הנקודות דלעיל מאשר בלעדיתן.
אין אורך שנהיה מופתעם ביום מן הימים בהחלטה כזו שהתקבל בהנאים
ובנסוח שלא יהיו לרוחנו.

אני מציע הנמקה זו לטיקולכם אם כי ידוע לי כי חברים אחרים חושבים
אחרת, וחשבתי מחובתי לעשות זאת היום.

בברכה,

א. יאמן

העתיק:

מר נ. בר יעקב, מנהל מאוס א'

מר א. אברון, סגן המנכ"ל

מר מ. רביב, מנהל מצפ"א

השגריר - האיר

מר מ. יפה, כאן

ב' בחמוז תשל"ו

1 ביולי 1976

100/1005

אל : מאסו"ק

מאת : היועץ, טוקיו

הנדון: יחסי ארה"ב - סין - טאיוון

בהתאם לידיעה שהופיעה ביומון "אסחי" (ב-30 ביוני) עומדות ארה"ב וסין העממית לכוונן יחסים דיפלומטיים ביניהן וחזר יקרה אחרי הבחירות לנשיאות בארה"ב לדברי היומון מבוססת הידיעה על מקורות במשרד החוץ היפני ובצמרת מפלגת השלטון (לד"ם) וכי הדבר נמסר לרה"מ מיקי ושר החוץ מיאזאווה בשלב מוקדם של ההתפתחויות.

ה"אסחי" מציין כי הנושא נידון וסוכם בעת ביקורו של הנשיא פורד בפקין בדצמבר 1975 בשיחות ארוכות שניהל עם ראשי המדינה וכי הסינים חזרו על מגמתם שוב בשיחותיהם עם ניקסון בעת ביקורו בפקין בפברואר ש.ז. הידיעה מציינת כי ארה"ב התחייבה לנתק קשריה המדיניים והבטחוניים עם טאיוון ולהקים קשרים דיפלומטיים עם פקין, המורת התחייבות סינית שלא להשתמש בכוח נגד טאיוון. כמו מציינת הידיעה שיחסי יפן עם טאיוון יהיו דוגמא לארה"ב כיצד לנהוג בעתיד.

אנשי משרד החוץ היפני שנחקשו להגיב על הידיעה נמנעו מלעשות זאת ורק ציינו כי להערכתם יארך הזמן עד שיוקמו יחסים דיפלומטיים בין ארה"ב וסין. לדעתם נעשה צעד זה ע"י פורד על רקע הבחירות הקרובות ובאות, אך גם אם יבחר קארטר לנשיאות הוא ימשיך במגמה זו.

העלתי את הנושא עם ניקולאס פלאט המכסה גם את נושא סין בשגרירות ארה"ב בטוקיו, ושאלתיו להערכתו בדבר שנויים צפויים ביחסי ארה"ב עם טאיוון. פלאט טוען שאכן יהיו שנויים - רשמיים בעיקרם - אך ביסודו של

1967.05.10
10:00 AM
SECRET

TO : DIRECTOR

FROM : MR. Y. KATZ

SUBJECT: INTERNAL SECURITY - ISRAELI

On May 10, 1967, at 10:00 AM, the following information was received from the Ministry of Defense regarding the activities of the "Black Panthers" organization in Israel. The information was obtained from a confidential source who has provided reliable information in the past.

The "Black Panthers" organization is a militant group which is active in the area of internal security. The organization is headed by a man known as Yehoshua Kuperman. The organization is active in the area of internal security and is engaged in a variety of activities which are designed to disrupt the internal security of the State of Israel. The organization is active in the area of internal security and is engaged in a variety of activities which are designed to disrupt the internal security of the State of Israel.

The "Black Panthers" organization is active in the area of internal security and is engaged in a variety of activities which are designed to disrupt the internal security of the State of Israel. The organization is active in the area of internal security and is engaged in a variety of activities which are designed to disrupt the internal security of the State of Israel.

The "Black Panthers" organization is active in the area of internal security and is engaged in a variety of activities which are designed to disrupt the internal security of the State of Israel. The organization is active in the area of internal security and is engaged in a variety of activities which are designed to disrupt the internal security of the State of Israel.

- 2 -

דבר לא יחול שנוי דרמטי . הוא מסתמך בכך על צבריו של ויליאם גלייסטין
סגן עוזר מזכיר המדינה לענייני מזרח אסיה, אשר אמר זאת בכנס החברה
האסיאנית בניו-יורק. גלייסטין ציין כי ושינגטון אמנם מבקשת להקים
יחסים נורמליים עם פקין אולם האינטסרטיס האסטרטגיים של ארה"ב חשובים
יותר.

על רקע הידיעות בנושא יחסי ארה"ב - סין, בוודאי תהיה לכם לעניין
הסקירה המיוחדת, המצורפת בזה לעיונכם, והעוסקת בעתידה המדיני והכלכלי
של טאיוון. ...

בברכה,

יצחק שלף

העתיק: מספ"א
מס"ח

יש/אש

RECEIVED
JAN 11 1955

MINISTRY OF DEFENSE
TEL AVIV

THE DEPARTMENT OF DEFENSE HAS BEEN ADVISED BY THE
JERUSALEM OFFICE THAT THE ARAB BOYCOTT COMMITTEE
HAS DECIDED TO HOLD A MEETING IN THE CITY OF
JERUSALEM ON JANUARY 15, 1955, AT 10:00 AM.
THE MEETING WILL BE HELD AT THE ARAB BOYCOTT
COMMITTEE HEADQUARTERS, 10, ABRAHAM LINCOLN
AVENUE, JERUSALEM.

IT IS REQUESTED THAT YOU ADVISE THE
JERUSALEM OFFICE OF THE RESULTS OF YOUR
ATTENDANCE AT THE MEETING.

Yours faithfully,

THE SECRETARY

RECEIVED

JAN 11 1955

100-100000

SPECIAL REPORT

(Supplement to
Issue No. 627)

Dear Sir:

THE QUESTION WE ARE ASKED more often than any other when the subject of Taiwan comes up is whether or not the island has a viable political and economic future.

There are, certainly, plenty of reports circulating that foresee a gloomy outlook for Taiwan as the U.S. moves inexorably towards recognition of Peking. There are those who suggest Taiwan's growing diplomatic isolation will create immense economic, political and even security problems.

We don't share those pessimistic assessments at all.

On the contrary, our reading of developments and trends in Taiwan is that the island has a very bright outlook for the short, medium and probably even long term.

There are some fundamental considerations that underscore that reading:

1. Militarily, Taiwan is in a very strong position.

Even if the U.S. switches recognition to Peking and abrogates its Defense Treaty with Taiwan, the Nationalist Chinese forces are more than capable of defending the island and are becoming increasingly independent in the production of their own arms and equipment.

China, moreover, has been showing no inclination towards trying to achieve a military solution to the Taiwan question.

2. Politically, the government of Premier CHIANG CHING-KUO is moving very effectively to resolve outstanding differences between the native Taiwanese and the mainlanders.

The key to future internal stability in Taiwan is good Taiwanese-mainlander relations. And Chiang is attempting to create such good relations by bringing more Taiwanese into the political structure and by formulating policies to protect their interests and improve their livelihood.

Concerted efforts are underway to assure the Taiwanese that the mainlanders will not sell them out by making a deal with Peking.

3. Economically, Taiwan is at a real takeoff point.

Its loss of diplomatic recognition has not isolated it from the rest of the world. Far from it.

Today Taiwan has more extensive cultural, trade and economic contacts with other countries than ever before...and those are likely to continue.

The new Six-Year Economic Plan that began this year promises to put Taiwan into the status of a developed nation by the early 1980s.

A solid foundation for steady economic growth---a planned 7.5% a year over the next six years---already has been laid.

Taiwan does, of course, face some problems.

Training its work force fast enough to meet the mounting demand for skilled labor is one. Developing secure sources of raw materials is another.

Expanding educational facilities and opportunities to meet the demands of the island's young people is a big challenge.

Taiwan also is having to prepare for the psychological impact of a switch in U.S. diplomatic recognition to China.

The heavy-handed treatment of critics, censorship of the press and other restrictions on civil liberties continue to be a source of discontent and friction.

But all things considered, there are more positive than negative factors at work in determining the future political and economic viability of Taiwan.

We see the island as being a stable, profitable area for foreign business interests for some time to come.

Let's take a look at some of the facts and figures that support these conclusions in our EXECUTIVE REPORT ON TAIWAN.

GENERAL:

Area: 13,840 square miles. Taiwan, 14 associated islands, account for 13,840 square miles or 99.6%. 63 islands in Penghu group have 49 square miles of land.

Population: 16.2 million in mid-1976, growing at 1.9% a year. Taiwanese make up 85% of total. Birth control program underway to reduce growth rate to 1.72% by 1979. Taipei, capital, has 2 million population.

Language: Mandarin Chinese official language. Southern Fukien dialect spoken by most people. Hakka spoken by 15%. Japanese, English widely used.

Climate: Oceanic, subtropical monsoon climate. Short winters, long, hot, humid summers. Average rainfall varies from 70 to 283 inches. Typhoons in summer, autumn.

Geography: Main island 245 miles long, 87 miles at greatest width. More than 60% of land mountainous, peaks rising to 14,000 feet. Coastline of 605 miles. Earth tremors frequent but not serious.

ECONOMIC:

Gross National Product (GNP): US\$14.4 billion end 1975. Growth of 7.5% yearly expected over next six years.

Per Capita Income: US\$702 at end 1975. Expected reach US\$1,300 by 1981.

Budget: Balanced at US\$2.917 billion for FY 1976/77, up 23.9% over FY 1975/76. Defense, foreign affairs account for US\$1.266 billion or 43.3% of total. Economic development, construction gets 22.3%, social welfare 12%, education, science & culture 6.3%, general administration 4.3%.

Balance of Payments: Good shape. Normally favorable trade, current account balances. Foreign reserves more than US\$2.2 billion.

Currency: New Taiwan Dollar (NT\$). Official exchange rate NT\$37.50 to US\$1. Stable. Money supply NT\$109.3 billion (US\$2.91 billion) end 1975, up 23.1% over end 1974.

Banking: Well developed. 29 banks with more than 460 branches. Banks include 4 central government, 4 local government, 7 commercial, 12 foreign (8 American, 1 Japanese, 1 Thai, 1 Filipino, 1 Canadian). Central Bank of China supervises financial institutions. Bank of Taiwan largest. All domestic banks either wholly, majority-owned by government. Total bank deposits US\$9.27 billion end 1975, loans US\$8.41 billion.

Foreign Aid: No longer receives bilateral country aid, though borrows from international institutions. Has small assistance program for other countries.

Foreign Investment: One of Asia's more attractive investment areas. Foreign investment since 1952 totals US\$1.405 billion. U.S. largest investor (US\$470.04 million) followed by Overseas Chinese (US\$411.33 million), Japan (US\$215.9 million), Europe (US\$161.6 million). Numerous tax, other incentives offered. Biggest encouragement for investors in capital-intensive, high-technology, heavy industries. Foreign investors permitted 100% ownership, able to remit profits, interest earnings. Prospects good for steady investment flow in years ahead.

Industry: Solid industrial foundation, providing basis for move into more capital-intensive, high-technology and heavy industries. Significant producer of textiles, plastics, television sets, radios, other electrical appliances, processed foods, cement. Stress now on petrochemical, steel, chemical, machinery, shipbuilding, other heavy industries. Will be self-sufficient in petrochemical materials by 1978. New steel complex now under construction will add 1.5 million tons to existing 2 million tons capacity. Major effort underway to discover petroleum (both on and off-shore), other natural resources within Taiwan territory. Manufacturing growth expected average 9.5% annually over next six years. Government still monopolizes some industries (fertilizer, petroleum, tobacco, sugar), has extensive involvement in others.

Agriculture: One of Taiwan's big success stories. Except for feedgrains, basically self-sufficient in and major exporter of agricultural products. 880,000 farming households totalling 5.8 million people. Each household has average 2.5 acres of farmland. 80% of farmers own their farms, 11% part owners. Rice production 2,519,687 tons in 1975, 180,000 tons short of target. 1976 crop estimated at 2.55 million tons. Government pushing further mechanization, modernization of agricultural sector, improvement of food handling, processing. Major crops other than rice include sugar, fruits, vegetables, peanuts, corn, sweet potatoes. Fishery production in 1975 totalled 779,825 tons, up 11.8% over 1974. Government increasing investment in fishing sector.

Trade: Two-way total of US\$11.253 billion in 1975, down 10.7% from 1974. Exports dropped 6% to US\$5.321 billion, imports by 15% to US\$5.932 billion. Target for 1976 set at US\$14 billion. Six-year plan anticipates export growth of 12.2% annually, import growth of 10.6%. Trade surplus likely again in near future. Taiwan has more than 100 trading partners. Major partners are U.S., Japan, West Germany, Hong Kong. Chief exports are textiles (30.5% of total), electrical products (13.6%), plastic goods (7%). Other exports include general machinery and metal products, plywood, wood products and furniture, sugar, transportation equipment, foodstuffs. Main imports from Japan (30.4% of total), U.S. (27.8%), West Germany (6.3%). Principal imports are machine tools (17.8% of total), petroleum (10.4%), chemicals (10.3%).

Trade Policy: Strict controls remain, although eased somewhat over past few years. Government attempting to reduce heavy dependence on U.S., Japan and develop more diversified markets, sources of supply.

Tourism: Major foreign exchange earner, bringing in US\$359.36 million in 1975. Visitors in 1975 totalled 853,140, up 4.1% from previous year. Existing 11,354 hotel rooms now barely able to meet demand. Another 2,000 rooms under construction. Main visitors from Japan (49.14%), U.S. (14.48%), Southeast Asia (10.29%).

Transportation: More than adequate with major expansion of systems underway. Some 1,407 miles of railway, with electrification of West Coast trunk line underway, scheduled for completion in 1978. Carrying capacity of railways being increased by one-third, running time and energy consumption reduced by one-half. Total road length of 6,223 miles. Paved roads total 3,207 miles, gravel 1,977 miles. 235-mile North-South superhighway (4-8 lanes) under construction. Marine transport includes 175 ships of total 2.078 million dwt. Three international harbors (Keelung, Kaohsiung, Hualien). Kaohsiung one of 10 biggest ports in world. New harbors being built at Suao, Taichung. Two domestic, 11 foreign airlines serving Taiwan. Two international airports, in Taipei, Kaohsiung. New Taipei international airport under construction 18 miles southwest of city, with first phase completion in 1978.

Communications: Very good. Government spending US\$1.815 billion on telecommunications during next six years to stay ahead of expected demand. Presently 1.1 million telephones or 69.2 telephones per 1,000 people. Still 856 villages out of 7,239 without telephone service. By 1981, all rural villages will be covered. Radio, television networks reach most areas. 152 radio and 177 television sets per 1,000 people. 31 daily newspapers (29 Chinese, 2 English) with daily circulation of 1.5-2 million. Postal service good.

Power: Capacity staying well ahead of demand. Current capacity 3.38 million kilowatts, with 4.31 million kw under construction, another 1.95 million kw in planning stage. Big boost will come from nuclear plants, with two already under construction, one in planning stage. First nuclear plant begins operations in 1976.

SOCIAL:

Literacy: Very high, estimated 85%-90%.

Education: Free and compulsory up to 9th grade. About 99.3% of elementary age children in school. Some 2,350 primary schools with 2.4 million students, 968 secondary schools with 1.5 million students, 257 institutes of higher learning. Very competitive education system with only small proportion of secondary graduates qualifying for higher education. Competitive situation, limited opportunities for higher education creating many youth problems.

Religion: Freedom of worship. Buddhism remains dominant religion.

Labor: Work force totals 5.7 million. 34.5% of work force in industry, 31.3% in agriculture. Facing severe shortage of factory, skilled workers. Labor shortage likely to be big problem in years just ahead.

MILITARY:

Defense Budget: Estimated US\$1.27 billion in fiscal 1976/77.

Armed Forces Strength: About 491,000, with 340,000 in Army, 36,000 in Navy, 35,000 in Marines, 80,000 in Air Force. About 2.16 million in reserves.

Order of Battle: Army made up of armored, infantry, airborne divisions, special forces groups, missile battalions. Navy consists of anti-submarine, torpedo boat and coastal patrol units. Air Force made up of fighter-bomber, fighter-interceptor, reconnaissance, transport and search and rescue squadrons.

Equipment: Virtually all U.S. designed. Army has medium, light tanks, armored personnel carriers, 105mm, 155mm artillery, surface-to-surface missiles, surface-to-air missiles, helicopters. Navy has destroyers, destroyer escorts, torpedo boats, patrol vessels, minelayers, coastal minesweepers, tank landing ships. Air Force equipped with F-5A, F-104A, RF-101, C-46, C-47, trainer planes and helicopters.

Procurement: Most equipment from U.S. Some military sales credits still provided by U.S. Trend towards local manufacture, assembly of light arms, ammunition, missiles, jet fighters, helicopters.

Defense Agreements: U.S.-Taiwan Mutual Defense Treaty of 1954 still in force. But Treaty likely to be terminated by U.S. when diplomatic recognition switched to Peking. Presently only 2,100 U.S. troops remain on Taiwan.

POLITICAL:

Government: Constitutional democracy, with five branches of government--- executive, legislative, judicial, examination and control yuans (councils). Also National Assembly and National Security Council. National Assembly responsible for electing President, Vice President every 6 years. With death of CHIANG KAI-SHEK on April 5, 1975, Vice President YEN CHIA-KAN became President. He will serve until 1978. Only two small-scale elections been held since Nationalists came to Taiwan, aimed mainly at filling vacancies created by death. Several political parties but Kuomintang (Nationalist) Party only one that counts, controlling 378 of 425 seats in Legislative Yuan. Chiang Ching-kuo is Chairman of Kuomintang Central Committee.

Power Structure: In final analysis, all power rests with Kuomintang and Premier Chiang Ching-kuo. Chiang now moving own people into key positions of power to consolidate his hold on government.

EMBASSY OF ISRAEL
WASHINGTON, D.C.

ב' בחמוז תשל"ו
30 ביוני 1976

שגרירות ישראל
ושינגטון

ס ו ד י

אל : מא"ף

מאת: דוד פלג, שגווינגטון

הנדון: ט נ ז נ י ה

(למברקי 626 סעיף 2)

אמש הייתי נוכח בויכוח שנערך בחוג סבור על מדיניות ארה"ב כלפי דרום
היבשת ואחד מהנואמים היה שגריר טנזניה בומאני.

בדבריו התייחס בומאני ל"נאום לוסקה" של המזכיר אותו שבח אך ציין
שלדבר כיום על פתרון של שלום לבעיה הרודזית זה *Wishful Thinking*.
היה זה בזכור זמן לקסינגבר לשוחח עם פורטרט על הבעיה הרודזית מאחר
שברור שפורטרט לא יטיל סנקציות כלכליות על סמיה שהרי בכך הוא מכין את
הקרקע להטלת סנקציות דומות נגד דרום אפריקה.

אם ארה"ב מעוניינת לנסות ולהביא את דרום אפריקה לנקיפת עמדה גמישה
יותר הרי הנושא המתאים ביותר הוא נמיביה. אגב כיחס לנמיביה מעריך שרמן
שפעולה אמריקנית הכרחית לפני ישיבה מועבי"ט באוגוסט אחרת תכנס ארה"ב
לעימות מחודש עם מדינות אפריקה, במיוחד לאור הספקות הקיימים במחמ"ד אם
צרפת ובריטניה יטילו וטו כבעבר על הצעת החלטה להטיל סנקציות נגד דרום-
אפריקה בגלל המשך שליטתה הבלתי חוקית בנמיביה.

ביחס לדרום-אפריקה אמר בומאני שרק באמצעות לחץ של המעצמות הגדולות
כולל הוצאת השקעות מערביות מדרום אפריקה ומערכה להגדלה בידודה של דרום-
אפריקה עשויה לבוא רפורמה בחוף דרום-אפריקה.

נציג מחמ"ד בדיון דונלד פיטרסון נסה להראות ע"י נחוח "נאום לוסקה" את
עניינה של ארה"ב באפריקה ונכונותה להיות יותר מעורבת מבעבר בנסיון לקדם
פתרון בעיה דרום היבשת והוסיף בהתייחסו לדברי בומאני שמגעי ארה"ב עם
דרום-אפריקה נעשים לאחר החייעצות עם מנהיגים אפריקנים וארה"ב לא היתה
מקימת אותם לולא קיבלה אישור מגייררה, קאונדה, מאסל וקאא.

בברכה,
דוד פלג

העתיקים : מר י. ענוג, סמנכ"ל
מצפ"א
המרכז

מדינת ישראל

משרד החוץ
ירושלים

שמו

תאריך: ל' סיון תשל"ו

28.6.1976

מסמך:

אל: מר א. בנצור, השגרירות וושינגטון

מאת: סגן מנהל מז"ר

הנדון: STEFAN ANDREI - ביקור בארה"ב

שטפאן אנדריי, שתוארו הרשמי מגדירו כחבר משנה של "הוועדה המדינית האכסוקוטיבית" (פוליטביו) ובנוסף לכך^{גם} מזכיר "הוועד המרכזי של המפלגה הקומוניסטית הרומנית" הוא למעשה האחראי, במסגרת המפלגה למדיניות החוץ של רומניה. במבנה השלטון של מדינה קומוניסטית, האחראי לתחום כלשהו במסגרת המפלגה מעמדו בכיר ממעמד האחראי לאותו תחום עצמו במסגרת הממשלה.

לפי ידיעה בעתונות הרומנית מיום 22.6.76 נפגש שטפאן אנדריי, במסגרת בקורו בארה"ב עם שורה של אישים וביניהם: שר האוצר וו. סיימון, הלמוט זוננפלד, ארתור הרטמאן וכן עם Winston Lord, מנהל המחלקה לחכנון מדיני במחמ"ד.

לפי אותה ידיעה בעתונות, בפגישה עם שר האוצר נדונו "שאלות הפיתוח לתועלת הדדיה של יחסי הכלכלה והכספים בין שתי המדינות וכן הסיכויים להרחבתם". ניסוח כזה מרמז, אולי על דיון סביב שאלת חידוש המעמד של MFN שהוענק לרומניה לפני כשנה. בפגישות עם אנשי מחמ"ד נדונו "שאלות היחסים הדו-צדדיים וכן בעיות בינלאומיות בעלות עניין משותף". ייתכן וניסוח זה מלמד על בירורים בקשר ל"דוקטרינת זוננפלד" שהרומנים ביקרו אותה קשות ובפומבי.

לבקורו של שטפאן אנדריי בארה"ב עשויות להיות השלכות על מדיניותה של רומניה כלפינו. יתר על כן, שטפאן אנדריי אף עשוי לבקר בארץ, אם אמנם יחליטו הרומנים לכבד סוף-סוף הבטחתם שהוא יעשה כן, כפי שהבטיחו זאת מספר פעמים בעבר, אלא שכל פעם נמנע ממנו הדבר בגלל עניינים דחופים, כגון ביקורו זה בארה"ב.

אורך בעד דיווח על הביקור הזה, לפי מה שאפשר ללמוד עליו ממקורות אמריקאים.

בברכה
אליעזר פלמור

העמק: מר א. עברון, המשנה למנכ"ל
מנהל מצפ"א

השגרירות, בוקרשט

Page 1 of 1

SECRET

TO: [illegible]
FROM: [illegible]

7/20/11
Sey

DATE: 7/20/11

SUBJECT: [illegible]

[illegible text]

[illegible text]

[illegible text]

[illegible text]

[illegible text]

cc: [illegible]

cc: [illegible]

cc: [illegible]

cc: [illegible]

cc: [illegible]

כל הסוסר תוכן מסמך זה, כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך - עובר על החוק לתיקון
דיני העונשין (בסחון המדינה
יחסי חוץ וסודות רשמיים).
תשי"ז - 1957.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

סודי

מברק נכנס-מסווג

מס' 597

בשלה: 281800 ירבי 76

אל: המשרד

מאת: וושינגטון

102.4
22/6

מאף מצמא.

מסע סקרנטון באפריקה. משיחה עם קוליק במחמד - ישראל

1. סיירה ליאונה - שח מינה הביע תונגדות סירה ליאונה לחשעית ישראל ולהשוראח
בין צירנות לגזענות

2. סכוניה - שח קאדומה אמר שסכוניה אינה שוללת עקרונית גרוש מרינה מהאום אך סכורה
שאין זה הגיוני לגרוש מהאום מרינה הממלאה תפקיד מרכזי ביישוב אחד הסכוכים המרכזיים
בעולמנו.

3. סואזילנד - חנושא כלל לא עלה בשיחה

מלג

שח רחם מנכל שהבט משנה למנכל ממנכל מאף מאום א ב חקר תפוצות

ח (במורד) מאף (במורד)

צמא

27.6.76

275

א.א. 1021/

אל ז מר ה. בראון, הציר - וושינגטון
מר ד. הורגמן, היועץ - וושינגטון
מאת: מנהל מזה"ל

הנדון: הסכם הבטיחות עם תורכיה

מברק הורגמן 547 מ-25.6

תודתי על הדיווח הארוך והמפורט המבהיר יפה את הסכב היום. בן הסוב שנאמר
הרכבים בעניין גנרל הייב ומקלוסקי. ידוע לנו שמקלוסקי כן אמר לתורכים מה האמר,
בכנראה הוא גם האיש שמדבר את "נייזדוויק" בכוון ז'.
כידוע שמדובר הזמן הקרוב לרשתנו עתה הוא יותר רחב מכפי שנראה לנו לפני כן,
עלה על דמתי דעיון שאני רוצה להעלותו לסניכס:
בקורו של סולראז בתורכיה היה מוצלח מכמה בחינות: הנושא ג' י סולראז עצמו,
שהביאה להסעך פעילותו בנושא, יכולתו להסביר לתורכים את האילוצים הפועלים על
חברי קונגרס, הדברי ששמעו טעמו על ישראל ועוד.
לאחר זאת, אולי יש אדם לבסוף להביא לנוסיעתם של עוד 2-3 חברי קונגרס לתורכיה, כדי
לבסוף ולהשיב אותן המטרות. אם הרעיון נראה לכם, אפשר לגבול אותו בכמה דרכים:
1. להציע למחמד לסגר המשלוח ואפילו להציע הרכבה.
2. להציע לריבון להציע לתורכים - לאינאן או למשה"ח, להזמין משלוח כזאת לאחר שיתם
תציעו שמה המודמנים.
3. להביא את סולראז ליזום בקור כזה במסגרת הקונגרס.
בכל מקרה רצוי שהבקר יערך עוד ביולי. ואם לאו - בספטמבר. אובוסט אינו מועד
טוב לבקורים מסוג זה.
אנא תודתכם.

בברכה,

א.א. 1021/ *י.א.ל.*
י.א.ל. יעל ורד

העמק' מר א. אברון, מ"מ מנכ"ל

מנהל מצפ"א

השגריר - אנקרה

כ"ט בסיון תשל"ו

27/6/76

10040

102.1 10040

אלו השגרירות, וושינגטון

מאת: מ"ף

הנדון: בקור נשיא בוצאונה בארה"ב

מתוך קריאה בקסזי עתונות יוניס, אנו למדים כי נשיא בוצאונה
טרזה כאמה נמצא בבקור פרטי בארה"ב שבמהלכו נפגש גם עם הנשיא פורד.
לפי הדיווח העיתונאי עקר השיחה הסבה מכובד שאלת רודזיה, אך יש להניח
שנדונו גם נושאים אחרים.

היינו מודים לו יכולתם לספור הכקור והוצאותיו. כידוע לטרזה כאמה
מעמד של יוקרה ביבשה אמריקה והוא נחשב לאחד הנשיאים המהונים אך החקלאים
ביבשה, ולדענו יש חדים ואף השמעה בעקב בנושאים הנובעים לררום היבשה.
כמובן חשוב לנו לדעת אם הועלתה גם שאלה היחסים עכנו.

ב ב ר כ ה ,

לאח סידים

כל המוסר תזכו מסמך זה. כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכד - עובר על החוק לתיקון
דיני העונשין (בעתון המדינה
יחסינות וסודות רשמיים).
תש"ז - 1957.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

8

ס ו ד י

מס. 540

בשלח: 241630 יוני 76

אל: המשרד

ממ: ורשינגטון

20/6
102-1

מאף. העסק; באום ניו יורק (חועבר).

משיחה עם ג'ון בלוג'ט במחמד/מאף.

בשיחתו עם סקרנטון תביע נשיא גאבון בורגו ותנגדיות תקיפה לח'לית ישראל מטאום בלימוק
שצער כזה רק יגרום. להקטנה בעמדת ישראל ושהסיכויים להתקרבות לשלום גדולים יותר כאשר
ישראל חלק מטאום מאשר מחוצה לו. בורגו תוסיף שהערבים אכזבו את האפריקנים בכך שלמרות
שדוב ארצות אמריקת נתקו את היחסים עם ישראל לא קימו הערבים הבטחתם לסיוע לארצות אמריקת
ולכן אין לאפריקנים כל התחייבות כלפי הערבים.

פלג

שחח רחמ ממכל ממכל ענוג י.דביב מממא ממאף רח

מב/מס

כל המוסד תוכן מסמך זה, כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך - עובר על החוק לתיקון
דיני העונשין (כטוען המדינה
יחסי-חוקן וסודות רשמיים),
תשי"ז - 1957.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

ש מ ר

ל

מט' 500

נשלח: 231515 יוני 76

102-1 אל

אל: המשרד

מאת: וושינגטון

מאף העצק טופר ניו יורק (חושבר)

משיחות במזרח .

1. מטיבנס זכה לטיפול "מלכותי" בסעודית אלא ללא תוצאות קונקריות .
הסעודים היו מוכנים לסייע לפרוייקטים אך המיירה לאובים עצמו על סיוע
במזומנים .

2. שיחות סקרנטון בואגמיוו וליברויל היו כלליות וגסבו יוור על בעיית
קוריאח מאמר על המזח .

3. מטריכים שהסיבה לביטול ביקור סקרנטון בקמ'א נבעה מטימול כושל מצד
טחח הקמאי בביקור ואי הכנסת בוקאטח לתמונה עד שלב שאוחר ביותר .
פלג

שחח רוחם מנכל ממנכל ענוג י. רביב מצמא חקר רם

מב/א

כל המוסד תוכן מסמך זה, כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך - עובר על החוק לתיקון
דיני העונשין (בטחון המדינה
יחסי-חוק וסודות דשמיים),
תשי"ז - 1957.

משור החוק

מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

ס ר ד י

אל: המשרד

מאת: רושינגטון

מס' 470

ב שלח 221430 ירני 76

סידי

Handwritten signature/initials

דורון רביב.

אורוגואי.

מברקים 390, 399.

א. ייהמנצח"י על הפעולה בקונגרס נגד אורוגואי הוא **KOCH**
תמורה היהודי מניו יורק חבר תת ועדת התקצבות לסיוע חוצ. מסדתי לו
ואמור במברקם 390 לגבי היהודים. אמר שהטענות נגד אורוגואי אינן
בהקשר ליהודים. בכל אופן לקח את דברי לתשומת לבו.
ב. קוצ מסר לי כי הממשל ביקש שלושה מליון דולר סיוע צבאי לאורוגואי
לשנת התקציב האמריקאית 1977. קוצ יזם ביטול סיוע זה. תת ועדת התקצבות
בביהן ולאחריה מליאת הועדה אישרו הביטול.
מליאת ביהן תאשר זאת קרוב לודאי במסגרת אישור חוק התקצבות לקראת סוף
שיוע זה. הממשל מתנגד לקיצוצ וינסה כנראה לבטלו באמצעות חוק התקצבות
בטינט.

רפ"ח

שחח רהם מנכל ממנכל י רביב אריגוב מלס תפוצות ספא חקר רם

אב/ב

Handwritten mark

כל המוסר חוכן מסמך זה, כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך - עובר על החוק לתיקון
דיני העונשין (בטחון המדינה
יחסי-חוק וסודות רשמיים),
תשי"ז - 1957.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

סודי

אלו המשרד

מאת: רוטינגטון

382 00

בטלה 171700 ירבי 76

מצפא.מזתימ.

הסכם הבטיס"מ עם תורכיה.

משיחה עם ג'והנ ד"י במחמד/אירופה/הדסקאי ליוון.

1. הממשל הגיש היום לקונגרס הסכם עם תורכיה. אולם לאור העדר סיכוי
ממשי שהקונגרס יסכים לאשר הסכם משלב זה וד"י אינ כל כוונה שהועדות

יחזילו ב - HEARINGS לפני תום פגרת יולי. הממשל מקווה כי בששת
השבועות עד אוגוסט שיושג ויחתם הסכם ההגנה גם עם יוון כדי לאפשר
יהיה להגישו במקביל לאישור הקונגרס.

2. בינתיים מתקדם המום עם יוון בעצלת"מ. עתה כמעט ברור שהיווניים משהים
בכוונה ההתקדמות במום עמה רק על מנת לעכב אישור הסכם עם תורכיה.
לפי הקצב הנוכחי כלל לא ברור אם עד אוגוסט יחתם הסכם עם יוון אם
במחמד ממשיכים לקוות.

3. השיקול שהכריע בממשל להעביר בכל זאת הסכם התורכי לקונגרס היה
בגלל הדיגישות והעצבנות הגוברת בתורכיה לנוכח אי הגשת הסכם לקונגרס.
על כן יש לראות בעיתוי הנוכחי של העבדת הסכם התורכי לקונגרס יותר
כמחווה של רצון טוב כלפי תורכיה מאשר צעד מעשי וממשי שיביא לאישורו.
כאמור, הממשל עצמו אינו מעוניין שהקונגרס יקים משלב זה דיון כלשהו
על הסכם.

4. יתכן ובימים הקרובים תחול הפסקה קצרה בדיוני המום המתנהל באחונה
אוחייכ יתחדש המום בווש"נגטון.

תורגמ.

שהח רוהמ מנכל שהבס (בנפרד) ממנכל סמנכל מצפא מזתיס חקר דס אמ (בנפרד)

צג/יל

102/1000

STATEMENT BEFORE THE
HOUSE INTERNATIONAL RELATIONS COMMITTEE
ON
LATIN AMERICA, WESTERN EUROPE, AFRICA

1003N

June 17, 1976

Chairman, Members of the Committee:

I am happy to be able to report to this Committee on our foreign policy with regard to three important areas which I have recently visited -- Latin America, Western Europe, and Africa.

I believe that our relations with Latin America and with Western Europe are stronger and more promising than they have been in a decade. In Africa we have responded to a dangerously deteriorating situation with a policy that offers hope for southern Africa to undergo peaceful change with justice, and without submitting to external intervention and opportunities for progress in the rest of Africa without following radical doctrines.

Let me take up with you our policy toward each of these areas.

In March, I reported to you on the vast changes evident to me during my trip to Latin America in February. These changes are opening the way to a new constructive relationship between the U.S. and Latin America. The quality of that relationship was evident at the meeting of the OAS General Assembly, in Santiago, from which I have just returned. The atmosphere -- of mutual respect and perceived common interest -- was better at the 1976 OAS General Assembly than at any other inter-American meeting I have ever attended.

Ours is a special relationship in this Hemisphere. The unique experience we share in the Americas -- the finding and opening of new continents, the forging of nations free from colonial domination, the shared human and moral

principles of the New World -- creates special ties for the United States and Latin America.

As in all families, there are periods of creativity, and times of stress. Ours is no exception. The United States has passed through a variety of phases in its relationship to Latin America. Not all have been productive, in recent years. Sometimes, when we were active, when we attempted to organize massive transfers of resources to meet Latin American development needs directly, we were seen as attempting to dominate the Hemisphere. When our policies were otherwise -- when we were less involved in Latin American problems and more inclined to let Latin American nations work out their own solutions alone -- we were looked upon as neglecting our obligations.

The 1930's, the 1940's and even the 1950's were decades in which this nation indulged in the pretense of tutelage. In the 1960's, the Alliance for Progress rallied the energies and enthusiasms of people throughout the Americas to the development effort. But by 1969, its promises had begun to fade. Thus, even as Latin America began to realize its own maturity and experience a period of massive economic growth, and with its greater self-respect, the United States moved into a period of lower profile, which we maintained until the inauguration of the New Dialogue in 1974.

That period drew to a close with the meeting at Tlatelolco, in Mexico, in which we began a process of dialogue with the Hemisphere once again. At the outset, admittedly, the dialogue had a character of inquiring into what the United States could do for Latin America. But it

became obvious that, as a result of the major changes and considerable progress in Latin America during the 1960's and early 70's, we were now able to deal with the major nations of Latin America with a new mutuality of respect and equality of sovereignty quite impossible twenty years ago or even ten.

In the last two years, we have built steadily on this new relationship. We have taken advantage of it to put forward new initiatives, in the political and the economic area, which we could not have considered a decade or more ago. The culmination of this new policy effort was the meeting at Santiago last week.

The constructive attitude in Santiago and the remarkably good tone to our relationships throughout the Hemisphere is attributable in great part to three factors.

-- the United States, since the inauguration of the New

Dialogue early in 1974, is again active as an equal partner
in Inter-American councils;

-- we have a coherent policy that addresses the entire
catalogue of Hemispheric issues;

-- and we have a vision of the future of our relationship.

It is that, I believe, which has reassured Latin America
that the political relationship with the United States -- the basic
solidarity of the Western Hemisphere -- is again increasingly
vital.

With our political and moral relationship once again sound,
we have a basis for cooperation with Latin America in the area of
most pressing concern: that of economic development.

-- The countries of Latin America are among the most developed of the developing nations, and have been growing rapidly. Latin America quintupled its collective gross product since 1950. At this rate, in ten years, Latin America will have attained the economic strength which Europe had in 1960. Its economies, furthermore, are increasingly important in world commodity, mineral and energy markets, and in trade in manufactured goods. Success in the struggle for development of the poorer countries of the world, when it comes, will come first in Latin America. For this reason, we must focus our attention and our energies there.

To address the changing nature of our relationship with Latin America and to deal with the expanding range of our common

concerns, I set forth in Latin America last February six elements of our policy. I said the United States would:

- take special cognizance of the distinctive requirements of the more industrialized economies of Latin America, and of the region as a whole -- in the context of our efforts to help shape a more equitable international order;
- assist directly the neediest nations in the Hemisphere afflicted by poverty and natural disaster;
- support Latin American regional and sub-regional efforts to organize for cooperation and integration;
- negotiate on the basis of parity and dignity our specific differences with each and every state, to solve problems before they become conflicts;
- enforce our commitment to collective security and to

maintain regional integrity against attempts to
undermine solidarity, threaten independence, or
export violence;

-- and work to modernize the inter-American system to
respond to the needs of our times and give direction
to our common action.

Since February, in furtherance of these objectives,
the United States has introduced trade, investment, and
technology proposals of special relevance to this Hemisphere at
CIEC in Paris and at UNCTAD IV in Nairobi. We responded to the
efforts of the Guatemalan people to recover from the earthquake
that devastated their land. We have provided fresh support to
subregional cooperation in Central America and are exploring
ways of relating more effectively to the Andean Pact. And at last

week's General Assembly of the Organization of American States at Santiago we advanced our common interests in three important areas: cooperation for development; reform of the Inter-American system; and human rights.

To speed cooperation for development in the Americas, we stressed three major topics for action: commodities, trade and technology.

The economic aspirations of most countries in Latin America depend upon stable conditions for the production and marketing of primary commodities. At Santiago we proposed a three-point program designed to: improve regional consultations on commodities markets; derive greater hemispheric benefits from global commodity arrangements; and improve resource financing, either on a global or regional basis.

To expand trade opportunities and capabilities we offered proposals to help developing nations expand and diversify exports of manufactured and semi-processed goods; promote the Hemisphere's trade position through the Geneva negotiations; and support needed regional and subregional economic integration.

And we proposed a number of new ideas to stimulate the development, acquisition and utilization of technology in the modernization of the Hemisphere.

To improve the Inter-American system, we circulated proposals -- the most far-reaching the U. S. has ever put forward -- which would simplify the organization by strengthening the foreign ministers' meetings in the periodic General Assemblies, eliminate the standing councils, open the OAS to wider membership

in the Hemisphere -- particularly the new states of the Caribbean -- and increase the Latins' share of the budget. Such steps, we believe, could lead to a leaner, more flexible and responsive organization which could better promote the mutual security, economic progress and human rights of the Americas. And on the centrally important issue of human rights, I addressed the special responsibility of our nations to preserve, cherish, and defend fundamental human values -- for if such values cannot be preserved, cherished, and defended in this Hemisphere, where the rights and the promise of the individual have played such a historic role, then they are in jeopardy everywhere. At Santiago, the United States reaffirmed our unequivocal commitment to the American Declaration of the Rights and Duties of Man. We endorsed the reports presented there by the Inter-American

Human Rights Commission -- its annual report which cites the rise of violence and terror in many nations of Latin America; its report on Chile and its report -- submitted too late for official consideration by the OAS Assembly -- concerning the inhuman treatment of political prisoners in Cuba and the refusal of Cuba to cooperate with the Commission. The United States emphasized our belief that the protection of human rights in the Hemisphere is an obligation of every nation and not simply of particular nations whose practices have come to public attention, or whose ideology -- on whichever side of the political spectrum -- is unpopular.

The contrast between the respective treatment of the human rights commission's work by the governments of Chile and Cuba demonstrate the importance of this principle. The government of

Chile cooperated with the Commission; the government of Cuba did not. The government of Chile did nothing to prevent widespread publication in that country of information about the Commission's report and about the OAS discussion of the issue. Needless to say, there has been nothing comparable in the government-controlled media in Cuba. Most important, the Commission noted a quantitative improvement in the situation in Chile since its last report. For these reasons, I believe we can best enhance the prospects for further human rights progress in Chile by continuing a balanced policy by working in the area of human rights, and by assisting that government to meet the economic problems before it. We have made it clear to the government of Chile that the condition of human rights in that country impairs our relationship. Actions which would further

which would further undermine our relationship could eliminate the practical possibilities for betterment of economic condition.

Mr. Chairman, our efforts in Latin America over the past several months have considerably advanced our practical progress and provided a firm foundation of policy for the years ahead.

We have moved into a new phase of profound interest, active initiatives and comprehensive proposals for altering the inter-American relationship, a phase which is more compatible with the new cooperative spirit in the Hemisphere.

We have come to the end of a critical era and are marking the beginning of a new one. The United States can now deal with Latin America in a new spirit. We need not

hold back on major initiatives for fear of inspiring old notions of paternalism. With consultation and cooperation, our hopes of meeting the challenges of economic and social progress in an age of interdependence, and of building a sound and beneficial relationship between developed and developing nations is brightest and most promising here in this Hemisphere.

Let me turn briefly now to Europe.

EUROPE

In late May I attended the NATO Ministers' Meeting in Oslo and held a series of meetings with European leaders.

I do not need to rehearse at length to this Committee why the countries of Western Europe are important to the United States and to all our international endeavors. Throughout the postwar period we have recognized that the security of Western Europe is inseparable from our own. Our economies are inextricably linked; we have had repeated demonstrations that economic performance on one side of the Atlantic will in time affect both. Most of all, these are the peoples who share our most fundamental cultural and political heritage, and its values -- and they share our vision of the kind of world we want to live in.

While cooperating in a defensive alliance which for durability and vitality is probably unique in the history of sovereign states, the Atlantic nations also have been coordinating efforts gradually to improve relations with regimes in Eastern Europe whose values and aims are very different from our own. We have recognized from the outset that this difficult undertaking could only proceed from a basis of Western strength and cohesion.

Now, with the growth of Soviet military power; with a proliferation of potentially explosive regional tensions; with the emergence of new power centers, based on control of vital economic resources; with growing demands for

redistribution of the world's wealth; and with common economic and social problems ahead, it is more important than ever that our consultations with our closest allies be constant and our cooperation constant. This does not mean that the Atlantic States will see all problem in identical ways or always adopt identical policies. It does mean that only by understanding one another's interests and perspectives can we maintain that essential harmony in our policies which will enable us to deal constructively both with the Communist world, and with the demands of the developing states.

Three years ago, the United States called for a reaffirmation of European-American solidarity. We believed that it was imperative to reaffirm the central place of Western

unity in all that we were about to do.

Over the course of these last few years I believe that the West has achieved an extraordinary cohesion and resolve. It is a sign of strength, that doctrinal disputes over redefining our relationship or the modes of our consultation have given way to concerted attacks on the actual problems before us. Economic, security and political issues have crowded upon us, and we have responded together: the solidarity displayed by the Western countries in the declaration at the NATO Summit in May 1975; in improving cooperation on defense issues; in unified positions before and during the Helsinki Summit in July 1975; in the Vienna negotiations on mutual and balanced force reductions; in continuing allied

consultations on SALT; in intensified political consultations in refusing to bow to the temptation of protectionism in trade; in the network of common energy institutions created rapidly in response to the challenge of the oil cartel; in the Rambouillet Economic Summit of last November; and in the continuing series of multilateral negotiations with the developing countries in both new and old international forums.

At the NATO meeting last month there was firm agreement that our common security rests on the foundation of Western solidarity and strength, and that continuing defense efforts will be necessary to counter Soviet assertiveness and induce restraint in Soviet behavior. There was broad agreement that efforts to seek stability and improvements in East-West

relations should continue, but that such efforts too must be based on a clear foundation of military strength and resolve.

I was, in addition, struck by the growing appreciation among all NATO members that military, economic, and political developments around the globe can have the most direct impact on the security and prosperity of the North Atlantic States.

At the May meeting we discussed, and found basic agreement, on a wide range of issues: the importance of peaceful evolution in Africa; the centrality of our commitment to the security of Europe; the importance we attach to implementation of the Helsinki Final Act; the need for close consultations on SALT; the necessity to continue efforts

toward mutual and balance force reductions; the situation in the Mediterranean; the high-level attention we should give to the question of military standardization; and most important, our continuing commitment to shared values, the basic cement that has held our alliance together for nearly thirty years.

My bilateral visits to Norway, the Federal Republic of Germany, Sweden, and Luxembourg, and the London meeting of CENTO Foreign Ministers considerably furthered, I believe, the process of strengthened ties between America and Western Europe. In Norway we discussed that country's growing role as a major oil producer, and the importance

of close consultations on the complicated question of international exploitation of the considerable resources of the Svalbard, or Spitsbergen, Archipelago.

In Germany we reaffirmed our shared views on East-West relations and the need to approach this subject from a foundation of strength. I believe that U.S. -German relations have never been better.

Swedish-American relations over the past decade have not always been friendly. While we cannot hope to wholly reconcile all our different perspectives, I believe that our talks helped each side better understand the conditions under which the other must conduct its foreign policy. Our relations with Sweden have improved significantly over the past year and I

expressed the hope in Stockholm that this process will continue.

The importance and prestige of Luxembourg in Europe far exceed its size. My discussions with Prime Minister Thorn dealt primarily with international issues, on which I found it valuable to hear the views of an ally that presents a European point of view in an impartial, effective manner. And at CENTO I conveyed our continued support for the alliance and for peace and stability in the treaty region.

Today Europe's role on global issues is strong and effective. Europe's interest in the Far East, in the Middle East, and in Africa is growing and welcome to us. Prime Minister Callaghan's initiatives for a negotiated settlement

in Rhodesia based on majority rule, President Giscard's proposal for a Western fund for coordinated assistance to African economic development, and Chancellor Schmidt's initiatives in the economic field, are examples of creative European statesmanship which the United States welcomes and respects. We gain -- and the world gains -- from Europe's counsel and long experience in a global framework.

At the NATO meeting in Oslo we took up issues of security; next week I will return to Europe to attend the OECD meeting where we will work to strengthen cooperation among the industrialized countries of the West and on our approach to the developing nations.

In a few days' time, President Ford will meet at Puerto Rico with his colleagues, the heads of government of Britain, Canada, France, the Federal Republic of Germany, Italy and Japan, in what is now becoming a regular process of economic discussions at the highest political level.

These meetings are symbolic of how far we have come in the last few years in consolidating cooperation among the industrial democracies and extending it into new spheres of common endeavor. They also demonstrate the understanding we share that the complexities of modern global management require above all a determined effort by our governments to prove that we have the ability to meet new challenges.

This kind of cooperation is the cornerstone of American foreign policy. It has been so for thirty years. It will continue to be so.

AFRICA

Finally, let me discuss briefly what we are trying to do in our African policy.

Our aims are:

- to avoid a race war which would have inevitably tragic consequences for all concerned;
- to do all we can to prevent foreign intervention in what must remain an African problem;
- to promote peaceful cooperation among the communities in Southern Africa;

-- and to prevent the radicalization of Africa.

In 1974 President Ford ordered a review of our policy toward Africa. As part of this effort I announced one year ago that I would visit Africa in the spring of 1976. Last September, I set forth the fundamental elements of our policy toward Africa to members of the Organization for African Unity assembled in New York for the United Nations.

I said then that America had three major concerns:

- that the African continent be free of great power rivalry or conflict;
- that all of the continent should have the right of self-determination; and
- that Africa attain prosperity for its people and become a strong participant in the global economic

order -- an economic partner with a growing stake in the international system.

Late last year the situation in Africa took on a new and serious dimension. For the first time since the colonial era was largely brought to an end in the early 1960's, external interventions had begun to control and direct an essentially African problem.

In the hope of halting a dangerously escalating situation in Angola, we undertook -- until halted by the impact of our domestic debate -- a wide range of diplomatic and other activity pointing toward a cessation of foreign intervention and a negotiated African solution.

By the first months of this year Soviet-Cuban intervention had contributed to an increasingly dangerous situation turning the political evolution away from African aspirations and towards great power confrontation.

-- The Soviets and Cubans had imposed their solution on Angola. Their forces were entrenched there. The danger was real that African states seeing the Soviet and Cuban presence on the scene might be driven in a radical direction.

-- With the end of the Portuguese era in Africa, pressure was building on Rhodesia, regarded by Africans as the last major vestige of colonialism. Events in Angola encouraged radicals to press for for a military solution in Rhodesia.

-- With radical influence on the rise, and with
immense outside military strength apparently behind
the radicals, even moderate and responsible

African leaders -- firm proponents of peaceful
change -- began to conclude there was no alternative
but to embrace the cause of violence. By March
of this year, guerrilla actions took on ever larger
dimensions.

-- We saw ahead the prospect of war fed and perhaps
conducted by outside forces; we were concerned
about a continent politically embittered and economically
estranged from the West; and we saw ahead a
process of radicalization which would place severe

strains on our allies in Europe and Japan.

- There was no prospect of successfully shaping events in the absence of positive program of our own for Africa.

It was for these reasons that President Ford determined that an African trip which had long been planned as part of an unfolding process of policy development had a compelling focus and urgency. We had these aims:

- to provide moderate African leaders with an enlightened alternative to the grim prospects so rapidly taking shape before them -- prospects which threatened African unity and independence, indicated growing violence, and widening economic distress;

- to work for a solution that would permit all of the communities in Africa -- black or white -- to coexist on the basis of justice and dignity.
- to give friendly and moderate African governments the perception that their aspirations could be achieved without resort to massive violence or bloodshed; and that their hopes for prosperity and opportunity can best be realized through association with the West.
- to promote solutions based on majority rule and minority rights which would enable diverse communities to live side-by-side.

In short, we sought to show that there was a moderate and peaceful road open to fulfill African aspirations and that

America could be counted on to cooperate constructively in the attainment of these objectives.

My trip addressed the three major issues facing Africa:

- whether the urgent problems of southern Africa will be solved by negotiation or by war;
- whether Africa's economic development will take place on the basis of self-respect and open opportunity, or through perpetual relief, or the radical regimentation of societies; and
- whether the course of African unity and self-determination will once again be distorted by massive extra-continental interference.

I believe that the 10 point policy we set forth in Lusaka in late April and the other proposals we made in Africa to enhance

self-sustaining economic growth make up a platform which moderate Africans can support and which serves interests we share -- for peace, justice and progress and for an Africa free from outside interests:

- The possibility for a negotiated settlement in Rhodesia and Namibia have been enhanced. Time is running out and formidable barriers remain. But if continued responsible efforts are made by all sides, the burning questions of southern Africa still can be solved without immense loss of life, suffering and bitterness and with giving each community an opportunity for a dignified life.
- African hopes for independence and the integrity of their continent have been raised. Big power

intervention can only undermine unity, set African against African and heighten the risk of conflict.

Our policy on this clearly accords with African concerns as reflected in the suspicion and apprehension with which influential African leaders have regarded the large Cuban presence in Angola. We may now be seeing the results of that concern, and our clear position, as we receive an increasing number of reports that Cuban troops may begin to leave. However, we do not yet have clear evidence that this process is underway in any meaningful fashion. We will be carefully watching the pace and extent of any Cuban withdrawals;

-- Our African policy is thus an important element in our overall international effort to help build a structure of relations which fosters peace, widening prosperity, and fundamental human dignity.

Mr. Chairman, Africa is of immense size, strategically located, with governments of substantial significance in numbers and growing in influence in the councils of the world. The interdependence of America and our allies with Africa is increasingly obvious. In the past months we have seen a major international crisis develop in this important area of the world and we have moved to deal with it. We have taken the initiative to offer a peaceful road to the future. We have told much of the world that America continued to have a positive vision and will play a crucial and responsible role in the world.

I believe that our policy initiatives were necessary; that

they can be effective; that they are beneficial to the interests of the United States; and I believe that they are right.

But the new beginning in our African policy will require dedication and effort on our part if it is to come to a positive fruition. The Administration is determined to follow through on our initiatives and the promising beginnings that have been made. We look to the Congress for encouragement and for active support in this crucial enterprise.

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך - עובר על החוק לחיקון
דיני העונשין (בטחון המדינה
יחסי-חוק וסודות רשמיים).
תשי"ז - 1957.

משרד החוק

מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

ס מ ר

מס' 338

נשלח 161130 יוני 76

אל: המשרד

מאת: רוסינגטון

אירופה ב. לשכת השר

ברוחו על העברת מקום פגישת קיסינג'רי פורסט'ר מהמבורג מצטט הכורך גבירצמן כגילו יורק
סיימס עוזרים שלחמזכיר שהגרמנים היו סבורים שבין לא תחאיים לפגישה משום שאלון יחא בארמ
יום בבירת רפ"ג ושם פגישת קיסינג'רי-פורסט'ר חערך בבון כולס יאמינו שביקור אלון קשור
כדרום אפריקה.

חלג

מהח רחם מנכל מנוכל שק ארגוב רביב איר ב מצפא חקר רם

רפ"ג

EMBASSY OF ISRAEL
WASHINGTON, D.C.

שגרירות ישראל
ושינגטון

יז' בסיון תשל"ו
15 ביוני 1976

אליהו
דוד

✓
אל : מצפ"א

מאת: דוד פלג, שגורשינגטון

הנדון: סנטור פרסי

משיחה עם עמית דרום-אפריקני התרשמתי שהם מייחסים חשיבות לא
מבוטלת להתבטאויות סנטור פרסי בעקבות סיורו בדרום-אפריקה.

לאחר סיורו, מטעם ועדת החוץ של הסנט, שכלל גם את טנזניה,
זמביה, מוזמביק וסיור מקיף בנמיביה, התבטא פרסי בצורה מתונה ביותר
לגבי נמיביה ונמנע מלהתייחס כלל לשאלת האפרטהייד, בהפנתו את השומת
לבה של שגרירות דרום אפריקה לאי התייחסותו לנושא.

ב ב ר כ ה ,

2033
דוד פלג

העתיקים : אירופה ב'

מר צ. רפיח, כאן

SECRET

REF ID: A66747
17 JUL 1951

TO: SAC, NEW YORK
FROM: SAC, NEW YORK (100-100000)

SUBJECT: ALGERIA

Re New York airtel to Albany dated 6/28/51 and Albany airtel to New York dated 6/29/51.

Enclosed for the New York Office are two copies of a letterhead memorandum (LHM) dated 6/28/51 and captioned as above. The LHM was prepared by the New York Office and contains information received from a confidential source.

SECRET
100-100000

Very truly yours,
Special Agent in Charge

ALGERIA

U.S.A.

EMBASSY OF ISRAEL
P. O. BOX 374
MAKATI, RIZAL, D-708

סגרירות ישראל

9

מד' בניטן השל"ו
14 ביוני, 1976

102.1/397
103.3

אל : מאסו "ק

מאת : השגריר, מנילה

102.1

הודון: המו"מ על הבטיסטים האמריקאים

הבקר מתחיל המו"מ על גורל הבטיסטים האמריקאים הפיליפינים.

האמריקאים מיוצגים ע"י משלחת מהפנטגון ומחסר בראשה עומד השגריר טוליבן ממנילה.

המשלחת הפיליפינית בהרכב דומה, ובראש עומד שגריר רוסואלדו מורסינגטון. משיחות שקיימתי עם נציגים בכירים משני הצדדים, אני למד שיהיה זה מו"מ ארוך ומשעשע.

הפיליפינים מקווים לסיים המו"מ לקראת חודש ספטמבר והובטח להם שאם הכל יתנהל קשורה, קיטינג'ר יגיע לכאן להתוודע על ההסכם החדש.

מדוע יהיה זה מו"מ ארוך ומשעשע??

א. האמריקאים מעוניינים להמשיך ולקיים בטיסטים הפיליפינים. בטיסטים אלה חשובים ביותר לחיל-האוויר ולצי השביעי, מבחינה אסטרטגית ולוגיסטית.

הפיליפינים, על אף מדיניותם המתחדשת מדי יום ביומו, מעוניינים ביותר בנוכחות האמריקאים המהווה כח הרתעה לתיאבון המעצמות הקומוניסטיות ווייטנאם.

ב. הפיליפינים אשר גילו לאחרונה את העולם השלישי, והנשיא פרוס המבקש להיות דובר ומנהיג למתפתחות והבלתי מודהה, מבקשים למצא במו"מ זה נוסחה ליגלית ומעשית שתאפשר להם להכריז קבל עם ועדה, שהבטיסטים האמריקאים אינם קיימים עוד, וכי המדובר בכמה שרוחיים הניתנים לצי, ולחיל-האוויר.

כך שהבלתי מודהה יסירו המכשול לקבלת הפיליפינים בחברה מן המניין כבלתי מודהה. לחר עם זאת, הפיליפינים מרגישים כי קוטחו מזה שנים בכך שלא דרשו מוסר כסף עבור השמוש בבטיסטים. עתה, ברצונם, לתבוע סכום מינימלי לתקומה של מספר שנים שיסתכם במליון דולר, בקירוב.

ג. האמריקאים מוכנים לשלם כסף עבור השמוש בבטיסטים, וכן הם מוכנים לצמצם שטח הבטיסטים אשר בלאו הכי הגו גדול מדי. ובנוסף לכך, האמריקאים מוכנים לוותר על ריבונות הבטיסטים, להניף את הדגל הפיליפיני, בתנאי שהפיליפינים לא יכנסו להם לעצמות וימשיכו לטודיות מספר מתקנים.

Министерство обороны СССР

Министерство обороны СССР
Генеральный штаб
Инженерно-технический корпус

Сектор связи

Сектор связи

Сектор связи

Сектор связи

Сектор связи

Сектор связи

Сектор связи

Сектор связи

Сектор связи

Сектор связи

Сектор связи

Сектор связи

Сектор связи

Сектор связи

Сектор связи

Сектор связи

Сектор связи

Сектор связи

Сектор связи

Сектор связи

Сектор связи

Сектор связи

Сектор связи

Сектор связи

Сектор связи

Сектор связи

Сектор связи

1051

1051

1051

EMBASSY OF ISRAEL
P. O. BOX 374
MAKATI, RIZAL, D-708

שגרירות ישראל

- 2 -

ד. ובנוסף לכל אלה קיימות גם בעיות כלכליות אשר יידונו ע"י הועדה. בהסכם הכלכלי המיוחד שהיה קיים בין שתי המדינות במשך 35 שנים, פג חוקפו לפני שנתיים. בעוד שההסכם הישן הקנה לאמריקאים מעמד שווה לפיליפינים, ככל הקשור לעיסוק בקמעונות, השקעות חעשיה וכו". הרי כיום אין הם רשאים יותר לעשות כבשלהם ואף לא להחזיק באדמות ובתים ומפעלים בלעדיהם. האמריקאים מבקשים למצא למצב שנוצר פשרה מתקבלת והם מחנים זאת בזכויות המיוחדות שניתנו במסגרת אותו הסכם לייצוא הפיליפיני לארה"ב ולהשקעות ומענקים אמריקאים בפיליפינים. כך ששני הצדדים מעוניינים בהמשך הקשר המיוחד הקיים ביניהם מזה עשרות בשנים, אלא שהמציאות המדינית הבינלאומית מחייבת תיקונים, יותר כלפי חוץ מאשר כלפי פנים. במילים פשוטות "אין אוכלים את העוגה ומשאירים אותה שלמה".

בברכה,

דניאל לאור

העזק: לשמנכ"ל

מר י. ענוג, טמנכ"ל
המרכז למחקר ותכנון מדיני

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך - עובר על החוק לתיקון
דיני העונשין (כטחון המדינה
יחסי-חוקן וסודות רשמיים),
תשי"ז - 1957.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

סודי

מס' 281

נשלח 141600 יוני 76

אל: המשרד

מאת: וושינגטון

אל: מ.רביב

משיחה עם ברבור/מנהל אירופה/מזרח

1. במסגרת על החוזה בין ספרד לארה"ב על השימוש בנטיסטים עמדה ספרד על התייעצות מוקדמת עם ממשלתה במקרה של שימוש בנטיסטים אלה לצורך רכבת אווירית לישראל. שאלתי ברבור והאם משמעות הדבר שספרד מתנגדת להפיכת בטיס ארה"ב לבטיס אספקת נשק לישראל במקרה של מלחמת במזרח. ברבור השיב כי הספדיים מאנו להתחייב מראש פורמלית על ידי הכללת סעיף רלבנטי בהסכם בדבר השימוש בנטיסטים ארה"ב וספרד לתידלוק רכבת אווירית. עם זאת על ידי הסייג של חיוב בהתייעצות מוקדמת שומרת לעצמה ממשלת ספרד האופציה להסכים או לסרב לשימוש בנטיסטים שתבחומה לצורך תידלוק רכבת אווירית. ברבור ציינ שעם הכנסתם לשרות בעוד שנה של ה-5 - 141- וה-141- שהם מטוסי תובלה ענקיים הנתיבים לתידלוק באויר, ממילא תיפחת חשיבותם של בטיס ארה"ב בספרד בהקשר של העברת אספקת נשק לישראל בעת מלחמה.

2. אמר כי אישור החוזה מתעכב בשל ריב סמכויות בין שתי ועדות בקונגרס אולם ברור שמובטח לו ויב בבית. תחילה סברו במחנה שאי אישור החוזה עלול להעיב על ביקור המלך אולם לא כך הווה. המלך כלל לא נגע בשאלת עיכוב אישור החוזה מחוץ ידיעה שהדבר גובע מריב למכויות שאין לו נגיעה ישירה לחוזה עצמו.

3. ברבור ציינ כי בעקבות ביקור המלך נתחדד כי ספרד עודנה מחוייבת (COMMITTED) לכינון יחסים דיפלומטיים עם ישראל אך לא ידוע באיזה מועד ובאיילו תנאים ונסיבות.

4. אמר כי ביקור המלך גועד לסמל ולהטעים עליונה של ספרד על דרכ הדימוקרטיזציה והליברליזציה. גם את פגישת המלך עם מנהיגי יהדות ארה"ב יש לראות במיקוד זה. פגישה זו גועדה בין היתר להפגין סובלנותו של המשטר החדש בספרד. המלך גועד בניו יורק לדאשונה עם נציגי העתונות האמריקנית גם כן במגמה להוכיח סובלנות והתפייסות.

5. ברבור ציינ כי מניחות המלך בארה"ב גידונו מכלול נושאים ביניהם שיתוף פעולה ספרדי-אמריקני בוחזום בינוי אניות מלחמה. ציינ כי ארה"ב קבלה הסכמי המלך כי נאמנו המדיניות היא הנהגת רפורמה חברתית

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך - עובר על החוק לתיקון
דיני העונשין (כטחון המדינה
יחסיחוק וסודות דשמיים).
תשי"ז - 1957.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

-2-

פוליטית בקצב מדוד ויצ"ב. להערכתו יהיה משטרה של ספרד בדיבות
הימים דמוי משטרה של צרפת עם מפלגה קומוניסטית חזקה בעלת זיקה
אמיצה למפלגה הקומוניסטית האיטלקית.
בנצור-

שוח רחם מנבל ממנבל ענוג י רביב רביב/מנפא מנבל אירופה ג חקר רט
אב/כע

כל המוסר חובן מסמך זה, כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך - עובר על החוק לתיקון
דיני העונשין (בטחון המדינה
יחסייחוי וסודות רשמיים),
תשי"ז - 1957.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

סודי

אל: המשרד

מאת: וושינגטון

מס. 242

בשלה: 111200 יובי 76

102/100

מ. רביב. ורד.

תורכיה- יונ. מתוך שיחה עם הרטמן.

1. הסכם הבטיחות.

לפי הרטמן עומד הממשל לבקש בקרוב מאד את הקונגרס להתחיל לטפל
בהסכם למרות שהטקטיקה הראשונית היתה לנסות ולהעביר קודם כל את
ההסכם עם יונ. על מנת לדכא את ההתנגדיות בקונגרס נגד ההסכם
עם תורכיה. כיום נראה שהיווניים ותומכיהם כאן פועלים להאט הקצב
האפול וההסכם היווני מתוך כוונה ברורה לחבל בהסכם התורכי.
דימאס במיוחד פעיל בנושא זה והועדה היוונית בכל לוחה תוכ תמיכה
ל שג יונ. כאן עושים כמיטב יכולתם לשכנע את ממוינ לא ללחוץ על
העברת הסכם הבטיחות עם יונ. לפי הרטמן נראה שקרמליס מקבל גישה זו
במיוחד מתוך חשש מהתקפות האופוזיציה עליו כולל גישתו של אברוס.
הרטמן חושש שכאשר התורכים יתעוררו להכסיסים היווניים הם עשויים
לחסיק מכך מסקנות מרחיקות לכת למדי, מכאן שהממשל שוקל כעת שינוי
הגישה הטקטית אפילו על מנת לשכנע את התורכים בכנותה של גישת הממשל
לכל מכלול הבעיות.

2. הרטמן שבח את דוייח סולארז לאחד ביקורו באזור.

מ. שזה דוייח מועיל מאד והודה על תרומתו בעניין זה ובמיוחד
של תרומת דיבונ.

הטבת חשומת לבו של הרטמן להתנהגות התורכית בזמן הועידה האיטלאמית
פתיחת משרד אשייפ באנקריה במעמד דיפלומטי.

אמיתית שבתנאים אלה קשה ביותר לשכנע יוֹגו לפעול למען ההסכם התורכי.
הרטמן אמר שהוא מודע למורכבות של הבעיה א כ יחד עם זאת לא ושתנתה
הערכת היסוד שמבחינת ישראלית שמירת הקשר
התורכי-אמריקני חשוב ביותר.

3. לגבי גישת יונ. אמר שאידיבי מנסה להפעיל את האירופאים על מנת
שישפיעו מאד על קרמליס לצעוד קדימה במוימ הקפריסאי והאגאי.

כל המוסר תוכן מסמך זה. כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך - עובר על החוק לתיקון
דיני העונשין (כטחון) המדינה
יחסיחין וסודות רשמיים).
תשי"ז - 1957.

משרד החוק

מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

-2-

לעת עתה לא היו תוצאות ממשיכות מפעילות זו שבה עסקו הגרמנים והנ
האפתיים.

שוחחנו די ארוכות על האפשרויות להשתמש בשרותי האישיים של שה"ח
הולנד שלו כידוע יחסיים אישיים הדוקים במיוחד עם אברוס.
בר אונ

שהח רחם מנכל ממנכל י. רכיב שק מצמא מזחית חקר רם

צג/ער

כל המוסר תובן מסמך זה, בולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך - עובר על החוק לחיסון
דיני העונשין (כטחון) המדינה
יחסי חוק וסודות רשמיים.
תשי"ז - 1957.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס-מסווג

סודי

102.1/101

מס' 99

בשלה: 101600 ירבי 76

אל : במשרד

מאת: ברו

עבוב

דע חסין

משיחה עם שבדראף קבלתי היוםם הברור שהרפגים עמדו על כך שפגישת
פורסטר קיסניגר אחרי כנס השגרירים בבון תתקיים הרחק מכאן דהייבנו
בהמבורג כדי לא לתת מקום לספקולציות בעת ביקור שהח. כ-23 ו-24 לא יהיה .
פורסטר בבון ורק אחרי זאת שיה ייפגש עם הקנצלר ואולי גם פגישת יז תתקיים
בהמבורג.

מרוז

החל מהם מנכל ממכל י. רביב עבוב רביב/מצפא רם
תא/דל

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך - עובר על החוק לתיקון
דיני העונשין (בטחון המדינה
יחסינות וסודות רשמיים).
תשי"ז - 1957.

סודי

אל: המשרד

מאת: בוקרשט

מס. 33

בשלח 101700 ירני 76

102/102

מזאר - נתיב. דע: מאתב.

מטו' שיחה עם שגריר ארוב היוצא לווינגטון.

א. בפגש הבוקר עם צאושסקי לבי הזמנת האחרון. אחד הנושאים - חידוש מסן.
צאושסקי חזר על העמדה שהביע אשתדל לווינגטון וחצהיר כי תציאת גם לארוב וגם
לישראל תימשך.

ב. מסרתי לבארנס העובדות ואי שביעות רצוננו העמוקה. אין לנו דבר בגד חידוש
תמסן. אבל לא נסתיר העובדות הברורות הבטחות שניתנו והבנה שתושגת.
הגבתי על התירוצים הרומניים (אין מועמדים, החזרת 14 דרכונים ללא אשרות) ותבעתי
תקוה כי גם האמריקנים מצדם עמדו על כך שהרומנים לא ישתמשו ממילוי החציברדותיתם.
ג. בארנס מסר לי עוד כי צאושסקי קיבל מכתב מגקסון בנושא הנדון. כמו כן כי הרב
שינדלר יבוא כנראה באמצע וילי מיראל. (דעתי לא נשתנת בנושא זה).
ד. החבר שטמן אנדרי יוצא לווינגטון ביום א' כאורח הממשלה האמריקנית.
ה. מיודענו ניקולאי בקולאח שר מזכיר מדינת לסחר חוץ יוצא כשגריר לווינגטון.

כהן

שהח דחמ מנכל מנכל ארגוב מצפא מזאר תמוצות י. רכיב חקר רמ נתיב (בנפרד)

הא/מח

י"א בסיון תשל"ו
9 ביוני 1976

אכא 152.1/1

83

ש.מ.ר

אל : מזח"ם

מאת: השגרירות, וושינגטון

הנדון: הערת דיפלומט יווני על הסכמי הבסיסים עם תורכיה ויוון

שוחחתי השבוע הסופות עם KATSAREAS מזכיר ראשון בשגרירות יוון אותו פגשתי ביציאה מבנין מחט"ד. בהתייחסנו למו"ם המתנהל באחונה על בסיסי ארה"ב אמר קטצאריאס שהמו"ם יארך עוד זמן מה בגלל הצורך לעבד פריטים רבים ולהסכים עליהם. הסבתי את השומת לבו ללוח הזמנים של עבודת הקונגרס והפגרות הממושכות הצפויות, דבר שיכול לעכב את אישור ההסכם. קטצאריאס הגיב כי ליוון אין סיבה מיוחדת להזדרז משום שאין לה אינטרס לסייע ולהחיש את אישור ההסכם עם תורכיה.

ב ב ר כ ה,

דוד הורבטן

הערה: מר א. עברון, משנה למנכ"ל
מר ז. שק, סמנכ"ל
מצט"א
מרכז

ש מ ר

שגרירות ישראל
טוקיו

י"א בסיוון תשל"ו
9 ביוני 1976

אל : מנהל מאסו"ק

מאת : השגריר, טוקיו

הנוון : שיחה עם מר מרווין וינשטיין

ד"ר וינשטיין, שהוא מרצה לענייני יפן בארה"ב והמשרת עתה כיועץ אישי לשגריר ארה"ב ביפן, סבור שמדיניותם של קיסנינג'ר ושל מחמ"ד היא "דו-פצופית ובעלת משווא פנים" (Double faced and not even handed). הוא רואה חשיבות שיהדות ארה"ב תהיה ערה לכך. בנושאים כמו אש"פ מצהירים מה שמצהירים כדי לענות על דרישות הבחירות ודעת הקהל בארה"ב, אך בעצם אין נוקטים אצבע למנוע ארוזיה מחמדה בעמדות בני בריתם.

היפנים מאד רביזים לבעיה שלא לפתח סער גדול מדי בין עמדתם לעמדת ארה"ב, לכן בכל פעם הם מנסים לבדוק בצורה עדינה אם לא הרחיקו לכת. השגרירות לא מקבלת ממחמ"ד שום הוראות או הנחיות לפעול בענייניו, השגריר בכלל מאד נזהר בגלל היותו בעבר סגן נשיא לוקהיד, הציר שוסמית מטבעו זהיר ומשתדל להסנע מלהעלות כל נושא העלול להביך את היפנים, לבראון, המטפל בענייני או"ם בשגרירות אין עניין לעזור לנו, והסוב ביותר היה פטרי אך הוא עוזב עתה (הוא יהיה חבר במשלחת ארה"ב באו"ם ויטפל בין היתר גם בענייני מז"מ). פלאט שעבד תחת פטרי במחלקה המדינית דרש ממחמ"ד הנחיות פעולה ברורות וכזה עשה שרות מסויים, אך החשובה שהוא קיבל היתה מתחמקת ומעורפלת. לרעתו של וינשטיין זוהי עמדת מחמ"ד לגבי יפן, ואין להניח שהיא שונה בהרבה לגבי בני בריתה האירופאים.

אין ספק שתמיכת ארה"ב הינה גורם חיוני בהבטחת עמדת ישראל ביפן, ובמידה ולא ניתן להשפיע על מחמ"ד לפעול נגד הדרדרות בעמדה היפנית כלפינו יש לשקול אפשרויות פעולה אחרות לחיזוק הגורם החיוני הזה, לדוגמא - משלחת רצון טוב של יהודי ארה"ב של אנשים בולטים בחיים הפוליטיים, הכלכליים, בתנועת הפועלים, באוניברסיטאות ובאמצעי התקשורת.

העתק: ✓ מר אמריס עברון, משנה למנכ"ל
מר ש. ארגוב, סמנכ"ל
מר ת. בראון, ציר בווינגטון
מנהל מצפ"א

ב כ ר כ ה ,
ש א ו ל ר מ ת י

TELETYPE
JAN 10 1967

TO : DIRECTOR, FBI

FROM : AMEMB, JERUSALEM

SUBJECT: [Illegible]

Re [illegible] dated [illegible] and [illegible] dated [illegible].
[Illegible text continues]

[Illegible text continues]

[Illegible text continues]

Very truly yours,
[Illegible signature]
[Illegible title]

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך - עובר על החוק לתיקון
דיני העונשין (בטחון המדינה
יחסי-חוק וסודות רשמיים).
תשי"ז - 1957.

משורד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

ש.מ.ור

אל; המשרד

מאת; רושינגטון

מס. 137

בשלה 081400 לונד 76

מ.ד.י.

10/1/57

מצפא העתק בארמ-נ.

להלן התכנית הסופית של מסע סקרנטון באפריקה:

12/6 פריטאון

14/6 דקאר

16/6 ליברוויל

18/6 בנגי

19/6 דאר

22/6 מאפוטו

23/6 ממבנה

25/6 לוסקה

27/6 יאונדה

28/6 אבידגאנ

ממחר יתלווה לסקרנטון סילי סגן עוזר המזכיר לעניני אפריקה. האגף
האומי במחמד הכין לסקרנטון גייר הממליץ שיביע בפני בני שיחו תקווה
ארהב שועידות מאוריציוס וקולומבו ימנעו מלהתייחס לשאלת חברות ישראל
באום ולא יאמצו מחדש את החלטת ואום ביחס לציונות. כמו כן ממליץ
הגייר בפני סקרנטון להבהיר שלהחלטת עצרת בדבר השעיית ישראל יהיו
השלכות חמורות ביחס לעתיד האומי וההזתפות ארהב בו.

פלג-

שהח רחמ מנכל ס/מנכל סנבל מצפא טאומי אב טא חקר רט אמן

אכ/עב

EMBASSY OF ISRAEL
WASHINGTON, D.C.

שגרירות ישראל
ושינגטון

י" סיון תשל"ו
8 יוני 1976

264

102/1096

אל/ מצפ"א

מאח: צבי רפיה, וושינגטון

DARTMOUTH הנדון: סיכום ועידת

למברקנו 240 מיום 12.5.76

ממשרד המורשה המילטון קיבלנו את רשימת הסובייטים שהוזמנו
להשתתף בוועידה הנ"ל השח"א. אין ברשותם רשימה מעודכנת של האישים
שאכן השתתפו בוועידה, אך ככל הידוע להם אין היא שונה בעיקרה
מהמצ"ב.

כן מצ"ב הנוסח המלא של הקומוניקט שפורסם בחום הועידה, כפי
שהוכנס ע"י המילטון לרשומות הקונגרס ב-11 במאי.

בברכה,

צ. רפיה

העתק: מזחי"ם
המרכז

משרד החוץ, תל אביב

100000

504

מ"מ: 1000

100000, 100000, 100000

EMBASSY OF ISRAEL

WASHINGTON, D. C.

1000 1000

1000 1000

1000 1000

1000 1000

1000 1000
1000 1000
1000 1000
1000 1000
1000 1000

1000 1000
1000 1000
1000 1000
1000 1000
1000 1000

1000 1000

1000 1000

1000 1000

1000 1000

MAY 28 1976

PROCESS TASK
FORCE SUMMARY

SOVIET DELEGATION TO DARTMOUTH CONFERENCE X

ALKHIMOV, Vladimir Sergeyevich
Deputy Minister, Ministry for Foreign Trade

ARBATOV, Georgii Arkadyevich
Journalist, Academician, Director of the Institute
for the Study of the U.S.A. and Canada

BELYAEV, Igor Petrovich
Asia and Africa Specialist, PRAVDA;
Deputy Dir., Institute of African Studies
of USSR Academy of Sciences

GANTMAN, Vladimir Izrailevich
Historian, Chief, Department on Theoretical
Problems of International Relations, Institute
of World Economics and International Relations

GROMOV, Professor Lev Mikhailovich
Chief of Section, Economic Prognosis, Institute
of World Economy (IMMEMO)

IVANOV, Yuri Alexandrovich
President, Bank of Foreign Trade

KISLOV, Aleksandr
Section Chief, Institute for the Study of the U.S.A.
and Canada

MOSTOVETS, Professor Nikolai Vladimirovich
Chief of U.S. Section, International Department
of Central Committee (CPSU)

PRIMAKOV, Evgenii Maksimovich
Doctor of Sciences (History); Deputy Director,
Institute of World Economics and International
Relations, Academy of Sciences, U.S.S.R.

ROUNOV, Boris Alexandrovich
Deputy Minister of Agriculture of U.S.S.R.

ZAKHMATOV, Mikhail Ivanovich
Chief of Section of U.S. Foreign Economic
Relations of the Institute of American Studies

SOVIET DELEGATION TO DARTMOUTH CONFERENCE X

page 2

ZHUKOV, Georgi Alexandrovich
Political Commentator of PRAVDA; Deputy of
the Supreme Soviet of the U.S.S.R.; former
Chief of the Cultural Exchange Program

ZHURKIN, Vitalii Vladimirovich
Deputy Director of Institute of the U.S.A.

ZUBKOV, Nil Georgeovich
Soviet Peace Committee

PROCESS TASK
FORCE SUMMARY

BACKGROUND PAPERS

JOINT COMMUNIQUE OF 10TH
DARTMOUTH CONFERENCE

HON. LEE H. HAMILTON

OF INDIANA

IN THE HOUSE OF REPRESENTATIVES

Tuesday, May 11, 1976

Mr. HAMILTON. Mr. Speaker, I would like to bring to the attention of my colleagues a joint statement issued by the American and Soviet participants in a conference held recently in Tucson, Ariz., to discuss a series of issues of mutual concern to the United States and the Soviet Union.

This conference, sponsored by the Kettering Foundation, the Lilly Endowment, and the Rockefeller Foundation, is the 10th in a series of sessions held over the last several years. It brought together prominent Americans and Soviet citizens working in a variety of public and private endeavors to discuss our bilateral relations.

of Remarks

May 11, 1976

Several issues relating to détente, arms control issues, the Middle East, and bilateral trade and commerce were examined in detail during this recent session.

The joint communique is a significant document and had the unanimous support of the participants. I think my colleagues would be interested in the conclusions reached.

The joint communique follows:

JOINT COMMUNIQUE OF THE 10TH
DARTMOUTH CONFERENCE

The Tenth Dartmouth Conference of private representatives of the United States and the Soviet Union took place at Rio Rico in Arizona, April 30 through May 4, 1976. The conferees discussed a wide range of urgent problems relating to the improvement of US-USSR relations and the constructive role both should play in consolidating world peace and in promoting international cooperation.

The conferees agreed that the relaxation of international tensions, in spite of the existing difficulties, continues to be widely supported. At the same time, continuous efforts on the part of nations, governments, and private groups are necessary to ensure that progress in détente proceeds without dangerous pauses or reversals.

The prospects of development of international relations which are beneficial to all and detrimental to none lies in negotiating controversial issues and the peaceful cooperation of nations with differing social systems and not in continuous balancing on the brink of war or in their confrontation.

The conferees exchanged views on recent developments in international affairs and Soviet-American relations. The Soviet participants in this connection informed their American colleagues on the decisions of the XXVth Congress of the CPSU on foreign policy and Soviet-American relations. The American participants sought to interpret the significance of the election debates in the United States as they reflected the state of public opinion on foreign policy issues, including détente with the Soviet Union.

There was general agreement by the participants that the détente relationship is in the interest of both countries and of the entire world, since it offers an opportunity to further reduce the danger of war and strengthen cooperative international efforts to improve the conditions of life on the planet. It is the view of the conferees that the shift towards improvement of relations between the United States and the USSR has already contributed significantly towards reducing the threat of a new world war. At the same time, the Soviet and American participants sought to examine and to analyze from their respective points of view the reasons for the difficulties that have arisen in Soviet-American relations since their last meeting and to consider what could be done by the two countries to remove these difficulties. The conferees expressed divergent opinions on recent events in Angola and their significance for détente.

There was general agreement that the two countries and all other nations should observe the principle of non-interference in the political disputes and conflicts of other states by any means, including direct or indirect military means.

The Soviet participants reaffirmed their belief in the significance of the Conference on European Security and Cooperation and the resulting Helsinki final act signed by 33 European states as well as by the United States and Canada. The set of principles for intergovernmental relations developed and adopted by these states is in accord with the interests of all parties.

Both sides agreed that the Helsinki agreements were not to be interpreted as sanctioning "spheres of influence" in Europe.

There was agreement that the United Nations, within the framework of its Charter, has substantial capabilities for contributing to peaceful settlement of international disputes, and for keeping the peace when conflict has broken out. It would be in the interest of both the Soviet Union and the United States, as suggested in the Basic Principles approved at the U.S.-Soviet Summit meeting in May 1972, that these capabilities of the U.N. be strengthened, and be more widely used. Cooperation between the U.S. and the U.S.S.R. in all organs of the United Nations can contribute significantly to the improvement of their relations in many other areas.

ARMED LIMITATIONS AND DISARMAMENT

In the discussion of disarmament problems there was consensus that the mutual efforts of the two countries to eliminate the possibility of armed conflicts, particularly nuclear war, is the core of detente. Consequently, the conferees attach the utmost importance to the cessation of the expanding arms race, which is dangerous to the cause of peace, and the reduction of the accumulated stockpiles of arms and military expenditures.

It was agreed that the speedy completion of SALT 2 negotiations should have the highest priority. The conferees consider it essential that negotiations not be confined to the limitation and reduction of existing types of strategic weapons, but also that the introduction of major new weapons systems be curtailed.

The conferees recognized the usefulness of adopting more radical measures for restraining and terminating the arms race. The conferees noted the importance of joint USSR-USA efforts aimed at the conclusion of international treaties on complete termination of nuclear weapons tests, on banning development of new types and systems of weapons of mass annihilation, and also for banning modification of the natural environment for military or other hostile purposes. The conferees emphasized the potential benefit of talks between their governments on ways to abolish military bases and limit naval deployments in the Indian Ocean.

The participants in the Conference are of the view that it would be useful, at an appropriate time, to convene a task force for the discussion of pertinent questions and new ideas in the field of arms limitation and disarmament.

THE MIDDLE EAST

The conferees, mindful of extensive discussions of this issue which have taken place earlier in the Dartmouth context do hereby reaffirm the shared conviction that the negotiation and implementation of a comprehensive settlement of the Middle East conflict is of the most urgent importance. Long continuation of the present uneasy stalemate can only lead in time to fresh disasters for the peoples of the area, to a growing hazardous confrontation between the United States and the Soviet Union, and to a serious threat to the peace of the world.

At the same time, it is affirmed that joint or parallel actions by the two Great Powers to bring about a general peace in the Middle East will have the most profoundly beneficial effects in demonstrating the reality and the mutual advantages of a policy of strengthening Soviet-American understanding, cooperation, and peaceful coexistence.

It is our conviction that essential to any viable resolution of the Arab-Israeli conflict must be acceptance of three fundamental realities: 1) the claims and rights of the Arabs to have restored to them territories taken from them in the war of June 1967; 2) the claims and rights of the Israelis to have an independent sovereign state within secure and recognized boundaries; and 3) the claims and rights of the Arab Palestinians

to national political self-determination and the right to their own national state. Unless each side recognizes and accepts the essential rights of the other and is prepared to negotiate over conflicting claims, there can ever be a viable peace between them.

In the creation of a comprehensive peace in the Middle East, the Soviet Union and the United States as co-chairmen of the Geneva Conference have an obligation to reconvene that Conference, after adequate preparation promptly undertaken.

FOOD

The conferees believe that the whole sphere of food production should become a sphere of world-wide cooperation and mutual assistance. For this purpose, they agreed to undertake a joint study through a Task Force of the Dartmouth Conference on the possibilities for Soviet-American collaboration in multilateral programs aimed at eliminating hunger and increasing agricultural stability and productivity, especially in developing countries. This study should also include examination of joint measures in the application of science in agriculture to enhance agricultural productivity.

ENERGY

The conferees recommend that, in view of the critical importance of this problem, a Dartmouth Conference Task Force on Energy be established to study the following aspects of it:

- (1) assuming joint initiative in the development of a collaborative world-wide effort aimed at the development of new non-nuclear resources of energy;
- (2) accelerating their joint programs on the development of power based upon nuclear fusion;
- (3) working for the expansion and the greater effectiveness and scope of the IAEA, which is aimed at improving the security of nuclear energy utilization and at preventing diversion of nuclear materials to weapons production;
- (4) jointly studying the possibility of an international agreement aimed at restricting the proliferation of nuclear processing plants while at the same time insuring adequate availability of nuclear materials to all countries for power generation;
- (5) expanding the studies being undertaken by the International Institute of Applied Systems Analysis of a world-wide system of energy use, including the possible influence on the environment of an unacceptable increase in atmospheric carbon dioxide and thermal pollution.

TRADE AND ECONOMIC COOPERATION

Bilateral cooperation

The participants discussed recent developments in bilateral trade. While noting the substantial progress achieved, the group unanimously voiced its disappointment that the large potential had not approached realization because principal trade deterrents have not yet been removed. Specifically identified as serious obstacles were:

1. Lack of most-favored nation treatment (MFN).
2. Non-availability of Export-Import Bank facilities non-discriminatory basis.
3. The "linkage" of the foregoing trade questions with other issues.

Both sides agreed on the necessity of continued efforts in choosing new mutually beneficial forms and ways of trade, industrial, scientific, and technical cooperation. Of particular interest are compensation projects in agriculture, energy, and the extractive and manufacturing industries. The importance of standardization was also recognized.

Multilateral cooperation

The group exchange views on the participation of their countries in such international economic organizations as UNCTAD, GATT, the International Monetary Fund,

and the World Bank. The Soviet and American members stated their attitudes toward these organizations. The work of the Conference on International Economic Cooperation in Paris was also noted.

IMPROVING THE EFFECTIVENESS OF DARTMOUTH

The conferees approved a report on improving the effectiveness of the Dartmouth process reaffirming, and further developing, the positive aspects of fifteen years of experience in Soviet-American dialogue. As a result of a highly successful task force experiment in December 1973, the report confirmed the proposal of Dartmouth IX for the creation of small task forces to analyze timely issues and elaborate proposals for the consideration of the next Dartmouth conference. A number of topics, noted above, for task force activity in the near future were proposed.

The conferees stressed the importance of informing public opinion about the ideas, purposes, and results of the Dartmouth Conferences. For this purpose the utilization of such forms as interviews of TV, radio, and the press, statements in public forums, and joint or parallel publications were emphasized.

The conferees noted with great satisfaction that the discussions at Rio Rico developed further the spirit of frankness and mutual understanding so characteristic of the Dartmouth Conference.

The conferees expressed their great appreciation for the warm and gracious hospitality of their Arizona hosts.

כל המוסר תוכן מסמך זה. כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך — עובר על החוק לתיקון
דיני העונשין (בטחון המדינה
יחסיי-חוק וסודות רשמיים).
תשי"ז — 1957.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק נכנס - מסווג

ש מ לר

אל: חמסרד

מאת: ורשימבטון

137 bb

בש"ח 081400 זרבי 76

7 7 7 7

מצפה העתק נאום-נ.

להלן התוכן⁵ת הערה⁶ של מסע סקרנטון. באפריל 1904:

12/6

WDT 14/6

18/a ליטריות

9217 18/6

N7 19/6

1015ND 22/6

23/8 ממבנה

25/6 לוסקה

27/6 ס' אונדה

INAT²IN 28/6

ממחר יתלווה לסקרנטון סילי סגן עוזר המזכיר לעניני אפריקה. האגף האומי במחמד הכין לסקרנטון נייר הממליץ שיביע בפני בני שיחו תקווה ארהב שועידות מאוריציוס וקולומבו ימנעו מלהתייחס לשאלת חברות ישראל באום ולא יאמצו מחדש את החלטת ואומ ביחס לציונות. כמו כן ממליץ הנייר בפני סקרנטון להבהיר שלהחלטת עצרת בודר ושעיית ישראל יהיו תשלכות חמורות ביחס לעתיד ואומ והשתתפות ארהב בו.

פלאג

שהיה רחם מנבל נ/מנבל סמנבל מצפא נמאונ אב מאכ וחקר רט אמר

אב/עב

EMBASSY OF ISRAEL
WASHINGTON, D.C.

שגרירות ישראל
ושינגטון

י' בסיון תשל"ו
8 ביוני 1976

אסל-102

✓
אל : מצפ"א

מאח: דוד פלג, שגורשינגטון

הנדון: פגישת קיסינג'ר - פורסטר

מצ"ב סיקור עתונות בעקבות ההודעה על פגישת קיסינג'ר -
פורסטר.

בברכה,

דוד פלג

העתקים : מר י. ענוג, סמנכ"ל

השגריר קייפטאון

אירופה ב'

מא"ף

המרכז

1944

1944

1944

1944

1944

1944

1944

1944

1944

1944

1944

1944

1944

1944

KISSINGER TO MEET VORSTER IN EUROPE

To Talk With South African
as Part of Drive for End
to White Rhodesia Rule

By BERNARD GWERTZMAN

Special to The New York Times

WASHINGTON, June 3—Secretary of State Henry A. Kissinger will meet in Europe later this month with Prime Minister John Vorster of South Africa as part of the Ford Administration's new policy of working for an end to white minority rule in Rhodesia.

Administration officials said that the meeting, the first between a high-level American official and the South African leader, was discussed this afternoon when Mr. Kissinger conferred at the State Department with the South African Ambassador, R. F. Botha.

This was the second time in a month that Mr. Kissinger had met Mr. Botha after having snubbed him since the Ambassador arrived here last September.

Arriving Week of Sept. 20

Officials would not provide details of the coming meeting with Mr. Vorster except to say that it would be somewhere in Europe during the week of June 20, when Mr. Kissinger plans to be in Paris and London.

Mr. Kissinger will attend a meeting of the Organization for Economic Cooperation and Development in Paris on June 21 and 22 and is to make a speech in London on June 25. The meeting with Mr. Vorster will take place on June 23 or 24, officials said.

Because of South Africa's unswerving policy apartheid, or legalized separation of the races, Mr. Kissinger's decision

Continued on Page A6, Col. 4

THE NEW YORK TIMES, FRIDAY, JUNE 4, 1976

Kissinger to Meet With Vorster As Part of Effort on Rhodesia

Continued From Page A1, Col. 7

to meet with Mr. Vorster may raise questions among liberals on Capitol Hill and elsewhere.

But Senator Dick Clark, Democrat of Iowa and chairman of the Foreign Relations Committee's African subcommittee, said today that he would not oppose the meeting if it helped bring pressure on Prime Minister Ian D. Smith of Rhodesia to negotiate an end to minority rule.

Mr. Vorster's Government has been working to reconcile Rhodesia's leaders with its black African nationalists, but the failure of the South African mediation so far has produced a strain in relations between the two white governments.

Condemned Apartheid

On his recent African trip, Mr. Kissinger condemned South Africa's apartheid policy, but he said that "no one—including the leaders of black Africa—challenges the right of white South Africans to live in their country."

He said that while in Rhodesia the United States would bring "unrelenting pressure" for an end to the white minor-

ity rule. Washington would work for a "clear evolution toward equality of opportunity and basic human rights for all South Africans."

He said that in the immediate future South Africa could show its dedication to Africa "by using its influence in Salisbury to promote a rapid negotiated settlement for majority rule in Rhodesia."

The Kissinger speech at first was widely criticized in South Africa, but more recently political leaders there have talked about using the American interest in cooperating on Rhodesia as a way of ending South Africa's political isolation in the West.

Mr. Kissinger has a busy travel schedule. Tomorrow night he goes to New York for a private dinner, and he meets on Saturday morning with Secretary General Kurt Waldheim of the United Nations for a review of world issues, including Cyprus, the Middle East and Africa. He leaves on Sunday for a week-long trip to Latin America, where he will participate in the meeting of the Organization of American States in Santiago, Chile.

SOUTH AFRICANS HAIL MOVE BY U.S.

Kissinger-Vorster Meeting
Seen as Major Break in
Political Isolation

By JOHN F. BURNS

Special to The New York Times

JOHANNESBURG, June 4—

South Africa today hailed the coming meeting between Secretary of State Henry A. Kissinger and Prime Minister John Vorster as a major breakthrough for the Government after years of diplomatic isolation. But the enthusiasm was tempered by a sense of the difficulty that the two men are likely to have in finding common ground on the principal issues they are to discuss.

[In Washington, the State Department said that a major goal of Secretary Kissinger's meeting with Prime Minister Vorster would be the coordination of views on how to avoid a race war in southern Africa.]

Official pronouncements in Cape Town, where Parliament is in session, were limited to a statement by the Minister of Foreign Affairs, Hilgard Mul-

Continued on Page 7, Column 4

Continued From Page 1, Col. 4

ler, confirming that the meeting would take place this month. But privately officials were exultant over what they interpreted as a triumph for Mr. Vorster's "forward diplomacy."

The officials noted that with the exception of a brief visit here last year by James Callaghan, who was then Britain's Foreign Secretary, South Africa has had no top-level contact with Western governments in several years. They attributed the United States decision to abandon its policy of maintaining only low-level contact to Mr. Vorster's personal effort to demonstrate the value of including his Government in talks on the future of southern Africa.

Contacts With Black Capitals

The effort began in earnest two years ago, when Mr. Vorster surprised even his own Nationalist Party with a series of visits to black African capitals. He then joined with Zambia's President, Kenneth D. Kaunda, in an attempt to resolve the differences between the Rhodesian Prime Minister, Ian D. Smith, and his adversaries in the black nationalist movement, the African National Congress.

Talks between Mr. Smith and

the Rhodesian nationalists swiftly collapsed, but the South African Prime Minister had established himself as a major factor in the diplomatic effort to bring about a peaceful settlement in Rhodesia.

Apart from its own interest in promoting peace in the region, the Vorster Government sees involvement in the talks on Rhodesia as a means of overcoming the international ostracism to which it has been subjected because of its apartheid policy. Officials here believe that once Western leaders have sat with Mr. Vorster about the problems of the region, there will be a growing recognition of importance of maintaining contact.

This point was stressed by the news media in reaction to the announcement of the Kissinger-Vorster meeting. The state-owned South African Broadcasting Corporation said in a commentary that the meeting would be "in itself, apart from the outcome, a historic occasion."

The Johannesburg Star, which published a banner headline proclaiming the meeting a "South African victory," said that the talks were welcome in themselves, whatever difficulty the two men might have in resolving differences.

"It underlines the West's growing recognition that south-

ern Africa's problems will never be solved without South Africa's help and good will," the newspaper said.

The differences between the two nations on Rhodesia are well defined. In a speech in the Zambian capital of Lusaka six weeks ago, Mr. Kissinger called for an economic boycott of Rhodesia and pledged United States assistance to nations hurt by the boycott. But Mr. Vorster has made it clear that South Africa, while prepared to apply political pressure on Mr. Smith, is not prepared to cut off his lifeline.

Since Mozambique closed its border with Rhodesia in March, the former British colony has relied for its supplies on two railway lines and a road that connect it to South Africa. Officials have made it clear that the Government here is not prepared to close them, but they have hinted recently that rail and port congestion in South Africa could be used as an excuse for denying Mr. Smith the volume of traffic that he needs.

Last month a senior official here was quoted in the press as saying that South Africa would under no circumstances intervene militarily to uphold the Smith Government. The official issued a qualifying statement later, saying that the nonintervention policy might

change with conditions. But diplomats report having been told independently that the Government has determined not to involve itself in a guerrilla war.

A topic that presents possibilities for accommodation between Mr. Vorster and Mr. Kissinger is the future of South-West Africa, the territory on the Atlantic coast of the subcontinent that South Africa continues to govern despite United Nations condemnation. The Vorster Government has said that it is ready to grant the territory independence and has supported constitutional talks that are now going on in the territorial capital, Windhoek.

The United States has insisted that the talks be widened to include the South-West Africa People's Organization, which has been accepted by the United Nations as the spokesman for the territory's people.

On the question of apartheid and South Africa's internal political evolution, the positions of the two Governments are diametrically opposed.

Japanese Vending Record

TOKYO (AP)—The number of vending machines in Japan rose nearly tenfold to 2,795,586 from 1965 through 1975, an industry survey indicated. The value of items sold through the machines last year was reported at \$4,783,000.

N.Y.T
8/6

Kissinger and Vorster Will Talk On Avoiding Race War in Africa

By BERNARD GWERTZMAN
Special to The New York Times

WASHINGTON, June 4—The State Department said today that a major goal of Secretary of State Henry A. Kissinger's coming meeting with Prime Minister John Vorster of South Africa would be the coordination of views on how to avoid a race war in southern Africa.

The Kissinger-Vorster meeting set for June 23 and 24 in West Germany, was officially announced this morning by the department.

The department said that the two-day meeting was "exploratory" and that the two men would exchange analyses of southern African issues, such as the tension over white minority rule in Rhodesia, the timetable for granting independence to Southwest Africa, and the apartheid policy of South Africa.

Follow-Up to Trip

A high department official said that the session would be a follow-up to Mr. Kissinger's recent trip to several black-governed countries in southern Africa. He said that having heard the views of black Africans, Mr. Kissinger wanted to meet with Mr. Vorster because South Africa played an "essential" role in that part of Africa.

Mr. Kissinger's basic aim, the official said, was to avoid a race war in Southern Africa resulting from the increase in guerrilla activity by black nationalists in Rhodesia and a possible spread of the conflict to South Africa.

The State Department seemed aware of the possible controversy over Mr. Kissinger's talks with Mr. Vorster—the first such high-level meeting between the two countries since 1945. Because of its policy of apartheid, or legal separation of races, South Africa has been a major target of attack by liberals in this country.

Justifying the meeting with Mr. Vorster as necessary, the high official said that black African leaders had been informed in advance of Mr. Kissinger's plans to confer with Mr. Vorster and that the reaction had so far been favorable.

Support by Black Caucus

Moreover, the Congressional Black Caucus, while sharply critical of South Africa, had encouraged Mr. Kissinger to meet with Mr. Vorster to try to bring pressure on Prime Minister Ian D. Smith of Rhodesia to agree to majority rule by blacks in that country, which Washington regards as still under British sovereignty.

Representative Charles B. Rangel, Democrat of Manhattan and a leader of the Black Caucus, said today: "If Dr. Kissinger will address Vorster with concrete proposals for increased pressure on the Smith regime, then we welcome the meeting."

A high State Department official said that among the subjects that will be discussed will be South Africa's continued economic ties with Rhodesia through the railroad that serves as Rhodesia's main link to the sea, particularly since neighbor Mozambique closed its border to Rhodesia.

The South Africans, who for-

merly maintained close ties with Rhodesia, have increasingly been at odds with Salisbury since Mr. Vorster's mediation efforts last year collapsed. The South Africans have also warned that in a major guerrilla war inside Rhodesia they would not help the Government.

No Contact With Smith

The American official, while asserting that the meeting with Mr. Vorster was necessary, flatly ruled out any contact with Mr. Smith because of Washington's view that Rhodesia has an "illegal" government. Rhodesia unilaterally declared independence of Britain in 1965.

The State Department was extremely sensitive to suggestions that Mr. Kissinger was meeting with Mr. Vorster to deflect criticism from conservatives in his country who had criticized the announced policy of pressure on Rhodesia.

The high official—who declined to be publicly identified but who was not Mr. Kissinger—stressed that in the meeting with Mr. Vorster the Secretary would make known American criticism of apartheid.

Usually the State Department does not criticize the internal policies of a foreign government, but given the sensitivity of black Africans and black Americans to even the appearance of acceptance of South Africa's policy, the officials have decided to criticize apartheid before the meeting.

Hope to End Isolation

The South Africans have hoped to use the new American interest in southern Africa as a means for ending their own isolation in the West. The South Africans, for instance, have been unable to buy military equipment from the United States or to receive Government-backed loans from the Export-Import Bank.

Mr. Kissinger will be in Europe the week of June 30 for a meeting of the Organization for Economic Cooperation and Development in Paris and a speech in London. Mr. Vorster will be in West Germany to meet with his European ambassadors.

In another development, the White House announced that Mr. Ford would meet separately next week with two African leaders, President Seretse M. Khama of Botswana and President Gaafar al-Nimeiry of the Sudan.

ONE MILLION KIDS
THE FRESH AIR FUND

N-Y-T 6/6

Kissinger and Vorster Will Talk Africa Over

Secretary of State Henry A. Kissinger will meet in Europe later this month with John B. Vorster, the Prime Minister of South Africa, the first recent meeting between a high American official and a South African head of state. They are meeting at this time because each country, for its own reasons, wants to bring down the white minority regime in Rhodesia, an objective shared by Western and black African nations whose opposition to the Pretoria regime would have otherwise made American participation in such a meeting unlikely.

Washington's interests in the meeting are to further a new American policy of actively supporting the drive for black majority rule in Africa. Secretary Kissinger is expected to ask Mr. Vorster to further increase economic pressure on Rhodesia, to reform his own apartheid policies and to grant independence to South-West Africa. On his side, Mr. Vorster has long sought to end his nation's political isolation from the Western industrialized countries and black Africa.

In addition, Mr. Vorster fears that a fullscale war in Rhodesia is inevitable if the regime of Prime Minister Ian D. Smith fails to settle with black leaders. Mr. Vorster, although he denies he would consider the idea, would then be under pressure from white South Africans to intervene militarily on behalf of the white Rhodesians.

All of this leads to a single unknown: will Mr. Vorster say yes when Mr. Kissinger asks him the expected question — to cut off Rhodesia's vital rail links through South Africa? That single action would so damage Rhodesia's economy that Mr. Smith would probably be forced to leave office or resume negotiations.

כל המוסד חובן מסמך זה, בולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לבן - עובר על תחוק לתיקון
דיני העונשין (בטחון המדינה
יחסי חוץ וסודות רשמיים).
חשי"ז - 1957.

משרד החוץ

מחלקת הקשר

ס ו ד י

מברק נכנס-מסווג

102/1

מס 118

בשלה: 071600 ירבי 76

אל: המשרד

מאת: רושינגטון

מ י י ד י

לזכראני מהראון (העבר במס 47)

דפ מצפא מזתים.

למברקר 250 מאפרייל.

למברק 249.

מסיב שיגר ב-4 דבא מכתב לטרפאניאן. עיקרו בימוסין ומודה והערכה על הטיפול.

המכתב כלל משפטים כמו בלעדיך לא היה הביקור מצליח יש לך השפעה על קציבים שכן

הם סייעו לנו בביקור. היית גלוי לב עמנו. המכתב חתום על ידי מסיב בלבד.

אך נאמר בו כי גם השניים האחרים חושבים כמוהו.

המכתב לא התייחס למסקנות ורשמים מעשיים מהביקור.

מסיב אומר לי כי אם מרפאנין ישיב לו במכתב משלו מסיב יעבה לו.

עד כאן.

רפיה

שהח רוהם מכלל ממכלל שק מצפא מזתים

צב/רד

מברק נכנס-מסווג

משרד החוץ

מחלקת הקשר

כל המוסר תובן מסמך זה, כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכך - עובר על החוק ולתיקון
דיני העונשין (בטחון המדינה
יחסי חוץ וסודות רשמיים).
חשייו - 1957.

ש מ ר

אל; המשרד

מאת; וושינגטון

ח י י ד י

ענוג.

יחסי ארהב דרום אפריקה.

בשיחות עם דון פיסרדון במחלקה להכנון מדיני במחמד וחאל הוראן ב - NSC
שמעתי דברים הדומים למה שספר לי שרמן (טלי 583).

הנקודות שהודגשו על ידי בני שיחי היו:

- א. הצורך להתייעץ עם האפריקנים לפני כל צעד אמריקני כלפי דרום אפריקה.
- ב. נהול השיחות עם הדרום אפריקנים בצורה זהירה ביותר כדי למנוע התפתחות
אשליה אצל הדרום אפריקנים ביחס לעתיד יחסי ארהב דרום אפריקה.

פ ל א

טוח רחמ שהבט הנכל מ/מנכל י.רביב ארגוב ענוג מצפא מאפ איר ב חקר רט

אב/עב

כל המוסר תוכן מסמך זה, כולו
או מקצתו לאדם שאינו מוסמך
לכן - עובר על החוק לחיסון
דיני העונשין (בטחון המדינה
יחסי-חוק וסודות רשמיים).
תשי"ז - 1957.

משרד החוק

מחלקת הקשר

מברק נכנס-מסווג

סודי

102/1016

10/2/57

מס. 659

נשלח 301800 יוני 76

אל: המשרד

ממנו: וושנגטון

דורון. רביב.

אורוגואי.

מבטעי, שלכם 587 הגיע מאוחר מכדי למעול.

מליאת ביו"כ אישרה ב-29 את חוק התקצבות ל-1977 ככולל ביטול חסינות הצבאי לאורוגואי.
איש מבין חברי הבית לא התנגד לטעיה זה.

רפיה

שהח רחמ מנכל ממנכל ענוג י. רביב ממנכל חקר רמ מלט
רע/מח

C

ד' תמוז תשל"ו

02 יוני 1976

75

ne

Handwritten signature in blue ink

אל : מר מ. רביב, מנהל מצפ"א
מאת: השגרירות, וושינגטון

הנדון: בריה"מ מול-ארה"ב בעולם השלישי.

שיחה עם תום תורנטון במחמ"ד / POLICY PLANNING

הערה:

תום תורנטון הנו מבין הותיקים באגף לתכנון המדיניות של מחמ"ד. תחום ההתמחות הרגיונלית שלו הוא תת-היבשת ההודית. אולם תורנטון עוסק גם בהיבטים שונים של יחסי ארה"ב עם בריה"מ ומפעם לפעם מוטלות עליו משימות בנושאים שונים לרבות המזה"ת, אמל"ט ודרמ"ז אסיה. באחרונה ביקר משך שלושה שבועות בבריה"מ. שיחותיו עם אנשי משה"ה הסובייטי התרכזו בעיקר בדרום ודרום-מזרח אסיה. להלן מדבריו במהלך שיחתנו:

(1)

אחת הבעיות העקריות בפניהן עומדת מדיניות החוץ הסובייטית היא שבריה"מ כמעט בלתי רלבנטית לנושאים המרכזיים המעסיקים את העולם השלישי. נושאים אלו אותם ניתן לכלול תחת הכותרת של יחסי הצפון עם הדרום הולכים ותופסים בהדרגה את המקום המרכזי בפעילות המדינית של העולם השלישי ועתידים להוות הנושא המרכזי בזירה הגלובלית בשנים הבאות. נושא הצפון-דרום מתנהל כבר כיום בין ארה"ב והמערב מצד אחד לבין העולם השלישי מצד שני. הויכוח או הפעילות מתנהלים מזה זמן במסגרות שונות כאשר ציוני הדרך העקריים שלו הם: העצרת השקועית המיוחדת של האו"ם, אֶלֶפ"ק, אונק"ד ודיוני פריס בין המפיקות לבין צרכניות הנפט. גם מושב OECD הקרוב (בו ישתתף מזכיר המדינה) יקדש חלק ניכר מזמנו לנושא זה.

- 2 -

(2)

ניתן לומר כי מעבר לכל ההצהרות המדיניות הרי יחסי הכלכלה בין הצפון לדרום הם הנושא העקרי המטריד את המדינות המתפתחות, ובהחוס זה אין לבריה"מ כל תרומה. אמנם ארה"ב והמערב שרירות בויכוח הריף עם המדינות המתפתחות והן הסופגות את עיקר הבקורת מצד המתפתחות, דבר שהתבטא בוועידה אונקט"ד האחרונה, וכתוצאה מזה יכולה ~~היא~~ ארה"מ אמנם בריה"מ לשפסף את ידיה בהנאה, אולם ברור לכל כי בריה"מ מסוגלת להופיע רק בחפקיד שלילי של נאומים ותעמולה נגד המערב ואין ספק שהעולם השלישי מכיר בכך כי המערב בלבד מסוגל לספק את צרכי המדינות המתפתחות ורצונן.

(3)

גם אם נקח לדוגמה את המדינות מפיקות הנפט העקירות הרי לבריה"מ אין כמעט כל מעמד אצלן (איראן, אינדונסיה, ניגריה, ונצואלה) או אין לה עמקן יחסים דיפלומטיים (סעודיה ונסיכויות המפרץ הפרסי). דוקא המקרה של לוב מלמד עד כמה נואש מבהינה זו מצבה של בריה"מ, אם היא נאלצה לבנות על קדאפי, ואין ספק שהסובייטים עצמם חשים באי נוחות לגבי קשריהם עם קדאפי בגלל האנטי קומוניזם הקצוני שלו ואופיו הבלתי יציב.

(4)

במזה"ת מסוגלת בריה"מ לתת מעט מאוד למדינות ערב. מטרתה העקרית, או כושרה העקרי, כעת הם בעיקר דסטרוקטיביזם; בריה"מ יכולה בהחלט לחבל ולהפריע. ככל שהסכסוך הערבי - ישראלי יתקדם לקראת הסדר כך גם יקטן מעמדה של בריה"מ בסוריה ובעיראק. בריה"מ חשה ומבהינה בהתרופפות מעמדה בשתי מדינות אלו המגלות מידה גוברת והולכת של אי תלות בה, וכמובן אינה משלימה עם תהליך בו נקודות המסען העקירות שלה תהיינה רד"ת ולוב. עם זאת ברור שבריה"מ תמשיך גם בעתיד, ובכל מצב שהוא, לקיים נוכחות ולהיות גורם במזה"ת, כך שיש לראות את התהליכים הללו בפרספקטיבה המתאימה ובאופן יחסי, ומכאן כי כל הדיבורים על שאיפת ארה"ב לזרוק את בריה"מ מהמזה"ת הם בלתי מציאותיים.

(5)

בשיחות ובמגעים בין נציגים אמריקנים וסובייטים חוזרים ומאשימים הסובייטים את ארה"ב בסילוקה של בריה"מ ממצרים. תורנטון מציין כי כמעט בכל שיחותיו בבריה"מ, טענו כלפיו הסובייטים שאינם מבינים על מה ההתרגשות הגדולה בארה"ב בגלל אנגולה, שהרי ככלות הכל גם בריה"מ סבלה מפלה במצרים והיא לא הרעשה על כך עולמות דוגמת האופן בו ארה"ב מגיבה על אנגולה, זאת ועוד, הסובייטים מוסיפים עכשיו לרשימת הנסיגות שלהם במאבק הבינגושי גם את בנגלה-דש, (תורנטון השיב לסובייטים כי בנוגע למצרים, הרי לא ארה"ב היא שזרקה משם את בריה"מ אלא בריה"מ עצמה גרמה לכך בגלל התנהגותה והאופן בו נהגו אנשיה במצרים). תורנטון מעיר, כי לגבי בנגלה-דש, בינינו לבין עצמנו זוהי מציאה מפוקפקת היות ובעיותיה הכלכליות כה חמורות עד שאין לראות את פתרוןן אפילו בעתיד הרחוק.

(6)

עם זאת, התמונה כפי שמצטיירת בעיני הסובייטים איננה שלילית כלל עבור בריה"מ: הם עודם סבורים ומאמינים כי בסופו של דבר חנצח תפיסת עולמם הקומוניסטית או "הסוציאליזם" לפי הגדרתם, הנצחון באנגולה נראה להם כהישג גדול; כן חשוב מעמדם בעולם והדימוי של סמכות בריה"מ כמדינה. לפני 6 עד 7 שנים במקומות שונים בעולם לבריה"מ לא היה כמעט כל מעמד, ומדינות שונות כמעט ולא התחשבו ברצינות בתגובת בריה"מ. אולם עכשיו הגיעה בריה"מ למצב בו אין להעלות על שמדינה כלשהי בין אם בדרום במזרח אסיה, אמל"ט או אפריקה, תקבל החלטה חשובה בתחום מדיניות החוץ שלה מבלי לשקול או להביא בחשבון מהי עמדת בריה"מ. כיום קיימה נוכחות סובייטית בדרגה זו או אחרת בכל רחבי העולם; סחר החוץ הסובייטי מתרחב ומעל לכל חלה התרחבות עצומה בצי הסובייטי שאמנם אינו מגיע למימדיו הצי האמריקני אולם הוא מסוגל להניף את הדגל האדום בכל הימים. מכחינה פיסית מסוגל הצי הסובייטי לשגר כוח מסימה והתערבות לכל מקום, אמנם באנגולה לא היגה התערבות סובייטית ישירה אך יחידות הצי הסובייטי שוטטו בקרבת החוף של אנגולה. אמנם נכון שכוסר התובלה האווירית של בריה"מ בהובלה גיסות עודנו מצומצם, ברם גם בשטח זה יש התקדמות יפה.

- 4 -

הסובייטים רואים כל זאת בסיפוק רב וטבורים שמעמד זה מגיע להם ומשקף את משקלה של בריה"מ על בסיס של שוויון עם ארה"ב.

(7)

אולם האמת היא כי להוציא ארועים בודדים הרי תנופתה של בריה"מ נעצרה במקומות שונים בעולם. באמל"ט אין לבריה"מ כל התקדמות וקובה נשארה המאחז היחיד שלה שם. אם בכלל קיימת מגמה באמל"ט, הרי בשנים האחרונות המגמה הכללית היא דוקא ימינה. באפריקה אמנם חוסלו המשטרים הדמוקרטים אותם ראתה ארה"ב בשעתו כהישג של השיטה המערבית, אולם קשה לראות כיצד המשטרים האוטוריטרים שקמו במקומם מקדמים את האינטרס הסובייטי. יתכן אמנם כי בריה"מ גורסת כי כל מה שרע למערב, או מהווה נסיגה לשיטה המערבית, הנו הישג עבורה, והיה זמן בו גם ארה"ב חשבה במושגים כאלה כלפי בריה"מ. ברם, לא זה קנה המידה בו יש להעריך ולראות את התהליכים העוברים על מדינות העולם השלישי משום שמדינות אלה מפגינות קודם כל ומעל לכל גישה ומדיניות לאומנית.

אם נקח לדוגמה את הודו, כרי חרף כל ההשקעות האדירות של בריה"מ בה, לא הצליחו הסובייטים לשכנע את אינדירה גנדי להטכים להצטרף לרעיון אמנת הבטחון הקבוצי של אסיה, וככלות הכל מה זה עולה להודו לפרסם איזו הצהרה שתשביע את רצון בריה"מ. אולם בכל זאת אינדירה מתעקשת כי רואה בזאת עניין של הפגנת עצמאות לאומית. גם לגבי בסיסים ימיים או שרותי נמל עצמאיים בהודו, כרי אין ספק שבריה"מ זקוקה לכך, אבל עד כה סרבה הודו להעניק זאת לבריה"מ. וכל מה שהשיגה זאת האפשרות לקבל שרותים לספינותיה על בסיס מסחרי טהור, תמורת תשלום עבור כל ספינה בנפרד.

בכלל באוקיאנוס ההודי, מצב הצי הסובייטי הוא סטטי, ולא חל בו גידול בשנתיים האחרונות. אמנם לרשות בריה"מ עומד הבסיס בנמל ברברה ויש לה בסיס שרותים בעדן ואיזה מתקן על יד סוקוטרה וכן זכויות לצי הדייג במאוריציוס אך זה למעשה הכל. (בנוגע למאוריציוס דיווח השגריר האמריקני שהיא שורצת סובייטים

- 5 -

אך ארה"ב יכולה לקבל אותם שרוחי נמל במאוריציוס שהוענקו
לסובייטים). האניות הסובייטיות פוקדות לעיתים רחוקות את נמל
אום קצר בעיראק. כך שמרבית יהדות הצי הסובייטי באוקיאנוס
ההודי מרוכזות בדרך כלל בנקודת כינוס בלב ים, ומדי פעם יחידות
מטויות שלו מפליגות לסיורים.

ב ב ר כ ה

דוד הורגמן

דוד הורגמן

העתק: מר א. עברון, מטנה למנכ"ל
מר מ. אלון, סמנכ"ל
מר י. ענוג, סמנכ"ל
גב' ח. הראלי, המערך הכלכלי
אירופה ג'
המרכז
מזתים

ד' בסיון תשל"ו

2 ביוני 1976

ש מ ר

77

אל : מנהלה מז"תים
מאח: השגרירות, וושינגטון

POLICY PLANNING הנדון: שיחה עם תומס הורנטון במחמ"ד/
המדינות הרגיונליות של סנט"ו ובריה"מ

1. ההתבטאויות של חששות מפני ב"ר"ה"מ שהושמעו מצד החברות הרגיונליות של סנט"ו בועידתן האחרונה בלונדון, אינן משקפות מצב או התפתחות חדשה כלשהי באזור ולא הדרדרות כלשהי ביחסי מדינות אלו עם בריה"מ. בטבע הדברים כי כאשר נועדים שרי החוץ של סנטו הם מתבטאים במסגרת קווי היסוד של המטרה שלשמה הוקמה סנט"ו. כל אחד משרי חוץ אלה משמיע בהזדמנות זו את חששות ארצו מפני בריה"מ כך שמקובץ מתקבלת תמונה קצת מוגזמת, אך למעשה אין שינוי משמעותי במצב.

2. לתורכיה אין כיום בעיות מיוחדות עם בריה"מ ולמעשה היא הרגועה ביותר בקרב החברות הרגיונליות מפני בריה"מ. פקיסטן, עיקר חששותיה הן מפני הודו ואפגניסטן ולעומת זאת קיימת יציבות מסוימת ביחסי פקיסטן עם בריה"מ. בנוגע למצב באפגניסטן השינוי היחיד באחרונה הוא, שצומצם מספר השרים בעלי דעות קומוניסטיות בממשלה, כך שזהו שינוי חיובי. איראן היא היחידה הרואה בדאגה גוברת את מדיניות בריה"מ וכוונותיה. השאה זועם על בריה"מ בגלל הגידול בתעמולה הסובייטית נגד הרכש הצבאי של איראן מארה"ב, וכן בגלל ההרפת הנסימה התעמולתית נגד השאה בתחנות השידור החשאיות המסודרות מבריה"מ לאיראן.

- 2 -

3. מדיניות השאה כלפי הודו בפיתוח הקשרים הכלכליים והמדיניים עימה היא גורם קונסטרוקטיבי. השאה יוצר אינטרס כלכלי להודו בהרחבת קשרי הסחר עם איראן, ובעקיפין תורם גם למיתון בעמדת הודו כלפי פקיסטן (ידוע כי השאה נותן להודו מתחת לשולחן חנאים נוחים יותר לרכישת נפט איראני). נוסף לזה רואה השאה את הודו ואיראן כשתי המעצמות העיקריות בעתיד במרחב האוקיאנוס ההודי ועל כן בונה כבר כיום חשתית של יחסי שיתוף פעולה ביניהן. מדיניות השאה כלפי הודו היא יוזמה עצמאית שלו, אולם אילו התבקשה ארה"ב על ידו לייעץ לו באיזו מדיניות עליו לנקוט כלפי הודו, הרי שהיתה מיעצת לו לעשות בדיוק מה שהוא עושה כיום.

ב ב ר כ ה ,
3.12.74
דוד תורגמן

העתק

V מר א. עברון, משנה למנכ"ל

מצפ"א

המרכז

מאסו"ק